

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DANGEROUS GAMES

**THE
CLUB**

RINA SAINT

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KULÜP. Telif Hakkı © 2025 Rina Saint tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü üretken yapay zeka ile oluşturulmamıştır.

Bu yayının hiçbir bölümü herhangi bir şekilde veya herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz.

İnceleme amaçlı kısa alıntılar dışında, yazarın önceden yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri ve YZ dahil olmak üzere elektronik veya mekanik yollarla.

Bu bir kurgu eseridir. Tüm karakterler, organizasyonlar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır.

KULÜP
Karanlık Bir MM

Romantizm *Tehlikeli*

***Oyunlar #2* RINA SAINT**

İçerik Önerisi (spoiler içerir)

Kulüp gibi kitapların karanlık erotizmine kapılmak için gerçek dünyadaki endişelerimi bir kenara bırakabilmeyi seviyorum. Ancak, bunun herkes için olmadığını %100 anlıyorum. İçerikle ilgili endişeleriniz varsa okumaya devam edin. Aksi takdirde, spoiler yememek için bu listeyi atlayın. Unuttuğum bir şey varsa, lütfen bana ulaşmaktan çekinmeyin ve bana bildirin!

Dubcon Kaçırma

Uyuşturucu Esaret

Kontrol, inkar

Nefes oyunu, el kolyeleri Bıçak
oyunu

Sert seks Şiddet,
vurma

Bozulma/isim arama

Oyuncaklar (vibratör, anal fiş, dildo, İffet Cihaz,
seks makineleri, elektroşok)

Şaplak atma (el, kemer, kırbaç)

Homofobik hakaretler

Uyuşturucu kullanımı

Geçmiş cinsel istismar

İşkence (MC'lere değil)

İçerik önerisi_ (spoiler içerir) _____

1. Rafael

2. Dominic

3. Rafael

4. Dominic

5. Rafael

6. Rafael

7. Dominic

8. Rafael

9. Dominic

10. Rafael

11. Rafael

12. Dominic

13. Rafael

14. Dominic

15. Rafael

16. Rafael

17. Dominic

18. Rafael

19. Dominic

20. Rafael

21. Dominic

22. Rafael

23. Rafael

24. Dominic

25. Rafael

26. Dominic

27. Dominic

28. Rafael

29. Dominic

30. Rafael

31. Dominic

32. Rafael

Yazar saçmalıkları (ve sırada ne var)

BİR Rafael

Dominic Capelli'nin benim kulübümde ne işi var? Gece kulübümde bile değil. *Seks* kulübüm. *Eşcinsel* seks kulübüm.

Bu beni rahatsız ediyor.

Beni büyülüyor.

Ona bakmadan duramıyorum.

Ona bakan tek kişi ben değilim, çünkü çok seksi, ama onun nasıl bir homofobik olduğunu bilen tek kişi benim.

Belli ki ona göz kulak olmam gerekiyor.

Nyx bana bakıp duruyor. Barı kendisi idare edebiliyor ve neden burada olup onun havasını bozduğumu bilmek istiyor. 1.80 boyunda, fit ve kıvrımlı, şık dominatrix derileri ve yüksek pembe saç örgüleriyle muhteşem.

Tek başına olmayı tercih ediyor ama bununla başa çıkabilir. Burası benim barım. Ayrıca, ondan daha iyi margarita yapıyorum.

Bir keresinde bana sırrını sormuştu. Ona kışkırdaki tıkaç olduğunu, prostatıma biraz baskı yapmanın beni her zaman yaratıcı düşünmeye sevk ettiğini söyledim.

Bu üç yıl önceydi. O zamandan beri savaş halindeyiz. O benim favorim.

"Belli ki birilerini izliyorsun," diyor, margaritaların içine ne koyduğumu görmek için yanıma sokularak. Çok geç kalmıştım. Gizli malzemeyi çoktan kaçırdı.

O kadar da gizli değil. İnterneti yok mu? Ne boktan bir barmen.

"Shibari'yi sevdiğimi biliyorsun. Ayrıca," diye ekliyorum, ne kadar limon suyu eklediğimi incelerken, "Her zaman birilerini izliyorum."

Homurdanıyor. "Gerçek bu."

Gerçekten de Lush gibi bir yerin sunduğu pek çok özgürlükten biri de bu. Her sapkınlık kabul edilir, her hoşgörü teşvik edilir. Röntgencilik eğlencenin yarısıdır.

Gerçekte, çoklu görev yapabilme yeteneğim mükemmel, bu yüzden sahnede gerçekleşen muhteşem gösteriyi izliyorum ya da en azından yarı izliyorum. Kenji, Japon tarzı erotik bağlamanın ustası.

Kenji'nin partneri elik çerçeveye asılmış durumda. Halatlar uzuvlarının ve gövdesinin etrafında karmaşık bir şekilde dolanıyor. Düğüm işinin kendisi sanattır, ama aynı zamanda vücudunun belirli kısımlarını vurgulamaya da yarar. Kıı güzelce çerçevelenmiş ve sert horozu bağlardan yukarı fırlıyor.

Lush performanslarıyla tanınır. st kattaki gece kulübü boğucu ve klas bir havaya sahip. Oradaki atmosfer seksi ruhunun üzerine couture bir elbise giyiyor. Bu atmosfer ile daha erotik performansların tonu belirlediği aşağıda sergilenen enfes, arsız cinsellik arasında gidip gelmeyi seviyorum.

Burada, st katta olduğu gibi, kanepeler, sandalyeler ve masalar sahnenin etrafındaki alanı birbirinin içine akmayı başaran düzinelerce köşeye bölüyor. Kulüp müşterileri buralarda gösterinin tadını çıkartıyor ya da kendi zevklerine odaklanıyor. Lush birkaç özel oyun odası sunsa da, çoğu kişi bu daha kamusal alanın tadını çıkartıyor. Birkaç erkek sevişiyor. İki kadın oyuncaklarla birlikte oynuyor. Diğerleri dokunuyor, öpüşüyor, mastürbasyon yapıyor.

Bir de Dominic var, odanın kenarındaki oyukta tek başına bir kanepede oturuyor. Yarı şeffaf siyah düğmeli bluzu buradaki kıyafetlerin çoğunda olduğu gibi açık bir reklam değil ama yine de güçlü vücuduna dair alaycı bakışlar sunuyor. Koyu renk mürettebat kesimi saçları zahmetsiz ve muhteşem yüzü için mkemmek. Yüz ifadesi bu kadar açık bir şekilde "siktir git" demeseydi, buraya tam olarak uyacaktı ve bir sürü arkadaşı olacaktı.

Cin toniğine dokunmamış bile.

Margaritaları bitirip Nyx'e uzatıyorum, artık barmenlik oynayacak havamda değilim. Dominic zaten benimle ilgilenmiyor. Beni kasıtlı olarak görmezden geldiğinden şüpheleniyorum. Ne de olsa burada olmak için benden *başka bir* nedeni yok.

Oturduğu yere doğru ilerliyorum. Işıklar alçak, çoğunlukla kırmızı ve altın rengi. Sahnenin üzerinde ve belirli noktalarda parlıyorlar ama Dominic daha karanlık köşelerden birinde oturuyor.

Yanındaki kırmızı deri koltuğa kayıyorum. Başını bana doğru çeviriyor. Altın ışık yüzünün bir tarafında dağınık bir şekilde uzanıyor. Boynunun tendonlarını yakasının arkasında kaybolana kadar boyuyor.

Babasını vurduğum geceki kadar güzel ve sert görünüyor. "Rafael," diyor.

"Dominic."

Düşmanım olarak başlamadı. Yıllar önce, ikimiz de cehennemin sakiniyken, Dominic'le birbirimizle çok az ilişkimiz vardı. Çoğunlukla bizden ayrı tutulurdu. Sonraki yıllarda, birbirimizle hiçbir ilişkimiz olmadı.

Çünkü o zaman bile aramızdaki husumet Dominic'in babası ile arkadaşım Dante arasındaydı.

En azından, sanırım Dante benim arkadaşım. Bu garip, zor bir ilişki, bir etiket koymak zor, ama Dante ve ben bazı konularda birbirimize yardım ediyoruz. İntikam gibi.

Dante intikamını fazlasıyla hak etti, çünkü o da cehennemdeydi ve onu oraya gönderen Dominic'in babasıydı.

Dante yıllardır Lorenzo Capelli'den yavaş yavaş intikam alıyor, onun işlerini kesiyor, haydutlarını öldürüyordu. Ama Capelli Dante'nin oyuncağını kaçırınca her şey daha da hızlandı... Ne? Sikiş oyuncağı mı? Erkek arkadaşını mı? Kim bilir. Her halükarda, gerçek harekete geçme zamanı gelmişti. Dante, Lorenzo Capelli'nin kafasına son kurşunu sıkmış olsa da, ben göğsüne bir tane sıkıştım bile.

Yani, evet. Dominic'in ellerini yakından takip ettim. Kapıdan silahla girmiş olamazdı ama bir yere bıçak saklamış olabilirdi.

Koyu renk gözleri yüzümden gövdemin aşağısına doğru ilerliyor. Gömleksiz, kırmızı ve siyah bir korse yelek giyiyorum. Belime ince bir kavis vererek, göğsümü ve omuzlarımı vurgulayacak şekilde sıkıca oturtmuşum. Vücudumu göstermemek için bu kadar uğraşmadım ve ne kadar güzel göründüğünü çok iyi biliyorum. Çok kibirliyim.

Dominic'in gözleri yarı kapalı. "Çok geysin amına koyayım." "Burası bir gey seks kulübü. Buradaki herkes gey."

Bana bir şey fırlatmasını, kendini bu yorumdan ayırmasını bekliyorum ama onun yerine çenesi sıkılıyor. Dolgun dudakları büzülüyor.

İlginç.

Belki de burada olmasının tek sebebi ben değilimdir. Cinselliğini bir pislik tabakasıyla örten ilk erkek o olmayacaktır. Ayrıca, babasının ölümüne kadar Dominic'in bunu yapmak için çok iyi bir nedeni vardı.

Masanın üzerinde duran bardağına bakıyorum, parmakları bardağın etrafında gevşekçe kıvrılmış.

"İçkine dokunmadın bile. İyi değil mi?"

Cevap veremeden bardağını elinden alıyorum. Kaşları çatık bir şekilde aşağı iniyor, yüzünü daha da yoğun, daha da güzel yapıyor.

Cin tonikten bir yudum alıp yere bırakıyorum.

"Tadı bana güzel geldi." Elimi kalçasına yerleştiriyorum. "Başka bir şey ister misin?"

Dominic nefesini içine çekiyor. Kasları elimin altında çeliğe dönüşüyor ve elimi kalçasında gezdirmeye başlıyorum.

"Yapma," diye uyarıyor, dişleri gıcırıyor, kara gözleri benimkilere dikiliyor.

Devam ederken dudaklarımı çekiştiren gülümsemeye engel olamıyorum. Parmaklarım taşaklarına değdiğinde onları sert buluyorum. Şişmiş.

Bileğimi kavıyor. Kavrayışı cezalandırıcı, canımı acıtacak kadar sert. Benden bir zevk sesi kaçıyor.

Diğer elimle, yarı şeffaf gömleğinden belli belirsiz görünen meme uçlarından birini okşuyorum. Üst dudağı dişlerinden geriye doğru kıvrılıyor. Tanrım, çok seksi.

Geri çekiliyorum çünkü benden uzaklaşıp gitmesini istemiyorum. Bundan çok zevk alıyorum.

İçkisini tekrar elime alıp yudumluyorum. Beni dikkatle, düşmanca izliyor.

Taşaklarına ve sikine tekrar dokunmak istiyorum. Kendiminkine dokunmak istiyorum. İçeri girdiğinden beri sertleşmişim. Genelde sert olurum, bu yüzden bu sadece çok şey ifade ediyor, ama yine de. İstedğim şey bu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordum.

Dominic içkiyi benden alıyor, parmaklarının benimkilere değmemesine dikkat ediyor. Diğer eli kalçasında yumruk olmuş durumda. Sanki içmeye tenezzül etmeyeceğini ama içmeyeceğimi söylemek istercesine içkiyi ulaşamayacağım bir yere koyuyor.

Gözlerim kısılıyor. Hiçbir şey beni inkâr kadar sinirlendiremez.

"Seni öldürmeyi düşünüyorum," diyor bana.

Bu sürpriz değil. Son iki aydır peşimden gelmesini bekliyordum ama sanırım babasının mal varlığını devretmekle meşguldü. Yine de Dante yerine benim peşimden gelmesi ilginç.

"Burada zor zamanlar geçirirsin."

"Bunu yapmak için burada olduğumu söylemedim. Düşünmek için buradayım dedim. Bu gece bunu hayal ettim. Nasıl yapacağımı. Nasıl görüneceğini."

"Ah, anlatsana."

"Hiç sanmıyorum. Önce detaylar üzerinde çalışmam gerekiyor ama kırmızılar içinde iyi görüldüğünü görmek güzel."

Gülümsüyorum. Beklediğimden çok daha eğlenceli biri. "Gülümseme. Sonunda yalvarıyor olacaksın."

"Umarım öyle olur. Dilenmekten son derece memnunum ama bunun için uygun bir ödül varsa." Konuyu değiştirmeme kaşlarını çatı, sonra ben tekrar değiştirdim.

"Benim sayemde sana çok para miras kaldı."

Sadece benim değil. Bu Dante'nin intikamıydı, benim değil, ama bunu atlıyorum. O da öyle. "Biliyorum."

"Ve baban tam bir pislikti." "Biliyorum."

"Peki ne anlamı var?"

Omuz silkiyor. "Ayak uydurmam gereken görünüşlerim var."

"Babam artık izlemiyor." Sözlerim onu donduruyor ve bana eğilip elimi tekrar bacaklarının arasına sokma şansı veriyor. "Görünüş için endişelenmeyi bırak."

Eli boğazıma kenetlenmeden önce sikinin sert çıkıntısını okşamak için ancak zamanım oluyor. Nefesimi kesip neredeyse nefes borumu ezecekken yüzü öfkeyle buruşuyor. Kirpiklerim titriyor. Sikim zonkluyordu.

Dominic'in sert, kalın aletini pantolonunun üzerinden okşarken, yüz ifadesi öfkeli kalmaya devam ediyor. Elleri boğazımda kenetli duruyor. Ve yine de, ona sarılmak için hareket ettiğimde, beni tutmak yerine kolunun bükülmesine izin veriyor. Bunu yapmama izin veriyor.

Dizlerim onun iki yanındaki deri kanepeye baskı yapıyor. Sikimi onunkine sürtmek istiyorum ama bu pozisyonda mümkün değil, bu yüzden parmaklarımla onu keşfediyorum. Tanrım, çok büyük. O şeyle beni mahvedebilir.

Nefes almam lazım ama bana izin vermiyor. Eğer ona dokunmak istiyorsam, bedeli bu.

Karnı sertçe kasılıyor. Burun delikleri açılıyor. Beni istediği için kızgın. Belki de bunu bildiğim için daha da kızgın. Elim sertleşmiş sikini kavrarken tahrik olmamış gibi davranamaz.

Göz ucuyla Koca John'un, dağ gibi fedaimin kıpırdadığını görüyorum. İşaretim olmadan asla müdahale etmeme kuralıma uymakla Dominic'in elini boğazımdan çekip almak arasında gidip geliyor.

Boyun eğmekten nefret ediyorum ama buna mecburum. Dominic amacına ulaştı. Beni öldürme konusunda blöf yapmıyordu.

Elimi sikinden çektim. Eli hâlâ boğazımdayken beni kucağından itiyor. Sonunda bıraktı, ben de yanındaki kanepeye yığıldım. Umutsuzca nefes alıyorum, boğuluyorum, öksürüyorum ve hâlâ çok sertim.

Dominic koltuktan kalkıyor. Cin toniği alıp içiyor ve bardağı masaya geri koyuyor. Aleti siyah pantolonunun ön kısmına gözle görülür bir şekilde bastırıyor.

Artık nefes alabiliyorum, bu yüzden karanlık gözleri zar zor kontrol altına alınmış bir şiddetle üzerimde dolaşırken başımı kanepeye yaslamama izin veriyorum. Kesinlikle bana zarar vermek istiyor.

Gülümsüyorum.

Kaşlarını çatarak dönüp uzaklaşıyor ve bana muhteşem kıcının mükemmel görüntüsünü veriyor.

İKİ Dominic

Spor salonunun karşısından Rafael'i izliyorum. Lanet bir psikopat gibi circuit antrenmanı yapıyor. Bu kadar zayıf olmasına şaşmamalı. Bunun tamamen gösteriş olduğunu sanıyordum ama şimdi onu izlerken hiperaktif olduğunu düşünüyorum.

Onu ilk kez burada izliyorum, bir ay önce üyeliği olduğunu bildiğim için üyelik almış olmama rağmen. Onu takip etme dürtüsüne direnmeye çalışıyordum.

Ayrıca, meşguldüm.

Capelli serveti, bir sürü kirli ve yasadışı işin üzerine ince bir meşruiyet cilasıdır. Yoğun bir yönetim gerektiriyor. Babam her zaman benimle birlikte çökeceğini söylerdi ama ben onun yanıldığını kanıtlamaya kararlıyım.

Biliyorum, şimdi olsa benimle alay ederdi. Hatta dudak bükmekten fazlasını yapardı. Ya dün gece beni Lush'ta görseydi? Beni bir daha "gey gibi davranırken" yakalarsa yapmakla tehdit ettiği gibi sikimi kesebilirdi.

O hâlâ hayattayken erkeklerle yattım ama hep aceleyle, hep gizlice. Her zaman para ödedim ve bana bakmalarına asla izin vermedim. Bir adamı öldürmek zorunda kaldım çünkü yüzümü görmeye çalışmaktan vazgeçmiyordu. Onun bir bitki olduğuna eminim.

Koşu bandında kilometrelerce koşarken tüm bunları aklımdan çıkarmaya çalışıyorum. Kardiyodan nefret ediyorum ama koşu bantları en iyi manzarayı sunuyor ve burada fark edilme olasılığım daha düşük. Rafael bir kez bile bu tarafa bakmadı. Çılgın antrenmanına kendini fazla kaptırmış. Tanrım, lanet olası bir Border Collie gibi.

Çok terli. Koyu renk, dalgalı saçları geriye doğru kazınmış ve beyaz atleti sıırılsıklam. Siyah ısınma giysileri zayıf kalçalarından aşağı sarkıyor.

Sinir bozucu olan şey, hâlâ çok seksi görünüyor olması.

Dün gece beni şaşırtmadı. Rafael'in neye benzediğini biliyorum. Üst düzey bir model gibi görünüyor, her an bir fotoğraf çekimine hazırmış gibi giyiniyor ve güçlü, akıcı, cinsel bir zarafetle hareket ediyor.

Onu Lush'ta izlerken sertleşmem beni (çok) rahatsız etmedi, ama dikkatleri üzerine çekmesi beni rahatsız etti.

Bunun için onu
cezalandırmak istiyorum.

Ama aynı zamanda onu
izlemek de istiyorum.

Ancak sonunda koşu bandındaki limitime ulaştım. Sonsuz koşu için yaratılmamışım.

Ağırlık kaldırmak söz konusu bile olamaz. Bu beni ona çok yaklaştırır. Duş almaya karar verdim. Ağırlık antrenmanlarımı binamdaki spor salonunda yapabilirim.

Ayrıca, işe gitmem gerekiyor. şu anda yürüttüğüm yasal işlerden biri de bir inşaat şirketi. İmha etmeniz gereken cesetler olduğunda, böyle bir şeye ihtiyacınız oluyor. Devam eden birkaç projemiz var ve temellerin dökölmesi ile bazı ekiplerin temizlenmesi arasında zamanlama yapmam gerekiyor. Bana tamamen sadık olmayan adamları ayıklamak zorundayım. Babam öldüğünde, bazı çatlaklar ortaya çıkmaya başladı.

Bunun gibi lüks bir spor salonunda kilitlenebilir kapıları olan tamamen özel duşlar vardır, bu yüzden ılık su üzerime yağarken oldukça rahatım. Yarı sertim çünkü zihnimde Rafael'in antrenmanı ile ilgili görüntüler canlanıyor. Bazen düşüncelerim dün gece giydiğı korse yeleğ ve bıçağı alıp omurgasını sıkıca saran bağıcığı nasıl kesmek istediğıme geri dönüyor.

Kesmek istediğim tek şey bu değildi. Ölümü için ne hayal ettiğimi sordu. Onu o karmaşık iplerin içinde, binlerce ustaca kesikle ve yere damlayan güzel bir kan deseni ile hayal ediyordum. Tüm bu süreç boyunca sikimi götünün derinliklerinde hayal ediyordum.

Kilitlediğimi bildiğim kapı tıkırdayarak açıldığında, ödüm bokuma karıştı. Ürmekten *nefret ederim*. Babam bunu hep yapardı, beni eşcinsel bir şey yaparken yakalamaya çalışırdı. şaşkınlığı gizlemekte oldukça iyiyim, bu yüzden çok fazla görüldüğünden şüpheliyim, ama yine de beni çok kızdırıyor. Özellikle de sikim yarı sertleşmişken.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Rafael kapıyı kapatıp arkasından kilitlerken ben de soruyorum.

Beni ne zaman fark etti?

Havlusunu girişteki boşluğ bırakıyor ve duşa giriyor. Çıplak, vücudu beklediğim gibi -iyi orantılı, güzelce zayıf ve kaslı. Dövmeler sırtından omuzlarına doğru tırmanıyor, güllerle iç içe geçmiş geometrik desenler.

Dün gece göğsünün ağdalı ya da lazerli olduğunu görebiliyordum ama şimdi her yerinin çıplak olduğunu görüyorum. Karnından aşağıya doğru, hatta alt karın kaslarındaki kıvrımlı, geometrik dövmeyi geçip çıplak, sert sikine kadar, belirgin kasların üzerinde temiz bronz ten var.

O kalın, sert boyu görünce dilimin altında tükürük birikiyor. Ucu alevlenmiş ve kızarmış. Tabanın altında, kaslı kalçalarına karşı, taşakları ağır ve dolu duruyor.

Bakmaya devam etmek istiyorum. Babamın ölümünden bu yana geçen iki ay içinde bir adamla yattım ama alışkanlıklarım eski kurallarına bağlı kalmamı sağladı. Her zaman arkadan. Bakmak yok. Oyalanmak yok.

Aslında bu, hayatımda ilk kez bir ekran dışında uyarılmış başka bir erkeğe gerçekten bakabildiğim andı. Bakmak istediğim bir erkeğe yani.

Ama Rafael'in ona ne kadar aç olduğumu görmesine izin veremem. Kimse benim üzerimde böyle bir güce sahip olamaz. Bu yüzden gözlerimi onun yüzüne kaldırdım.

Birbirimize bakıyoruz. Duruşunda bir özgüven var -bu özgüven olmadan buraya giremezdi- ama ukalalık yok. Dün gece bolca ukalalık vardı ama şu anda yüzünde sadece bir arzu ifadesi var, sanki beni istediğini bilmeme aldırmyormuş gibi. Gözbebekleri o kadar büyümüş ki neredeyse irislerinin açık grisini yutacaklar. Boğazı onu boğduğum yerden morarmış.

Benim sikim de sertleşti ve iki seçeneğim var. Onu dövebilirdim ya da...

"Dizlerinin üstüne çök sürtük, madem sikimi bu kadar çok istiyorsun."

Sözlerimle vücudu sarsıldı. Aleti yukarı doğru seğiriyor. Siktir, hoşuma gitti.

Rafael mesafeyi kapatıyor. Tek kelime etmeden önümde dizlerinin üzerine çöktü.

Yukarı bakarken başı geriye eğildi. Vücudum spreyn çoğunu engelliyor ama yine de yüzüne damlıyor. Saçları geriye doğru kaymış, her bir muhteşem santimini ortaya çıkarıyor. Morarmış boğazına dokunuyorum.

"Mor sana da çok yakışıyor."

Bunun üzerine çılgın pislik gülümsüyor. Sonra ağzını açıyor ve beni yutuyor. Gözlerim geri yuvarlandı.

Bir sakin nasıl emileceğini kesinlikle biliyor. Ucuna doğru geri çekilirken yanakları çukurlaşıyor, dili sürekli benimle oynuyor, alt tarafa doğru fiske vuruyor, yarığımı emiyor. Bir an için zevk dalgalarına kapılıyorum, sonra ağzını sikmeye başlıyorum.

Ellerimi başına koyuyorum ve sertçe pompalıyorum, boğazının arkasına vuruyorum. Kalçalarımı kavırıyor, ben onu cezalandırıcı hamlelerle vahşileştirirken inliyor.

Sanki orada olmamı istiyormuş gibi boğazının derinliklerine girmeme izin vermek için kendini eğiyor.

Gözlerinden akan yaşlar suyla karışıyor.

Bir keresinde bir adamın gözlerini bağlamış ve beni emmesini sağlamıştım ama böylesi hiç olmamıştı. Rafael dudakları aletimin etrafında gerilmişken çok pis görünüyor. Sikim boğazına doğru itilirken boğulmasına engel olamıyor ama acımasız uzunluğumun neredeyse tamamını alıyor.

"Hoşuna gitti mi, kaltak?" Hırlıyorum, daha sert vuruyorum, o son santimleri de içine almak istiyorum.

Cevap veremiyor elbette ve canını yaktığıma eminim ama belli etmiyor. Sonra eli ağır, ağrıyan taşaklarımı kavıyor ve ben kendimi kaybediyorum.

Ağzını sikerken homurdanıyor ve hırlıyorum. Vücudum kasıldıkça öfkem alevleniyor. Rafael inliyor ve sikimde boğuluyor. Boğazından aşağı patlarken kalçalarım öne doğru fırlıyor. Sikim boğazının içinde nabız gibi atarken Rafael sıcak döl fişkirmalarını yutuyor.

Yüzünü bana doğru tutmaya devam etmek istiyorum ama elleri kalçalarımı itiyor. Titremeye başlıyor.

İsteksizce çekildiğimde, hâlâ yarı sert haldeyken, Rafael boğulacak gibi oluyor. Öksürerek öne doğru yuvarlanıyor. Hâlâ saçlarını tuttuğum için başını eğmeye zorluyorum. Sırtındaki dövmelerin, dikenler, güller ve diğer şeylerle harmanlanmış geometrik desenlerin devamına, kıcının sert, yuvarlak küreciklerine kadar bakarak ona doğru eğilmemi sağladı. Oraya bir tokat attığımda vücudu sarsılıyor ve içindeki tıkacın ucunu görebileceğim kadar bükülüyor. Duşun sesinden duyamıyorum ama titreşimini görebiliyorum.

O kadar sıcak ki, ona bir tokat daha atıyorum ve boşalıyor. Sikine dokunmuyor. Elleri fayansların üzerinde. Ama siki suyla birlikte dönen kremi iplikçikler çıkarırken vücudu kasılıyor.

Onu bıraktığımda hala spazm geçiriyordu. Çabucak durulandıktan sonra üzerine çıkıyorum. Dizlerinin üzerine çöküyor, topuklarının üzerine yerleşiyor. Su üzerinden akıyor, vücudundan tombul sikine doğru akıyor.

Hâlâ tek kelime etmiyor. Ben kurulandıktan sonra belime bir havlu sararken sadece beni izliyor. Ben çıkıyorum.

Beş dakika sonra giyinmeyi bitiriyordum ki Rafael havlusu belinde, duştan çıktı.

Dolabına giderken göz ucuyla onu izliyorum. Burada sadece biz yokuz ama onun umurunda değil gibi görünüyor. Havlusunu bırakıyor ve iç çamaşırını giymek için eğiliyor, hâlâ içinde olan tıkacın tabanını gösteriyor.

Sikim yeniden canlanıyor. Öfkem de yeniden alevleniyor. Neden bunu herkese gösteriyor?

Bir çift koyu gri külotu çekiştiriyor. Çantamı kaptım. Kapıya doğru giderken, ona doğru sapıyorum. Pantolonunu giymiş ama henüz fermuarını çekmemiş.

Bir elimi omzuna koyup aşağı doğru itiyorum. Bana boyun eğiyor ve bir gümbürtüyle bankın üzerine oturuyor. Çarpmanın etkisiyle içindeki tıkaç sarsılınca homurdanıyor. Aşağı bakıyorum, önce pantolonunun açıklığındaki kapalı sikinin şişkinliğine hayranlıkla bakıyorum. Sonra yüzüne bakıyorum, gerilmiş o güzel dudakları hatırlıyorum.

sikimin etrafında.

Onu öldürmem gerektiğini biliyorum ama belki de henüz değil.

ÜÇ Rafael

Kafenin avlusunda karşısındaki sandalyeye yerleştüğimde Noah'nın gözleri kısılıyor. Taba rengi deri ceketimin yakası, boğazımdaki morluğu ondan başka kimsenin fark etmeyeceği kadar yüksek. Sesimi duyana kadar bekleyin.

Veranda kısmen kapalı olsa ve propan ısıtıcılarla bir nebze sıcak tutulsa da, Kasım havası sadece Noah ve diğer birkaç kişinin burada olmanın hoş olduğunu düşünmesine yetecek kadar soğuk. Ben kesinlikle düşünmüyorum. En azından soğuk bana dizimi zıplatmak için bir bahane veriyor.

"Senin için sipariş verdim," diyor Noah.

Başımı sallıyorum ve sokağın karşısına bakıp Dominic'i arıyorum. Dün onu spor salonunda görmem tamamen şans eseri idi. O çıkarken koşu bantlarına doğru bakmıştım. O zamandan beri onu iki kez gördüm, sanırım görmemi istedi.

Eğer beni korkutmaya çalışıyorsa, yanlış yapıyor. İlgiye bayılıyorum.

Aletini boğazıma kadar sokmasına da bayıldım.

İçeri girdiğimde nasıl tepki vereceğini bilmiyordum. Aslında bir planım yoktu. Ama yakınlarda çıplak olduğunu bildiğimden, o fişi kıcıma sokmaya, kilidi açmaya ve pahalı kıyafetlerinin altında tam olarak neye benzediğini öğrenmeye dayanamadım.

Hayal kırıklığına uğratmadı.

Vücudu tamamen yağsız güç ve horozu acımasız. Daha önce hiç bu büyüklükte birini gırtlığıma kadar almamıştım.

Dominic'in Audi'sini ya da caddenin karşısında beliren karanlık figürünü göremiyorum. Sıkıntıyla burnumdan iç çekiyorum.

Garson Noah'ın sıkıcı sade kahvesini ve benim cappuccino'mu getiriyor. Kafe lüks ve garson içkilerimizi koyarken son derece züppeydi. Noah ise flanel gömleği ve rüzgarlığı içinde bu gerçeklerden hiç rahatsız değil. Yüzü bitkin, kırılan sakalları dağınık ve saçlarının umutsuzca daha iyi bir kesime ihtiyacı var. Ama Noah zaten cehenneme gidip gelmiş, o yüzden ne isterse giyip istediği yere gidecektir.

Boğazımı yatıştırmak için kapuçinomunu yudumluyorum, hazırlanıyorum.

"Endişelenmeme gerek var mı?" Noah soruyor.

"Hayır," diye törpüledim. Noah'nın keskin bakışları karşısında "Üşüttüm" diye yalan söylüyorum.

"Boynunda birinin el izi olmasaydı buna inanabilirdim."

Bazen Noah'yla baş etmenin tek yolu ona doğruyu söylemektir. "İyiyim. Kocaman bir aletin boğazını sıktım."

Bunu taş gibi bir sessizlikle karşılıyor, yüzünün buruşmasından bile zevk almama izin vermiyor.

"Benim için bir şey buldun mu?" Çok sabırsız görünmemeye çalışarak soruyorum.

Noah ceketinin içinden bir dosya çıkarıyor. Dirseği masanın üzerine yerleştiriyor ve dosyayı bana doğru uzatıyor. Bunun bir test olduğunu biliyorum, bu yüzden istediğim gibi dosyaya uzanmıyorum. Masanın üzerine bırakıyor. Onu orada bırakmak her şeyimi alıyor.

Kapuçinomu yudumluyorum, sağ bacağım masanın altında çılgınca sallanırken belden yukarısı sakın görünmeye çalışıyor. Fişi kıcıma geri sokmalıydım. İçimde bir şey olduğunda kendimi hep daha sakın hissedirim.

Tekrar caddenin karşısına bakmaktan kendimi alamıyorum. "Kimi arıyorsunuz?"

Lanet olası Noah. On beş yıldır FBI'dan uzak olması ya da yıpranmış ve kendi geçmişinde boğuluyor olması önemli değil. Hâlâ çok zeki.

O yüzden ne yapacağını çok iyi biliyorum.

O dosyanın kenarından tutarken ben de elimi dosyaya vuruyorum. "Ona ihtiyacım var," diye hırpalanmış boğazımı törpülüyorum.

"Kendini kaybediyorsun."

"Çırpınıyorum, çırpınmıyorum." Eğer bir şeyi itiraf etmezsem, o da teslim olmayacak. "Buna ihtiyacım var, Noah."

Bana vermek istiyor. Bana yardım etmek istiyor. Beni cehennemden çıkardığından beri, on beş yıldır bunu yapmaya çalışıyor. Hâlâ beni kurtarabileceğini düşünüyor, tıpkı oğlunu kurtaramadığı gibi.

O lanet olası bir trajik, Noah'ım.

"Lütfen," diye törpüledim. Dominic'e söylediğim gibi, eğer ödül yeterince büyükse yalvarırım. "Buna ihtiyacım var."

"Stabil değilsen bu çok riskli."

"Ben asla istikrarlı değilim. Bu yüzden o lanet dosyaya ihtiyacım var." "Onu yakalayacağız, Rafael."

Dişlerim birbirine çarpıyor. Noah'ya inanmıyorum. İki ay önce yaşadığım umut kıvılcımı, hayatın acımasız küçük şakalarından biriydi.

On iki yaşındayken beni cehennemle tanıştıran adamı asla bulamayacağım. Ona asla hak ettiği gibi acı çektiremeyeceğim. Tek yapabileceğim onun yerine kimin acı çekeceğini seçmek.

Noah bunu anlıyor ve dosyayı bırakmasının sebebi de bu. Çünkü ya ben seçerim... ya da olan olur.

Dosyayı herkesin içinde açmamalıyım ama elimde değil. Noah onaylamadığını belli eden bir ses çıkardı.

Dosyada, şu ya da bu nedenle cezadan kaçan bir uyuşturucu satıcısı, katil ve tecavüzcü hakkında sadece bir polis raporu var. Neden olduğu umurumda değil. Tek umursadığım bir projeye sahip olmak.

Dosyayı kapatıyorum, ceketimin fermuarını yarıya kadar açıyorum ve dosyayı içine tikiştiriyorum. Fermuarı geri çekip fincanımı tabağından alıyorum.

Şu anda daha sakın hissetmeliyim ama dizim zıplamaya devam ediyor. Bundan nefret ediyorum. İçimdeki her şeyin sessizleşmesini istiyorum. Dün Dominic beni kontrol altına aldığı anda, boğazımı sıktığında, tamamen ona odaklanmamı sağladığında bir an için sustu.

Ama o dündü. Şu anda bana hiç iyi gelmiyor.

* * *

Çok fazla almış olabilirim.

Kalbim hızla atıyor ve çok sertim. Tabii ki sık sık böyle oluyorum, kim bilir.

Amacımın suçluyu incelemek olduğunu biliyorum. Genelde öyle yaparım. Bazen bunu bir hafta boyunca sürdürebilirim.

Şu anda bu benim için mümkün değil. Buna ihtiyacım var.

Noah ile buluştuktan sonra uslu bir çocuk gibi eve gittim. Piyano çalmayı denedim. Mastürbasyon yapmayı denedim. Lanet mutfağına bile temizledim.

Sonra haplara başladım.

Sonra dosyaya bakmaya başladım.

Sonra bıçak koleksiyonumu gözden geçirdim. (Bu muhtemelen bugün yaptığım en eğlenceli şeydi.)

Ve şimdi, savaş botlarımın, siyah taktik pantolonumun ve siyah deri ceketimin içine stratejik olarak gizlenmiş altı bıçakla buradayım. Çok kötü bir mahallenin gölgeli sokaklarında dolaşırken resmen iş için hazırım.

Deliliğim bir şekilde belli oluyor mu? Bütün gece kimse benimle uğraşmadı ve şehirde uzun bir yol yürüdüm. Sam Perkins, 28 yaşında, beyaz erkek, sarı saçlı, kahverengi gözlü, 1.80 boyunda, 185 kilo, bilinen üç mekânı var. İkisini kontrol ettim bile.

Şöyle bir şey var.

Şu anda iyi kararlar verebileceğimi hissediyorum. Gerçekten hissediyorum. Yani, hedefime ulaştığımda uyuşturucu satıcısı, katil ve tecavüzcü Sam Perkins'i başka bir adamla gördüğümde kendimi gizliyorum. Bekliyorum. Bunu gerçekten yapabiliyorum.

İyi karar. Kendini kontrol etme gösterisi.

Ama diğer adam gittiğinde ve Sam Perkins ara sokakta yalnız kaldığında, gölgelerden çıkıp ona doğru yürüdüğümde? Kısa ve net bir "*oh, kahretsin*" anı yaşıyorum *çünkü kendimi* kaybetmek üzereyim.

DÖRT Dominic

Rafael'in saklandığı yerden çıkmasını hayranlıkla izledim. Şehirde kilometrelerce yürürken ne yaptığına dair hiçbir fikrim yoktu. İki adamın bulunduğu bir sokağa ulaşip bir çöp konteynerinin gölgesinde gözden kaybolduğunda bile hiçbir fikrim yoktu. Ama adamlardan biri az önce gitti ve Rafael diğerine doğru ilerliyordu.

Rafael adamı arkadan yakaladı, eliyle ağzını kapattı ve gövdesinin bir yerine sapladı. Sonra adamı duvara çarpıyor ve tekrar bıçaklıyor.

Farlarımı kapalı tutarak, daha iyi görebilmek için öne doğru yuvarlanıyorum.

Rafael adamın pantolonunun arkasından bir silah çekip fırlatıyor ve geri çekiliyor. Diğer adam kendi bıçağıyla saldırıyor. Rafael eğilip karşılık veriyor ve adamın ön kolunu kesiyor. Sırada bacak var.

Rafael'in kurbanıyla oynamasını, onu çekip çıkarmasını izlerken sikim sertleşiyor. Her ayrıntıyı yakalayamayacağım kadar karanlık, ama Rafael'in her zamankinden biraz daha az yumuşak olduğunu, eğilme ve dönme biçiminde neredeyse gergin olduğunu görebiliyorum. Yine de çok hızlı. Acımasız da.

Elimin topuğunu aletimin sert uzunluğuna sürüyorum. İyi hissettiriyor. Devam etmek istiyorum. Ama gösterinin hiçbir bölümünü kaçırmak istemiyorum, bu yüzden kendimi durduruyorum.

Rafael rakibinin yüzünü kesiyor. Sırada elleri var. Sonra adamı duvara yapıştırıyor ve kasığından bıçaklıyor.

Ondan sonra işler çirkinleşiyor. Bacak. Kasık. Göbek. Kasık.

Adam hala, muhtemelen ölü. Rafael durmuyor.

Farları kapalı tutarak ara sokağa giriyorum. Burada olanlara dikkat çekmek istemiyorum. Arabadan inip Rafael'e doğru yürüyorum.

Ben yaklaşınca doğruldu. Sallanıyor. Önce yaralandığını düşündüm. Sonra gülüyor ve bir süre önce belli olması gereken şeyi fark ediyorum. Kafası çok iyi. Ayrıca lanet bir psikopat gibi gülümsüyor.

Bıçağını savurarak üzerime geldi. Yoldan çekilip yumruklarımı kaldırıyorum. Tekrar denediğinde, bıçaklı elini engelliyorum ve yüzüne yumruk atıyorum. Kafasını geriye attı.

Gölmekle o kadar meşğul ki bileğini yakalayıp elini tuğla duvara çarpabiliyorum. Bıçağı düşürdü.

Ve lanet olsun, aniden boğazıma başka bir bıçak dayandı. Eli titriyordu, bu yüzden dönerek kurtulma riskini aldım. Elimin topuğunu dirseğinin kıvrımına çarpıyorum. Bıçağı ondan alırken yan tarafına bir diz atıyorum.

Kıcının üstüne düştü. Sallanıyor, sendeliyor, bok gibi dağılıyor, tekrar ayağa kalkıyor.

Elinde başka bir bıçakla.

"Tanrım," diye

mırıldandım.

Bana doğru hamle yaptı. Kurbanına yaptığından daha özensizdi ve ben bir dolar dükkânındaki sokak serserisi değilim. Kolayca sıyrıldım ve bileğini yakaladım.

Bu sefer bıçağı elinden almadan diğer eline yeni bir bıçak geçirdi.

Sinirleniyorum, bu yüzden ona daha sert davranıyorum. Yan tarafına bir diz daha attı. Sonra onu tuğla duvara çarptım. Duvardan aşağıya doğru kayıyor, iki bıçağı da ondan uzaklaştırmamı sağlayacak kadar sersemlemiş.

Önümde dizlerinin üzerine çöktü. Ortamdaki ışık elmacık kemiklerini ve yukarı bakarken çenesinin çizgisini yakalıyor. Onu duşta dizlerinin üzerinde hatırladığımda her şey yavaşlıyor, ben içine pompalarken dudakları sikimin etrafına sarılmıştı.

"Buradasın," diyor hırıltılı bir fısıltıyla.

Boğazını acımasızca sıktığımdan beri bir buçuk gün geçmişti. Eminim sesi bok gibi kısılmıştır. Bunu duyamadığım için aniden çok sinirlendim.

Rafael kalçalarımı kavrarken sikim pantolonumun içinde zonkluyor. Sonra sol bacağımın dış tarafında başka bir lanet bıçağın keskin baskısını hissediyorum.

Rafael'i deri ceketinden tutup ayağa kaldırıyorum. Onu tekrar duvara çarpıyorum. Bıçak, ceketimin bel kemerimin üzerine çıktığı yerden karın kaslarıma batıyor.

Bir elimle Rafael'in boğazını sıkıyorum. Diğer elimle bileğini kavradım. Kolunu kaldırıp elini duvara çarpıyorum. Bıçak yere düşüyor.

"Kaç tane lanet bıçak getirdin?"

Cevap verebilmesi için boğazını sıktığım elimi gevşetmek zorunda kaldım. "Altı," diye nefes nefese kaldı.

Tekrar düşündüm. "Sonuncusu nerede?" Dikkati dağılıyor, ben de onu sarsıyorum. "Cevap ver!"

Yapmıyor, ben de elimi tekrar boğazına sıkıştırıp avlanmaya devam ediyorum. Boştaki elimi kalçalarında aşağı yukarı gezdiriyorum. Kıcına ulaştığımda

sert kıvrımlar. Aralarına srtnyorum. Rafael vücudunda dolaşan ilaç yüzünden titriyor ama yine de dokunduğmda bir ürperti hissediyorum.

Son bıçağı sırtının alt kısmında buluyorum. Onu pantolonunun kemerinden yakaladım. Boğazını bırakarak onu duvardan uzaklaştırıyorum, dndryorum ve tekrar tuğlaya çarpıyorum.

n kolumu boynunun arkasına karşı bir çubuk olarak kullanıyorum, son bıçağı saklandığı yerden çıkarırken onu sabitliyorum. Bıçağı bırakıyorum, sonra kolumu kalçalarına doluyorum. Onu geri çekerken siki n kolumda sert bir çıkıntı oluşturuyor. Kıcının lezzetli kıvrımı bana yapıştığında, sikimi ona sürtüyorum. şehvet dalgaları içimde yuvarlanıyor.

Mücadele etmeyi bıraktığını anlayabiliyorum, bu yüzden kolumu boynunun arkasından çekiyorum. Göğüs kafesinin etrafına doladım ve ceketinin yakasını kavramak için yukarı uzandım.

"Burayı gerçekten berbat ettin," diye fısıldıyorum ensesine doğru, erkeksi kokusunu ve pahalı parfümünün kalan izlerini içime çekerken on adım ötedeki kurbanının hareketsiz formuna bakıyorum.

Pantolonunun düğmelerini açıyorum ve klotunun içinden aletini kavramak için içeriye uzanıyorum. İniltisi ve sikinin elimdeki hissi beni sırtına doğru titretiyor.

Pantolonunu ve i çamaşırını aşağı çekiyorum. Onu kumaşın arasından hissetmek yeterli değıl. Duşa girdiğinden beri hayalini kurduğm şeyin çıplak uzunluğunu elime almam gerekiyor.

Elim sert, sıcak, çıplak sikinin etrafında kıvrılırken dişlerim boynunun arkasını sıyrıyor. Bir damla prekumla alay ederek, sert uzunluğunu alevlenmiş ucuna doğru okşarken ona karşı derin nefes alıyorum. Vücudu geriliyor. Titriyor.

Elimi kıcına doğru sürüklemek için sikini bırakıyorum, parmaklarımı yarığın içine kaydırıyorum, sikeğim deliğı arıyorum.

Parmaklarım kıcındaki tıkacın alevlenmiş tabanını buluyor.

"Sen çok pis bir fahişesin," diye grlyorum boynuna karşı. "ok iğrensin."

Kemerimi zyorum, pantolonumu açıyorum ve i amaşırımı şişmiş taşaklarımın altına sokuyorum. Ceketimin cebinden kayganlaştırıcı poşetini çıkarıp dişlerimle yırtarak açıyorum ve sızan sikimi kayganlaştırıyorum.

Rafael inliyor, titriyor ve kıcını bana doğru itiyor. Sabırsızlığı beni sinirlendiriyor, ben de fişe vuruyorum. O kadar sert kasılıyor ki dizleri bükülüyor. Ağırlığı aşağıya doğru çekiliyor. Onu tekrar yerine çekiyorum, tıkacı tutuyorum ve kıcından çekiyorum. Bu konuda hiç nazik değılim.

Delîgi kocaman ampulün etrafında gerilirken haykırıyor. Gözyaşı damlası şekli kayganlaştırıcı ile kayganlaşıyor, bu yüzden benimki yerine ceketinin cebine sokuyorum. Sonra sikimin başını delîğine dayadım ve içine soktum.

Prezervatif kullanmam gerektiğı umurunda bile değıl. Doğuruluyor.

Rafael ani ve sert giriş karşısında çığılık atıyor. Tıkaç yüzünden gerilmişti ama benim sikim çok daha uzundu. İçine derinlemesine giriyor.

Sol kolum hâlâ göğüs kafesinin etrafında asılı. Boğazını ve köprücük kemiğini kavriyorum, parmaklarım her sert darbede onu tutmak için içeri giriyor. Elim yine onun sert sikini kavriyor.

O kadar iyi hissettiriyor ki, tekrar tekrar sert ve derin itiyorum, hislerin içimde patlamasına izin veriyorum. Onu kendime doğru çektim ve onu becerirken homurdanıyorum, vücudumun onunkine karşı verdiği hissi seviyorum. Sertlik. Ağırılığı.

Ama bu pozisyonda alabileceğimden daha fazlasına ihtiyacım var, bu yüzden boğazını bırakıyorum ve kalçalarını geri çekiyorum. Kanlı elleriyle duvara tutunuyor ve ben onu korkutmaya başladığımda elinden geldiğince kendini destekliyor.

Pek çok ara sokakta düzüştüm ama hiç böyle olmamıştı. Hiç kimseyi Rafael'i istediğim gibi istemedim. Onu öldürmek istiyorum. Onu kesinlikle yok etmek istiyorum.

Hepsinden önemlisi, döllerimi onun içinde istiyorum.

Kıçının sıkı, kaygan sıcaklığına daha sert ve daha hızlı iterken toplarım yukarı çekiliyor. Kahretsin, iyi hissettiriyor. Bıraktım. Orgazmımın bedenimi ele geçirmesine izin verdim. Boşalırken kalçalarım öne doğru fırlıyor. Ben onu doğururken Rafael'in kıçısı etrafımda kenetleniyor, içine sıcak döller bırakıyorum.

Mutluluk kayboluyor. Aniden çekiliyorum. Rafael çığılık atıyor. Neredeyse düşüyordu. Neredeyse izin verecektim. Ama bırakmadım.

Cebinden tıkaç alıp tekrar kıçına sokuyorum ve döllerimi orada hapsediyorum. *Sonra* düşmesine izin verdim.

Geri çekiliyorum, iç çamaşırimi sikimin üzerinden çekip pantolonumu bağlarken pis zeminde ona bakıyorum. Kemerimi bağliyorum. Rafael'in vücudu hafif kasılmalarla sallanıyor. Bunlar cinsellik içeriyor çünkü boşalmadı ve hâlâ çok tahrik olmuş durumda.

Onu orada bırakıp kurbanına bakmaya gidiyorum. Ne dağınlık ama. Her yerde kan var. Herkesin içinde böyle bir şey yaparken aklından ne geçiyordu?

Lanet olası salak.

Ceketimin içinden telefonumu çıkarıp bir arama yapıyorum.

"Evet, patron," diye cevap verdi Rocco. "Temizliğe ihtiyacım var. Her yer kan içinde." "Nerede?"

Ona yeri söylüyorum. On beş dakika içinde burada olacak. O gelene kadar ayrılamam, belki biri uğrar diye.

Rafael'e geri dönüyorum. Hareket etmemiştii. Ona bakıyorum, açıkta kalan boğazını ve çenesinin alt tarafını görüyorum. Gözlerimin gövdesinden aşağı, çıplak, sert sikine doğru inmesine izin veriyorum. Sert nefes alıyor, siki ritmik bir şekilde esniyor. Taze uyarılma vücudumu sarsarken gözlerimi kapatıyorum.

Onu ayağa kaldırıyorum ve iç çamaşırını ve pantolonunu yukarı çekerken onu kendime yaslıyorum. Pantolonunun açıklığına uzanıyorum ve siyah kumaşın arasından aletini kavıyorum. Bana karşı titriyor. Yüzü boynuma bastırıyor.

Bunu neden yaptığımı bilmiyorum, ama onu orada tutuyorum, boğazıma karşı pantolonunu indirirken sikini hafifçe ovuyorum. Burnumu saçlarına gömüp nefes alıyorum.

Tanrım, çok güzel kokuyor.

Sonra babam araya giriyor. İçimde konuşmasına izin vermiyorum ama varlığını hissedebiliyorum.

Rafael'i arabama doğru çekmeye başladım. Yolcu kapısını açtım. İçerideki ışıklar Rafael'in ceketindeki tüm kanı görmeme yetecek kadar parlıyordu. Onu arabanın yan tarafına yaslıyorum, ceketinin fermuarını açıyorum ve üzerinden çekiyorum. Tamamen gitmediğini bilecek kadar farkındalıkla beni izliyor. Beni öpecekmiş gibi öne doğru atılıyor. Onu çenesinden yakaladım.

"Hiç sanmıyorum, ibne."

Onu kaldırıp yolcu koltuğuna oturttum. Kanlı elleriyle arabama dokunmasını istemiyorum, bu yüzden torpido gözünden bir kablo bağı alıp bileklerini birbirine bağlamak için kullanıyorum.

Koltuğu arkaya yatırdım, böylece Rocco geldiğinde gözlerden uzakta yatıyordu. Pantolonu hâlâ açık, siki iç çamaşırını sonuna kadar geriyor. Hoşuma gittiği için onu öyle bırakıyorum.

Sokağa dönüp bıçaklarını alıyorum. Sonra Rocco'nun minibüsü sokaktan aşağı sürünerek gelene kadar arabamın arkasına yerleşiyorum. Onunla konuşmak istemediğim için arabama bindim.

Rafael'e bakarak kendimi ele veremem ama göz ucuyla Rafael'in beni izlediğini görebiliyorum.

Lush'a vardığımızda, özel otoparkının girişindeki binanın arkasına yanaşıyorum. Elbette benim arabam için açılmıyor, bu yüzden Rafael'in koltuğunu koymak için düğmeye basıyorum.

"Evdesin prenses. Sana ihtiyacım var-" El yordamıyla kolu tutuyor, kapıyı açıyor ve sendeleyerek arabadan iniyor. "-kod," diye bitiriyorum o tökezleyerek tuş takımına doğru giderken.

Onu durdurabilirdim ama dürüst olmak gerekirse onu böyle izlemekten zevk alıyorum.

Elleri hâlâ bağlı ama kodu girmeyi başardı. İçeri girdi. Arkasına yanaşıp motoru durduruyorum ve inip ceketini arkadan alıyorum. Otopark kapısını indiriyorum çünkü Rafael indirmiyor.

Asansörde ona yetişiyorum ve şifresini girerken onu yakından izliyorum. Sonra arkasından bindim. Bu gece ilk kez onu tam ışıktta görüyorum. Ceket bende olduğu için üzerinde sadece siyah bir kompresyon gömleği var. Göğüs uçlarının sıkı yumruları tişörtün içinden görünüyor.

Aleti hâlâ külotuna sertçe bastırıyor. Pantolonunu bağlamaya çalışmadı. Bu kadar dar olmasalardı, kışından düşeceklerdi.

Meme uçlarından birini çimdiklerken, "Hâlâ çok azgınsın," diyorum. Çimdiklenmeye doğru eğildi. "Öyleyse sik beni."

Onu bıraktım. "Ah, geri dönmüşsün. Bir süreliğine bir yere gitmiştin."

Buna cevap vermiyor çünkü sadece kısmen geri döndü.

Asansörün başka bir kapısı daha var. Muhtemelen bodrum katındaki seks kulübüne ve kim bilir bu binada başka nelere açılıyorlardır. Ama şu anda Rafael'in çatı katına açılıyorlar.

Hiç şaşırtıcı değil, burası muhteşem, şık koyu renk ahşap, siyah deri mobilyalar, çıplak tuğla ve altın vurgular.

Oturma odası parlak siyah bir piyanonun etrafında düzenlenmiş. Sağ tarafta, mutfak olduğunu tahmin ettiğim bir bar var. Ceketini tezgâhın üzerine atıyorum.

Kemerimden Rafael'in bıçaklarından birini çıkarıp bileklerini kesmek için kullanıyorum. Sonra gidip bardaki taburelerden birine oturuyorum. Ne yapacağını merak ederek izliyorum.

Gömleğini çıkarıyor. Ondan sonra botlarıyla uğraşmaya başlıyor ve pek iyi gitmiyor. Her yerde tökezliyor ve sendeliyor ama sonunda işi bitiriyor. Sonra pantolonunu ve iç çamaşırını indiriyor. Sonunda çıplak, sert ve hâlâ kışında o tıkaçla -ve benim dölümle- piyanoya doğru sallantılı bir çizgide yürüyor.

Tezgâha oturuyor, kanlı ellerini tuşların üzerine koyuyor ve çalmaya başlıyor. Sikini daha iyi görebilmek için başka bir tabureye geçtim. Üstümdekileri çıkardım.

ve bara yaslanıyorum.

Müzik karmaşık, klasik bir şeyin modern bir yorumu gibi. Düzgün yürüyemezken nasıl böyle çalışıyor anlamıyorum. Bu kadar sertleşmişken nasıl böyle çalışıyor onu da bilmiyorum.

İnanılmaz bir şey.

Vücudu müzikle birlikte hareket ediyor, yarım saat önce o adamı bıçaklayarak öldürdüğü zamankinden daha yumuşak ve daha ritmik. Aleti sertleşiyor ve kızarıyor.

Onu izlerken sikim yarı sert halden tamamen dik hale geliyor. Kemerimi çözdüm. Pantolonumu açıp iç çamaşırımı bu gece ikinci kez aşağı iterek kendimi okşamaya başlıyorum.

Rafael aniden ayağa kalkmadan önce hiçbir uyarı olmadı. Piyano sehpası dönerek yere çarpıyor. Çıplak, sert ve kanlı bir şekilde volta atmaya başlıyor. Bir şeyler mırıldanıyor ama ne dediğini anlayamıyorum.

Bardan çıktım ve onunla oturma odasının ortasında buluştum. Göğsü kabarıyor, karnı o kadar sert kasılıyor ki siki yukarı doğru esnemeye devam ediyor. Kanlı elleri iki yanında yumruk olmuş.

Ne mırıldandığını anlayamıyorum.

Onu yakalayıp siyah deri kanepeye fırlattığımda inliyor. Benimle savaşıyor ama şu anda her türlü avantaja sahibim. Kemerimi pantolonumdan çıkardım. Kollarını yukarı kaldırıp kemerimi kullanarak bileklerini kanepenin metal koluna bağladım. İşim bittiğinde ve zaten morarmış olan boğazını kavradığımda sakinleşiyor.

Ben sakinleşmedim.

Bacaklarının arasına doğru ilerledim. Kanepe oraya yerleşmem için yeterince derin. Boğazını bıraktım ve doldurulmuş deliğini ortaya çıkarmak için bacaklarından birini yukarı ittim. Tıkacı çekip çıkarıyorum, orada bıraktığım dölün bir kısmını döküyorum. Sikimi sıcak, özensiz pisliğin içine sokuyorum.

Daha önce hiç döl dolu bir deliği sikkemiştim, bu yüzden kulağa ne kadar iğrenç geldiğine hazırlıklı değilim. Ritmik gıcırtilar beni çılgına çeviriyor, Rafael'in altımda kamburlaşıp gerildiğini görmek de öyle.

Onu becerirken dikkatle izliyorum. Kolları bağlara karşı çekiliyor. Dudakları ayırık. Gözleri yarı kapalı.

İçine daha derin girebilmek için bacağına daha yukarı kaldırıyorum. Sikinden, kasılmış karnına doğru bir precum izi sızıyor. Taşakları iyice şişmiş. Onları sıkıdığımda sertçe haykırıyor.

"Bunları benim için mi dolduruyorsun?" Sıcak, kaygan kanalına pompalarken homurdanıyorum.

Diğer bacağına tutup onu yeniden konumlandırırken bir elimle taşaklarını tutuyorum. Prostatına vurmuş olmalıyım çünkü sarsılıyor ve bağılıyor.

Elimi taşaklarından sikine geçiriyorum. Elimde seğiriyor. Bu o kadar erotik ki onu okşamaya başlıyorum. Elim onun prekumuyla kayganlaşıyor. Sikim kıkında zonkluyordu.

"Boşalacaksın, seni pis lanet çocuk. Kıkındaki sikimi sevdiğin için her tarafına nasıl ateş ettiğini bana göstereceksin."

Tutarsızca mırıldanıyor. Keşke ne dediğini bilebilseydim, ama benim saldırım altında parçalanmasını izlemek yeterli.

Taşakları yukarı kalktığında, yaklaştığını anlıyorum. Onu daha sert sarsıyorum ve kıkına daha hızlı vuruyorum. Aleti elimde tekmelenirken çığlık atıyor. Kremi teller ucundan sıcıyor. Kıkı sikimi sıkıyor. Ben vurmaya devam ediyorum ve o boşalmaya devam ediyor, kendi karın kaslarına, göğsüne ve boğazına dökülüyor.

Bu manzara beni şaşkına çeviriyor. Tekrar içine boşaldığımda kalçalarım ileri atılarak sikimi derine gömüyor. Sikim nabız gibi atıp fışkırırken, sikini bırakıp kalçalarını morartıcı bir şekilde kavriyorum. O kadar yoğun ki aklım başımdan gidiyor.

"Hnnn!" Zorlanırken bağıriyorum. Orgazm beni bırakmıyor. "Siktir-hnnn!"

Sonunda başım dönmüş ve nefes nefese kalmış bir halde öne doğru yuvarlanana kadar bedenim zorlanıyor. Rafael altımda spazm geçiriyor, kıkı sikimin üzerinde kenetleniyor. Bu çok fazla. Çekiliyorum, gerilmiş deliğinden kanepeye dölör dökülüyor. Ayağa kalktım, bacaklarını indirdim.

Gözleri zar zor açıktı. Her tarafı döl içindeydi. Kan lekeli elleri kanepenin koluna bağlı. Berbat görünmesi gerekirdi ama çok güzeldi.

Sikimi kaldırıp fermuarımı çektim. Hâlâ titriyorum, ceketimi almaya gidiyorum ve telefonumu çıkarıyorum. Kanepeye dönüp birkaç fotoğraf çektim. İşim bittiğinde Rafael bayılmıştı.

Bileklerini kontrol edip kemerin kan dolaşımını kesmediğinden emin oluyorum. Onu orada bırakmadan önce uzun uzun bakıyorum.

BEŞ Rafael

"Lanet olsun, Rafael."

Gözlerimi kısarak Noah'ya baktım. "Beni çözecek misin?"

Noah'nın güçlü bir midesi var ama iğrenç göründüğüme eminim. İğrenç hissediyorum. Gövdemin ve boğazımın her yerinde döl var. Kıç yanaklarımın arasında da hissedebiliyorum.

"Gerçekten işemem lazım," diyorum ona.

Noah uzun uzun iç geçiriyor ve bileklerimi koltuğumun koluna bağlayan kemerle uğraşmaya başlıyor.

"Seni kontrol etmeye gelmeseydim ne yapacaktın?"

"Eninde sonunda kurtulacaktım. Bir kez tamamen uyandığımda." Uzun bir iç çekiş daha.

Serbest kaldığımda Noah oturmama yardım ediyor. Omuzlarım geri dönen kanla karıncalanıyor. Acıyan kıcımdan döl sızıyor. Yüzümü ellerimin arasına alıp ayağa kalkacak enerjiyi toplamaya çalışıyorum.

Noah bana yaklaşık otuz saniye verdi, sonra "Hadi. Kalk." dedi.

Ayağa kalkmama yardım etti. Beni koridordan geçirip yatak odamdan banyoya götürüyor.

"İşe, duş al, dişlerini fırçala, sonra mutfağa geri gel. Tabii yardıma ihtiyacın yoksa?"

"Hayır."

"Düşmeyecek misin?"

Sinirlenerek banyoya girdim ve kapıyı kapattım.

Ben çıkana kadar Noah'nın gitmiş olacağını umarak uzun süre bekledim. Öyle bir şansım yok. Temizlenmiş, eşofman ve tişört giymiş olarak oturma odası/mutfak alanına geri döndüğümde, bir bardak su ve bir kase granola beni bekliyor.

Oturma odasına bir göz attım. Kanepemi temizlemiş. Ugh. Keşke bunu yapmasaydı.

Telefonunda bir şeyler karıştırıyor, muhtemelen dün geceki hareketliliğime dair işaretler için haberleri kontrol ediyor. Kafasını kaldırıp bakmıyor. Şu anda beni rahatsız ederse, boktan ve inatçı olacağımı biliyor ve istediği şey yemek yemem.

Ben yemek istemiyorum. Sadece yatmak istiyorum.

Ama yatmıyorum çünkü kendimi kötü hissediyorum. Noah daha iyisini hak ediyor. Bazen, keşke beni umursamayı bıraksa diyorum. Diğer zamanlarda, bu ihtimalden korkuyorum.

Ama bu bir olasılık değil. Noah beni asla ama asla terk etmeyecek.

Boğazım daralıyor, kığım ağrıyor, onun yanındaki tabureye oturuyorum. Suyu içiyorum. Yemeye çalıştım.

Kaseyi ittiğimde, Noah telefonunu saklıyor. Diyor ki, "Geriye doğru çalışacağız. Seni kim bağladı?"

"Dominic Capelli."

Noah dondu kaldı. "Bana ciddi olmadığını söyle. Tanrım, sen ciddisin. Bu da ne, Rafael."

Omuz silkiyorum. "Bilmek istedin."

Noah beni inceliyor. Ne anlamaya çalıştığını biliyorum, o yüzden "Ben istedim" diyorum.

"Ama kafan iyiydi."

"Yani?"

Noah başını sallıyor ve nefesinin altında mırıldanıyor. Sonra tekrar beni inceliyor. "O tehlikeli biri, Rafael."

Zihnimin gri sisi arasından küçük bir ışık sızıyor. Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Biliyorum."

"Tanrım," diye
mırıldandı. "O bizden
biri, Noah."

Dünyanın ağırlığı omuzlarına çökerken Noah iç çekiyor. Uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra "Evet, biliyorum" diyor.

Noah bir avuç çocuğu kurtarmak için kariyerini ve hayatını bir kenara bıraktı, her ne kadar birçoğu gözden kaçmış olsa da. Ama Dominic'i kurtarmanın hiçbir yolu yoktu. Noah gelmeden önce babası onu çoktan Ada'dan geri götürmüştü.

"Babasını sen vurdun," diye hatırlatıyor

Noah. "Evet."

"O zaman neden seni
beceriyor?" "Bilmiyorum.

Ama hoşuma gidiyor."

"Hatırlıyor musun?" "Bir
kısımını."

Noah alnını ovuşturuyor. "Burada diş çekiyorum. Bana neler olduğunu anlatabilir misin?"

Her şeyi sıraya koymaya çalışıyorum ama bulanık, yorgunum ve ona Dominic'ten bahsetmek istemiyorum çünkü kendi başıma düşünecek fırsatım olmadı.

Noah ise hikâyemdeki boşlukları oldukça iyi dolduruyor. "Lanet olsun, Rafael."

İçimi çektim. "Gidip Dante'yi falan rahatsız edemez misin?" "Dante yıllardır bu kadar istikrarlı olmamıştı."

Oh, her neyse.

"Ve kafayı bulup halka açık bir yerde birini öldürmeye gitmezdi." Tabii ki yapmaz. Mükemmel Dante. Çok kontrollü.

Noah taburesinden kalktı. "Gidip yeri kontrol edeceğim. Eğer mümkünse, cesedi alacağım. Olmazsa, serpintiyle uğraşmak zorunda kalacağız. Seni buradan çıkarmak zorunda kalabilirim."

Kalbim küt küt atıyor. Bu Noah'ın her zaman hazırlıklı olduğu bir şeydir. O, ben ve Dante'nin yaptığı şeyler yüzünden hazırlıklı olmak zorunda. Ama ben bunu istemiyorum. Buradaki hayatımı seviyorum.

Çoğu zaman.

Her şey üstüme üstüme gelirken başımı tezgâha koyuyorum ve sonunda pişmanlığım yüzüme vuruyor.

Noah sevecen bir insan değil, o yüzden bana dokunmuyor ama "Yatağına git. Ben hallederim."

Ben hallederim. Bu onun sevgi dili. Tezgâha karşı başımı sallıyorum. Noah gider.

Yatağa gitmiyorum. Hiç hareket etmedim. Kırk dakika sonra telefonum tezgahın üzerinde çaldığında hala oradaydım. Noah onu benim için oraya koymuş olmalı.

Midemde korku birikirken, hâlâ tezgâhta yığılmış bir şekilde aramayı kabul ediyorum. "İyi misin?"

Noah, "Her şey temiz."

dedi. Doğrudum. "Ne?"

"Tamamen temiz. Profesyonel."

"Ama..."

İlk başta kafam karıştı. Sonra dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor ve üzerimdeki tüm ağırlık kalkıyor. Gülüyorum.

Hay sikeyim. Aşık olabilirim.

ALTI Rafael

Lanet olası piç. Onu öldürmek istiyorum.

Daha dün gece beni neredeyse komaya soktu. Ya bu gece? Onu *burada*, şehrin en lüks restoranlarından birinde, bir *kadınla* buldum.

Bunun bedelini ödeyecek.

Ancak önce onu incelemem gerekiyor, böylece beni görmesine izin vermeyeceğim. Bu hiç kolay değil. Kurnaz bir insan değilim ve lavanta rengi bir gömleğin üzerine mor ve altın rengi bir korse yelek giyiyorum.

Neyse ki Dominic ve sevgilisi en göze çarpan masalardan birinde oturuyorlar. Onları kokteyl salonunun girintili alanından gözlemleyebiliyorum.

Dominic üç parçalı siyah takımının içinde gayet iyi görünüyor. Koyu renk saçları zahmetsiz bir mükemmellikle şekillendirilmiş ve yüzünün zarif açılarını ortaya çıkarıyor. Ve tanrım, o dudaklar. Hayatımda gördüğüm en seksi ağza sahip.

Flörtüne gelince, yeşil ipek elbisesi şehvetli ama şık ve sarı saçları avizenin gurur verici ışığı altında soluk altın gibi parlıyor.

Yani, evet, birlikte harika görünüyorlar. Ancak bu fotoğrafta bazı kusurlar var.

Dominic düşünceli ve sıkılmış görünürken o konuşmanın ağırlığını taşımak için çok fazla çalışıyor. Dominic arada sırada onunla göz teması kurmaya çalışıyor, arada sırada da onun sohbete dönüştürmek için elinden geleni yaptığı tatsız yorumlar yapıyor.

Şarabımı masadan alıp salondan yemek alanına geçiyorum. Yürürken g-stringimi kış yanaklarımın arasında hissedebiliyorum. Buna bayılıyorum.

Dominic'in beni neredeyse anında görmesi beni bir nebze olsun rahatlatıyor. İfadesindeki can sıkıntısı kayboluyor. Anında gerginleşiyor. Öfkeli, evet. -Ama aç da. Diğer şık lokantaların yanından geçerken kara gözleri beni kesinlikle yiyip bitiriyor.

Dominic'in sevgilisi onun bakışlarını takip ediyor. Beni gördüğünde kırmızı dudakları aralanıyor. İlgimi çekmiyor olabilir ama yine de bunu takdir ediyorum.

Dominic'e dönüyor ve ona bir şeyler söylüyor. Dominic'in gözleri bana dönmeden önce kısa bir süreliğine ona kayıyor. Ona cevap vermiyor.

Şimdi kızgın ve onu kim suçlayabilir ki? Kimse görmezden gelinmekten hoşlanmaz. Ama şu anda ilgi odağı benim ve sadece Dominic'in değil. Onun bakışları ve benim yeteneklerim arasında, masasına varışım birkaç çevresel bakışa neden oluyor.

"İyi akşamlar Dominic," diyorum yumuşak bir sesle. "Ve...?"

Sarışın güzel Dominic'in kendisini tanıttırmasını bekliyor. Tanıştırmayacağı belli olunca -çünkü bana odaklanmış ve belki de onun adını bile unutmuş-paramparça bir kristal kadar keskin bir sesle cevap veriyor: "Nicole."

"Nicole," diye yankılanıyorum, en çekici gülümsememi göstererek. "Sana yardım edeyim, hayatım. O ilgilenmiyor. Ve rol yapmak için bile boktan bir iş çıkarıyor."

Benimle aynı fikirde olmasını, belki biraz şakalaşmasını ve sonra sessizce gitmesini bekliyorum. Ne de olsa söylediklerimin doğruluğu acı verecek kadar açık. Ama yüzünde müthiş bir küçümseme ifadesiyle beni şaşırtıyor.

"Ve sen?" diye alay ediyor.

Dominic "Rafael, siktir git" diye homurdanmadan önce cevap verme şansım olmadı.

Gözleri karanlık bir öfkeyle yanıyor. Çenesi o kadar sert sıkılmış ki yanağındaki bir kas tüyleniyor. Elleri şarap kadehinin yanında, masanın üzerinde sıkıca yumruk olmuş.

Öfkesinin görüntüsü ve vaadi bedenimi ısıtıyor.

"Onu istemiyorsun," diyorum ona. O *beni istiyor* ve onun burada aksini iddia ettiğini görmek beni kızdırıyor.

Dün gece iki kez içime boşaldı. Beni öfke ve umutsuz bir açlıkla becerdi. Kafam iyi olabilirdi ama bunu hatırlıyorum. Bütün gün vücudumda yankılandığını hissettim.

Onu böyle becerebileceğini hayal ediyor mu? Bu tür bir ham gerçekle?

"Rafael," diye alçak sesle uyarıyor. Sessiz kalmasının tek nedeni olay çıkmasını istememesi. Sanırım beni zorlarsa olay çıkaracağımı biliyor.

"Dominic?" diye soruyor sevgilisi.

Şarap kadehimi masaya koymak için eğildim ve özel bir konuşma havası yarattım. Buraya onu utandırmak için gelmedim. Sadece yolumdan çekilmesini istiyorum. Ve sandalyemden kalktım.

"Nicole, ondan ne istiyorsan -statü, para, iyi bir sikiş -Almayacaksın. Zaten sıkılmış durumda. Daha da acı verici bir şekilde ortaya çıkmadan git buradan."

Son bir kez daha deniyor, inkar etmek için Dominic'e bakıyor. Ama gözleri öfkeyle yansa bile, sadece benim için yanıyor.

Elindeki peçeteyi masaya fırlatıyor ve ayağa kalkıyor. "Sen bir pislüksin," diyor, belki Dominic'e, belki de bana. Her iki durumda da yeterince adil.

İkimiz de onun gidişini izlemedik. Onun yerine oturuyorum, arkama yaslanıyorum ve bir bacağımı diğerinin üzerine atıyorum.

"Sana ne yapacağım hakkında bir fikrin var mı?" Dominic masanın öbür ucundan fısıldıyor. Zaten yarı sertleşmiş olan sikim sertleşiyor.

"Bir sürü fikrim var ve bunları keşfetmek için çok eğlenceli odalarım var."

Burun delikleri parlıyor. Acaba o da sertleşiyor mu diye merak ediyorum. Karanlık bir sesle, "Benim de çok eğlenceli odalarım var." diyor.

İşkence ve imha odaları demek istiyor. Anladığımı belli etmek için gülümsüyorum. Kaşlarını çatı.

Yemek gümüş bir tepside geldi. Garson Nicole yerine beni görünce duraksıyor.

"Efendim?" diyor, Dominic'e bakarak.

"Servis yapın." Dominic kelimeyi adeta gıcırdatarak söylüyor.

Dominic'in bifteği getiriliyor, ardından garson önüme bir tabak deniz tarağı koyuyor. Bununla çalışabilirim ama farklı bir şaraba ihtiyacım olacak.

"Chablis, lütfen," diyorum.

Garson başıyla onaylıyor ve benim kırmızı şarabımla Nicole'ün boş kadehini alıp ortadan kayboluyor.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Dominic sessizce soruyor. "Seni sıkıntıdan kurtarıyorum. Yüzünü görmeliydin."

"Yüzüm göreceğin son şey olacak." "Senin eğlence odan mı benimki mi?"

Gözleri sertleşiyor. "Bana inanmıyorsun."

"Sana inanıyorum, Dominic."

Beni inceliyor, gülmemi bekliyor. Ciddi olduğumu anlayınca kaşlarını çatıyor.

Garson, onaylamam için bir kadeh soluk altın rengi şarapla geri dönüyor, ben de onaylıyorum. Buradaki her şey gibi bu da kusursuz.

Yumuşak deniz taraklarını kestim. Dominic bifteğine dokunmuyor. Bu beni rahatsız ediyor.

"Neden kendini bu duruma sokuyorsun?" diye sordum. "Amaç neydi?"

"Bu seni hiç ilgilendirmez."

"Onu becerecek miydin? *Yapabilir* misin?"

Daha önce sakın olduğunu sanıyordum ama sözlerim onu taşa çevirdi. Ayağa kalkmasını ve Nicole'ün yaptığı gibi peçetesini masaya fırlatmasını bekliyorum.

Onun yerine gözleri kısıldı ve "Makyaj mı yaptın?" diye sordu.

"Evet. Yüzümü morarttın. Ama mor giydim, böylece hâlâ rengimin tadını çıkarabilirsin."

Narin, lezzetli deniz taraklarından bir ısırık alıyorum.

"Rafael."

Adımın ağır tonlamasıyla başımı kaldırıyorum. Dominic'in ağır bakışları, "Sana yaptıklarımı asla örtbas etme," demeden önce bile beni olduğum yere kilitliyor.

Uzun bir süre masanın karşısında birbirimize bakıyoruz. Sonra bıçağını ve çatalını alıp bifteğini keserken beni bakışlarından kurtarıyor. Vücudumdan bir ürperti geçiyor, beni o kadar sert sallıyor ki masaya çarpıyorum. G-stringimin dantelli ön kısmında sikim seğiriyor. Deliğim hiçbir şey için sıkılmıyor. Tanrım, ona orada ihtiyacım var.

Kusursuz bir tavırla yemesini izliyorum, çiğ ve vahşi erkekliğinin üzerindeki nezaket örtüsünden büyüleniyorum. Bıçağı bifteği tereyağı gibi delip geçiyor ama çenesi hala yumuşak etin üzerinde gözle görülür bir şekilde çalışıyor. Gözlerim yutkunurken boğazını izliyorum.

Şarabını eline alıyor. Gözleri şarabın kenarından bana kayıyor ve karanlık, emredici bir sesle, "Ye, Rafael" diyor.

Ona itaat ediyorum. Sanırım bu ses tonuyla söylediği her şeye itaat ederdim. "Hep böyle dikkatsiz misin?" diye soruyor biz yerken.

"Hayır."

Dominic patateslerini gül şeklinde kesiyor. Vücudumdaki dövmeli gülleri düşünüyorum ve onun da onları kesip kesmeyeceğini merak ediyorum.

Dominic'in gözleri kısılıyor. "Ama o pisliği öylece bırakıp gidecek miydin?"

Bunu retorik bir soru olarak kabul ediyorum çünkü cevabın evet olduğu çok açık. İyi bir karar vermek için yeterince düşünmüyordum.

"Neden benden sonra ortalığı temizledin?" diye sordum.

"O pisliği bırakamazdım, ben de orada bulunduktan sonra olmazdı." "Ah."

Gözleri benimkilere kayıyor ve hayal kırıklığının farkına varmamı sağlıyor. "Sen de dikkatsizdin," diye belirtiyorum.

Evet, konuyu saptırıyorum ama bu doğru. Beni çıplak becerdi. Temiz olduğumu biliyorum çünkü her zaman dikkatliyim - dün gece hariç tabii ki - ve emin olmak için sürekli test yaptırıyorum. Ama beni yetiştirirken bunu bilmiyordu.

Dominic bu kadar dikkatsiz olamayacak kadar akıllı, bu da inkar edemeyeceği ilkel bir ihtiyaca boyun eğdiği anlamına geliyor.

Burun delikleri açıldı. Bunu belirtmemden hoşlanmadı.

"Test yaptıracağım."

"Daha geçen hafta test yaptırdım. Temiz çıktım. Sen temiz misin?"

Zeytin rengi teninde bir kızarıklık beliriyor. Kısa bir süre gözlerini kaçırdıktan sonra bakışlarımla buluşup, "Evet, genelde..." diyor.

"Daha dikkatli ol," diye devam ediyorum.

Yine gözlerini kaçırıyor, belli ki bu konuyu daha fazla tartışmak istemiyor. Erkeklerle ne kadar sık seks yaptığını bilmiyorum. Eminim bu onun için kolay bir şey değildi. Bunu babasından saklamak için son derece dikkatli olması gerekirdi ve buna temiz kalmak da dahildi.

"Bana karşı dikkatli olmak zorunda değilsin," diyorum ona. Bana vurabilir, canımı yakabilir, içime girebilir. Gelmesini istiyorum.

Tanrım, bunu istiyor muyum?

Burun delikleri tekrar parlıyor, ama bu sefer ne anlama geldiğini bilmiyorum ve cevap vermemesi beni rahatsız ediyor, o yüzden soruyorum, "Bu gece bir şey kanıtlamaya mı çalışıyordun? Onunla mı?"

Bana ters ters baktı. "Ne yaptığın seni ilgilendirmez." "Ben kendi işimi yaptım."

"Yaptığın şey kendini ilgi odağı haline getirmektir - çünkü sen bir ilgi orospususun, Rafael. Ama benim başka ilgi alanlarım ve yapacak başka işlerim var. Aslında bu gece başka bir randevum var."

Masadan kalkıyor ve peçetesini yere atıyor. "Faturayı alabilirsin," diyor ve çıkıp gidiyor.

YEDİ

Dominic

Her ne kadar mafya ortağım Gianni Moretti'yle sevkiyat alanında kırım donuyor olsa da, bu ikinci "randevu" yine de ilkinde tercih edilir.

Ne düşünüyordum bilmiyorum. Bu sadece varsayılan bir şeydi, yıllardır erkekleri becermek için yaptığım bir şeydi, sanki dış görünüşümün öncekiyle aynı olduğunu, maskemin hala yerinde olduğunu doğruluyor gibi.

Babam ölmüşken bunun ne önemi var? Sakın bana sorma.

Tek bildiğim, Rafael mor rengiyle restorana girdiğinde dehşet, öfke ve sevinç karışımı bir duyguya kapıldığım.

Ne yapacağı belli olmuyor. O kadar vahşi ki. O kadar güzeldi ki.

Beni halka açık bir akşam yemeğine hapsettiği için ondan nefret ediyordum ama her saniyesini de seviyordum. Bunu görmesine izin veremezdim. Onu kesip orada bırakmak zorundaydım ve evet, bunun onu nasıl acıttığını görmekten sadistçe bir zevk aldım. Bunu hak etmişti.

Ama sonunda şaka benim üzerimdeydi çünkü onu düşünmeden edemiyorum. Nicole'u nasıl da ustalıkla saf dışı bırakmıştı. Onu baygın, bağlı, kan ve döl içinde bırakacak kadar berbat olduktan yirmi dört saat sonra şok edici derecede parlak görünmesi.

Maskesi olan tek kişi ben değilim.

Ama o maskesini çok güzel takıyor.

Tabii ki, boşalmayı da çok güzel takıyor. Çektiğim o fotoğraflara her baktığımda, Rafael'i böyle dağınık görmek beni özlemle sızlatıyor. Onu böyle görmeye bayılıyorum. Zampara. Psikotik. Savunmasız.

O fotoğrafları potansiyel şantaj için çektim. Onun üzerindeki gücümün kanıtı olarak aldım. Ama o resimlerin üzerinde gücü olan benmişim gibi görünüyor.

Belki de Nicole'un numarasını bulmamın gerçek nedeni budur.

Onunla geçirdiğim ilk sıkıcı akşam değildi. Onu babam seçmişti. Ona göre, sosyal tırmanış yapan altın avcılar tahmin edilebilir ve bu nedenle kontrol edilebilir. Haksız da sayılmazdı. Dört ay önceki sıkıcı ilk randevumuza rağmen, ikinci bir deneme için oldukça istekliydi.

Ama sonra

Rafael-

"Dominic."

Moretti beni dürttü. Bu beni rahatsız ediyor çünkü insanların bana rastgele dokunmasından hoşlanmıyorum ama o da tokat atabileceğim biri değil. Ayrıca, belli ki yeni gelenlere dikkat etmiyordum.

Moretti nakliye konteynerinin arkasındaki soğuk ve sıkışık pozisyonundan elli yaşına basmamış gibi kıpırdanıyor. O sert bir orospu çocuğu ve geçilecek biri değil. Kardeşi Benito tam da bunu yaptığına pişman olmak üzere.

Ben de geçilecek biri değilim ve Benito ile çalışan ekiplerimden birindeki pislikler bunun sonuçlarını yaşamak üzereler.

Bir şeyler döndüğünü biliyordum ama kokusunu almam zaman aldı. Son birkaç aydır uğraşmam gereken çok şey vardı.

Eyalet çapında faaliyet gösteren milyonlarca dolarlık bir inşaat şirketim var. Gianni Moretti gibiler için gerçek işle biraz kara para aklamayı harmanlamak için mükemmel, ancak yoğun bir yönetim gerektiriyor. Arada bir elmas ya da çalıntı sanat eseri sevkiyatı yaptığım antika ithalatı işim var. Bu da yönetim gerektiriyor.

Ancak şu anda olan şey, Gianni'nin kardeşinin Güney Amerika sevkiyatlarından uyuşturucu çalması ve bunları sokak ekiplerimden birinin yardımıyla konteynerlerimde depolaması. Benito ve ekibi kendileri için güzel bir yan iş alanı yaratıyor, bu süreçte beni ve Gianni'yi mahvediyorlar.

Onları iş üstünde yakalamak için buradayız, sonra da yerin dibine sokacağız. Rocco ve birkaç kişi daha var. Moretti'nin kendi birliği var.

Hain ekibim zaten burada, konteynırda yer açıyor. Gianni'nin kardeşi Benito, Escalade'sinde dört adam ve Gianni'nin birkaç milyon dolar değerindeki uyuşturucusuyla geldi.

Vince, ekip liderim, onları karşılamaya gidiyor. Benito'nun adamları uyuşturucu dolu çantaları taşıırken o ve Benito dostça el sıkışıyorlar.

Gianni ve ben hepsi konteynere girene kadar bekliyoruz, sonra Gianni'nin adamlarından biri Escalade'i almaya gidiyor ve Benito'nun kaçışını engelliyor.

Aracın sesini duyan herkes konteynırdan koşarak çıktı. Ateş etmeye başladık. Karşı ateşten kaçmak zorunda kalmadan önce hain ekibimden ikisini hakladım. Rocco bir tane daha aldı, sonra herkes dağıldı.

Vince'in kaçmaya çalıştığını gördüm. Peşinden gittim. Beni konteyner labirentine doğru götürüyor. Çıkmaz sokağa girene kadar net bir atış yapamadım.

Vince dönüp ateş etti, ama çok dikkatsizdi ve beni tamamen ıskaladı. Onu omzundan vurdum. Çılgılık attı ve silahını düşürdü. Ben de onu

Bacak. Yere düştü.

Ona doğru yaklaşıyorum. Bir konteynerin metal duvarına çarpına kadar kaçmaya çalıştı.

"Patron, yemin ederim, her şeyin yasal olduğunu sanıyordum! O Gianni'nin kardeşi! Düşündüm ki-"

"Eğer yalan söylemeye başlayacaksan, çok uzun bir gece geçireceğiz."
Silahımla kafasına vurdum. Topallıyor.

* * *

Çok uzun bir gece geçirdik, çoğu da ailemin şehir dışındaki malikanesinde geçti. Orada, gizli yeraltı hücrelerinde düzgün çalışabiliyoruz.

Vince, Benito'yla olan anlaşması hakkında yeterince ayrıntı verene kadar saat sabahın dördü oluyor ve Gianni kardeşiyle ilgilenmek için tiksintiyle oradan ayrılıyor.

Vince sandalyeye yığılmış, vücudu yanıklar, kesikler ve bir ton morlukla dolu. İstesem onunla oynayabileceğim, belki ameliyat masasına yatırabileceğim kadar akıllı başında ama yorgunum. Ellerim acıyor. Silahımı omuz kılıfımdan çekiyorum.

Vince başını kaldırıp tek sağlam gözüyle bana bakıyor. Dudağı kanlı dişlerinden geriye doğru kıvrılıyor.

"Siktiğimin ibnesi," diye mırıldandı.

Rocco ileri atıldı. "Ne diyorsun lan sen?"

"O bir ibne, Rocco. Onun kaltağı mı olacaksın? Sen-"

Rocco yumruğunu Vince'in suratına indiriyor. Vince'in kafası yana savrulurken kelepçeler sandalyeyi yerinde tutuyor. Rocco göğsü kabarana ve yumrukları kanlanana kadar tekrar tekrar vuruyor. Vince bayıldı, belki de çoktan öldü.

Rocco geri çekiliyor. "Kahretsin. Özür dilerim patron. Senin yapmana izin vermeliydim." "Boş ver."

Silahımı kaldırdım ve Vince'in kafasına bir kurşun sıktım.

Rocco gözlerimle buluşuyor. İnkâr edeceğimi umup ummadığını anlamaya çalışarak gözlerinde bir soru arıyorum. Orada o soruyu göremiyorum. İğrenme de görmüyorum.

Rocco benden biraz daha yaşlı, belki otuz beş. Babam beni Ada'ya gönderdiğinde o zaten babam için sokak ekiplerinde çalışıyordu. Orada neler olduğunu biliyor mu bilmiyorum ama Rocco kadar uzun süredir ailemle birlikte olan herkes biraz bilir. Babam onu ne kadar iğrendirdiğimi hiç saklamadı.

"Dominic."

Rocco'nun adımı sessizce, sanki konuşacak bir şeyimiz varmış gibi söylemesi gözlerimi kaçırmama neden oluyor. "Şehre geri dönüyorum."

"Bu gece mi?" İnanamıyor.

"Evet." Burada, babamın evinde kalmayacağıma adım gibi eminim.

Rocco'nun kalması gerekecek. Yapması gereken temizlikler var. Ama işi bittiğinde rahat bir yatağı olacak.

Ona dedim ki, "İşin bittiğinde bugün ve yarın gece izin al. İstersen burada kalabilirsin, saunayı falan kullanabilirsin. Kilerde ve dondurucuda yiyecek olmalı."

"Sen de kalabilirsin. Biraz uykuya ihtiyacın var." Bu lanet evde hiç uyuyamayacağım.

"Gitmem gerek," diyorum ona, sinirlenmeye başlayarak. Neden beni geri ittiğini bilmiyorum ve bu hiç hoşuma gitmiyor. Sadece bu evden çıkmak istiyorum. Burada zar zor nefes alabiliyorum.

Hücreden çıkıyorum, dar koridor boyunca yürüyorum ve iyi gizlenmiş mahzen girişinden geçiyorum. Polis iki ay önce saldırıyı ve babamın ölümünü araştırmak için buraya geldiğinde ter içinde kalmıştım. Baş müfettiş bizim maaşlı çalışanımızdı, ama düzinelerce insan etrafta dolaşırken işler hızla sarpa sarabilir.

Bazı riskli anlar oldu ama her şey çözüldü. Polis gizli kapıyı asla bulamadı. Cesetler götürüldü, yerlerdeki kan temizlendi, pencereler değiştirildi.

Evin içinden mutfığa doğru yürüyorum, her şey her zamanki gibi görünüyor. Annemin gittiği günden beri ya da babamın beni Ada'dan buraya getirdiği günden beri hiçbir şey değişmemiş.

Yemek odasının önünden geçerken derim bedenimden ayrılmaya çalışıyor. Her lanet gece onunla orada oturmak zorunda kalacağımı düşünmesem de, fiziksel tepki aynı şekilde gerçekleşiyor.

Büyük mutfakta kanlı ellerimi yıkıyorum. Parmak eklemlerim yarılmış ve şişmiş. Onlarla daha sonra ilgileneceğim.

Beni duvarlarla çevrili verandaya ve havuz alanına götüren şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Arabama giden en hızlı yol değil. Ama babamın ölümünden beri buraya gelmemiştim ve bir şey beni onun öldüğü yere çekiyor.

O gece tam bir fırtına vardı. Babamın peşinden gelenler sadece Rafael ve Dante değildi. Babamın kazıkladığı bir gangster aslında asıl saldırgandı, Dante ve Rafael de Dante'nin erkek arkadaşını kurtarmak için arkadan sıvışmışlardı.

Buradayken babamın peşine düştükleri için onları suçlamadım. Aslında, bunu yaptıkları için mutluyum. Öldüğüne sevindim.

Bunu neden kendim yapamadığımı bilmiyorum. Elimi tutan sadakat değildi. Onun yüzünden. Beni bir şekilde dondurdu.

Bunu bana yapabilecek tek kişi oydu. Her düşüncayı, her eylemi durduran.

Dante kafasına son kurşunu sıktıktan sonra babamın yattığı yere baktım. O gece, her zamanki gibi donmuş bir halde ona bakarak uzun bir zaman geçirdim. Kızgın değildim. Rahatlamamıştım. Sadece hissizleşmişim.

Peki ya şimdi? Bilmiyorum. Titremeye başladım ama nedenini bilmiyorum.

Daha da kötüleşmeden havuz kenarından ayrılıp evin etrafından dolaşarak arabama gidiyorum. Arabaya bindim, çalıştırdım, ısıtıcıyı çalıştırdım. Keşke kızgın hissetseydim. Kızmam gerektiğini biliyorum. Başka pek çok şeye kızıyorum, buna neden kızmayayım?

Ama "bu" nedir ki?

Her şey. Bana söylediği her şey. Bana yaptığı ya da başkalarının yapmasına izin verdiği her şey. Kelimelere dökülemeyecek kadar büyük. Arkamda beliren babamın evi kadar büyük.

Titreyerek uzaklaşıyorum.

SEKİZ

Rafael

Bu gece seks kulübü sahnesi, shibari'nin erotik sanatı yerine, bir zafer deliğinin özür dilemeyen pisliğini sunuyor. Ama burası Lush, yani pislik bile cehennem kadar güzel.

Seyirci alttakini görüyor, üsttekini değil. Yastıklı bir masanın üzerinde yatıyor, kıcı yapay duvardaki deliğe dayanmış. Bacakları yukarı doğru uzanmış, duvara zincirlenmiş. Bilekleri başının üstündeki masaya bağlı. Tüm sahne açıktır, böylece seyirci onun sikini görebilir ama duvarın diğer tarafında onu kimin siktiğini göremez.

Adam fit ve güzel bir siki olan oldukça çekici biri. Onu görünüşü ve duyarlılığı için seçtim. Birisi anonim bir şekilde kıcına girerken inliyor ve eğiliyor. Aleti kalkıyor ve seğiriyor. Uzun süre dayanacak çünkü kendine dokunamıyor. Ellerini kullanmadan boşalmazsa, hiç boşalamayacak.

Herkes sahneye tepki veriyor, elliyor, okşuyor, sikişiyor. Hava seks kokusuyla misk gibi kokuyor ve inleme korusuyla neredeyse titreşiyor.

Elbette çok sertim ama şu anda sadece gölgelerden izliyorum. Bu durumla ilgili ne yapacağıma karar veremedim.

Dominic dün gece beni ektikten sonra buraya gelmeye çok cüret etti. Çok sinirli olduğunu zaten biliyordum ve buna bayılıyorum, ama bu iyi oynayacağım anlamına gelmiyor.

Gömleğimi çıkarıyorum ama siyah kravatımı tekrar takıyorum, çıplak karnıma yaslanmasına izin veriyorum. Bu gece beyaz bir pantolon ve siyah bir g-string giyiyorum.

Nyx gömleğimi barın arkasına saklamama gözünü bile kırpmıyor. "Tekila?" diye soruyor.

"Burbon."

"Ooh, bu gece uzun bir oyun oynuyorsun." "Bazı şeylerle dalga geçmen gerekir."

Bana iki parmakla doldurdu. "Alay etmeyi seviyorsun. Aklında belirli bir kurban var mı?"

"Evet. Ben."

Bardağı bana uzatırken homurdanıyor çünkü ne kadar ciddi olduğumu bilmiyor. İnsanlar asla bilmez.

Kalabalığın kenarına doğru yürüyorum, orada loş ışıkta burbonumu yudumluyorum ve Dominic'in beni görmesini bekliyorum. Çok uzun sürmedi.

Yine kenara çekilmiş, katılmıyor. Bazı insanlar bunu yapar, sadece izlemek isterler. Ama genellikle kendilerine dokunurlar ya da en azından tahrik oldukları ve heyecanlandıkları için yer değiştirirler. Dominic tamamen hareketsiz, sanki burada olan hiçbir şey onu etkilemiyormuş gibi. Ama geçen sefer de öyle görünüyordu ve sikini hâlâ çok sert buluyordum.

Ama kafasını bana doğru çevirdiğinde bu ilgisizlik yanılsaması paramparça oluyor.

Burbonumu yudumlarken beni görmesi için ona zaman tanıyorum. Beni fark eden tek kişi o değildi. Olmayacağını biliyordum. Burada becerdiğim birkaç adam var.

İçlerinden adını hatırlayamadığım biri bana bakmaya başladı. Çok güzeldi, ben de onu cesaretlendirmek için gülümsedim. Yanında biri var, bu yüzden eğildi ve hızlıca küçük bir görüşme yaptı. Ortağı, belli ki en üstteki, bana bakıyor. Üstteki oldukça çekici ve gömleği açık olduğu için kaslı gövdesini sergiliyor.

Bir üst olarak, beni hayal kırıklığına uğratacağından eminim. Hepsi öyle, bu yüzden nadiren alttan alıyorum, ama şu anda tam da ihtiyacım olan şey o.

Beni çağırmasını beklemiyorum. İlgisini görebiliyorum. Ben onlara doğru yönelir yönelmez ikisi de kanepelerinde bana yer açıyor.

"Akşamın tadını çıkarıyor musun?" Kulüp sahibini oynayarak soruyorum.

"Her zaman," diyor üstteki, "ama sanırım çok daha fazla eğlenmek üzereyiz."

Oh, ben de.

Gülümsüyorum ve kırmızı deri kanepeye yerleşiyorum, alt kısmı aramıza sıkıştırıyorum. Çok heyecanlanıyor ve elini bacaklarımızda gezdiriyor. Bourbonumu yudumluyorum ve Dominic'in bakışlarıyla buluşmak için odanın diğer ucuna bakıyorum.

Şu anda "başka ilgi alanları" varmış gibi görünmüyor. Işık az ve ifadesinin tüm ayrıntılarını göremeyeceğim kadar uzakta ama bakışlarının yoğunluğunu hissedebiliyorum.

Üstteki alttakini öpüyor, onun eli de benim kalçamı sıkıyor. Üstteki öpüşmeyi kesip bana bakıyor. Eli alttakinin göğsünde olmasına rağmen beni takdirle inceliyor.

"Anthony ikimizi de alabileceğini düşünüyor." diyor.

İçkimi masaya koyuyorum, sonra eğilip alttakini öpüyorum. Dudakları yumuşak ve tatlı. Ben ağzını keşfederken küçük bir zevk sesi çıkarıyor. Üstteki daha da yaklaşıncı öpüşmeyi kesiyorum.

Yüzüme yaklaştığında, "Anthony'nin çok açgözlü bir deliği var" diyorum.

Üstteki kıkırdıyor ve beni öpüyor. Kötü bir öpücük değil ama bana pek bir şey katmıyor. Ancak Dominic'in bakışlarının odanın diğer ucundan yüzümün yan tarafını yaktığını hissetmek çok şey yapıyor.

Ben öpücüğü derinleştirirken Anthony nefes nefese "Bu çok ateşli" diyor.

Sağ eli benimkini ovduğu anda sol eli de üsttekinin sikini ovuyor olmalı çünkü baskıyı hissettiğim anda üsttekinin nefesi ağzıma geliyor.

Hiçbirini hissetmiyorum bile. Tüm dikkatim bana doğru olan hareket üzerinde. Dominic'in gölgesi üzerime düşerken kafa derim karıncalanıyor. Kravatımı tutuyor ve beni öpücükten çekip çıkarıyor.

Pelüş dudakları kulağıma değerken öfkeyle fısıldıyor: "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Başımı çevirip yüzümü ona yaklaştırıyorum. "Benim... *diğer ilgi alanlarımı* keşfediyorum."

"Senin başka ilgi alanların olamaz," diye homurdanıyor. Sonra beni geçip Anthony'ye bakıyor ve "Çek o lanet elini sikinden" diye hırlıyor.

Anthony elini çekti.

"Hey." Anthony'nin üstü kalktı. "Onunla böyle konuşma."

Dominic doğrulmadan, yüzüyle benim aramda hiçbir mesafe koymadan, kravatımı bırakmadan, tepesine bakıyor. Bakış o kadar yoğun, o kadar tehlikeli, o kadar yırtıcı ki adam donup kalıyor.

Dominic, "Benden çalmaya çalışan insanlara ne yaptığımı biliyor musun?" diye soruyor.

Bıçağım Dominic'in karnına saplandığında bakışlarını bana çeviriyor.

"Kulübümdeki insanları tehdit etme, Dominic."

Dudakları dişlerinin arasından sıyrılır. "Onları tehlikeye atma, Rafael."

"Neden tehlikede olsunlar ki?"

"Çünkü benim olana dokunuyorlar."

Bir nefes çekiyorum ve o da ağzını benimkine yapıştırıyor. Öpücük acımasız, öfkeli ve tamamen sahiplenici. Başımı geriye itiyor, dilini ağzımın içine sokuyor. Beni yutuyor.

Dominic beni koltuktan kaldırıp bıçağı elimden aldı. Ağzımı ya da kravatımı asla bırakmıyor. Bıçağımı kavrayan eli kıcıma bastırıyor, beni kendine doğru çekiyor. Beni kesmiyor ama tehdit orada ve ben buna bayılıyorum.

Ellerim yanlarına gidiyor, siyah düğmeli bluzundan hissedebildiğim tüm kasların tadını çıkarıyorum.

Kulağıma konuşmak için öpüşmeyi kesiyor. "Seni burada herkesin önünde becermemi istediğini biliyorum" -haklı, istiyorum- "ama sana çılgık atabileceğin bir yerde ihtiyacım var. Kimsenin karışmayacağı bir yere ihtiyacım var -çünkü sikilmek üzeresin."

Tanrıya şükür. "Bir yerim var."

Yumuşakça homurdandı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Şimdi gidelim, gözünü siktiğim için bütün bu insanları öldürmek zorunda kalmadan önce."

İçimdeki gürültünün yarısı kesiliyor. Dominic'ten uzaklaşırken neredeyse sakinleştiğimi hissediyorum. Beni halka açık alandan özel odalara giden dallı geçide kadar takip ediyor.

Onu kulüp odalarından birine götürebilirim. Ben genelde öyle yaparım. Benim özel oyun odam sadece özeldir. Oraya çok nadiren birini götürürüm. Ama Dominic'i götürmek istiyorum.

Asansöre yöneldim ve kodumu girdim.

İçeri adım atar atmaz ve ben katı tuşlar tuşlamaz, Dominic beni duvara yapıştırıyor. Eli boğazımı kavırıyor.

"Bu gece ne yaptığını bilmediğimi bir an bile düşünme. Benimle alay ediyordun. Beni dışladığını."

Daralmaya karşı yutkunuyorum. "Dün gece yaptığın gibi beni başından savabilirdin."

"Ve başkalarının seninle oynamasına izin mi verseydim? Hiç sanmıyorum. Seni sikmek de benim, öldürmek de. Benden başka kimse sana dokunamaz."

Randevu gecesi için duyduğum öfke yeniden kükrüyor. "Ne zamandan beri? Dün gece öyle görünmüyordu."

"Dün gece bir velet gibi davrandın ve hak ettiğini aldın."

Daha söyleyecek çok şeyim var ama kapılar kayarak açılıyor ve dairemde bile daha kişisel bir alan ortaya çıkıyor. Onun bir kat altındayız. Yatak odama çıkan bir kapı ve döner merdiven var.

Dominic'in başı dönüyor ve oyun odasına bakıyor. Boğazımı bırakarak benden uzaklaşıyor ve odaya giriyor.

Tarz çökmüş, ahşap son derece koyu, mobilyalar kırmızı ve siyah. Gotik avize beyaz ışık saçıyor olsa da, vurgulu aydınlatma çoğunlukla kırmızı.

Dominic, siyah gömleği ve pantolonuyla, güçlü vücudu ve her zamanki yoğunluğuyla güzel yüzüyle tam da buraya uyuyor.

Asansörden çıkıyorum. Kapılar arkamdan kapanıyor, ince siyah yüzeyleri onları neredeyse duvarın içinde kaybolacak hale getiriyor.

Dominic odanın içinde yavaşça bir tur atıyor. Gözleri tantrik koltukların, yastıklı bankların ve esaret sandalyesinin modern kıvrımları üzerinde geziniyor. Dildoları ve uzaktan kumandalarıyla makinelere bakıyor.

Odanın uzak tarafındaki yatağın yanından geçip merdiven boşluğuna açılan kapıyı not ediyor. Birden fazla oyuncak ve alet rafına ve iyi stoklanmış bara bakıyor. Pompasıyla birlikte x-haçı inceliyor. Bana döndüğünde kara kaşları aşağıya inmiş oluyor.

Gülümseyip alay etmek, küstahça hoşuna gidip gitmediğini sormak istiyorum ama başaramıyorum. Orada öylece durup söylemesini bekliyorum.

"Burada tek başına
oynuyorsun." "Çoğunlukla."
"Neden?"

Omuz silkiyorum ve yanından geçmeye çalışıyorum. Beni tutup x-çaprazına doğru savuruyor ve yüzümü ona dönmemi sağlıyor. Bacağımın arkasına tekme atıyor. Dizlerim yere çarptı. Saçlarımı yumruklayarak arkamda çömeliyor ve beni itme mekanizmasına bağlı dildoya bakmaya zorluyor. Makinenin ve elektronik olarak tetiklenen kısıtlamaların kontrol paneli belli ki elimin olacağı yere yakın bir yere yerleştirilmiş. Elimin sık sık olduğu yere.

Dominic etrafta ilk dolaşmaya başladığında ereksiyonumun bir kısmını kaybettim, ama vücudum tanıdık makineye ve Dominic'in sert kullanımına tepki veriyor.

"Neden?" diye tekrarlıyor.
"Sana söylememe gerek yok."

Beyaz pantolonumun üzerinden sikimi avuçlamak için uzanıyor. "Kimse seni doğru düzgün sikmiyor mu?"

Buraya getirdiğim birkaç erkek odanın ateşli olduğunu düşündü. Bayıldılar. Hiç sorgulamadılar.

Hiç anlamadılar. Dominic
anlıyor.

"Sertliğe ihtiyacın var, değil mi? Kullanılmaya
ihtiyacın var." Nefesim ciğerlerime doluyor.

Dominic devam ediyor. "Birinin seni incitmesine
ihtiyacın var." Sertçe yutkunuyorum. Neredeyse bitti.

"Ve bunun gerçek olmasına ihtiyacın var. Yapmacık bir oyun değil.
Güvenli kelime yok. Birinin seni hayal kırıklığına uğratmasındansa kendini
becermeyi ve bunu hayal etmeyi tercih edersin."

O kadar çok ürperiyorum ki Dominic'in saçlarımdaki yumruğu başımı eğmeye zorlarken direnmeye bile çalışamıyorum. Yüzümü cilalı tahtaya dayadı.

zemin.

"Sen çok vahşi, psikopat bir fahişesin. Geçen gece o adamı keserken tamamen vahşiydin."

"Beni izlemek hoşuna gitti mi?"

"Neden seni ara sokakta becerdiğimi sanıyorsun?"

Keşke tüm bunları daha net hatırlayabilseydim. Ara sokakta yaşadıklarım gözümün önüne geliyor ama hepsi birbirinden kopuk.

Dominic beni yerden kaldırıyor ve bir elini boğazıma kapatıp sıkıyor ve bırakıyor. "Bana uyandığında koltuğuna bağlı ve döl içinde olduğunu anlat. Hoşuna gitti mi?"

Gözlerimi kapatıyorum, hatırlıyorum.

"Evet." "Ağrın var mıydı?"

"Evet."

"Güzeldi. Ne sıklıkla tıkaç

kullanıyorsun?" "Çok sık."

"Şu anda takılı mı?" "Hayır."

Kulağımı ısıırıyor. "Neden? Bu gece gelip seni bulmayacağımı mı sandın?"

"Geleceğini

biliyordum." "Biliyor

muydun?"

"Evet. Çünkü beni becerdiğin gibi becerebileceğin başka kimse yok."

Eli boğazımda duruyor, sonra tekrar sıkıyor, neredeyse masaj yapıyor. "Peki neden hazırlanmadın?"

"Hazırlandım. Bu yüzden kendimi germedim. Senin sakinle yapmanı istiyorum."

Şimdi titreyen Dominic'ti. Güçlü vücudu benimkine karşı titriyor. Bana ihtiyacı var, belki de benim ona ihtiyacım olduğu kadar.

Eli hâlâ boğazımdayken Dominic beni ayağa kaldırıyor. Sıkıyor. "Seni öldürmeyi çok istiyorum."

Başımı omzuna yaslamama izin veriyorum. "Biliyorum."

Eli boğazımdan çıplak göğsüme, oradan da karnıma doğru kayıyor. Nefes alış verişimin ritmini takip ederek oraya sığıyor. Serçe parmağı bel kemerimin arkasına dalıyor. "Benim güzel, psikopat, intihara meyilli fahişem."

Ona karşı rahatlıyorum, onun anlayışıyla o kadar rahatlamışım ki düşünemiyorum.

Pantolonumun düğmelerini açıyor. Fermuarı aşağı doğru kaydırıyor. Aletimi örten şeffaf siyah kumaşı bulduğunda takdirle mırıldanıyor. O

elini sertleşmiş boyumda aşağı yukarı ovuşturmaya başlıyor. "Dün gece kıskandın mı?" diye soruyor.

"Evet. Ve kızgın."

"Onu istediğimi düşündüğün için mi?"

"Hayır. Çünkü istemediğini biliyordum ve sen yine de onu seçtin."

"Hm."

"Neden?" Hayal kırıklığına uğramış ve hala ona kızgın bir şekilde soruyorum.

Elini sikimden çekti. Yüzümü ona çeviriyor ama elini omzuma atmadan önce gözlerini inceleme fırsatı bulamıyorum. Direnebilirdim, onunla savaşılabildim ama istemiyorum. Henüz istemiyorum. Beni dizlerimin üzerine çökmeye zorlamasına izin veriyorum.

"Em beni," diye emretti.

Ben pantolonuyla uğraşırken o da gömleğini çıkarıyor. Siyah külotunu ağır, şişmiş taşaklarının altından aşağı çekip kocaman sikini serbest bırakıyorum.

O kadar güzel ki. Kalın ve uzun, damarlarla dolu, o şişman mantar ucu bir elmas gibi bir boncuk prekum sızdırıyor. Dilimle yakalıyorum. Dominic memnun bir ses çıkarıyor, sonra onu ağzıma aldığımda zevkle inliyor.

Onu boğazımın arkasına kadar emiyorum. Bana bir cevap vermiyor, ben de taşaklarını kavrayıp sertçe çekiştiriyorum. Boğazıma giriyor, öğürmeme ve boğulmama neden oluyor, gözlerimden yaşlar akıyor.

Gelmeden kurtuluyor ve çömelerek yüzünü benimkine yaklaştırıyor. Gözlerimdeki yaşları siliyor.

"Git bana bir içki hazırla."

"Bana ikinci randevunu anlat. Bir erkekle miydi?"

"Evet."

"Onu becerdin mi?"

"Bu konuda çok endişelisin." "Bu gece endişeli değil miydin?"

"Bu farklı. Bana ne yapacağımı söyleyemezsin." "Ben yine de tepki vereceğim, tıpkı bu gece verdiğin gibi."

"Git bana bir içki hazırla, yoksa seni bağlayıp

-Ve kontrolleri senden alacağım."

Titriyorum ama zevkten değil. İnkârın dayanamadığım tek şey olduğunu nereden biliyordun?

Ayakkabılarımın bağcıklarını çözdü ve beni ayağa kaldırdı. Ayakkabılarımı çıkarıyorum. Pantolonumu aşağı itti. Elleri kığımın çıplak etini keşfettiğinde,

Sıkıyor. G-stringimle oynuyor. "Tanrım, iğrençsin."

Kıçımı tokatlıyor. Pantolonumu iterek çıkardım, çoraplarımı da onlarla birlikte çıkardım. Artık üzerimde sadece siyah g-stringim ve ona uygun kravatım var ama onları da bırakıyorum. Dominic'in soyunmayı bitirip bitirmeyeceğini görmek için bekliyorum, ama iç çamaşırını ve pantolonunu sert aletin üzerine çekip fermuarını çekiyor ve bana uyarıcı bir bakış atıyor.

Bara doğru gidiyorum. Normalde bu kadar kolay itaat etmem ama beni inkârla cezalandırmasından korkuyorum. Bunun dışında her şeye katlanabilirim.

Bu bir numaraydı. Oraya gitmeme izin vermedi.

İçeri daldı, beni yakaladı ve bara yapıştırdı. Cebinde bir poşet kayganlaştırıcı olmalıydı çünkü parmakları deliğime girdiğinde kayganlaşmıştı. Beklenmedik saldırı karşısında çığlık attım. Parmaklarını sabırsızlıkla makaslayarak içime sertçe vuruyor.

Ama benim istediğim onun siki. "Benim istediğim bu değil-"

"Ne istediğin umurumda değil, Rafael. Kararları ben veririm."

O kadar sinirli ve öfkeliyim ki, onun ısrarıyla kıçım gevşerken bile içimdeki her şey sert ve sıkı bir şekilde kıvrılırken başımı bara yaslayıp kabulleniyorum.

Beni aniden terk ediyor. Barın üzerine yığılıyorum, sonra arkama dönüp bakıyorum ve onun tekrar odanın içinde dolaştığını görüyorum. Seçenekleri değerlendiriyor.

İçkileri hazırlamaya gidiyorum ve onu izliyorum. Üzgünüm, biraz titriyorum ama yine de iki bardak burbon doldurmayı başarıyorum.

Sanırım bu onun için yeni bir şey. Oyuncaklar. Aletler. Ama bana hiç soru sormuyor. Her şeyi kendi kendine inceliyor.

Esaret atı ilgisini çekiyor. Bağlama ve tutma yerleri olan yastıklı bankın etrafında dolaşıyor. Uzanıp g-string'imden ağrıyan sikimi kavırıyorum, ata monte edilmiş emme mastürbatörünü incelemesini izlerken okşuyorum. İçkimi yudumluyorum ve ona katılmak için odayı geçiyorum.

Dominic, siyah silikon yapay penisiyle mekanik iticinin konumunu inceliyor.

"Bu şeyin seni becermesine izin mi veriyorsun?" diye soruyor ben ona içkisini uzatırken. "Evet."

"Ne kadar süreyle?" "İşim bitene kadar."

İçkisini yudumluyor. "Bitti ne demek?"

"Sanırım gördüğünde anlayacaksın."

Boştaki eliyle kravatımı gevşetiyor. Kravatımı başımın üzerinden çekip kavisli tantrik koltuklardan birine atmasına izin veriyorum. İçkisini bir masanın üzerine bırakıyor. Sonra yanıma yaklaşıyor ve g-string'im üzerinde çalışmaya başlıyor, üzerimde bırakıyor ama sikimi ve taşaklarımı kumaştan kurtarıyor.

Parmaklarının üzerimdeki hissini, çekişini ve bükülmesini seviyorum. Sikimin çıkıntılı uzunluğuna bakarken mırıldanıyor. Onu eline alıyor ve okşuyor. Gözlerimin kapanmasına izin veriyorum, bu hassas anın tadını çıkarıyorum çünkü uzun sürmeyeceğini biliyorum. İçkimi benden alıyor. Bu benim uyarım.

Farkına varmadan esaret atına binmişim. İşini zorlaştıracak ve onu kızdıracak kadar mücadele ediyorum. Kıçımı tokatlıyor ve başımı aşağı itiyor. Bileklerimi bağlarken tüm vücut ağırlığını üzerime bırakıyor. Aletim atın tahta tarafına doğru yanlamasına bastırılmış, mastürbatörün girişini kaçırıyor. İçine girmek istiyorum.

Dominic ayak bileklerimi ve dizlerimi bağlarken ağırlığını kaldırıyor. Değiştirilmiş bir diz çökme pozisyonundayım, esaret atına sarılmaya ve kıçımı sunmaya zorlandım. Güvende olduğumda Dominic geri çekiliyor. Geri çekilirken attığı adımlar kalbimi hoplatıyor ama sonra oyuncak rafımın tıkırtısını duyuyorum.

Geri döndüğünde bir kırbaç darbesi bekliyorum. Onun yerine taşaklarımı sert ve kaygan bir şekilde kavıyor. Sanırım kayganlaştırıcıyı buldu. Tabii ki, her yerde var.

Taşaklarımı çekiştiriyor ve geriyor. Siktir, iyi hissettiriyor. Sonra sikimi kavıyor, tek bir hamlede kayganlaştırıyor ve mastürbatörün içine itiyor.

Hemen sismeye başlamak istiyorum ama hâlâ taşaklarımı tutuyor ve bu bir tehdit. Sonra taşaklarımın etrafına bir sedye sıkıştırıyor. Ağırlık ve basıncın birleşimi, mastürbatörün emişindeki aletimin hissi, dayanabileceğimden daha fazla. Kalçalarım öne doğru sallanıyor.

"O şeyi becerirsen, alacağın tek şey bu olur."

"Dominic-"

"Ciddiyim, Rafael. *Bekleyeceksin*. Aletini o kolun içine sokacak tek şey benim aletimi senin kıçına sokmam olacak."

Hayal kırıklığı içinde inliyorum ve kendimi hareketsiz yatmaya zorluyorum. Yine de titriyorum. Buna engel olamıyorum.

Dominic memnun bir ses çıkarıyor. Bir hareket duyuyorum, sonra ayakkabıları yere vuruyor. Fermuarını duyuyorum. Pantolonunun çıkma sesini duyuyorum. Titriyorum, o kadar sinirli ve tahrik olmuş durumdayım ki düşünemiyorum.

"Tanrım," diye mırıldandı. "Çok güzelsin."

Bu sözler karşısında gözlerim kapanıyor. Duymaktan nefret ettiğim şey bu. Duymaya ihtiyacım olan şey bu.

Deliğimde sikinin başının baskısını hissettiğimde, içimden muhtaç bir ses çıkıyor. Beni daha geniş ve daha derin bir şekilde gererek, yumuşak, acımasız bir kayma ile içeri itiyor. Elbette acıtıyor, ama tam olarak istediğim, tam olarak ihtiyacım olan şey bu. Doldurulmak. Becerilmek.

"Siktir, evet," diye nefes alıyor içimde dibe vururken, pelvisi kıcıma yaslanıyor. İyi olup olmadığımı sormuyor, kocaman sikinin acımasız girişine alışmama izin vermiyor. Sadece üzerime eğildi, kolları tuttu ve beni becermeye başladı.

İlk başta sadece acı veriyordu. Beni ele geçiriyor, diğer her şeyi aklımdan çıkarıyor, bu yüzden kendimi ona veriyorum, rahatlıyorum, olmasına izin veriyorum.

Zevkler ortaya çıkmaya başlıyor. Dominic'in kaslı göğsü ve karnı sırtıma doğru esniyor. Tutamakları kavrayan kolları beni en az bağlar kadar kilitliyor. Kalçaları öne doğru yumruk atıyor, siki tekrar tekrar içime girerken pelvisi kıcımı tokatlıyor.

İnliyorum.

"İşte benim pis fahişem," diye gürlüyor üstümde. "Deliğinin büyük bir yarak tarafından sikilmesine ihtiyacı var. Kıcının mahvolmasına ihtiyacı var."

Tanrım, benimle konuşmasına bayılıyorum. "O oyuncağı sikmeyi seviyor musun?"

Kabul eder gibi bir ses çıkarıyorum ama şu anda yapabildiğim tek şey bu. Kol sikimi sıkıyor, kıcıma her sokuşunda beni okşuyor.

Ama Dominic kelimeler istiyor. Saçımı tutmak için kollardan birini serbest bırakıyor. İtişlerinin açısını değiştirerek bana yeni hisler veriyor.

"Cevap ver bana." İtmeye devam ediyor. "Aletinin orada olması hoşuna gidiyor mu?"

"Evet," diyorum taşaklarım kalkıp sedyenin sınırlarına çarpmaya çalışırken. Yüksek sesle inliyorum. Boşalmak istiyorum.

Dominic bunu biliyor. "Ben sana söylemeden sakın boşalayım deme." Düşüncelerim paramparça oldu. Düşünemiyorum.

"İşte bu, güzel fahişe." Dominic saçlarımı serbest bırakıyor ve kulpu tekrar tutmak için üzerime eğiliyor. Beni sert ve derin bir şekilde sikerken alçak ve hırıltılı bir sesle, "Al şunu," diyor.

Taşaklarım ağırlaştı ve doldu. Sikim ağrıyor. Bütün vücudum hazır. Beni uzun süre orgazmın kıyısında gezdiriyor.

Vuruşu çok fazla. Vücudum geriliyor. Taşaklarım sedyeye doğru çekiliyor. Bağları çekiştirmeye başladım.

Kıçım sikinin üzerinde kenetlenirken Dominic, "İşte bu," diye geveliyor. "Daha sert yumrukla beni. Mücadele et."

"Siktir!" Orgazmımı geri tutmaya çalışırken yastıklı yüzeye karşı havlıyorum.

"Tanrım, sikimi boğuyorsun," diye homurdanıyor. Taşakları sedyeye çarpıyor. "Şimdi *gel*."

Sedye salıverilmemi yavaşlatıyor, gerçekten hissetmemi sağlıyor, sonra patlıyorum. Sikimi emen kılıfın içine boşalırken çığlık atıyorum. Dominic kıcıma vuruyor, homurdanıyor, bana tokat atıyor, boşalan sikimi kılıfı sikmeye devam etmesi için zorluyor.

Kükreyip ileriye doğru yumruk attığında, aşırı uyarılmış bir şekilde ağlamaya başlamıştım bile. Sikini içime sertçe sokuyor ve beni sıcak döllerıyla dolduruyor.

Nefesim kesiliyor ve altında kasılıyorum, içime kıvrılırken kıçım sıkılıyor, beni sert bir şekilde beslerken tüm vücudu benimkine karşı esniyor.

Kalçaları gerilmeye devam ederken "Siktir," diye nefes nefese kalıyor. Alnı sırtıma bastırıyor. "Tanrım!"

Hâlâ geliyor, sertçe geriliyor. Spazm geçirirken haykırıyorum, sikim bir kez daha kolun içine giriyor.

Dominic üzerimde ağırlaşıyor. Sonsuza kadar böyle kalmak istiyorum, burada sabitlenmiş, içimde onun sikiyle titriyorum.

Burası tam olarak ait olduğum yer.

DOKUZ

Dominic

Vay anasını.

Hareket etmek istemiyorum. Sikim Rafael'in mükemmel götüne gömülmüş halde burada kalmak istiyorum. Hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Hiç bu kadar iyi hissettiğimi sanmıyorum.

Rafael ne kımıldıyor ne de kıpırdıyor. Sadece altımda nefes alıyor. Kalkıp içinden çıkmaya başladığımda, vücudundan ayrılmamı istemiyormuş gibi homurdanıyor. Kahretsin, bu tatmin edici.

Yarı sert sikimin, g-string'inin ince kayışının yanında kışından süzülüştünü izliyorum. Çırpınan deliğinden döllere dökülüştünü izliyorum. Sıkıntıyla bir ses çıkarıyor ve ben de nedense yatıştırıcı bir eli sırtına sürüyorum.

"Yakında tekrar içine gireceğim."

Sanki duymak istediği buymuş gibi iç geçiriyor.

Dölün kalçasının iç kısmından aşağı kayışını izliyor ve metal sedye tarafından gerilmiş taşaklarının görüntüsüne hayran kalıyorum. Daha fazla döl akıtmak için deliğini parmaklıyorum.

Bir parçam onu bir süre orada bırakmak istiyor. Böylece ona bakabilirim. Böylece ona sahip olduğumu biliyor. Ama sikini ve yüzünü görmek istiyorum.

Ayak bileklerini ve dizlerini serbest bırakıyorum, sonra elimi sikinin altından geçiriyorum. Hâlâ yarı sert olduğunu biliyorum çünkü hâlâ kolun içine gömülü.

"Çıkar," diyorum ona huysuzca. Aleti elimin üzerinde serbestçe kayarken, g-string'inin kumaşı hâlâ yana itilmiş haldeyken sperminin bir kısmını avucuma dökerken memnuniyetle mırıldanıyorum. Neden bu kadar ateşli olduğunu bilmiyorum ama öyle.

Seğiriyor, bana aşırı hassaslaşmış sikiyle temasın çok fazla olduğunu söylüyor. Sorun değil. Bununla başa çıkabilir.

Ellerini bırakmaya gittiğimde bana bakmıyor. Yanağı yastıklı platforma bastırılmış, yüzü başka tarafa dönük. Saçlarını okşamak için garip bir dürtü hissediyorum ama buna direniyorum. Bağları çözüyorum ve onu orada bırakıp içkimi almaya gidiyorum, yüzüm başka tarafa dönük. Ona tekrar bakmadan önce bir saniyeye ihtiyacım var.

Ayağa kalktığını duydum. Sırtım hâlâ ona dönükken içkisini alıp uzatıyorum. Gelip alıyor.

"O gece yaralanabilirdin," diyorum ona. "Böyle kafan güzelken." "Dün gece yaralandın."

"Ne?"

"Elin."

Parmak eklemlerime bakıyorum, yarılmış ve şişmiş.

"Hm." "İkinci randevun mu?"

Ona bakıyorum. O da bana bakıyor.

"Her zaman bu kadar kıskanç mısın?" diye soruyorum. "Sadece benim için önemli bir şey olduğunda."

Kaşlarımı çatıyorum. "Senin için neden önemli olayım ki?" "Seni istiyorum. Sana ihtiyacım var."

Sadece seksi kastettiğini biliyorum ama yine de içime işliyor. "Onu becermek istedin mi?" Rafael soruyor.

"Peşini bırakamıyorsun, değil mi?" "Hayır."

"Hayır, onu becermek istemedim."

"Ve ikinci randevun bir randevu değildi."

Seks sonrası soğukluğuma rağmen, yorumları beni kızdırıyor. "Neyi kanıtlamaya çalışıyorsun, Rafael?"

"Beni istediğini."

"Bu kadar mı güvensizsin?" Kaba olmak için söylüyorum ama o dürüstçe cevap veriyor. "Evet. Beni istemene ihtiyacım var."

Burbonumu yudumluyorum. "Bence seni istediğim çok açık, o yüzden bu konuda konuşmayı kes."

"Tamam," diyor ve ağzının etrafında bir gülümseme oynuyor. Bu memnun bir gülümseme, alaycı bir gülümseme değil. Kahretsin, çok güzel.

Odanın içinde bir tur daha atıyorum. Tek başına oynadığı oyun beni hâlâ şaşırtıyor. Hayal görmüyorum. Benden çok daha fazla erkekle yattığını biliyorum. Onun özgürlüğüne sahip değilim. Bu şeylerin yarısını nasıl kullanacağımı bilmemin tek nedeni porno.

Ama solo oyun. Bu çok ilginç.

Onu izlemek istiyorum. Bir ara buna ihtiyacım olacak. Ama bu gece değil. Bu gece, onun içinde olmalıyım.

Zaten çoğunlukla yine sertleştim. Tanrım, sevişmek istiyorum. İhtiyaç hiç bu kadar güçlü olmamıştı. İçimde kuduruyor. Ama etrafıma bakıp seçenekleri değerlendiriyorum. Salıncaklı bir raf var. Bu hoşuma gitti. Şaplak tezgahını ve x-çaprazını sevdim.

Ama bu gece onu zaten bağıladım. Hareket etmesini izlemek istiyorum. Odadaki turumu bitirdiğimde beni izleyen oydu.

Ona içkisini verdiğim yerden kıpırdamadı. Hâlâ yudumluyor. Yüzü yara bere içinde, aleti çoktan sertleşmiş, g-stringi hâlâ anlamsızca üzerinde, orada dururken tamamen ahlaksız görünüyor. Ağırlıklı sedye taşaklarını aşağıya doğru çekiyor ve döl kalçasından aşağıya akıyor.

Vücudu muhteşem. Zayıf ve kaslı, orantılı. Yüzü çok güzel. Adadaki tüm erkekler hep onu isterdi. Ona Melek derlerdi.

O öyle biri değil.

O bir psikopat. Katil. Vahşi. Eğer birini sevebilseydim, bu o olurdu.

Yarım daire şeklinde normal kanepeler var ama ben onları atlayıp siyah tantrik sandalyelerden birine yerleşiyorum. Çift dalga gibi kavisli, bir alçak tepesi ve bir yüksek tepesi var. Yüksek dalgaya yaslanıyorum ve sikimi okşamaya başlıyorum.

Rafael'in kirpikleri iner. Dudağını ısıyor. Aletine uzandığında başımı sallıyorum. Eli geri çekiliyor ama endişeli görünüyor. İnkâr etmekten çok korkuyor.

Bunu ona karşı kullanacağım ama sadece bana hizmet ettiğinde. Onu çağırıyorum. İtaat ediyor.

"G-string'i çıkar."

Çıkartıyor, kayışları aşağı itiyor ve içinden çıkıyor.

"Alçak kavise otur," diyorum ona. "Sana bakmak istiyorum. Arkana yaslanabilecek şekilde pozisyon al. Taşaklarını görmem gerek."

"Onları böyle mi seviyorsun?" diye soruyor, kıcı dalganın tepesinin hemen altındaki pozisyonunu alırken. Bacakları açılmış, ağırlıklı kesesi tam teşhirde.

"Kesinlikle." Kendimi birkaç kez daha okşuyorum. "Kesenin üzerindeki o ağırlıkla boşalmak hoşuna gitti mi?"

"Evet, ama daha çok kıcımda olman hoşuma gitti."

Bazen çok şaşırtıcı derecede dürüst oluyor. "O zaman buraya gel."

O aşağı inerken ben de sikimi hazır tutuyorum. Mantar gibi ucu deliğine değdiğinde rahat bir nefes alıyor. Üzerime doğru eğildi. İyice gerilmişti, benim için açıktı. Kolayca kayıyor ama sanki her santimini hissetmek istiyormuş gibi ağırdan alıyor. Bu, yavaş ve sıcak kılıfı benim de hissettiğim anlamına geliyor.

Kıçı pelvisimle aynı hizaya geldiğinde titriyor. Hâlâ içkisi var. Ben parmaklarımla onu keşfetmeye başlarken o yudumluyor. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Aslında, iki gece önce onu kanepesinde becerdiğimde, ilk kez yüz yüze seks yapmıştım.

Ada'yı saymazsak tabii.

Kesesinin narin, gergin derisini okşuyor, geniş metal halkanın altındaki taşaklarının dolgunluğuna hayret ediyorum. Karnı kasılıyor, siki seğiriyor. Yarığında bir damla prekum oluşuyor. Tadına bakmak için ağzıma götürdüğüm başparmağımla süpürüyorum.

"Mm," diye mırıldanıyorum takdirle.

İçkisini bir kenara bırakıyor ve üzerimde kendini becermeye başlıyor. Onu ben davet ettim. Bu daha az baskın, daha sıradan. Boşalmak için daha sert olmasına ihtiyacım var ama bir süre sikimi kaldırıp daldırmasını izlemek istiyorum.

Çok ateşli. Ağır şaftım sert bir şekilde dik duruyor, o kendini çalıştırdıkça bir görünüp bir kayboluyor. Taşakları sedyenin altında aşağı sarkıyor ve siki yukarı kalkıyor. Damarlı alt tarafına ve alevlenmiş, morarmış ucuna bakıyorum.

Ona dokunmuyorum. Sadece izliyorum, içkimin tadını çıkarıyorum ve daha fazlasına ihtiyaç duymasını bekliyorum. İhtiyacı olacağını biliyorum. Oyuncaklarını, makinelerini gördüm. Bu şekilde gelmeyecek. Ama şimdilik bundan zevk alıyor.

Hayal kırıklığının ilk işaretini gördüğümde, merakla başımı eğiyorum. Hayal kırıklığının artmasını izliyorum. Sinirlenmesini izliyorum. Bu konuda ne yapacağını merak ediyorum.

Boğazıma saldırıyor. Neredeyse nasıl bir his olduğunu görmek için buna katlanabilmeyi dileyeceğim ama yapamıyorum. Anında tepki verip altından sıyrılıyorum. Bileğini kavradığımda sikim kıcımdan kurtuldu. Dövüşüyor, yapabileceği kadar sert değil ama yeterince sert ki kolumu boynuna dolamak ve arkasına geçerken sıkmak zorunda kalıyorum, sikimi kıcıma sokarken onu kanepenin yüksek kıvrımına çarpıyorum.

Deriyi kavrarken parmakları beyazlaşıyor. Nefes alamıyor. Umursamayacak kadar kızgım.

"İstediğin bu mu?" İçine sertçe girerken homurdanıyorum. "Hm?"

Sırtını eğmeye zorlayarak onu dikleştiriyorum. Bu onun prostatına vurmamı sağladı. Boğazındaki daralmanın etrafında çığlık atıyor, sesi boğuk ve bozuk.

Sikinden döl fişkırana kadar prostatına tekrar tekrar çarpıyorum. Hiç dokunmamıştı bile. Bir gayzer gibi fişkırıyor.

Kıçı sikimi sıkıyor ama ben boşalmıyorum. Sadece son salınımını sikiyorum. Sonra çekip onu kendimden uzaklaştırdım. Ben ondan hızla uzaklaşırken o kanepenin yüksek kıvrımına doğru yığıldı.

Çok sert ve öfkeliydim. Kendimi oyuncakların olduğu duvarda buldum. Bir kırbaç kaptım ve ona geri döndüm. Çıplak kıkına bir, iki, üç kez vuruyorum, çıkardığı çığlıklarla, vücudunun sarsılmasıyla sakinleşiyorum.

Kalçalarına ve sırtına vuruyorum. Deliğini ve apış arasını tokatlıyorum. Benim için tekrar sertleştiğinde, onu kanepeden çekiyorum. Diğer tarafında durması için onu çekiyorum. Başını aşağı itip onu eğilmeye zorluyorum. Sonra kalçalarını tutup tekrar kıkına sokuyorum.

İnliyor ve ani itaati beni rahatsız ediyor. Saçlarından tutup onu dikleştiriyorum. Diğer kolumu gövdesine doladım ve kıkını yukarı doğru sertçe sikmeye başladım. Prostatına tekrar vuruyorum. Bu onu bana kenetliyor.

"Sakin boşalayım deme," diye uyarıyorum ve saçlarını çözüp aletin başını çimdikliyorum.

Orgazmını durdurduğumda çığlık atıyor. Kıkına sokarken onu çimdiklemeye devam ediyorum.

"Sana lanet bir horoz kafesi koymalıyım," diye homurdanıyorum.

"Hnn," diye inliyor, ama bunun onay mı yoksa tartışma mı olduğunu ya da vücudumun onunkini becermesinden başka bir şeyin farkında olup olmadığını bilmiyorum.

Sırtımın alt kısmı geriliyor ve taşaklarım şişiyor. Hâlâ sikişinin başını bırakmıyorum, taşaklarım serbest kalıp orgazmım onun içinde patladığında bile.

Ona karşı zorlanırken, pelvisim kıkına yaslanırken, horozum onun içinde tekmelenirken, horoz başını bırakıp onun yerine şaftını kavıyorum. Çığlık atarak boşalırken elimde nabız gibi atıyor. Onun orgazmı ve benimki birbirimize karşı ping atıyor gibi görünüyor, ikimiz de gerilirken ve nabız atarken ileri geri yankılanıyor.

Ben içinden çıkarken titremeleri titremeye dönüşüyor ve kalçalarından aşağıya dölleri dökülüyor. Aniden geri çekiliyor ve hoşuma gitmeyen bir ses çıkarıyor. Neredeyse bir sızlanma. Vücudu kendi içine doğru kıvrılıyor.

İş bitti. Anında anladım. Bana yapacağımı söyledi.

"Rafael-"

"Aşağı inmek için bir kod yok." "Ha?"

Benden sendeleyerek uzaklaştı. Bundan hoşlanmadım. Buna izin vermeyeceğim.

Ne yapacağımı biliyormuş gibi acele e t m e y e başladı ve evet, öyleyim. Peşinden atıldım ve onu tam ortasından yakaladım.

"Yapma. Lütfen Dominic, benden bu kadar." "Bittiğini biliyorum."

"Sadece git-"

"Kapa çeneni, Rafael."

Onu, üzerinde sadece siyah bir çarşaf olan yatağa doğru çekiştirmeye başladım. Yaptığım şeyden hoşlandığını sanmıyorum ama yatağa girerken bana karşı koymuyor. Yerde katlanmış koyu mor kadife bir battaniye buluyorum. Silkeleyip üzerine seriyorum. Benden uzakta yan yatıyor.

Havlu bulmak için bara girerken onu orada bırakıyorum. Seksten sonra hiç kimseyle ilgilenmemiştim. Geçen sefer de onunla ilgilenmedim. Ama bu bir şekilde farklı hissettiriyor. Farklı hissediyorum. Bunu yapmak istiyorum. Nedenini bile bilmiyorum. Sadece benden uzaklaşmaya çalışmasının hoşuma gitmediğini biliyorum. Ben onu böyle becerdikten sonra bunu yapamaz.

Su ısınana kadar musluğu çalıştırıyorum. Bir el havlusunu ıslatıp yatağa dönüyorum. Yatağa tırmanıyorum ve battaniyeyi kışından çekiyorum. İtiraz eder gibi bir ses çıkarıyor ama bunu duymazdan geliyorum ve istismar edilmiş deliğinden sızan döllerini temizliyorum. Biraz acıyacak. Buna sevindim. Öyle olmasını istiyorum. Ama temiz olmasını da istiyorum.

Bacağını kendime doğru çekmeye çalışıyorum, top sedyesini çıkarabilmem için sırt üstü yatması gerekiyor. Vahşi bir hayvan gibi hırlıyor.

Bu kadarı yeter.

Yatağın üzerinde manevra yapıyorum ve çenesini morartıcı bir şekilde kavriyorum. Onu bana bakmaya zorlayarak çekiyorum. Soluk gri gözleri öfkeliydi.

"Kes şunu," diyorum ona. "Sen iyisin. Bunu yapmama izin vereceksin."

Bana dik dik bakarken kaşlarını indiriyor. Gerçeği ortaya çıkarmak için öfkesi geçene kadar o bakışı tutuyorum. Kendini gerçekten savunmasız hissediyor. Onu sert bir şekilde becererek incitmedim ama şimdi incitebilirim.

Bunu yapmak istemediğimi fark ettim.

Gözlerinde boyun eğdiğini gördüğümde çenesini bırakıyorum ve bacağını tekrar çekiştiriyorum, bu sefer daha nazikçe. Onu kısmen sırt üstü çevirmeme izin veriyor. Top sedyeyle oynamaya başladığımda ciğerlerine bir nefes doluyor. Açtım ve çıkardım.

Aletin üzerinde döl izleri var. Onları nazikçe temizledikten sonra battaniyeyi üzerinden çekerek bezi karnının ve göğsünün üzerinde gezdiriyorum.

İşim bittiğinde battaniyeyi tekrar üzerine çekiyorum ve yan yatmasına izin veriyorum.

Bara dönüp bezi duruladıktan sonra kendimi temizlemek için kullanıyorum. Oyun odasının her tarafındaki dağınıklığa bakıyorum. Büyük bir temizlik yapmıyorum ama en kötüsünü hallediyorum.

Kıyafetlerime ve asansöre bakıyorum.

Rafael'in hala battaniyenin altında olduğu yatağa bakıyorum.

Gerçekten bir karar veremiyorum. Kendimi yatağa doğru yürürken buluyorum. Kendimi battaniyeyi çekerken ve altına kayarken buluyorum.

Bedenim onunkine yerleşirken Rafael tamamen hareketsiz, neredeyse kaskatı kesilmişti. Yine de kollarımı ona doluyor ve vücudumun kıvrımlarına doğru çekiyorum. Yüzümü ensesine bastırduğымda rahatlıyor. Başparmağımla boğazını okşadığımda iç geçiriyor.

"Sadece uyu," diyorum, o da uyuyor.

ON Rafael

Büyük, sıcak bir bedene tutunarak uyanıyorum. Dominic sırt üstü yatıyor. Bacağım onun bacağının üzerinde, kolum kaburgalarına dolanmış, yüzüm omzunda. Yarı sertleşmiş sikim kalçasına bastırılmış. Genelde yalnız uyurum, bu yüzden garip, hatta belki de kötü hissettirmeli, ama öyle değil. Gerçekten çok güzel hissettiriyor.

Bu gerçek değil, bunu biliyorum. Beynim tam olarak devreye girmeden önce bile bunun sahte, güzel bir an olduğunu, düşüncenin, seçimin ve gerçekliğin dışında bir an olduğunu fark ediyorum. Dominic uyandığında, bu iş bitecek.

Ve yine de... bunu seçen oydu.

Dün gece tuhaflaştığımda gitmeme izin verebilirdi. Genelde böyle tuhaflaşmam çünkü seks genelde o kadar yoğun değildir ve ben de genelde dibe vurmam. Mahvolmak istediğimde, bunu yalnız yapma eğilimindeyim. Sonrasında kimse beni görmez.

Dominic gördü.

Neden gitmeme izin vermedi ki? Neden beni yatağa çekti ve temizledi? Neden arkama geçip ihtiyacım olduğunu biliyormuş gibi bana sarıldı? İhtiyacım olması neden umurundaydı?

Neden hâlâ burada?

Kıpırdanmaya başladığında, uyandığında, uyuyormuş gibi yapıyorum. Eğer gidecekse, izlemek istemiyorum. Birbirimize dolandığımızı fark edince donup kalıyor.

Altımdan kaymasını, beni uyandırmadan kaçmasını bekliyorum.

Onun yerine, kolu arkamda gevşek bir şekilde uzanmaktan, etrafımda kıvrılmaya başlıyor.

Uyuduğumu sandığını biliyorum ama lanet olsun. Bunu hiç beklemiyordum.

Başparmağı hafifçe yan tarafıma sürtünüyor. Gözlerimi kapalı tutuyorum ama bana bakmak için başını eğdiğinde vücudunun ince hareketini hissediyorum.

Babasının ne kadar homofobik bir pislik olduğunun farkındayım, bu yüzden bunun benim için olduğu kadar Dominic için de yeni olduğunu tahmin ediyorum.

Aletim sertleşiyor, bu da beni ele verecek, bu yüzden sanki uyanıyormuşum gibi nefesimi derinleştiriyorum. Ona doğru yeniden yerleşip hafifçe sürtünürken guruldayan iç çekişim tamamen sahte değil. Memnun olduğunu düşündüğüm küçük bir ses çıkarıyor.

Elimi kaburgalarında gezdirdikten sonra göğsüne sürüyorum. O benim gibi çıplak değil. Vücudunda az miktarda kıl var ama çok fazla değil ve hepsi de bakımlı. Cildi benimkinden biraz daha yumuşak. Bazı insanlar benim İtalyan olduğumu düşünüyor ama değilim. Ailem Porto Rikolu, Portekiz kökenli.

Çok küçükken babam beni oraya götürürdü. Aptal gibi, benimle vakit geçirmek istediğini sanırdım. Şimdi anlıyorum ki baba-oğul gezilerimiz kokain işi için bir sis perdesiymiş.

Şu anda neden bunu düşünüyorum ki?

"Mmm," diye mırıldanıyorum kendimi Dominic'in üzerine çekerken. Sert sikim onunkine sürtünüyor.

Tabii ki beni tutuyor ve pozisyonlarımızı değiştirmek için dönüyor. Ancak şikâyet edecek değilim çünkü eli ikimizin de sikini kavramak için bedenlerimizin arasına uzanıyor.

Etrafımdaki elinin ve benimkine sürtünen sikinin ikiye katlanmış hissiyle gözlerimi zevkle kapatıyorum. Ama o bırakıyor ve benden uzaklaşıyor. İç çekerek yan dönüyorum ve onun yataktan çıkışını izliyorum. En azından bara girerken çıplak kıcını mükemmel bir şekilde görmemi sağlıyor.

Lavaboda bir bardak doldurduğunda, yandan bir görüş elde ediyorum. Kıcının kıvrımlarına ve sikinin ağır çıkıntısına hayran kalıyorum. Ayrıca kaslı gövdesinin, kollarının ve yutkunurken boğazının tadını çıkarıyorum.

Etrafına bakınıyor ve elektrikli su ısıtıcısını görüyor. Dolduruyor ve ısıtmaya başlıyor.

Yataktan kayıyorum ve kahve aramaya başladığında ona yardım etmeye gidiyorum. "Süslü bir espresso makineniz olmamasına şaşırdım," diye yorum yapıyor.

Ben tencereyi çıkarırken.

"Üst katta."

Tezgâha yaslanıyor, siki güzelce dışarı çıkıyor. "Oh, evet. Onu gördüm."

"Beni kanepeye bağlayıp becerdiğinde mi?"

"Bağlanmayı ve sikilmeyi seviyorsun."

Kahveyi kaşıkla cezveye koyuyorum. "Bunu ne ele verdi?"

Şaşırmış bir kahkaha atıyor. Onu daha önce hiç ama hiç gülümserken görmemiştim, gerçek bir gülümseme değil. Yüzünü tamamen değiştiriyor. Karanlık yoğunluğu çok ateşli ama gülümsemesi çok güzel.

Çaydanlık kapanıyor. Elimde tencereyle Dominic'in yanından geçiyorum ve tencereyi doldururken ona yakın duruyorum. Beni izliyor. Gözleri sikime kayıyor. O

uzanıyor ve elini etrafına sarıyor. Kıçım tezgahın kenarına çarpıyor ve o sert uzunluğumu keşfederken benden bir zevk sesi çıkıyor. Yaptığı şey bu: keşfetmek. Babasının tavrına bakılırsa, bunu yapmak için çok fırsatı olduğundan şüpheliyim.

Sikim onun elinde seğiriyor. Çıkardığı memnuniyet sesi bana bunu hissettiğini söylüyor. Parmakları taşaklarımın altında geziniyor.

"Siktir, Dominic."

Sonra önümde dizlerinin üzerine çökerek beni şaşırtıyor. Bana bakmıyor. Tamamen sikime odaklanmıştı. Emin değilmiş gibi kaşlarını çatıyor, sonra beni ağzına alıyor.

"Siktir!"

Yardım edemiyorum ama itiyorum. Elleri kalçalarımaya yerleşip beni tezgâha yaslamadan önce sadece bir kez boğazının arkasına vuruyorum. Beni sert ve derin bir şekilde emerken ellerim kenarını kavıyor, tereddütü tamamen ortadan kalkıyor.

Yarık boyunca yalayarak ucuma doğru geri çekiliyor. Dudakları ve dişleri alt taraf boyunca oynuyor.

"Tanrım," diye mırıldanıyorum, sikim zonkluyor ve seğiriyor. Sonra taşaklarımı emmeye başlıyor. Karın kaslarım sıkıştı.

Sağ eli kalçamdan düşüyor. Kendini okşamaya başlarken taşaklarımaya karşı inliyor. Titreşim başımı geriye atmama neden oluyor.

Daha önce hiç oral seks yapmadığına dair her şeyine bahse girsem de, o kadar agresif, o kadar baskın ve talepkâr ki, sikimin mutlak kontrolünü ele geçiriyor. Dilini üzerimde gezdiriyor ve dişlerini hafifçe sürüklüyor. Kendini zorladıkça daha da agresifleşiyor.

Onu uyarmalıyım ama zihnimi ve kontrolümü tamamen paramparça etti. Taşaklarım sıkılaşıyor ve bağırarak ağzını dolduruyorum.

Sıkı, sıcak emişin içinde geriliyor ve nabzım atıyor. Ben artçı şoklarla kasılırken, o da kasılıyor. Ağzı hâlâ üzerimde, titremeler geçerken alını bana yaslanıyor.

Saçlarına uzanmak üzereyken geri çekiliyor ve topuklarının üzerine oturuyor. Tam olarak çıldırdığı anı görüyorum. Bana bakmıyor. Kendi dölünün birikintisine bakıyor. Orgazm sonrası mutluluğu kayboluyor. Göğsü kabarmaya başlar.

"Dominic-"

Ayağa fırladı ve sendeleyerek geri döndü. Ona doğru bir adım attım.

"Dominic-"

Beni geri itti ve bardan dışarı çıktı. Yerden kıyafetlerini aldı ve giyinmeye başladı.

Peşinden gitmeden önce pantolonunu ve ayakkabılarını giymesine izin verdim. Kolunu tuttum. "Sorun yok-"

Döndü ve yüzüme yumruk attı. Buna hazırlıklı olmalıydım ama değildim. Sendeledim ve neredeyse kırımın üstüne düşüyordum, kendimi bir kanepeye zor attım.

Şimdi çok kızgıyım. "Dinle, seni lanet olası pislik, bu o kadar da önemli değil!"

Ama o çoktan asansöre yönelmiş, giderken de gömleğini çekiştiriyordu. Aşağı düğmesine basıyor. Kapılar açılır ve içeri dalar. Bir düğmeye daha basıyor ve kapılar kapanıyor.

En yakın masadan bir şişe kayganlaştırıcıyı alıp uçuruyorum. "Siktir!"

ON BİR Rafael

Cehenneme kadar yolu var.

Dört lanet gün oldu.

İki kez binasının önünde pusuya yattım, ama *hiçbir şey yok*. Şehirden ayrıldı mı? Tanrım, nerede o?

Neredeyse yıkılıp Noah'dan bana telefon numarasını bulmasını isteyecektim ama şu anda Noah'dan kaçıyorum. Kaçmak zorundayım.

Sanki yeniden on yedi yaşıdaymışım gibi her gün mesaj atıp canımı sıkıyor. Adını çoktan unuttuğum o adamı öldürdükten sonra başladı.

Beni görmeye gelmesini engellemek için nasıl cevap verdiğime çok dikkat etmek zorunda kaldım. Çünkü son birkaç gündür beni görseydi? Ne yapacağımı bilirdi.

Bunu pek sık yapmam. Sikişmeden dövüşmek bana göre değil ve suratımın dağıtılmasından hoşlanmıyorum. Ama ya bunu yapacağım ya da birini öldüreceğim ve elimde hiçbir şey yok.

Dante etrafta dolaşıp insanları incelemeyi seviyor. Bundan aylarca tatmin olabilir. Benim daha acil tatminlere ihtiyacım var.

Bu dövüş kulübü eşcinsel erkeklere hitap ediyor. Dövüşçüler yetenekleri kadar görünüşleri için de seçiliyorlar. Ivan'ın beni burlesk gece kulübüne geri dönerken görmekten bu kadar memnun olması gururumu okşamalı mı? İki yıldır oraya gitmemiştim ama o hiç vakit kaybetmeden şatafatlı barda yanıma yaklaştı ve bu gecenin kadrosundaki birinin yerine geçmemi teklif etti.

İşte burada, en az üst kattaki gece kulübü kadar gösterişli olan yeraltı mekânındayım. Kademeli katlar krom ve bol miktarda zehirli pembe içeriyor. Erkekler mekâna serpiştirilmiş yarım düzine direğin üzerinde dans ediyor ve dövüşler arasında kalabalığı eğlendiriyor. Duvarların ses yalıtımı tarafından engellenmeyen her türlü gürültü, üst kattaki gürültülü burlesk tarafından örtülüyor.

Yalınayak, sadece siyah kot pantolonumla ringe adım atmak üzereydim ki Ivan dirseğimi yakaladı.

"En az dört dakika sürsün, yoksa seni bir daha ringe çıkarmam," diye uyarıyor.

Rakibime bakıyorum. Neredeyse direk dansçıları kadar yetenekli bir şekilde spor salonu kaslarını ısıtıyor, beyaz boks stili üzerinde hareket ediyor

bir gösteri gibi. Ama sonra, evet, öyle.

Şöyle bir şey var. Spor salonu kaslarını severim. Bende de var, Dominic'te de var. Ama onları destekleyecek hiçbir şey yoksa - beceri yok, acımasızlık yok - Pek bir şey ifade etmiyorlar.

Kaşlarımı çatıyorum. "Tam dört dakika mı?" Ivan'ın tutuşu sıkılaşıyor.

"*En az* dört."

"Peki bu kadar iyi bir çocuk olduğum için ödülüm ne olacak?" "O."

Ivan çenesini yukarıya, VIP bölümüne doğru salladı. Yukarı bakıyorum. "Ah, Tanrı aşkına," diye mırıldandım.

Dominic krom korkuluklara yaslanmış, siyah yeleği ve beyaz gömleğiyle son derece seksi. Gözleri benden nefret ediyormuş gibi yanıyor. Kalbim yerinden fırlayacakmış gibi atarken bile kaşlarımı çatıyorum.

"Dört dakika," diye hatırlatıyor Ivan ve sonra dirseğimi bırakıyor. Ne?

Oh, evet. Bu et kafalının dört dakika dayanmasını sağla. Elimden geleni yaparım ama mucize yaratacak biri değilim. Bana oynayacak bir şeyler vermesi gerekecek. Ringde birbirimizin etrafında dönüyoruz. Sanki onu inceliyormuşum gibi yumruklarını savuşturuyorum, ama çalışacak pek bir şey yok.

Karnına bir yumruk attım.

Bir homurtu çıkardı ve geri çekildi, ışıkların omuzlarının üzerinde oynamasına izin vermek için etrafında dans etti.

Lanet olası Dominic. Dört lanet gün boyunca ondan hiçbir iz görmedim ama şu anda burada olması, bunca zamandır beni izlediği anlamına geliyor. Rakibimin çenesine aparkat indirmeden önce sağ kroşeyi savuşturdum. Kafasını geriye attı. Sendeledi. Şimdi kızgın.

Savurmaya başladı. Eğiliyorum ve böbrek vuruşu için arkasından dolanıyorum. Sırtı eğildi.

Kendini kaybedip spor salonundaki vücudunu gerçek anlamda kullanmaya başladığında çok şaşırdım. Yarı güçlü vuruşlarımın çoğundan kaçamayacak kadar yavaş ve beceriksiz ama ben göz ucuyla Dominic'i ararken beni iki kez karnımdan vurmayı başarıyor.

Sağ kroşesi elmacık kemiğimi sıyırdığında, sol dizine ayağımla çengel atıp dengesini bozuyorum ve yumruğumu çenesine indiriyorum. Yere düştü.

Dört dakika geçmiş gibi hissediyorum, bu yüzden kaburgalarına tekme atıyorum. Pes etti.

Hemen VIP bölümüne bakıyorum ve Dominic'in yeleğini çıkardığını görüyorum. Gömleğinin düğmelerini açarken gözlerimiz kilitleniyor. Gömleğini çıkarıp kaslı gövdesini ortaya çıkarırken sertleşmeye başlıyorum. Vücudunun az önce yere koyduğumdan bu kadar farklı görünmesi komik. Kasları farklı hareket ediyor. Aurası daha karanlık, sanki insanları öldürdüğü gerçeği bir şekilde ortaya çıkıyor.

Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarıyor, sonra da ringe doğru yürüyor. Genelde dövüşler arasında daha yumuşak bir eğlence olur ama Dominic'le aramızdaki gerilim hissediliyor. Herkes izliyor. Direkt dansçılarından bazıları bile rutinlerini durdurdu.

Ya Dominic sert değil ya da bunu gizlemek için dar elbise pantolonunun altına kompresyon şortu giyiyor. Her iki olasılık da beni rahatsız ediyor. O minderde yürürken sikim kot pantolonumun içinde kabarıyor.

"Hangi cehennemdeydin sen?" Bana ulaştığı anda sordum.

Karnıma yumruk attı. Yumruğunun etrafında kıvrılırken saçlarını tutuyor. "Odaklan Rafael," diye kulağıma homurdanıyor.

Ona kafa atmak için dik duruyorum ama o buna hazır. Saçımı kavrayan eli beni rotamdan saptırıyor. Boğazım artık açıkta ve onu yakalıyor.

Bu benim için tehlikeli bir pozisyon, kurtulmam gereken bir pozisyon. Dizimi kaldırıyorum ve yan tarafına çiviliyorum. Dengem bozuldu ve yere düştüm ama kurtuldum. Dominic bana doğru gelirken geri çekilip ayağa fırlıyorum.

Bileğimi yakaladı, belli ki bu gece boğuşmayı hedefliyordu. Kendimi onun arkasına savurmak için tutuşunu kullanıyorum. Boştaki kolumu boynuna doladım ve bacaklarımı beline dolamak için zıpladım. Benim için iyi bitmeyecek ama aletimi sırtının alt kısmına bastırmak ve ağzımı kulağına yaklaştırmak için buna değer.

"Kıçım hakkında ne kadar düşündün?"

Bacaklarım beline dolanmışken beni başının üzerinde çeviremez, bu yüzden modifiye edilmiş bir omuz atma hareketi yaparak kendini benimle birlikte aşağı atıyor. Üstüme düştü. Çarpmanın etkisiyle sersemledim ve boğazımı sıkın elimden kurtuldu.

"Burada olmamalısın, başka erkeklerin sana dokunmasına izin vermemelisin."

Bacaklarımı kaldırıp birini boynuna doladım ve onu üzerimden çektim. Onu mindere çarpıyorum.

"Eğer bana dokunmak istemiyorsan, başkasının dokunması gerekecek." diye hırladım.

Beni kancalayıp yere yapıştırdığında yarı yoldaydım. Kotumun üzerinden sert sikimi yakaladı. Nefesim kesildi ve yumruğu yüzüme çarptı.

Sersemlemiş bir halde ayağa kalkıp uzaklaştığını hayal meyal fark ettim.

* * *

Üzerime atladıklarında ara sokaktaydım.

Olay şu. Aslında buraya bunun için geldim. Resmi dövüşlerin benim için pek bir şey yapmayacağını biliyordum. (Dominic'i saymıyorum, onu beklemiyordum.) Buraya geldim çünkü ringde egosu zedelenen bir bok kafalının destekle peşime düşme ihtimalinin çok yüksek olduğunu biliyordum. Ve evet, Bay Gym Muscles üç arkadaşını getirdi.

Bir şey daha var. Bu gece buraya gelmeden *önce* kafam karmakarışıkta, şimdi tam bir Jackson Pollock.

Bu yüzden mücadele etmiyorum. Zaten hiç istememiştim. (Dediğim gibi, buraya bunun için geldim.) Peki şimdi? Bana vurmalarına izin veriyorum. Beni ittiklerinde ve sırtım sokak duvarına çarptığında gülmeye başlıyorum.

"Senin derdin ne lan?" Bay Gym Muscles talep ediyor. Kim bilebilir ki?

Çenemden kan akarken başımı tekrar duvara çarpmasına izin veriyorum. Bununla nereye varmak istediklerini biliyorum. Tabii ki biliyorum.

"Hadi ona bir ders verelim," diye homurdanıyor biri.

"Kibirli pislik," diye mırıldanıyor bir başkası.

Gülümsüyorum. "En azından ben senin gibi *küçük* bir hıyar değilim."

Yaratıcı olmayan bir sürü isim takılıyor, sonra bana tekrar vurmaya başlıyorlar. Hem de çok. Canım acıyor, bu da bana biraz mücadele gücü veriyor. Yoğun anların güzelliği de bu. Müzik çalmak gibi. Düşünmeyi bırakıyorsun.

Bay Gym Muscles'ın gırtlığına yumruk attım. Sendeleyerek geri çekildi, boğuluyordu. Arkadaşları bunu kişisel algıladı.

Tekrar duvara tosladığımda, bu sefer yüzümden vurdular. Beni çimdikliyorlar. Kotumun düğmelerini ve fermuarını düzensiz bir şekilde yırtıyorlar.

Kötü, derin bir gümbürtü duyuldu.

Pisliklerden biri yanımdaki duvara çarptı ve aşağı kayd.

Diğerleri bağırarak etrafımda dönüyor. Ben daha yavaş davranıyorum ama yanımdaki topal, belki de ölü adam gibi duvardan aşağı kaymadan önce dönüyorum.

Kıçım yere çarpıyor ve kısmen aydınlanmış sahneye bakıyorum.

Kurtarıcım -tabii ki Dominic- geriye kalan acınası üçlüyü yırtarak geçiyor. O kadar iri bir adama göre çok hızlı. Bir yumruğu savuşturuyor ve yumruğunu diğerinin karnına indiriyor. Birisi Dominic'in dirseğini suratına yiyor. Bir başkası taşaklarına tekme yiyor. O herif yere düşüyor.

Hepsinin yere düşmesi uzun sürmüyor ve Dominic sokağın ortasında tek başına kalıyor.

Zor nefes alıyor, ama sanırım çoğunlukla kızgın olduğu için. Bana doğru geliyor. Önümde çömeldi. Yüzü gölgeli, ifadesini gizliyor ve konuşmuyor. Yine de, silahını kaldırıp kabzasını kafama indirdiğinde yoğunluğunun her zerresini hissedebiliyorum.

ON İKİ Dominic

Dikiz aynasından Rafael'in arka koltuktaki baygın halini geçip arkamdaki farlara bakıyorum. Şehirden çıkarken Rocco artık beni takip ettiğini saklayamıyor. Geçen gün onu yakaladığımda defolup gitmesini söyledim. Tek yaptığı daha da sinsileşmek oldu. Benim gibi sanırım. Dört gün boyunca Rafael'in beni fark etmesine izin vermedim.

Uzaktan, onun parçalanışını izledim. Bundan zevk aldım. Beni rahatlattı.

İyi saklamıştı. Kıyafetleri kusursuzdu, saçları mükemmeldi. Spor salonunda, et lokantasında, kulübünde her zaman olduğu gibi herkes ona bakıyordu. Lush'a hiç girmedim ama onu birden fazla kez içeri girerken gördüm.

Eminim çoğu insan sadece alışık oldukları seksi, kendine güvenen adamı görmüştür. Ben titreyen ellerini saklamak için yaptığı tüm numaraları gördüm.

Rafael en iyi zamanlarında bile huysuzdur. Bunu bilirdim. Onu aylardır izliyorum. Aslında onu çok daha önce de izliyordum ama ara sıra. Sadece elimden geldiğince.

Huysuzluğuyla ilgili olan şey, etrafındaki insanların onun sırayla çekici, keskin ya da sessiz olmasına alışkın olması. Son birkaç gündür sessizleşti. Bunu herkes görebilirdi. Ama ben onun nasıl tehlikeli olduğunu gördüm.

Bu gece ona müdahale etmeyi planlamamıştım. Onunla uğraşmaya hazır değildim. Ama ne yaptığını fark ettiğimde, kendimi tutamadım.

Benden başka kimse Rafael'in canını yakamazdı, sahte dövüş ringinde bile. O hıyar herif Rafael'e vurduğunda ellerim neredeyse krom korkulukları boğacaktı. İki kez karnına, bir kez de yüzüne.

Rafael bunun olmasına neden izin vermişti ki? Birkaç gün önce bir adamı öldüresiye doğramasını izlemiştim, sonra o kadar uçmuşken bile onu yere sermek için çok uğraşmak zorunda kalmıştım. Bu gece, kendini korumuyordu.

Ringde bu yeterince açık değilmiş gibi, sokakta da bunu şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde kanıtladı.

Direksiyon simidi bükülen tutuşumda gıcırıyor. Dikiz aynasını tekrar kontrol ediyorum, bu sefer arkamdaki rahatsız edici farları görmezden gelip

bilinçsiz tutsağıma.

Bu böyle devam edemez. Dikkatimi dağıtıyor. Kafamı karıştırıyor. Buna bir son vermeliyim.

Ailemin malikanesine doğru yola çıktım. Rocco saklanmaya çalışmayı çoktan aştı ve evin arka tarafına yanaştığımda beni takip ederek Charger'ını Audi'min yanına park etti.

Ben indiğimde o da iniyor. Arabasının yanında duruyor, geleceğini bildiği şeyi bekliyor, ben ona doğru yaklaşırken kendini hazırlıyor. Ceketinin önünü tuttuğumda ya da onu arabasının yan tarafına çarptığımda bile tepki vermiyor.

"Sana ne demiştim ben?" Yüzüne doğru hırladım.

"Bana ne söylediğini biliyorum."

"Ve sen benim emirlerimi görmezden gelebileceğini mi sanıyorsun?" "Sanırım bana ihtiyacın var."

"Bu senin vereceğin bir karar değil!"

Benimle tartışmıyor, ukalalık yapmıyor. Sadece iri, sessiz ve kararlı. Onu itip geri çekiliyorum.

"Eğer yardım etmek için bu kadar çaresizsen, onu hücreye götürebilirsin," diye bağıriyorum ve mahzen kapısına yöneliyorum.

Rocco'nun önünden aşağı inip mahzenden geçerek gizli kapıya, oradan da hücreye ulaşıyorum.

Temizdi. Burada yapılan son işkence ve ölümden hiçbir iz yok. Rocco omzunda Rafael'le içeri girerken metal sandalyeyi yerden söküp yoldan kaldırıyorum. Rocco'nun kolunun Rafael'in bacaklarına dolandığını ve Rafael'in başının Rocco'nun kışının yanında asılı durduğunu görünce içgüdüsel bir hırlamayı bastırıyorum.

"Asın onu," diye emrediyorum.

Rocco bana bakıyor, bundan hoşlanmıyor. Rafael'i takip ettiğimi biliyor. Eminim doğru bir şekilde onu becerdiğimi de varsayıyordur.

"Önce ceketini çıkar," diye ekliyorum.

Rocco Rafael'i kapalı beton zemine indiriyor ama deri ceketin fermuarını açtığında onu kenara itip kendim çıkarıyorum. Rafael hâlâ baygın çünkü onu arabaya bindirir bindirmez ilaç verdim. Ceketini omuzlarından itmek için onu yarı yolda çekerken ölü bir ağırlıktı. Rocco ceketini çıkardı.

Gömleğini de çıkarmaya karar verdim. Hâlâ nefes alırken vücuduna bir kez daha bakmak istiyorum.

Rocco ayağa kalkıyor ve kışten sarkan kelepçeleri kontrol ediyor. Kollarımı Rafael'in gövdesine dolayıp onu yukarı çekiyorum. Rocco bileklerini

Kelepçeler.

"Dominic," diyor Rafael emniyete alındığında.

Başlamak üzere olduğu saçmalığı bitiremeden ona "Defol git," diyorum.

Rocco gerçekten söylemek istediği bir şey varmış gibi oyalanınca silahımı koltuk altı kılıfından çıkarıp ona doğrultuyorum. Anlıyor ve kapıya doğru yöneliyor.

"Muhteşem biri," diyor Rocco ve kapıyı hızla kapatıyor.

Neredeyse çelik yüzeye ateş edecektim ama dişlerimi sıkıp silahımı kılıfına geri koyuyorum.

Evet. Rafael muhteşem. Bu haliyle bile, baygın, kafası sarkık, vücudu gevşek, muhteşem. Rafine kasları ve mükemmel orantısı var. Çok güzel ve çok erkek.

Kot pantolonu karnının alt kısmındaki dövmeyi gösterecek kadar alçak. Karmaşık, kıvrımlı tasarım vücudunun başka herhangi bir yerinde tamamen agresif görünebilirdi, ancak yerleştirme onu cinsel kılıyor.

Sırtından omuzlarına sarkan sanat eseri deseni yankılıyor ve diğer unsurları ortaya çıkarıyor. Güller, dikenler ve kafatasları olduğunu fark ettiğim şeyler. Desenin içine gizlenmişler, karışmışlar, fark etmek zor. Anladım.

Ölüm

acısı.

Güzelli

k.

Düzen ve kaos birbirine karışmış.

Sırtındaki tasarım, belli belirsiz kanat şeklini alıyor.

Oh, Angel. Ne kadar çarpık bir güzellik anlayışı. Neden seni böyle istememi sağlamak zorundasın?

Sertleşmiş aletim, elbise pantolonumun altına giydiğim sıkıştırılmış şort tarafından gizleniyor. Ama bu da her maske gibi. Başkalarını kandırabilir, istediğim görüntüyü verebilir ama ben gerçeği biliyorum.

Onun için sertim. Her zaman.

Arkasından yaklaşıp pantolonunun düğmelerini ve fermuarını açmak için uzanıyorum. Sokakta başka birinin bunu yaptığını hatırlayınca öfke damarlarımda cızırdıyor. Bu gece g-string yerine boxer külot giyiyor. Onu çırılçıplak soyuyorum.

Aleti taşaklarının üzerinde şişmiş ve kıpırdamadan duruyor. Uyarılmamış hali bile çok güzeldi. Ona dokunmak istiyorum ama yapmıyorum.

Ön tarafına döndüğümde uyanmaya başlıyor. Başını kaldırdı. Yüzü morarmış, dudağı yarılmış. Gözleri bulanık. Hâlâ çok güzel.

Ayaklarını biraz altına alıyor, ağırlığının bir kısmını kelepçelerden alıyor.

"Fuuuu," diye mırıldanıyor.

Duvara yaslanıp kollarımı kavuşturuyorum. "Sana tecavüz etmelerini mi istedin?"

Gözlerini kısarak bana bakıyor.

"Sana benden başka kimse dokunamaz. Sana bunu söylemişim."

"Neredeydin?" diye soruyor, yavaşça konuşarak.

"Düşünüyordum."

Sallanıyor. Kelepçeler olmasa düşecekti. "Bana sakso çekme konusunda mı?"

Omurgamdan aşağı buzlar kayıyor. Evet, bunu düşünüyordum. Onun sert aletini nasıl ağzıma aldığımı, içime girdiğini nasıl hissettiğimi. İnlemelerini nasıl dinlediğimi. Kendimi okşarken benim de nasıl inlediğimi. Sikinin ağzımda nabzının attığını hissettiğim anda nasıl boşaldığımı ve dölünün tadını aldığımı.

Ona dedim ki, "Seni öldürmeyi düşünüyordum."

Sertçe yutkundu. Uyuşturucunun etkisiyle düşünceleri yavaşlıyor ama "Çünkü beni istiyorsun" diyecek kadar toparlıyor.

Muhtemelen nasıl irkildiğimi göremeyecek kadar uyuşturulmuş ama ben görüyorum çünkü evet, tam olarak öyle.

Oyun odasında sevişmeden önce bunu itiraf etmek başka bir şeydi. Orada sınırlı bir anlamı vardı. Sorun şu ki, burada, şimdi, daha büyük, daha kapsayıcı.

Onu gerçekten ama gerçekten istiyorum.

Bu yüzden babamın kafasına son kurşunu sıkan Dante yerine ona odaklandım. Ve bunu yaptığı için memnunum. O gece Rafael'le birlikte saldırdıkları için mutluyum. Ve aslında intikam alıyormuş gibi görünmek umurumda değil. Bu sadece Rafael'e yaklaşmak için bir bahaneydi.

Ama onunla uğraşmaya başladığımdan beri kendimi dengesiz hissediyorum. Kendim gibi hissetmedim.

Ve paniklemeyi sevmem. Ona sakso çektikten sonra olanın bu olduğunu biliyorum. Panikledim. Belirli bir şey düşünmüyordum bile. Sadece derin bir dehşet hissettim. Nereden geldiğini bilmiyorum. Babamdan. Adadan.

Ya da kendimden - çünkü Rafael'i çok istiyorum. Çünkü o anda onun benim üzerimde ne kadar büyük bir güce sahip olabileceğini hissettim.

Bu yüzden bunu yapmak zorundayım.

O muhteşem biri.

Rocco bunu neden söyledi ki?

Rafael'in sağ bacağı düzeliyor ve sonra gevşiyor. Bilekleri kelepçelere doğru çekiliyor.

Duvardan uzaklaşıp hücrenin öbür ucuna, ona doğru yürüyorum. Çıplak vücuduna doğru yaklaştım. Ben ağırlığının bir kısmını alırken o bana doğru eğiliyor. Yüzü boynumun kıvrımına dayanana kadar başı eğiliyor. İç çekiyor, bana karşı rahatlıyor. Nefesi boynumu sıcak bir şekilde gıdıklıyor.

Bayıldı.

* * *

Ben mahzene açılan gizli geçitten çıkarken Rocco şarap rafına yaslandığı yerden doğruldu. Yüz ifadesi asık, vücut dili ağır.

"Temizlik mi?" diye soruyor

donukça. "Siktir git,"

diyorum ona.

Gözlerini kırptırıyor. Sonra geniş yüzüne en büyük, en aptal gülümseme yayılıyor. Gözlerimi kısıyorum.

"Ben biraz yiyecek alacağım," diyor, evin kapısına doğru ilerliyor, hala lanet bir moron gibi gülümsüyor.

Geri çekilen sırtına ters ters baktıktan sonra merdivenlere ve dış kapıya doğru ilerliyorum. Arabama dönüp bagajı açarken ayakkabılarım çakılların üzerinde çitirdiyor. Aradığım şeyi bulana kadar çantayı karıştırdım.

Hücreye geri dönüyorum.

Rafael kelepçelerin içinde gevşek duruyor, başı öne eğik. Onun hareketsiz haline doğru yürüdüm. Kafesi yerine oturtmak için kayışları kalçalarına geçiriyorum, sonra sikini kafesin içine sokuyorum. Sikin ve taşaklarının etrafındaki halkayı kapatıyorum.

Çömeli bacaklarının arasından kalan kayışa uzanıyorum ve onu kık yanaklarının arasına yerleştiriyorum. Halkaya takmak için apış arasından geçiriyorum. Kilidi yerine oturtuyorum ve anahtarı çeviriyorum. Anahtarı cebime koyuyorum.

Hâlâ önünde çömelmiş, kafesimin parmaklıkları arasındaki sikinin görüntüsüne hayranlıkla bakıyorum. O güzel, uzun, kalın şaftına ve taşaklarının üzerinde kıvrılan dolgun başına hayranım. Onu emerken yaptığım gibi onları avuçluyor ve okşuyorum.

Rocco *muhteşem* olduğunu

söyledi. Evet, öyle.

Ve o benim.

ON ÜÇ Rafael

İlk fark ettiğim şey uyarılma ve aletimde sıkılıyormuş gibi bir baskı. Bir sorun var. Sanki sikim sertleşmeye çalışıyor ama yapamıyor.

Çarşafın altına uzanıyorum, gün ışığının odaya yayıldığı kendi yatağımda olduğumun belli belirsiz farkındayım. Parmaklarım aletimin üzerinde metal bir şeyle karşılaştığında paniğim artıyor. Yorganı kenara fırlatıp vücudumun uzunluğuna bakıyorum.

"Ne oluyor lan?" Mırıldanıyorum ve bekâret cihazını tutuyorum. Sikim parmaklıklara doğru kabarıyor. Kendi elimin fırçasıyla nefesim kesiliyor. Sikim çaresizce sertleşmeye çalışıyor, bu his kısıtlamayla daha da yoğunlaşıyor.

Tanrım, neler oluyor?

Bir düzine görüntü ve izlenim bir araya gelip bir resim oluşturmaya çalışıyor ama aletimin - lanet olası bir asma kilitle - bir kafese kilitlenmiş olduğu gerçeğinden başka bir şey düşünemiyorum. Bu benim sapkınlığım *değil*.

Belimin etrafındaki kayışlar esnek bir plastik, ama onları kesmek beni kafesten çıkarmayacak, taşaklarımın etrafındaki halka ile değil.

Öfkeyle doğrudum ve asma kilitle oynadım. Küçük bir şey. Uygun aletlerle kesilebilir.

Kalçamdaki kayışın arkasına sıkışmış bir kağıt parçası fark ettim. Onu çekip çıkarıyorum ve eğik bir el yazısı taşıyan bir notu açıyorum.

Eğer onu çıkarırsan, seni bir hafta boyunca sikmem.

Gözlerimi dikiyorum.

Sonra yüzüme yavaşça bir gülümseme yayılıyor. Henüz bunun nasıl ortaya çıktığını düşünmüyorum. Hafızamın parçaları parçalanmış, henüz bir araya gelmiyor.

Kafes konusunda hâlâ kızgınım -inkârdan hoşlanmıyorum ve bu da öyle bir şey- ama bu da bir söz.

Şimdi daha sakinim, geçmişi düşünmeye başladım. Kafam bulanık, hiçbir şey net değil ama dövüş kulübünü hatırlıyorum. Dominic'le ringde dövüştüğümü hatırlıyorum. Onun uzaklaştığını hatırlıyorum.

Sonra sokak vardı. Adamlar.

Dominic onları durdurdu ve sonra ...

Gerçekten bilmiyorum. Hayal meyal bir hücre hatırlıyorum, ama rüya gibi bir niteliği var.

Dominic'in orada olduğunu biliyorum. Sanırım beni öldürecekti.

Onun yerine beni sahiplendi.

Eğer onu çıkarırsan, seni bir hafta boyunca sikmem.

Uyarılma kasıklarına sıcak bir şekilde yayılıyor ve sikimin kafese karşı daha da şişmesine neden oluyor. Baskı çok yoğun, inkâr çok sinir bozucu.

Gövdemdeki morlukların acısıyla irkilerek yataktan kalkıyorum. Yüzüm de acıyor. Başım ağrıyor. Suyu ihtiyacım var.

Banyoya gidiyorum ve bu aptal şeyle nasıl işeyeceğimi buluyorum.

Duşa giriyorum ve son birkaç korkunç günü yıkamaya başlıyorum.

Parmaklarımla kafesi keşfediyorum. Daha önce hiç bekaret cihazına girmemiştim. Tuhaf bir şekilde erotik, sanki sikimin etrafında kıvrılmış bir el gibi.

Duştan sonra, salon kıyafetlerimi giydim. Öğleden sonra erken bir saatti. Normalde spor salonuna giderdim ama yüzüm morarmış, kaburgalarım ağrıyor ve tek düşünebildiğim kafesteki sikim. Bir şeyler yapmalıyım, bu yüzden piyanonun başına oturup çalıyorum.

Aklım başımda değilken, her gün çalıyorum. Düşüncelerimi sakinleştirmesini ve enerjimi tüketmeden yönlendirmesini seviyorum. Onun gibi başka bir şey yok.

Bunu müzikle deneyimlemeyeli aylar oldu ve bu duruma tekrar ulaşmak o kadar rahatlatıcı ki bırakıp gitmek istemiyorum. Sadece çalıyorum ve çalıyorum. Durduğumda, akşamın erken saatleriydi.

Paket servisimden gelen yemeklerden birini yiyorum.

Akşam için giyinirken, dün geceki ceketimin cebinde telefonumu buluyorum. Şimdiye kadar kontrol etmeyi düşünmemiştim ve cevapsız bir mesajı göstermek için yanıp söndüğünü görüyorum.

İki cevapsız mesaj. İlki bu sabahtan.

Bilinmiyor: Hala takıyor musun?

İkincisi bir saat önce geldi.

Bilinmiyor: Surat asmak çocukça ve sinir bozucu.

Kişiyi Kontrolcü Pislik olarak değiştiriyorum ve sonra cevap veriyorum, surat asmıyorum.

Şu ana kadar telefonumu kontrol etmedim.

Yanıt neredeyse anında geldi.

Kontrolcü Pislik: Sen ne yapıyordun? Çilingir mi arıyordun?

Cevap veriyorum, bunun için telefonuma ihtiyacım var.

Kontrolcü Pislik: Lanet soruma cevap ver.

Gülümsüyorum ve yazıyorum, **Piyano çalıyorum.**
İkinci bir mesaj yazıyorum. **Mastürbasyon yapamadığım için. Kontrolcü Pislik: Hoşuna gitti mi?**

Cevap veriyorum, **nefret ediyorum ve senden de nefret ediyorum.**
Kontrolcü Pislik: Sorun değil. Akşama görüşürüz. Uslu dur.

Bu şekilde bitmesine izin veremeyeceğim için pantolonumu açıyorum, kafeslenmiş sikimin fotoğrafını çekiyorum ve "**Fazla seçeneğim yok**" diyerek gönderiyorum.

Kontrolcü Pislik: Bunun için teşekkürler. Koleksiyonuma ekleyeceğim.
diye cevap verdiğimde bana bir resim gönderiyor.

Kanepemde sızmış, ellerim başımın üstünde bağlı, göbeğim ve göğsüm döl şeritleriyle boyanmış halime bakarken "Vay anasını," diye mırıldanıyorum.

Güzel, diye cevap veriyorum.

Kontrolcü Pislik: Ben de öyle düşünüyorum.

Gülümseyerek telefonumu yere atıyorum ve giyinmeyi bitiriyorum. Sıcak pembe detaylı siyah bir korse yelek seçiyorum. Altına gömlek giymemeyi tercih ediyorum. Siyah pantolonum, kasıklarına bakan herkesin sik kafesini görebileceği kadar dar. Gece kulübünde insanlar fark etmeyebilir. Ama alt katta kesinlikle fark edecekler.

Elmacık kemiğimdeki ve çenemdeki morluklar kapatıcıyla kolayca gizlenebilir ama yarılmış dudakım bakışları üzerime çekecektir. Bu ilk kez olmuyor.

Geceye gece kulübünde başlıyorum. Menajerim Saylor'a giderek daha fazla sorumluluk yükleyerek orayı ihmal ediyordum. Harika bir iş çıkarıyor ama çeşitli küçük sorunları çözmeye yardım ettiğim için rahatladığını görebiliyorum.

Bu kadar odaklanmış olmam çok garip. Hiç amfetamin almadım. Ben gelmedim. Sikimin kafeste sıkışıp kalmasına çok sinirlendim. Yine de, hem tatmin olasılığını ortadan kaldıran hem de tatmin vaat eden bu kafes sayesinde sakinleşip düşünebiliyorum.

Gece yarısı seks kulübüne gittim. Dominic henüz gelmemişti.

Fedailer geldiğinde beni haberdar edeceklerini biliyorlar.

Nyx bu gece çalışmıyor. Avery bardaydı ve sik kafesinin belirgin şişkinliğine bakarak yontulmuş bir kaşını kaldırdı.

İstedğim Old Fashioned'ı hazırlamaya başlarken "Çok eğlenceli," diyor.

"Pek sayılmaz," diye ekşiyerek cevap veriyorum.

Seyircilerin tepkisinden bahsetmiyorum bile, sahnedeki şaplak, sikimin sertleşmek için elinden geleni yapmasına neden oldu. Kafesin çelik tutuşu buna izin vermiyor.

Avery homurdanıyor ve bana içkiyi uzatıyor. Ofise gidiyorum. Dünü kaçırdım ve bir süredir dikkatim dağınıktı, bu yüzden özel oyun odalarındaki işaretli görüntüleri incelemeye başladım.

Korumalar güvenliği sağlıyor ama her seans da kaydediliyor. Belirli kelimeler ve davranışlar incelemem için işaretleniyor.

Koca John'dan bir mesaj aldığım da bir sahnenin ortasındaydım.

Geldi.

Kalbim küt küt atıyor. Sikim kafesin içinde yeniden kabarmaya çalışıyor. Uyarılma o kadar yoğun ve o kadar sinir bozucu ki.

Güncel kamera yayınına geçiyorum. Dominic'i kapıdan bara kadar izliyorum. Kıçını muhteşem bir şekilde gösteren gri bir pantolon ve buradaki ilk gecesinde giydiği yarı şeffaf siyah gömleği giyiyor. Kısa kesilmiş saçları her zamanki gibi keskin ve seksi görünüyor.

Dominic bara geldiğinde, Avery Dominic'le flört etmeye çalışmaması gerektiğini açıkça hissediyor ve ciddi bir işmiş gibi burbon doldurmaya devam ediyor. Dominic ödemeyi yapıyor ve bar ile oturma/sikiş alanı arasında duruyor.

Ben ona bakarken onun da bana baktığını bildiğim için sırtıyıyorum. Bara geri dönüyor ve içkisini bırakıyor. Arka cebinden telefonunu çıkarıp bir şeyler yazıyor.

Benim telefonum çalıyor.

Kontrolcü Pislik: Oyun mu oynuyorsun?

Porno izliyorum diye cevap veriyorum.

Ekranda, Dominic telefonuna kaşlarını çatıyor. O cevap veremedi ben mesaj atıyorum: **Bu kadar kızgın görünmene gerek yok. Bu benim işim.**

Dominic etrafına bakınıyor, kameraları arıyor. Bir tanesini buluyor ve ona bakıyor. Beni göremediğini biliyorum ama yine de görebiliyormuş gibi ürperiyorum.

İçkisini bırakıp hareket etmeye başlıyor. Önce ne yaptığından emin olamıyorum, sonra ofisi aradığını fark ediyorum. Sandalyemde arkama yaslanıp onun hayal kırıklığına uğramasını bekliyorum. Bulmasının hiçbir yolu yok-

Ah, kahretsin.

Dominic gizli ofis kapısını fark ettiğinde kendimi hazırlamak için yaklaşık beş saniyem var ve bu yeterli değil. Kapı açıldığında sikim zonkluyor, kalbim yerinden fırlıyor ve eminim bunların hepsi yüzümde açıkça görülüyor.

Monitörlerin üstünden kapı aralığındaki Dominic'e bakıyorum. Koyu renk gözleri öfke ve sahiplenmenin heyecan verici bir karışımıyla yanıyor.

Bugün geçtikçe, dün geceki olaylar daha da netleşti. Beni neredeyse öldürüyordu. Tamamen niyetliydi. Beni istediği kadar, ki bu gri pantolonunun ön kısmına sertçe bastıran sikinden de belli oluyor, benden nefret de ediyor.

O an kırılma noktasına kadar uzanıyor.

"Gel," diyor kabaca ve sikim itaat etmeye çalışırken ürperiyorum.

Dominic bu kelimeye verdiğim tepkiyi, bedenimin içgüdüsel yorumunu izlerken gözleri yarı kapalı.

Sandalyemden kalkıyorum. Masadan uzaklaştığımda Dominic'in gözleri kasıklarına kayıyor. Dudakları ayrılıyor. Kafesin hissi, sikimin etrafına sarılmış bir el gibi yoğunlaşıyor.

Bu bir ıstırap. Sertleşmem lazım. Boşalmam lazım. Bunu bana sadece Dominic verebilir.

Ona doğru gidiyorum.

Elinin doğrudan kafesteki sikime gitmesini bekliyorum ama onun yerine yüzüme uzanıyor. Eliyle çenemi kavradı. Başparmağı hafifçe morarmış elmacık kemiğimi okşuyor. Kapaticının altında yaranın nerede olduğunu açıkça biliyor.

"Seni benden başka kimse incitemez." diye fısıldıyor.

Nefesim kesiliyor. O kadar tehlikeli ki -ve nedense kendimi hiç bu kadar güvende hissetmemiştim.

Eli aşağı doğru inerken gözlerimi ondan ayırmıyorum. Parmakları boğazıma ve göğüs kafesime değiyor. Dokunuşu korse yeleğimden aşağı inerken his kayboluyor ama hafif bir sıyrık duyuyorum. Parmakları aşağı inerken daha sert nefes alıyorum. Bel kemerime ulaşıyorlar.

Parmaklarının horoz kafesine dokunmasıyla nefesim kesiliyor.

"Mm," diye mırıldanıyor. "Her şeye rağmen iyi bir çocuktun." Gözleri aşağı doğru kayıyor. "Yani bundan nefret ediyordun?"

"Evet."

"Ve benden nefret ediyorsun?" "Evet."

"Ama bana ihtiyacın var." Bu sefer soru değil, ama yine de cevap veriyorum, sadece fısıldayabilsem de.

"Evet."

Başparmağı elmacık kemiğimi okşadığı gibi kafesi de okşuyor. Hisler yarı yarıya orada ama bu yüzden bir şekilde daha yoğun.

"Çıkar şunu," diyorum ona.

"Henüz değil."

Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkarıyorum. Ağzının köşesinde bir gülümseme beliriyor. Onu şimdiye kadar gördüğüm en sakın haliyle görünüyor.

"Gel," diyor ve tıpkı geçen seferki gibi, onu ofisten çıkana kadar takip edemeden bedenim bir çarpıntı ve ürpertiyle karşılık veriyor. Asansöre doğru gitmesini bekliyorum ama onun yerine beni koltuklardan birine götürüyor.

Bugün Perşembe, yani kulüp en dolu gününde değil. Kanepe boş, seyirciler dağınık.

Dominic kanepeye yerleşti. Sırıttırıyor. Bunu uzatıyor. Hayal kırıklığının tadını çıkarmak istiyor.

Ona ters ters bakıyorum. Tüm güce sahip olamaz. Bu kadar kolay değil.

Yere diz çökene kadar açılmış bacaklarının arasına gömülüyorum. Ellerim kalçalarına yerleştiğinde sırtması kayboluyor. Dudakları benim Elleri kalçalarına doğru kayıyor.

Boğazımı sıkmasını, hırlamasını, beni durdurmasını bekliyorum ama yapmıyor. Kasıklarına ulaştığımda, başparmaklarım kumaşın arasından şişmiş taşaklarını okşuyor. Müzik yüzünden çıkardığı sesleri duyamıyorum ama nasıl titrediğini hissedebiliyorum.

Ellerimi kemerine götürüp düğmelerini açıyorum. Ben fermuarı indirirken elleri yanlarında yumruk oluyor. İç çamaşırı giymemişti. Kocaman, sert ve çok güzel olan kalkık siki dışarı fırlıyor. Yukarı doğru kalkıyor, ağır damarları ve kabarık ucu kulübün kırmızı ışığıyla boyanmış.

Titriyorum, salyalarım akıyor, canım yanıyor. Başımı eğiyorum ve onu ağzıma alıyorum. Kalçaları yukarı doğru kalkıyor, o sert siki boğazıma sokuyor. Öğürüyorum, inliyorum ve parmaklarımı onun gergin kalçalarına geçiriyorum. Hapsedilmiş sikim kafesin içinde zonkluyor. Taşaklarım o kadar şişmiş ki patlayacakmış gibi hissediyorum.

Alabileceğim her türlü zevk için çaresizce şaftını yukarı ve aşağı çekiyorum. Dominic'in kalçaları titriyor. Aleti ağzıma akıyor.

Ucuna doğru geri çekiliyorum, dilimi yarığına sokuyorum, sonra sertçe emiyorum. Parmakları saçlarımda kıvrılıyor, beni yukarı çekiyor. Bakışlarıyla buluşuyorum. Gözleri karanlık ve aç, ama içlerinde başka bir şey daha var. Korku. Kırılganlık.

Daha önce toplum içinde böyle bir şey yapmadığını bilmek için sormama gerek yok.

Ellerimi kanepenin kenarına koyup kendimi onun ağzına doğru kaldırıyorum. Kavrayışı başımın arkasına doğru ilerliyor. Diğer eli bel kemerimi kavırıyor. Aç, umutsuz, acımasız bir öpücük buluşuyoruz.

Yarılan dudağım kanamaya başlıyor. Onu yalıyor, sonra dilini ağzımın içine sokuyor ve öpücüğe bakırsı bir ısırık ekliyor.

Belimdeki eli pantolonumu açmaya başlıyor. Eli kafesi bulduğunda ikimiz de nefes nefese öpüşmeyi kesiyoruz. Parmakları kafesin arkasında şişmiş taşaklarımı keşfediyor.

Cebimden bir poşet kayganlaştırıcı çıkarıyorum. Yırtıp açıyorum ve aletini yağlıyorum. Elim kaygan uzunluğunda aşağı yukarı kayarken, ona doğru eğilip kulağına fısıldıyorum, "Senin de bana ihtiyacın var."

Yüzü dönüyor. Dişleri boynumu sıyrıyor. Eli sikimi kafesinin içinde kavırıyor.

Alacağım tek itiraf bu. İhtiyacım olan tek itiraf bu.

Geri çekilip ayağa kalkıyorum. Yüzümü odaya dönüyorum. Bazıları kendi vücutlarının, bazıları da başkalarının görüntüsünün tadını çıkarır.

Arkamda Dominic pantolonumu indiriyor ve kafesteki sikimi etrafımızdaki aç gözlere gösteriyor. Kalçalarımın çektiştirerek kendine doğru çekiyor ve beni sikine doğru yönlendiriyor.

Sikinın başını deliğime, kemerin kayışının hemen yanına ilk kez bastırıldığında nefesim kesiliyor. Sıkı kas halkası onun için açılıyor. Yavaşça batıyorum, her bir inçlik penetrasyonun tadını çıkarıyorum, baskıyı, yanmayı ve dolgunluğu seviyorum.

Kıçım Dominic'in pelvisine yerleştğinde ürperiyorum. Kolları etrafıma dolanıyor ve beni kendisine yaslanmam için geri çekiyor. Aleti prostatıma baskı yapıyor. Sarsıntılar bedenimi sararken Dominic beni sıkıca tutuyor. Sikim kafesin içinde sızıyor.

Gergin taşaklarımın ve kafesteki sikimle oynarken başımı omzuna yaslıyorum. Beni içine boşaltabilirdi ama sanırım bunun yerine bana eziyet edecek.

Kulağıma hırıltılı bir şekilde fısıldıyor, "Eğer böyle titremeye ve sikimi sıkmaya devam edersen, boşalacağım."

Vücudum sarsılıyor. Kıçım onun sikini yumrukluyor.

"Siktir," diye homurdandıktan sonra, "Ellerini iki yanıma koy ve kaldır." diye emrediyor.

Dediğini yapıyorum. Kalçalarımı tutuyor, kaldıraç için kanepeye yaslanıyor ve içime doğru girmeye başlıyor. Haykırıyorum.

"İşte böyle," diye nefes alıyor. "Böyle al."

Başımı arkaya atıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. O içime girdikçe sikim kafesin içinde zonkluyor. Sığ çünkü Dominic'in fazla yeri yok.

ama bu çok zor.

Boşalmayı çok istiyorum. Çok yaklaştım. Sanki onu kovalıyorum, sıyrıyorum, kaybediyorum.

Dominic'in hızı artıyor. Parmakları kalçalarımnda sıkılaşıyor. Boşalacak.

O kadar sert itiyor ki, çığlık atıp kıcıımı sular altında bırakırken parmak uçlarıma kadar yükseliyorum. Aleti içimde tekmeliyor, ne kadar yakın olduğumla bana işkence ediyor. Dominic bana karşı zorlanırken sızlanıyorum ve titriyorum. İçime boşalmasını seviyorum. Serbest kalmasının sıcak dökülmesini seviyorum, ama bizi kanepeye indirirken neredeyse hayal kırıklığıyla ağlıyorum.

Bedenim bir tür gölge orgazmla sarsılıyor. O kadar gerginim ki Dominic bana ne derse desin duymuyorum. İkimizi de ayağa kaldırırken ve siki kıcımdan kurtulurken yardım etmiyorum.

Pantolonumu yukarı çekti ve fermuarını çekti. Kendi pantolonunu da bağladı. Elini sırtımın küçük kısmına koyuyor ve beni odanın karşısına geçiriyor. Diğer insanları fark etmiyorum. Koridora geldiğimizde ve ceketıyla ilgili bir şeyler söylediğinde zar zor fark ediyorum. Beni bırakıyor ve ben duvardan aşağı kayarak yere oturuyorum. Dölünün bir kısmı kıcımdan sızıyor.

Dominic döndüğünde dirseklerim dizlerimde, başım ellerimdeydi.

"Sakın beni bırakma," diyor beni ayağa kaldırarak. "Daha işin bitmedi. Bir süre de bitmeyecek."

Beni özel asansöre doğru götürüyor. Tuş takımını kurcalayıp kodu giriyorum. İçeri girdik. Yukarı doğru süzülürken bana tutunuyor, ya beni yukarı kaldırıyor ya da sadece tutuyor - emin değilim.

Kapılar oyun odama açılıyor, ışıklar otomatik olarak yanıyor. Hâlâ orgazmın kıyısındaymışım gibi hissediyorum. Düşünemiyorum. Karar veremiyorum. Onun yerine Dominic veriyor.

Beni salıncağa götürdü. Beni soymaya başladı. Ona yaslanıyorum, yüzüm omzuna yaslanıyor. Bu pozisyon garip bir şekilde tanıdık geliyor. İşine ara veriyor. Eliyle başımın arkasını okşuyor.

"Seninle ilgileneceğim," diye fısıldıyor, "ama önce seni cezalandırmam gerek." "Neden?" Geri çekilip korse yeleşimi çözmeye başladığında soruyorum.

"Çünkü başka erkeklerin sana dokunmasına izin veriyorsun," diye yanıtlıyor pantolonumun fermuarını açıp kalçalarımndan aşağıya doğru çekerken.

Beni geri götürüyor, salıncağa binmeme yardım ediyor. Kanvas askı bir çalışma çerçevesine asılmış, sırtımı ve başımı destekliyor, kıcıımı

kenar.

Dominic ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkarıyor, sonra pantolonumu tamamen indiriyor. Sağ bacağımı yukarı kaldırıp ayağımı üzengiye yerleştiriyor. Ayak bileğimi cırt cırtlı kayışla sabitliyor. İşlemi diğer bacağım ile tekrarlıyor ve beni tamamen açıyor. Tek yapabildiğim izlemek.

Bununla da yetinmiyor. Yumuşak kelepçeleri bileklerime doluyor. Kollarımı çaprazlamasına gövdem üzerine çekerek, çıplak bir deli gömleği gibi çerçeveye bağlıyor.

Sonra geri çekilip bana bakıyor. Gözkapaklarımı indirerek onu izliyorum. Sert nefes alıyorum, çok tahrik olmuşum. Hayal kırıklığım teslimiyete dönüştü. Pes etmişim.

Dominic kıyafetlerini çıkarıyor. Yine yarı sertleşmişti. Ceketini eline alıyor ve ceplerinden kablolar, kayışlar ve pedler çıkarmaya başlıyor. Bir kumanda çıkardı.

Bana ne yapacağını anladığımda kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Pedlerden ikisinin kılıfını çekip iç baldırlarıma yapııştırıyor.

"Daha önce şokla oynadın mı?"

"Sadece kendi başıma."

Gözleri kapanıyor ve vücudu bana doğru sallanıyor. Bu cevap hoşuna gidiyor. Dolgun, ağır taşaklarımı çekiştiriyor. Temasla rahatlayarak inliyorum, sonra gücü açıyor.

Şok sistemimi sarsıyor ve beni istifa etmiş limbo'ndan koparıyor. Geriniyorum, aynı anda hem acıdan kaçmaya hem de onu kovalamaya çalışıyorum. Dominic mırıldanıyor ve kesemi sertçe çekiştiriyor.

"Tanrım, şişmişsin," diye homurdanıyor. "Bütün gün azdın mı?"

"Evet, seni lanet olası pislik!"

Ani öfke gösterime hınzırca gülümsüyor. "İşte buradasın."

İnliyorum, titriyorum ve geriniyorum. Vücudumdaki her kas gergin. Zedelenmiş kaburgalarındaki ağrı çok şiddetli. Dominic taşaklarımı çekiştirip büküyor ve gücü artırıyor.

Başım salıncakta geriye çarpıyor. Ben sarsılana kadar durmuyor. Gözlerimden yaşlar süzülüyor. Kafesten çıkmayı o kadar çok istiyorum ki.

Dominic gözyaşlarımı siliyor. Sonra başparmağını yüzümdeki morlukların üzerinde gezdiriyor. Yarılmış dudağıma dokunuyor. Kaburgalarım boyunca, çapraz kollarımın yanındaki morlukları gözden geçiriyor.

"Seni kim incitecek?" diye soruyor.

Boğazım düğümleniyor. "Sen burada değildin." diye suçluyorum.

"Artık buradayım" diyor ve elektriği açarken iki parmağını deliğime sokuyor. Ben zevk ve acının garip karışımıyla sarsılıp kasılırken ve yüzümü buruştururken gözlerimin içine bakıyor. Kıçım parmaklarını sıkıyor.

Onları geri çekiyor ve gücü kapatıyor. Duyguların aşırı yüklenmesiyle o kadar harap oluyorum ki, hareketlerini takip etmiyorum, horoz kafesinin kilidine bir anahtar yerleştirdiğinde bile fark etmiyorum.

Halka kesemin etrafından çözüldüğünde nefesim kesiliyor. Kafesi aletimden çekip çıkardığında acı içinde haykırıyorum ve içine kan hücum ediyor.

Dominic elini kalçalarımda gezdiriyor ve başparmaklarını ağrıyan taşaklarıma sürüyor. Nasıl gerildiğimi fark ediyor ve sikimin başını çimdikleyerek boşalmamı engelliyor.

"Lütfen," diye yalvarıyorum ona.

"Seni kim incitecek, Rafael?"

"Sen."

"Bu doğru."

Sikimi bırakıyor, karnımın alt kısmına sertçe yaslanmasına izin veriyor, sert nefesim vücudumu sarsarken başı çapraz kollarıma sürünüyor.

Şok halkalarını sikimin ve taşaklarımdan etrafına sarıyor. Şaftımı kavırıyor ve gücü açıyor.

Çığlık atıyorum ve sarsılıyorum. Sikim Dominic'in elinde zonkluyor. Acıyor ama daha sert sıkmasını istiyorum.

Gücü kapattığında "Lütfen," diye nefes nefese kaldım.

"*Lütfen.*" "Lütfen ne?"

"Becer beni. *Lütfen* Dominic, sik *beni*. Tanrım, ihtiyacım var-"

Şok halkalarını çıkarıp beni okşamaya başladığında kelimelerim inlemelere dönüşüyor. Şok pedlerini iç uyluklarımda bırakıyor. Kumandayı elinde tutuyor. Ama Tanrı'ya şükür, sikinin başını deliğime dayıyor ve içeri sokuyor.

İçimdeki boş, ağrıyan alanı doldururken bağırarak salıncakta eğiliyorum. Üzerime eğiliyor, bir kolu tutmak için aşağıya uzanıyor. Sonra, nihayet, nihayet, nihayet, beni beceriyor.

Bu sefer benimle konuşmuyor. Sadece beni beceriyor. Tamamen kendimden geçtim. Bütün bu lanet gün -bütün bu lanet *hafta*- bu ana kadar gelmişti: onun siki mutlak bir cinsel sahiplenme içinde kıcıma girip çıkıyordu.

Sikinin döl dolu kıcımında çıkardığı ses pis ve ilahi. Zincirler gıcırıyor. Homurdanıyor. İnliyorum ve haykırıyorum - sonra şok beni sarstığında çığlık atıyorum ve boşalıyorum.

Vücudumuzun arasına sıkışmış, onun esneyen karnı tarafından ovulan sikim, aramızda nabız gibi atıyor ve tekmeliyor, döl üstüne döl fişkirtiyor.

Dominic gücü kapatıyor ve beni becermeye devam ediyor. Bu noktada aklım gerçekten yok, sadece bedenim var. Tekrar boşalmayı beklemiyorum ama boşalıyorum.

İnliyorum ve sikim başka bir yük atarken sıkıyorum. Dominic homurdanıyor ve beni daha sert, gergin ve hayvani bir şekilde sikiyor. Hâlâ boşalıyorum, içimde kükreyip patladığında hâlâ fişkırıyorum, kalçaları ileri doğru yumruk atarken beni sert ve derin bir şekilde üretiyor, orgazmımın sonunu benden sağlıyor.

Geriniyor ve pompalıyor, siki sertleşiyor. Dişleri göğsümü tırmalıyor.

"Kahretsin!" diye bağılıyor tekrar sarsılırken, hala geliyor. "*Hnnn-fuck!*"

Orgazmı nihayet onu serbest bıraktığında üzerime yığılıyor, nefes nefese kalıyor ve artçı şoklarla seğiriyor.

O üzerimden kalkarken ben çoktan solmaya başlamıştım. Sikini deliğimden çıkarıp döllerini akıttığında sadece mırıldanıyorum. Beni öpmeden önce gözlerim kapanıyor.

Belki de çoktan bayıldığımı sanıyor ama son saniyede hâlâ oradayım, "Tanrım, mükemmelsin" diye fısıldıyor.

ON DÖRT

Dominic

Salıncakta baygın yatan Rafael bağlı ve üst üste ikinci gece merhametime kalmış durumda. Dün gece olduğu gibi savunmasız ve güzel, ama bu halini ölüm hücremde olduğu zamankinden daha çok seviyorum.

Tükenmiş siki kalçasına yaslanmış. Çapraz kolları ve karnının alt kısmı dölüyle bulaşmış. Benim dölüm onun deliğinden damlıyor.

Bana gelince, ben de onun dölüyle boyanmışım ve hala serbest bırakılmamdan dolayı başım dönüyordu. Kahretsin, boşalmayı hiç bırakmayacağımı sanmışım. Orgazmım kontrolümü ele geçirirken sikim tekmeledi ve içine fişkırdı.

Düşüncelerimi bir kenara itip Rafael'i ve ekipmanları temizlemeye başladım. Onu bağlarından kurtardım. Ben onu yukarı çekerken yarı uyanık halde mırıldanıyor. Onu omzuma aldım ve oyun odasının arkasındaki kapıya doğru taşıdım. Dün gecenin bir başka tuhaf, değişmiş yankısı.

Zarif ray aydınlatmalı bir dizi spiral merdiven, yatak odasına açılan başka bir kapıya açılıyor. Üst üste ikinci gece, onun bilinçsiz halini yatağına yatırıyorum. Karartma perdelerini çekip kapatıyorum, sonra arkasına geçiyorum. Onu kollarıma aldım.

O mırıldanıp sakinleşirken, içimde garip, yabancı bir his belirliyor. Ne olduğunu bilmiyorum ama bir şekilde *doğru* geliyor.

* * *

Rafael ile sarmaş dolaş uyanıyorum. Hâlâ uyuyor, ben de kıpırdamadan uzanıp nefes alışını dinliyorum.

Uyandığında kolları beni sıkıca sarıyor. Bana ihtiyacı var. İhtiyacı olduğunu biliyorum. Mesele şu ki... benim de ona ihtiyacım olabilir.

Bunu dün gece söyledi ve ben cevap veremedim. Bunu cinsel olarak yorumlamama izin verdim, ama sadece cinsel değildi.

Dengemi bozdu. İçimdeki şeyleri değiştirdi.

Bu yüzden onu öldürecektim, böylece her zamanki halime geri dönebilecektim. Bunu yapmadım çünkü onun bu dünyadan gitmesine dayanamıyordum. Bunu yapmadım çünkü önümde açılan yolu gördüğümde, ondan önceki, babam ölmeden önceki hayatıma döndüğümde, sadece soğuk bir his hissettim

kasvet. Kendi ölümümü de onunki kadar hissettim. Yaşayan bir ölüm ama yine de bir ölüm.

Bu yüzden onun yerine ona sahip olmayı seçtim - ve umarım gerçeği asla anlamaz: *bana* sahip olan *o*.

Tembelce uzanıyor. Başını omzumdan kaldırıyor. Karartma perdeleri odayı karanlık kılıyor ama yine de gözlerini kısarak bana baktığını söyleyebilirim.

Acaba başı mı ağrıyor? Zor günler geçiriyor. "Gitme," diyor hırıltılı bir sesle.

Ona sakso çektikten sonra ayrıldığım anı düşünüyor. Nasıl paniklediğimi.

Seni bir daha eşcinsel gibi davranırken yakalarsam sikini keserim, ibne herif.

Babamın sesini kafamda kapatıyorum ve söz veriyorum, "Yapmayacağım."

Hâlâ gözlerini kısıyor ama gülümsüyor. Aynı anda nasıl hem bu kadar ahlaksız hem de bu kadar masum olabiliyor?

Yarı sertleşmiş durumdayım, o da öyle, ama şu anda sevişmemizi istemiyorum. O da istemiyor. Üzerime sürünüyor, yataktan kalkıyor ve bir iniltiyle geriniyor. Karartma perdeleri yüzünden hiçbir ayrıntıyı göremiyorum ama hayal edebiliyorum. Vücudunu iyi tanıyorum.

Neye benzediğini. Nasıl hissettirdiğini. Nasıl tepki verdiğini. Sikim seğiriyor.

"Duş mu?" diye

soruyor. "Evet."

"M'kay."

Kalkmadığımı görünce banyoya giriyor. Sadece bir saniyeye ihtiyacım var.

O gidince gözlerimi kapatıyorum. Uzanıp sikimin dibindeki ince yara izine dokunuyorum. Görüntüler oluşmaya çalışıyor ama izin vermiyorum.

Siktir et ihtiyarı. Bunu benden alamaz. Duş sesini duydum ve kalktım.

Banyo da buranın geri kalanı gibi çok güzel. Modern görünümlü ama soğuk değil. Ferah. Lüks. İyi bir aydınlatma.

Tezgâhın üzerinde paketlenmiş bir diş fırçası duruyor. Açıp dişlerimi fırçalıyorum, Rafael'in buğulu camın ardındaki halinin son derece farkındayım.

Yanına gittiğimde, sözlerime rağmen gidebileceğimi düşündüğünü gözlerinden anlayabiliyorum. Yapmadığım için mutlu. Bunu görmek garip bir

Göğsümde bir his var. O kadar yabancı bir his ki, iyi bir his olup olmadığını bile bilmiyorum.

Sabunlu bezi ondan alıyorum. Rafael her ne kadar dokunulmayı arzulasa da, bu tür şeyler onu rahatsız ediyor gibi görünüyor. Oyun odasındaki o ilk gece, ben onu temizleyemeden kaçmaya çalışmıştı. Ama nedense bunu yapmaktan hoşlanıyorum.

Bezi kolları ve omuzları boyunca ovuyorum, sonra göğsünden karnına doğru iniyorum. Morluklarda duraksadım. İçimde öfke uyanıyor. Rafael'i duş duvarına doğru geri itiyorum.

Bezi nazıkçe çürüğün üzerinde gezdiriyorum. "Dün gece beni anladın mı? Böyle şeyler hakkında?"

Midesi kasılıyor. Sertleşen siki seğiriyor. Bezi daha aşağıya, o çok sıcak dövmenin üzerinden geçiriyorum ama sikine dokunmuyorum. Tamamen sertleşiyor, elime doğru kalkıyor. Benim sikim de sertleşiyor ve ağrıyor.

"Cevap ver bana, Rafael. Geçen gece yaptığın gibi bir bok yapmayacağını anlıyor musun?"

Yutkunurken boğazının hareketini izliyorum. Başka tarafa bakıyor. Onu bekledim. Bana cevap vermesi gerekiyor.

Deniyor. "Bazen... başka nasıl yapacağımı bilmiyorum..." Tekrar sertçe yutkunur.

Bu benim hatamdı. Parçalanıyordu ve ben bunu biliyordum. Bunun olmasına izin verdim. Bunu bir daha yapmayacağım.

"Artık senin kontrolün bende," diyorum ona.

Gri gözleri bana geri dönüyor ve o kadar savunmasızlar ki bezi bırakıp bedenimi onunkine yaklaşıtıyorum. Titriyor ve gevşiyor. Bir süre öylece duruyoruz, vücutlarımızın arasında birbirimize karşı seğiren siklerimiz dışında hareketsiziz.

Yüzünü ellerimin arasına alıp başparmaklarımı morluklarının üzerinde gezdiriyorum. "Anlıyor musun?"

Hayır demesini, bana karşı çıkmasını bekliyorum. Eminim ki bunu yaparsa konuyu zorlayacağımı biliyordur. Onu döndüreğim, sertleşeceğim, teslim olması için becereceğim. Genelde istediği budur. Genelde istediğim budur.

Ama şu anda...

Başını sallıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve kalçalarımı yuvarlamaya başlıyorum, sikimi onunkine doğru okşuyorum.

"Ahhhh," diye nefes alıyor ben onu okşarken. "Kahretsin. *Evet.*"

Onu izlemek için gözlerimi açıyorum. Göz bebekleri şişmiş. Dudakları ayrılmış. Islak saçları ellerimin arasında yüzünün her bir leziz özelliğini ortaya çıkaracak şekilde geriye doğru kaymış.

"Sabunu getir."

Körü körüne bir şişeye uzanıyor, en yakındakini kapıyor. Bir elimi hafifçe çenesinde ve boynunda bırakıyorum. Diğer elimi uzatıyorum. İçine bir şey sıkıyor. Kremse ve kaygan bir şey.

Şişeyi yerine koymaya çalışıyor ama bedenlerimizin arasına uzanıp siklerimizi gevşek bir şekilde kavradığımda bırakıyor. Sıkıyorum. Aletimin onunkinin üzerinde kaydığını hissetmek istiyorum. Onun sikinin benimkine karşı seğirmesini sağlayan, benimkinin de aynı şekilde karşılık vermesini sağlayan her nabızı hissetmek istiyorum.

"Bırak iyi hissettirsin," diyorum ona, sesim kendim gibi çıkmıyor, gerçekten onunla mı yoksa kendimle mi konuştuğumdan bile emin değilim.

Gerçekten de iyi hissettiriyor. Onun siki ve benimki seğiriyor, nabız atıyor ve kayıyor. Tüm vücudum bu hislerle aydınlanıyor. Taşaklarım geriliyor, ağrıyor. Her itişte kığım esniyor. Yüzü birkaç santim ötemde.

Sağ elim siklerimizi tutarken, sol elim boğazına doğru kayıyor. Hafifçe sıkıldığında kirpikleri titriyor. Dudakları ayrılıyor. Onu öpüyorum.

Vücudunun kontrolünü tamamen ele geçirdiğimde ağzımın içinde inliyor. Tadına bakıyorum, ısıyorum ve onu keşfediyorum, her ihtiyacı olduğunda boğazını sıkıyorum. Baskıyı artırmak için sikimizi sıkıca kavriyorum.

Yaptığımız her şey arasında bu en samimi olanı. Ona sahip olmalıyım. Ona hükmetmeliyim. Şiddete ihtiyacım var. Ama bu ...

Ben de bundan hoşlanıyorum.

Kalçalarını tutuyor, beni sertçe kendine doğru çekiyor. Elleri dolaşiyor, belimi ve kığımı çekiştiriyor.

Bu benim saldırganlığımı tetikliyor. Onu duş duvarına daha sert yapıştırıyorum. Kığım sıkıyor. Oraya dokunulmasına alışık değilim. Hoşuma gidiyor mu bilmiyorum ama beni tahrik ediyor. Kalçalarını döndürüyorum, sikimin başını kaygan kavrayışımın içinde onunkine sürüyorum.

Öpüşme kesiliyor ve hatta yüzümü onunkinin yanına getirip onu duvara yapıştırırken boğazındaki tutuşumun çoğunu kaybediyorum. Başparmağımı siklerimizin üzerinde gezdirmeye başladım.

"Ah, siktir," diye soluyor Rafael, vücudu kasılıyor, eli kığım sıkıca kavriyor. "Siktir. *Siktir!* Dominic-hnnn! *Hnnn!*"

O boşalırken siki benimkine çarpıyor ve kendi orgazmımı tetikliyor. Birbirimizin üzerine dökülürken ikimiz de haykırıyoruz.

Artçı şoklar boyunca ona karşı duruyorum, siklerimiz üzerindeki tutuşumu gevşetiyorum ama bırakmıyorum. Elleri kaygan sırtımın üzerinde yukarı doğru kayıyor. Sanki kendi aklı varmış gibi, ben geri çekilirken başparmağım çenesini okşuyor.

El bezini alıyorum ve işime geri dönüyorum. Duşun geri kalanında ikimiz de bir şey söylemiyoruz, ama dokunma şeklimizde farklı bir şey var. Çok daha hassas bir şey.

Yirmi dakika sonra Rafael'in mutfağında/barında oturuyorum, o espresso makinesini çalıştırırken ben gömleksizim ama eşofmanlarını giymişim. O da eşofman ve bir tişört giyiyor. Spor salonu dışında onu hiç rahat giyinirken görmemiştim. Rahat. Çok seksi.

Bana bir duble espresso getiriyor ve kendi cappuccino'sunu alıp oturuyor.

"Sanırım pek yemek yapmıyorsun," diye yorum yapıyorum.

Mikrodalga fırını ve ocağı var ama görünürde hiç malzeme yok. Süt almak için buzdolabını açtığında, yemek teslimatı yapıldığını gösteren bir dizi kutu gördüm.

"Ha. Hayır. Asla. Yemek yapar mısın?"

Espressomu yudumladım. "Evet, bazen." "Gerçekten mi?"

"Neden şaşırdın?"

"Sanırım hayal ettiğim gibi değil. İşkence, cinayet, lazanya yapmak." Omuz silkiyor.

Ona yan gözle bakıyorum. Dudakları seğirdi. Benimle alay ediyor. Bu şekilde dalga geçilmesi bana çok garip geliyor. Sanırım hoşuma gidiyor.

"Peki senin uzmanlık alanın ne?" diye soruyor. "İşkence."

Gülüyor. "Tabii ki. Ben yemekten bahsediyordum."

"Waffle. En azından yapmayı en çok sevdiğim şey bu." Gözlerini deviriyor. "Kahvaltı. Tipik adam."

"Günün her saatinde waffle yiyebilirsin."

"Sanırım. Espresson nasıl?" "Harika, ama yemek değil."

"Aç olmalısın. Hem yemekten bahsediyorsun hem de huysuzlanıyorsun."

Anlayışı beni ürkütüyor. Sanırım küçük bir şey ama insanların benimle ilgili küçük şeyleri fark etmesine alışık değilim.

Ne diyeceğimi bilemiyorum, bu yüzden sinirli bir şekilde onaylarcasına homurdanıyorum.

Rafael iç geçiriyor. "Beni mutfakta köle gibi çalıştırmadan önce en azından cappuccino'mu bitirebilir miyim?"

"Gidip ne varmış diye bakacağım." "Hm."

Rafael'in dolaylı protestosunu görmezden gelerek espressomu alıyorum ve mutfakını karıştırmaya gidiyorum. Buzdolabında yumurta bulduğumda omzumun üzerinden ona bakıyorum.

"Ben de bazen kahvaltı hazırlıyorum," diye itiraf ediyor. "Tipik bir erkek."

Homurdanıyor.

Buzdolabının yanındaki tek, uzun dolapta granola ve diğer temel malzemeleri buluyorum. Makarna kutusu göze batıyor. Sos kavanozları ya da sos yapmak için gerekli malzemeler yok.

Hımm. Kapağını açıp içine bakıyorum. Ben de öyle düşünmüştüm.

Rafael barın etrafında dolanıyor ve uyuşturucu kutusunu elimden kapıyor. Kaşlarını çatıyor. "Sanki daha önce buraya gelmiş gibisin."

"Geldiğimi biliyorsun."

"Geçen gece buraya nasıl girdin? Beni geri getirdiğinde."

Onu açık dolaba doğru sıkıştırıyorum. "Aletin kontrolüm altındayken seni buraya getirdiğimde mi?" Gözlerinde beliren korkuyla yüzüme hınzır bir sırıtma yayılıyor. "Seni tekrar kafesleyeceğimden mi korkuyorsun?"

"Bunu istemiyorum," diye dolaylı olarak cevap veriyor.

"Bunu sadece çok kötü olduğun zaman yaparım. Ama sanırım sonunda hoşuna gitti."

Cevap vermiyor ama haklı olduğumu biliyorum. Burnumu kulağının kabuğuna sürtüyorum.

"Dün gece gerçekten çok iyiydin," diye onu övüyorum. "Sen çok iyi bir çocuktun. Ama bu ..." Teneke kutuyu elinden alıyorum ve geri çekiliyorum. "Bu çok kötü."

Elini kaldırıp teneke kutuya uzanıyor ama ben onu atlatıp kutuyu dolaba geri koyuyorum.

"Daha dikkatli olmalısın," diyorum ona.

Beni dinlemiyor. Sadece geri koyduğum için rahatlamıştı. Bunu yaptım çünkü eğer yapmazsam yerine yenisini koyacaktı. Ama beni dinlemesi gerekiyor.

Boğazını sıkıyorum, gözleri odaklanana kadar hafifçe sıkıyorum. "Ciddiyim, Rafael. Bana anladığını göster."

Hafifçe başını sallıyor. Bundan daha fazlasını istiyorum ama şimdilik bu kadarı yeterli.

Eminim bunu tekrar tartışacağız.

"Tamam," diyorum ve onu dolaptan uzaklaştırıyorum, yolda tatlı kışına şaplak atıyorum ki tartışmanın bittiğini anlasın. Onu tutuyorum

Granola çünkü kahvaltıya benzer başka bir şey yok.

Rafael buzdolabını açtı. "Yumurta yapacağım. Ondan başka bir şey yemezsen yine de aç ve huysuz olursun."

"Hımm."

"Bu senin ilk kahvaltın olabilir," diye öneriyor

Rafael. "Şimdi sadece baş belası oluyorsun."

"Siz, efendim, tam bir baş belasısınız."

"Mm," diye mırıldanıyorum, elimde yumurta kartonuyla onu kendime doğru çekerek. "Efendim. Bunu sevdim."

"Bu bir şakaydı ve böyle bir şey olmayacak."

Kıkırdıyorum ve elimi pantolonunun içine, kık yanaklarının arasına kaydırıyorum. Parmağımla deliğine masaj yapıyorum. "Ağrın var mı?"

Bana doğru kıvrılıyor. "Sakın bana bu yumurtaları düşürtmeye kalkma." Yumurtaları ondan alıyorum. "Soruya cevap ver."

"Evet, ağrım var."

"Güzel. Bugün yapacak işlerim var. Bu kığın bana ait olduğunu unutmanı istemiyorum. Her oturduğunda, içinde nerede olduğumu hissetmeni istiyorum."

"Siktir, Dominic." Elleri yanlarıma yapıştı.

Kıçımı sıkıp ondan uzaklaşıyorum. "Cappuccino'nı soğuyor."

"Bu senin hatan."

"Hayır, aramama müdahale ettiğin için senin suçun." Onu itiyorum. "Git otur. Bu mutfak senin aşçılık becerilerine hiç güven vermiyor."

"Bak ne yaptın." Eşofmanının önünden kalkmış sikini işaret ediyor.

"Kafes bunu çözerdi."

Homurdanarak uzaklaşıyor ve koltuğuna geri dönüyor. "Soğuk," diye yakınıyor içkisini yudumlarlarken.

Omuz silkiyorum. "Dediğim gibi. Senin hatan."

"Soruma hiç cevap vermedin." Bardağı yere bıraktı. "Geçen gece buraya nasıl girdin?"

"Küçük cinayet festivalini hatırlıyor musun yoksa kafan çok mu iyiydi?" Sanırım henüz tam olarak unutamadım. Ama ya o gece orada olmasaydım? Yaptığı şey çok tehlikeliydi.

"Evet," diyor. "Sen de benimle geldin."

"Şifreni girerken omzunu üzerinden bakmak çok kolaydı." Sertçe ekliyorum, "Zar zor ayakta durabiliyordun."

İç geçiriyor ve fincanını alıyor.

Tezgâhın altındaki rafta bir tava bulup ocağın üzerine koyuyorum. "Bunu sık sık yapar mısın?"

"Neden umursuyorsun ki? Sen de insan öldürüyorsun."

Ocağı açıyorum ve içki raflarının yanında duran zeytinyağını alıyorum.

"Ben senden çok daha dikkatliyim."

"Ben de genelde dikkatliyimdir. Yani," diye omuz silkiyor, "bundan daha dikkatli." Kaşlarımı çattım. "Peki bunda farklı olan neydi?"

Bana ters ters bakıyor. "Bir sürü sorunuz var."

"Öyleyse cevapla. Cevap vermeyenlere ne yaptığımı biliyorsun."

Çünkü o lanet bir psikopat, bu onu gülümsetiyor. "Zor birkaç ay oldu." dediğinde gülümsemesi kayboluyor.

Tavaya zeytinyağı döküyorum ve yumurtaları kırmaya başlıyorum. Onun ve Dante'nin babamın peşinden geldiği zaman dilimi aynı. Bu tesadüf olamaz ve bu konuya girmek istemiyorum, bu yüzden peşini bırakıyorum.

"Bu gece uslu dur," diyorum ona. "Geç saatlere kadar meşgulüm." "Bugün Cuma. Bir seks kulübü işletiyorum."

Isıyı ayarlarken "Rafael," diye uyarıyorum. "Mantıklı ol."

"*Terbiyeli ol.*"

"Yoksa ne olur?"

"Hiçbir şey değişmedi, Rafael. Benden güvende değilsin."

Soğuk kahvesini yudumlarken psikopat dudaklarında bir gülümseme belirliyor.

ON BEŞ Rafael

Uslu durun dedi, ama nerede o?
Normalde Cuma gecesi Lush'ta eğlenirim ama Dominic'i bekliyorum ve o burada değil.

Yine çıldırdı mı?

Nyx bana bir margarita uzatıyor. "Tadına bak."

"Havamda değilim."

"Boktan bir ruh halindesin. Tadına bak. Eğer doğruysa, bana yüz dolar verirsin. Değilse, sana yüz dolar veririm."

"Doğru olup olmadığına ben mi karar vereceğim?" Canlanarak soruyorum.

Omuz silkiyor, omzu pembe bir saç örgüsünü okşuyor, bu da her nasılsa belalı kaltak derisini daha da belalı hale getiriyor. "Sana güveniyorum."

"Güvenmemelisin."

"*Bazı* insanlar güvenmemeli. Ben güvenebilirim." "Neden?"

"Sadece lanet margaritanın tadına bak."

Hıncırca sırtıyorum. "Eğer doğru değilse, kovulursun." "Eğer doğruysa, bana zam yaparsın."

Bara yaslanıyorum. Bu iş ilginçleşmeye başladı. "O kadar emin misin?"

Diğer taraftan bara yaslanıyor. Burun halkası ışıktaki göz kırpmıyor. Gözleri çelik gibi.

"Bu kazıklarla kaybedecek benden çok şeyin var."

Bir kaşımı kaldırıyorum. Haksız değil, ama en azından şimdi eğlenceli. Margaritanın tadına bakıyorum. Biranın ince karmaşıklığı ile parlak. Mükemmel.

"Sonunda interneti öğrendin, ha?" İmtiyazlı bir şekilde söylüyorum. "Tam bir baş belasısın."

"Bugün bunu bana söyleyen ikinci kişisin." "Doğru olmalı."

Öfkelendim. Neşemin bir kısmı kayboluyor. Nerede bu adam?

Telefonumu çıkarıp anlamsızca kontrol ediyorum. Tabii ki hâlâ sadece iki saat önceki son mesajımı gösteriyor.

Şimdi kim oyun oynuyor?

Nyx diğerk içecekleri hazırlamak için uzaklaşıyor ama göz ucuyla bana baktığını görüyorum. Fırsatını bulduğunda geri dönüyor ve boş margarita bardağını alıp götürüyor.

"Yani bana bir zam borçlusun."

"Evet, sanırım kokteyl tarifleri için basit internet aramaları yapabilen insanlar zammı hak ediyor."

"Ooh, iğneleme. Kötü bir ruh halindesin." "Ben yatmaya gidiyorum."

Telefonundan saati kontrol etti. Gece yarısını biraz geçiyordu. "Tamam, şimdi endişelendim."

"Oh, siktir git."

* * *

Biri beni yatağaya yapıştırdığında l gibi uyuyordum. Arkamdaki iri, kaslı vcoda karşı ırpınıyorum. Güçlü kollar etrafımda kenetlenmişti ama saldırganın yan tarafına bir dirsek atmayı başardım. Homurdanıyor.

Çıplak kıımın yarığı boyunca uzanan sert horoza karşı eğildim, sonra başımı geri çektim. Saldırganım bunu tahmin etmiş ve yüzünü benimkinin yanına getirmişti.

"Beni daha çok tahrik ediyorsun," diye kulağıma hırıltılı bir ses geliyor.

Bir yanımda onun Dominic olduğunu zaten biliyordu ama sesini duymak bile kalp atış hızımı düşürmeye yetmedi.

Eliyle ağızımı kapatıyor, yağlanmış sikini deliğime dayıyor ve içeri itiyor. İçime girdiğinde korku ve belirsiz, nefessiz, heyecanlı bir dehşet içime kyor. Vücudum ona uyum sağılamaya zorlanırken boğıluyor ve nefes nefese kalıyorum.

Tamamen oturduğunda, şişmiş taşakları kııma bastırıyor, orada duraklıyor, boynumun yan tarafına doğıru sertçe nefes alıyor. Pantolonunu bana doğıru çekerken, siki sert, kalın ve iimdeyken, benimki de kabarıyor.

Korku hâlâ tenimi karıncalandırıyor. Dehşet hala içimde karanlık bir şekilde yuvarlanıyor. Ama onu seviyorum. Hem de çok seviyorum.

Eli hâlâ ağızımdayken Dominic beni sikmeye başlıyor. Diğerk eliyle bacağımda yukarı itiyor ki daha derine girebilsin. Kalçaları ne doğıru fırlıyor, siki içime giriyor.

Hayal kırıklığına uğramıştı. Kızgın. Beni bu şekilde sikmesi yeterli değıl. Serbest kalıyor ve dizlerimin üzerine çökene kadar kalçalarımı yukarı çekiyor. Dominic arkamda pozisyon alıyor.

"Sakın tek kelime etme," diye hırlıyor ve tekrar içime giriyor.

Tek kelime etmiyorum ama beni sert ve derin bir şekilde sikerken inliyorum. Korku azalıyor ama yine de o anın üzerine karanlık bir heyecan çöküyor. Karartma perdeleri kapalı olduğu için hiçbir şey göremiyorum. Sadece vücudumu nasıl kullandığını, içime nasıl girdiğini, boşalana kadar prostatıma tekrar tekrar nasıl vurduğunu hissedebiliyorum. Onunla birlikte çığlık atıyorum, sikini sıkıyor ve çırpınıyorum.

Hırlıyor, öfkeleniyor ve beni becermeye devam ediyor. Saldırı devam ederken ellerim çarşafları yumrukluyor ve karanlık dehşet tekrar içimden geçiyor. Bedenim isyan ediyor. Geri çekilmeye çalışıyorum. Dominic'in kalçalarındaki tutuşu acımasızlaşıyor.

"Bununla başa çıkabilirsin," diye homurdanıyor ve vurmaya devam ediyor.

İçimden derin bir uyarılma dalgası geçerken inlemeye başlıyorum. Sikim tekrar sertleşiyor. Vücudum tekrar sıkıca sarılırken çarşafları ısııyorum. Şimdi beni sağlıyor, prostatıma giriyor, horoz kafam çarşafları fırçalarken yatağa sızmamı sağlıyor.

Sertçe vuruyor, şimdi yakın ve horozu içimde tekmelediğinde, sıcak cum fişkırtıyor, çığlık atıyorum ve tekrar boşalıyorum. Ben çırpınırken Dominic sıkıca tutuyor, sikim çılgınca fişkırtıyor, vücudum kontrolümün dışında - tam da istediğim gibi.

Artçı şoklar birbirimize karşı spazm geçirmemize neden oluyor. Sonra Dominic'in kalçalarındaki tutuşu gevşiyor. Çekiliyor ve gevşek bedenimi dağınıklıktan uzaklaştırıyor. Bizi yanlarımıza yerleştiriyor, kollarını etrafıma doluyor ve yarı sert sikini tekrar içime iterek mümkün olan her bağlantı noktasını talep ediyor.

O kadar uzun süre sessiz kalıyor ki uykuya daldığını düşünüyorum, sonra enseme öpüyor.

"Mesajıma neden cevap vermedin?" diye soruyorum. "Cevap veremedim. Bokun ortasındaydım." "İyi misin?"

Nefes almayı bıraktı. Donup kalıyor, sanki buna nasıl cevap vereceğini bilemiyor.

"Dominic? İyi misin?"

Bana karşı o kadar sert titriyor ki göğüs kafesime dolanan ön kolunu kavırıyorum. Aleti hâlâ içimde. Tekrar kalınlaşmaya başlıyor ama ben tepki vermiyorum. Onunla konuşmak istiyorum.

Bir süre sonra şöyle diyor: "Babam öldüğünde ortalık çok karıştı. İnsanlar beni test ediyor, avantaj arıyorlar. Bir sürü çöpü dışarı çıkarıyorum."

Dominic'in işleri hakkında pek bir şey bilmiyorum ama Dante'ninkilere benzediklerini biliyorum. Babaları ayrılmadan önce iş ortağıymış. Yasal işlerle karışık bir sürü beyaz yaka suçu var. Capellilerin mafya bağlantıları ve bazı sokak işleri de var. Eminim yönetmesi çok zordur, özellikle de her şeyin tepesindeki pozisyonunu kurarken.

Benim işim daha basit. Gece kulübü. Seks kulübü. Ara sıra cinayet işleyip stres atmak.

"Ne kadar tehlikedesin?" diye sordum.

"Fazla değil. Sadece yapacak çok işim var. Gelmediğim için üzöldün mü?"

"Eminim tahmin edebilirsin."

Boynumun arkasına doğru kıkırdıyor. Aleti artık içimde sertleşmişti. Memnuniyet dolu bir ses çıkarıyorum. Eli kaburgalarımın yan tarafıma, oradan da böğrüme doğru kayıyor.

"Ne açgözlü bir delik."

"Yatağın üstündeki gece lambasını aç. Bu sefer seni görmek istiyorum."

Vücudu geriliyor. Yumuşak ışık, yastıklı deri yatak başlığının ve bükülmüş çarşafların üzerinde çiçek açıyor.

Dominic arkamdayken sadece vücudumda gezinen elini görebiliyorum. Ulaştığı her yerime dokunuyor. Boğazıma. Göğsüme, meme uçlarımı okşuyor. Karın kaslarımdan dövmelerime kadar.

Sikim hızla sertleşiyor. Her zaman çok fazla sekse ihtiyacım olmuştur. Hiç kimse bana ayak uyduramadı. Her zaman sertliğe ihtiyacım oldu. Hiç kimse bunu sağlayamadı.

Ama vücudum Dominic için kendini yeniden hazırlarken, neredeyse sakinleştiğimi hissediyorum. Bana ihtiyacım olanı verebilir. Ben de ona ihtiyacı olanı verebilirim.

Bu yüzden bu sefer nazik olmasına izin veriyorum. Saldırganlık için zorlamıyorum. Bu sabah beni duşta becerdiğinde, onunla başka tür sekslerden de zevk alabileceğimi fark ettim. Bu onun çoğunlukla sert olmasını istediğim gerçeğini değiştirmiyor ama bu da iyi hissettiriyor.

Ama sadece onunla. Karanlığımı biliyor. Paylaşıyor. İkimiz de saklamak zorunda değiliz. Bu çok rahatlatıcı.

İçimi çekiyorum ve vücudumun uzunluğundan aşağıya, sikimi okşayan eline bakıyorum.

"Çok güzelsin, Angel."

Bu isimle ciğerlerime bir nefes doluyor. Titremeye başlıyorum.

"Şşşt," diye yatıştırıyor boynumun arkasını, hâlâ sikimi okşuyor. "Seninle ilgileneceğim."

Parmakları taşaklarıma doğru kıvrılıyor. İçimde hareket etmeye başlıyor. O kadar nazik, o kadar tatlı ki neredeyse ağlayacağımı sanıyorum.

"Seni görmek istiyorum," diyorum ona.

İçimden çıkıyor ve beni sırtüstü yatırıp bacaklarımın arasına diz çöküyor. Onun görüntüsüne bakıyorum. Yüzü çok yoğun bir şekilde erkeksi ve çok güzel. Dudakları dolgun ve şehvetli. Gözleri karanlık ve tehlikeli. Vücudu çok dengeli ve güçlü. Ve siki sert, acımasız ve tamamen mükemmel. Kalın ve damarlı, taşakları altından ağır ağır sarkıyor.

Işık, sikiinin dibindeki belli belirsiz bir yara izini gösterecek kadar doğru düşüyor. Biri onu oradan kesmiş. Tanrım.

Ona bunu sormadım. Kırıldığını zaten biliyorum. Ben de öyleyim. Bu yüzden birbirimize bu kadar mükemmel uyuyoruz.

Bacaklarımı kaldırıyor, beni açıyor ve kaldırıyor. Kocaman siki deliğimi dürtüyor. Gözlerimi kapatıyorum, onu tekrar orada hissetmek beni rahatlatıyor. Kayarak içeri giriyor, içimdeki yerini geri alıyor. Bacaklarımı omuzlarına yerleştiriyor.

Sikini içime sokuyor. Bu şekilde boşalacağımı sanmıyorum ama yine de zevk alıyorum, ben hissederken onun hareket etmesini izliyorum. Birbirimize bakıyoruz, sanırım ikimiz de bundan hoşlandığımız için şok olmuş durumdayız.

Sikim karnıma doğru sert bir şekilde uzanıyor ve prekum sızdırıyor. Dominic'in gözleri ona kayıyor.

"Oh, kahretsin, bu muhteşem," diye mırıldanıyor.

"Aman Tanrım." Daha sert itiyor, sikimin sarsılmasına ve sızmasına neden oluyor.

"Kendine dokunuşunu izlememe izin ver," diyor.

Elimi sikimin etrafına sarıyorum ve okşuyorum, şaft boyunca başa doğru sertçe çekiyorum, sıkıyorum.

"Tanrım," diye mırıldanıyor, eğilirken beni büküyor. Sikini içime doğru kaydırıyor. Prostatıma vurmaya başlıyor.

"Siktir!" Nefes nefese kalıyorum, taşaklarım yukarı çekilirken daha sert vuruyorum.

Dominic içime giriyor, vücudumu büküyor, her derin itişte homurdanıyor. Serbest bırakılmama doğru koşarken onu sıkıyorum. Kırılma noktama kadar sıkılıyorum ve orgazmım içimde patlarken bağıriyorum.

Dominic'in kalçaları öne doğru fırlıyor, içime boşalırken sikini derinlere gömüyor. Boşalırken zorlandığımız için gözlerimiz kilitleniyor. Siktir, boşaldığı zaman çok güzel oluyor.

Yoğunluk azalırken ikimiz de bir şey söylemiyoruz, sessizce birleşiyoruz.

Emin değilim -gerçekten bilemem- ama... sanırım az önce seviştik.

Dominic de ben de sarsıldık. Gitmesinden korkarak ona uzandım. Kollarını bana doladı. Ben de benimkileri ona doladım. İkimiz de birbirimize sımsıkı tutunuyoruz, karmaşanın içinde birbirimize dolanıyoruz, birbirimize saklanıyoruz çünkü ikimizin de az önce yaptığımız şeyle yüzleşmesine imkan yok.

ON ALTI

Rafael

Lush'ın seks kulübü kısmını ne kadar seviyorsam, gece kulübünü de o kadar seviyorum. Bütün bu yer temelde benim. Burayı inşa etmek benim tüm parçalarımı alıp yeniden düzenlemek gibiydi. Lush güzel ve lüks, pis ve ahlaksız. Bu şeylerin bir arada var olmasına izin veriyor. Onları anlamlandırıyor. Beni bunlarda yalnız bırakmıyor.

Babamın parasıyla başka ne yapabilirdim ki? O ve annem bunun için öldüler.

Babam kokain işiyle büyük İtalyan bölgelerinden birine tecavüz ettiğinin farkında mıydı bilmiyorum ama yanlış insanları kızdırmıştı.

Annemin parçalanmış bedeni yere düşmeden önce onu ağlarken gördüğümü hiç sanmıyorum. O sırada ağlamıyordum. Sadece beni bağladıkları yerden bakıyordum. O zaman babama beni Koleksiyoncu'ya satmakla ilgili ne söylediklerini, on iki yaşında bu kadar güzel yüzlü bir çocuğun ne kadar değerli olduğunu anlamamıştım.

Daha sonraki yıllardaki pek çok adamın yüzünü gözümün önüne getirebiliyorum ama onunkini getiremiyorum. Yine de sesini hatırlıyorum, bana beni hemen yerleştirmeyeceğini, özel olduğumu, önce beni eğitmek istediğini söylüyordu.

Beni Ada'ya "yerleştirdiğinde", gerçekten de iyi eğitilmiştim. Acıyı sevmezdim, o zamanlar sevmezdim. O daha sonra geldi. Bu yüzden, her biri Cemiyet'in uluslararası suç yapısıyla bağlantılı olan dünyanın dört bir yanından adamların oynamaya geldiği Ada'da çok iyiydim.

Noah, Lush'ı kurmak için babamın parasını kullanmamdan memnun değildi. Juilliard'a başvurmamı istedi. Müziğin beni kurtarabileceğini düşünüyordu.

Ama zaten kurtarılabilecek kadarımı kurtarmıştı. Geri kalan parçam, kırık dökük parçalarım, sadece var olacak bir yere ihtiyaç duyuyordu. Ben de Lush'ı yaptım.

Hayatımı asla soğuk, uzak performans salonlarında piyano çalarak geçiremezdim. Bu gece yaptığım gibi gece kulübünde çalmayı tercih ederdim.

Sakin değilim. Asla sakın değilim, en azından yüzeyde. Ama Lush'ın havalı atmosferinde müziği doğru tutacak kadar istikrarlıyım.

Cumartesi gecesi.

Aslında hoşuma gidiyor, özellikle de Dominic buradayken.

Gece kulübünün karmaşık, kademeli bir düzeni var. Parlak kuyruklu piyanoda çaldığım sahne, asma kat girişine kadar uzanıyor. Merdivenler her iki taraftan aşağıya iniyor ve yeni gelenleri sahnenin etrafından kulübe sokuyor. Açık alan boyunca, kısa basamaklar alçak, kavisli duvarlarıyla çeşitli katlardaki kanepeler ve masalara ulaşıyor. Duvarlar dalgalanarak daha fazla niş oluşturuyor ve bunların hepsi sahnenin tam karşısındaki hafifçe yükseltilmiş, iyi stoklanmış ve son derece muhteşem bar tarafından denetleniyor.

Dominic taburelerden birinde ama sırtı bara dönük oturuyor. Beni izlediğini biliyorum ama ona bakmıyorum. Sadece ilgisini hissetmek daha keyifli.

Onu neyin ilgilendirdiğini merak ediyorum. Blues esintili müzik mi? Siyah deri pantolon ve siyah gömlek üzerine gümüş korse yelek içindeki bedenim mi? Yüzüm mü? Hareketlerim mi? Kıkımda bir prostat masaj aleti olduğunu söyleyebilir mi?

Uzun tabanı taşaklarımın altını dürtmek için kıkım boyunca uzanıyor. Sertleştim tabii ki. Bunu görüyor mu?

Ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Gözlerim onunkilerle birleştiğinde parmaklarım neredeyse tökezliyor. Odanın öbür ucundan bile, sadece bir bakışla bile, yoğunluğu bir gelgit dalgası gibi içime çarpıyor. Tanrım, o çok güzel.

Giyinişine bayılıyorum. Kurnazca. Pahalı. Karanlık. O kıyafetlerin güçlü vücuduyla birlikte hareket etmesini seviyorum. Saçlarının ve gözlerinin karanlığını tamamlamalarını, tüm ışığı muhteşem yüzüne ve güçlü, acımasız ellerine vermelerini seviyorum.

Gözleri beni terk ediyor. Şaşırarak ve hiç de memnun olmayarak bakışlarını takip ediyorum. Kahretsin.

Dante az önce özel personel kapısından içeri girdi.

Dante durdu. Gözleri Dominic'e kilitlenmişti. Kısa bir süreliğine Tristan'a kayıyor, barın arkasındaki oyuncağını, erkek arkadaşını ya da her neyse onu kontrol ediyor. İçki yapmakla meşgul olan Tristan, kopmakta olan fırtınayı henüz fark etmemiştir. Sonunda kafasını kaldırır. Dante'yi görünce sıçrar.

Dante Dominic'e doğru yürümeye başladığında, parçamı hızlıca kapatıyorum ve ses sisteminin düğmesine basıyorum. Yaklaşan kaosa doğru ilerlerken hoparlörlerden boğucu bir müzik yayılıyor. İyi bir kavgaya varım ama gece kulübümde değil.

Tabii ki Dante bunu umursamıyor çünkü başkalarının eşyalarını umursamaktan aciz. O hep böyleydi, bencil bir pislik. Ne isterse alır. Ne isterse onu yapar.

Sakin görüntüsünün altında hepimiz kadar psikopat ve ahlaksız.

Ama yine de Noah'ın altın çocuğu.

Dominic yüzleşmek için ayağa kalktığı anda geliyorum. İki adamın arasına girip Dante'ye bakıyorum.

Dominic kadar güzel ve neredeyse onun kadar sadist. Onunla yüzleşiyorum çünkü o daha kontrollü. Öfkesini nasıl yönlendireceğini soğukkanlı ve kasıtlı bir şekilde seçiyor.

"Onun burada ne işi var?" Dante talep ediyor.

Dante'nin buz gibi öfkesini kesin bir retle karşılıyorum. "Bu benim barımda olmuyor."

Dante'nin çenesi düğümleniyor. Beni kontrol edememekten nefret ediyor.

Bu yüzden yıllar önce neredeyse seviştığımızde büyük bir felaket yaşamıştık. İhtiyacı olduğu gibi ona boyun eğemedim. O da benim istediğim gibi bana hükmedemedi.

Dominic'le durum çok farklı. Doğru şekilde dövüşüyoruz. Tam ihtiyacım olduğu gibi canımı yakıyor. Beni tam ihtiyacım olduğu gibi beceriyor.

Dante'ye olan hislerim konusunda yıllarca kafam karıştı. Yürümesini istedim ve neden yürümediğini anlayamadım. Ama şimdi ikisinin arasında dururken, bu çok açık.

Dante'nin gözleri daha da soğudu. "Tristan'a ne yaptığını biliyorsun."

Dominic arkamdan Dante'ye, "Dışarı çıkmak istersen Adesso, bunu halledebiliriz," diyor.

"Hayır." Bu Tristan'dan geldi. Barın diğer tarafında duruyor, güzel çocuk yüzünün ne kadar kızgın olduğunu göstermesine yetecek kadar yakın. "Kavga yok. Dinlenme odasına gidiyoruz."

Yani artık buranın sahibi o mu? Tristan'a bir bakış attım. Güzel yüzünün ve kibar tavırlarının altında sert bir adam, bu da onu harika bir barmen ve genel olarak iyi bir çalışan yapıyor, ama Dante'yle sevişmeye başladığından beri beni rahatsız ediyor.

Tristan ise benim rahatsızlığımdan etkilenmiyor. İşin boktan tarafı, o haklı. Dominic ve Dante hem fiziksel hem de gaddarlık olarak birbirlerine çok uygunlar. Birbirlerini öldürebilirler.

Dante'nin öfkeli bakışlarını üzerimde tutuyorum. "Erkek arkadaşını duydun. Ya da o her ne haltsa."

Bir şekilde, bir sürü homurdanma ve tehditkâr bakışla, salon tarzı dinlenme odasına ulaşıyoruz. Bir kanepe ve sandalyeler, bitişik bir banyo ve duvarlarda bir sürü erotik fotoğraf var. Yıllar boyunca birçok fotoğraf çektim. Dominic'in de fotoğrafını çekmek istiyorum.

Dante, Dominic'in yüzüne karşı, "Buraya gelmeye çok cüret ediyorsun," diye hırlıyor. Dominic cevap veremeden Dante bana doğru dönüyor. "Peki neden içeri girmesine izin verdin ki?"

"Sevişiyoruz," diye cevap veriyorum.

Herkes donakalır. Mutlak bir sessizlik.

Omuz silkiyorum. Açık konuşmak en iyisi.

"Hayatımın en iyi seksiydi." diye ekliyorum.

Dominic'in elmacık kemiklerinde zeytin rengi teninden bile görülebilecek kadar kırmızı bir renk oluşuyor ama bunun onu ifşa ettiğim için mi yoksa az önce ona iltifat ettiğim için mi olduğundan emin değilim.

Dante ofluyor. "Bu da bir şeydir."

Dominic öfkeli bir parmak uzatıyor. "Ağzından çıkanı kulağın duysun, Adesso."

Dante bir kaşını kaldırıyor, ben de öyle. Dominic beni mi savunuyor?

Tristan devreye giriyor. O güzel yüzünün altında tipik bir barış koruyucusu olamayacak kadar çok öfke sorunu var ama bu karışıklıkta tek umudumuz o.

"Aslında her şey yolunda." diyor.

"İyi mi?" Dante yankılanıyor. "Burada hiçbir şey *yolunda* değil, Tristan. Ve beni gördüğünde neden suçluluk duygusuyla zıpladın?"

Tristan'ın yüzünde öfke parlar. "Ürkmüştüm, suçlu değildim. Çünkü nasıl tepki vereceğini biliyordum!"

"Seni kaçıran bir adama içki servisi yapıyordun!" "Görünüşe göre, psikopat, şiddet yanlısı pisliklere karşı toleransım var." O

Dante'den Dominic'e, oradan da bana bakıyor.

Elimde değil. Güldüm.

Herkes bana ters ters bakıyor. Neden bilmiyorum. Bu gerçekten komikti.

Dominic ciddi bir tonda konuşmaya devam edercesine, "Babamı öldürdüğün halde yüzüme bakmaya cüret eden sensin Adesso," diyor.

"Sana kişisel ve finansal olarak iyilik yapmamışım gibi davranmayalım ve Rafael'in de işin içinde olmadığını düşünmeyelim. Ayrıca, bu işe bulaşan tek kişi biz değildik.

onu dışarı çıkarmak için orada olanlar."

Bu doğru. Tristan kaçırıldığında, Dante, Noah ve ben Dominic'in babasıyla sorunu olan bir gangsterin peşine düştük.

Dante ve benim yakalayıp Koleksiyoncu hakkında bilgi almak için işkence ettiğimiz gangster buydu. Tek öğrendiğimiz Koleksiyoncu'nun New York'ta olduğu ve hâlâ iş yaptığı oldu. Sadece kafamı karıştırmaya yetecek kadar bilgi, bir şey yapmaya yetecek kadar değil. Soruşturmalarım hiçbir yere varmadı.

Bu tartışmadan sıkılmaya başladım. Zihinsel olarak, telefonum karnımda titremeye başlamadan önce zaten yarı yarıya geri çekilmiştim. Gümüş korse yeleşimle siyah gömleğimin arasına sıkıştığı yerden çıkarıyorum.

Alarmı kontrol ediyorum. Kahretsin.

"Gitmem gerek," diyorum. "Birbirinizi öldürmeyin ve barımın içine etmeyin." "Gitmem gerek de ne demek?" Dante itiraz ediyor.

"Gitmek zorundayım," diye vurguluyorum. "Siz iki pislik mesai dışında olabilirsiniz ama ben şu anda çalışıyorum. Halledin şu işi, bunun için zamanım yok."

Aniden ayrılırken herkes bana bakıyor ama söylediğimde ciddiye almadılar. Onların sidik yarışı için vaktim yok.

Bir süre önce işaretlediğim bir adam var ve geri döndü. Buraya son geldiğinde özel oyun odasını kullanmamıştı. Onu ana odada gördüm. Onda beni rahatsız eden bir şey vardı, tüm genç oğlanlara takılma şekli, gözlerindeki bakış. Tüylerimi diken diken etti.

Kimliğini tespit ettiğimde, şüpheli mafya olarak çıktı. O zaman boş vermiştim çünkü New York'ta bu tür şeylerden çok vardı. Devam etmek için yeterli değildi ve başka önceliklerim vardı.

Ama şimdi oyun odalarımın birinde ve orada ne yaptığını görmem gerekiyor.

Salondan gece kulübüne, oradan da merdiven boşluğuna gittiğimin farkında bile değilim. Merdivenler seks kulübüne iniyor ve Nyx benim girişimi görünce başını kaldırıp işine bakıyor. İşe odaklandığımı görüyor ve benimle dalga geçmiyor. Doğruca ofise gidiyorum.

Oyun odasındaki kamera görüntülerini açtığımda çoktan bitmişti. En az 21 yaşında olması gereken ama 16 yaşında gibi görünen genç yatakta kıvrılmış, çarşaf boynuna kadar inmiş. Hedefim Anton Silva eğilip ona iyi geceler öpücüğü veriyor.

Hızlı hareket etmeliyim. Korse yeleşimi çıkarıp botlarımı giyerken, ceketimi ve bıçaklarımı alırken görüntüleri telefonuma indirmeye başlıyorum,

ve silah. Ekrana bir göz attım. Silva kapıdaydı, ben de telefonumu alıp ceketimin içine soktum.

Aceleyle kulübe girip asansörle garaja çıkıyorum.

Kaskımı kaptığım gibi Ducati'me binip yola çıkıyorum.

Cumartesi gecesi trafiği onu takip ettiğimi saklamayı kolaylaştırıyor ama aynı zamanda onunla kalmayı da zorlaştırıyor. Mümkün olduğunca dolanıyorum ve onu görüş alanımda tutmayı başarıyorum.

Beni tekinsiz bir mahalleye götürüyor, orada mafya çığlıkları atan bir striptiz kulübüne giriyor. Arabasını görebileceğim bir ara sokak buldum. Farlarımı kapatıp bisikletimle geri dönüyorum.

Vizörümü kaldırıp telefonumu çıkarıyorum, niyetim oyun odasında kaçırdığım sahneyi izlemek. İki cevapsız mesajım var.

Kontrolcü Pislik: Neredesin lan sen?

Dört dakika sonra **cevap ver.**

Dikkatim dağılmasın diye cevap vermedim. Videoyu izlemeye başladım.

Lush'ın sekiz özel oyun odası var. İkisi ciddi BDSM'yi barındırıyor, dördü lanet olası sapıkça, biri basit bir otel odası tarzına sahip ve bir de bu oda var. En rahat oda, bir evdeki yatak odası gibi görünmesi ve hissettirmesi amaçlanmış. Genel olarak konuşursak, Lush'ın sunduğu en vanilya alan.

Ancak genellikle oldukça sıkıcı olan şey, bu sahnede olduğu gibi tersine döndüğünde çok rahatsız edici olabiliyor.

On dört dakikalık bir sahne, ama bitirmem neredeyse bir saatimi aldı Bu.

Başa çıkamadığım şey sevgi dolu gülümsemeler. Sevgi ve nezaket ve tatlı Kelimeler. Silva'nın önünde diz çöküp sikini ağzına alırken, Silva da onun göbekli karnına bakıp sarı saçlarını okşarken, gencin masum ve hayran gözleri.

Motosikletimden indim, sokakta volta atıyorum. Nefes alabilmek için kaskımı çıkarmak zorundayım.

Seks yapmaya başladıklarında daha da kötü oluyor. Titriyorum ve midem bulanıyor. Neredeyse kusacaktım. Ama sikim hep sert kalıyor.

Prostat masajı işe yaramıyor ama nedense onu çıkarmak istemiyorum.

Telefonum mesaj uyarılarıyla uğuldamaya devam ediyor ama onlara bakmıyorum. Sırtımı tuğla duvara vererek yere oturuyorum ve burada ne yaptığımı hatırlamaya çalışıyorum.

Neyse ki ara sokakta kimse beni fark etmiyor. Ŗu anda biri benimle uğraşsa, onu öldüreceğimi biliyorum.

Silva striptiz kulübünden çıktığında, ayağa fırladım. Kaskımı buldum ve taktım. Telefonumu sakladım. Motoruma geri dönüyorum ve Silva'nın arabası doğru mesafeye geldiğinde motoru çalıştırıyorum. Gümbürtü içimdeki oyuncağı titreştiriyor, caddeye çıkarken vücudumun kasılmasına neden oluyor.

Silva beni şehirdeki zengin bir mahalleye ve lüks evlerin sıralandığı bir caddeye götürürken bir şekilde yolculuğun üstesinden geliyorum. Araba durdu. Silva ve koruması iniyor. Korumanın ona kapıyı açma şekline bakılırsa Silva'ya ait olması gereken bir eve doğru yürüyorlar.

Fark edilmediğimden emin olmak için biraz geride duruyorum. Çeşitli ışıkların açılıp kapanmasını izliyorum. Geçmenin güvenli olduğundan emin olduğumda adresi not ediyorum. Etrafta biraz dolaşıp, görebildiğim her yeri görüyorum. Ortalık karardığında, Lush'a geri dönüyorum.

YEDİ Dominic

Asansörün kapıları açıldığında, Rafael'in çatı katındaki mutfak barında oturduğum yerden kalkıyorum. Beni görünce durdu. Aleti siyah deri pantolonunun içinde görünür bir çubuk gibi. Çenesi gergin. Kızgın görünüyor.

Sadece o değil.

"Nerede olduğunu ve bana neden cevap vermediğini söylemek ister misin?"

Yürümeye başlıyor, botları parke zeminde gümbürdeyerek barın diğer tarafına doğru yöneliyor.

Böyle bir şey olmayacak.

Onunla kenarda buluşup kolunu tutuyorum. Çekip gitmesini ya da bana vurmasını bekliyorum. Beklemediğim şey ise bana doğru dönüp yüzünü boynuma bastırması.

Sanki bana ihtiyacı varmış gibi.

Sanki burada olduğum için mutluymuş gibi.

Gerçekten beklemediğim şey ise kollarımı ona doladığımda öfkemdeki azalma. Tam olarak düşünemediğim şey ise bunun ne kadar doğru hissettirdiği.

Ellerim sırtının alt kısmına doğru kayıyor. Kaşlarımı çatıyorum.

"Bu da ne böyle?" Orada kılıfında bulduğum silahı çıkarırken soruyorum.

"Bir silah" diye cevap verdiğinde hâlâ bana doğru eğiliyordu.

"Belli ki." Tezgâhın üzerine koydum. "Birini mi öldürdün? Bir pislik mi bıraktın?"

İç çekerek geri çekiliyor ve deri motosiklet ceketini omuzlarından çıkarıyor. Tezgâhın üzerine bırakıyor.

"Rafael, cevap ver bana."

"Hayır, kimseyi öldürmedim. Hayır, bir karışıklık yok." "Peki neler oluyor?"

Mutfağa girdi ve arkadan aydınlatmalı raflardan bir şişe aldı. Bana gösterip teklif ediyor.

İki viski bardağı alıyorum ve o şişeyi açarken yanına gidiyorum. Bardakları yere koydum. O doldurdu.

"Kulübe birkaç kez girmiş birini takip ediyordum. İşaretlediğim birini."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Belirli türden oyunlar izlemeye alınır. Belirli kelimeler. Ya da bazen sadece hoşlanmadığım bir kişi. Genellikle hiçbir şey değildir. Ama bazen bir gösterge oluyor."

"Neyin göstergesi?"

Omuz silkiyor. "Kötü birinin. Uğraşmam gereken biri."

Ne dediğini iyice düşünüyorum. "Yani seks kulübünü neyi tespit etmek için kullanıyorsun, avcılar mı?"

"Kısmen, evet."

"Yani bu bir bal tuzağı."

"Yıllar boyunca birkaç sinek yakalamış bir tane. "Ve sen onları öldürüyorsun."

Rafael arkasını tezgâha dönüp viskisini yudumluyor. Cevap vermiyor ve vermesi de gerekmiyor. Onu birden fazla kez iş başında gördüm.

"Bu geceki bir şey değil miydi?" diye soruyorum.

Kollarını göğüs kafesinin üzerinde kavuşturuyor, viskisini dirseğine dayıyor. "Henüz emin değilim."

"Yani bu adamı izliyordun." "Evet."

"Üç saat boyunca."

"Görünüşe göre."

"Ve tüm bu süre boyunca bana cevap veremedin mi?"

Gri gözlerinde öfke parlıyor. "Dün gece *bana* cevap vermedin." "Yani bu senin küçük bir sürtük olman mıydı?"

Yüzünü ovalıyor ve birden *o* kadar yorgun görünüyor ki, "*Hayır, değildi*" diye düşünüyorum. *Başka bir şeydi.*

Kasıklarına baktım ve yabancı bir şey hissettim. Sanırım bu bir endişe.

"Neden bu kadar sertleştin?"

"Çünkü bütün gece kışkımda bir prostat masaj aleti vardı." "Tanrım."

"Boşalmam lazım."

Aletiyle içeri girdiğinden beri şişmekte olan sikim bu kelimeyle zonkluyor. Ama beni görmezden gelip beklettikten sonra sikimi talep edemez.

"O zaman yap," diyorum ona.

Ofluyor. "Senin önünde otuz bir çekmeyeceğimi mi sanıyorsun?" "Yapacağını biliyorum çünkü bunu istiyorum."

Gözlerindeki öfke gerçeği ortaya çıkarmak için kayboluyor. O üzgün. Kontrolü ele almamı istiyor.

Bardağını elinden alıp bir kenara koyuyorum. Gömleğinin düğmelerini açmaya başlıyorum, göğsünün kaslı düzlemlerini ortaya çıkarıyorum. Gömleğini belinden çekmeme izin vermek için kollarını açıyor.

Yanlarını kavıyorum ve başparmaklarımı karnının çentikli kaslarına sürterek dövmesine kadar iniyorum. Devam etmek istiyorum. Sikine ve kığına dokunmak istiyorum ama yapmayacağım.

Geri çekiliyorum ve viskimi alıyorum. Karşı tezgâha yaslanırken ona "Soyunmayı bitir," diyorum.

"Sadece seyredecek misin?" diye soruyor gömleğini çıkarırken.

"Ne yapacağımı yaptığım zaman anlayacaksın. Ben ne dersem onu yapacaksın."

Nasıl sakinleştığını neredeyse hissedebiliyorum. Bazen güce ihtiyacı oluyor ama bu gece değil. Bu gece sadece yönlendirilmeye ihtiyacı var. Bunu sorun etmediğimi fark edince şaşıyorum. Ona karşı sert olmayı seviyorum, bunu kaldırabilmesini seviyorum - bunu kaldırmasına *ihtiyacım var*. Ama her zaman değil.

"Botlarını çıkar," diye emrediyorum.

Çıkartıyor, yere çarpmalarına izin veriyor. Çoraplarını da çıkartıyor. İşi bittiğinde "Pantolon," diyorum. "Yavaş ol. Yüzün bana dönük olsun."

Anladı. Pantolonunun düğmelerini açıyor ve fermuarını indiriyor.

"Tanrım," diye mırıldanıyorum, pantolonunu açıp sürtük, sıcak pembe g-string'i ortaya çıkarırken. Kumaş sınırına kadar gerilmiş, sertleşmiş sikini zar zor tutuyor. Şişmiş taşakları yandan dışarı taşıyor.

Sikim pantolonumun içinde taş gibi sertleşiyor. Kendimi onu yakalamaktan, etrafında döndürmekten ve sonuçta ona sikimi vermekten alıkoymak için dumanlı, yanan viskiden sağlam bir yudum alıyorum.

Rafael'in deri pantolonu oldukça dar, bu yüzden aşağı doğru iterken kaslı kalçalarına yapışıyor. Tanrım, çok ateşli.

Pantolondan kurtulduğunda sertçe emrediyorum, "Arkanı dön ve eğil. Kığında ne olduğunu göreyim."

Bunu yapıyor ve oyunağın siyah tabanının üzerinde uzanan, kıvrımı boyunca uzanan sıcak pembe kayışı ortaya çıkartıyor. Daha iyi görebilmek için yaklaşıyorum. Kığına bastırıyor ve arkadan şişmiş taşaklarını dürtüyor.

Bu manzara karşısında sikim zonkluyor. Rafael'in ne kadar güzel olduğunu hep biliyordum. Ne kadar seksi olduğunu hep biliyordum. Ama onu böyle görmek, ona dokunmak?

Kendimi sakinleştirmek için viskimi yudumlarken boştaki elimle masaj aletini tutuyor ve yavaşça çekmeye başlıyorum.

"*Siktir*," diye soluyor Rafael, tezgâha tutunarak. Zor nefes alıyor, sırtındaki kaslar dövmele derisinin altında kıpırđıyor. Dikenler, güller ve kafataslarıyla örölü geometrik desen omurgasından omuzlarına doğru yayılıyor. Çok güzel bir alışma.

Ama vücudundan çıkışını izlerken dikkatimi oyuncak çekiyor. *Tanrım, çok güzelsin. Seni izlemeye bayılıyorrum.* Kelimeler dilimin ucunda, ama bu gece böyle kelimeler alamayacak. Başı belada.

Oyuncak serbest kaldığında, Rafael'in deliği çırpınıyor ve sıkılaşıyor. Eminim kendini boş hissediyordur. Umarım çaresiz hissediyordur. Kontrolün kimde olduğunu anlamasını istiyorum.

Masaj aletinin hafif kıvrımını, tabanındaki düğmeyi inceliyorum. Neredeyse sızlanana kadar onu bekletiyorum, sonra oyuncağı tekrar içeri itiyorum. alıştırıyorum. Vücudu tezgâha doğru sarsılıyor.

"Yere yat," diyorum ona. "Eller ve dizler. Yüzünü bana dön ve elini becer."

Tezgâhtan kayarak uzaklaşıyor ve dört ayak üzerinde yere düşüyor. Altına uzanıyor, sikini g-string'inin kumaşının içinde kavırıyor. Kolu hareket etmeye başladığında vücudum bir uyarılma dalgasıyla sarsılıyor.

Beni görmemesi için arkasında duruyorum. Kemerimi özüyorum ve pantolonumu açıyorum. İ amaşırımı taşaklarımın altına sokuyorum. Sertleşmiş aletimi elime alıp okşamaya başlıyorum. İçimi bir rahatlama kaplıyor.

Tanrım, o mükemmel, son derece seksi vücuduyla, sıcak pembe kayışlarla çerçevelenmiş belirgin kıcıyla, deliğinde gözle görölür şekilde titreşen oyuncağıyla onu izlemek çok güzel. İnlerken onu dinlemek de çok güzel.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyorum.

"Seni."

"Ne yapmayı?"

"Beni sikmeyi."

Bu olmaz. Zihni, gerçekleşmeyen bir şeyin fantezisine dalmak için buradan ayrılamaz. Bütün gece uzaktaydı. Ona burada, yanımda ihtiyacım var.

İçkimi bir kenara bırakıp pantolonumdan kemerimi çıkartıyorum. Kıcına geçirdim. Vücudu sarsılıyor ve acı dolu bir çığlık atıyor. Cildinde kırmızı çiçekler açıyor.

Yanında bir dizimin üstüne çöküyorum. Kemerini boynuna doladım ve sıkıca kavradım. Onu diz çökme pozisyonuna çekerken boğuluyor. Elleri içgüdüsel olarak daralmayı kavlıyor.

Sıcak pembe kumaş kenara itiliyor, siki ondan kurtuluyor. O kadar şişmiş ki, damarları ağırlaşmış, başı kızarmış ve sertleşmiş. Yarığından fişkırان dölleri yere doğru akıyor.

Nefes alması için kemeri biraz gevşetiyorum. Omzundayım ama hâlâ çoğunlukla arkasındayım. Beni gerçekten göremiyor.

Kulağına fısıldıyorum, "Düşünmeyi bırak. Tek yapman gereken hissetmek. Şimdi kendini boşalt."

Elini tekrar sikinin etrafına sarıyor ve okşuyor. "Daha hızlı," diye emrediyorum.

İtaat ediyor. Dudakları ayrılmış, gözleri kararmış. Karnı sertçe kasılıyor.

Sikini kayganlaştıracak kadar prekum sızdırıyor ama kayganlaştırıcı işe yarar. Acıyacak. Umurumda değil. O bunu hak ediyor. Boşalmasına izin verdiğim için mutlu olmalı.

Neredeyse oraya geldiğinde, elleri çılgınca, vücudu kıvrılırken, boğazındaki daralmayı sıkıyorum. Aletinden dölleri fişkırırken boğuk bir çığlık atıyor. Bunu görmek bile beni neredeyse boşaltıyor.

Boşalırken vücudu kasılıyor, dölleri yukarı fırlayıp yere iniyor. Uyarılma dalgaları içime çarptıkça gözlerim kapanmak istiyor ama onları açık kalmaya zorluyorum. Bir saniyeyi bile kaçırmak istemiyorum.

Son boşalması elinden aşağı yuvarlanırken, boynundaki kemeri kullanarak onu geriye doğru çekiyorum ve sırtını yere bastırıyorum. Bacakları açıldı. Orada yatarken, bitkin ve bana bakarken, masaj aleti içinde titreşmeye devam ederken seğirirken, ayağa kalkıyorum.

Ona öyle bakarken boşalmam için fazla bir şey gerekmiyor. Birkaç vuruşta sırtım geriliyor, taşaklarım zonkluyor ve sikim göğsüne, karnına ve sikine inen sperm ipleri fırlatıyor.

Rahatlama kısa ve sığ. Ona hâlâ çok kızgınım. Beni görmezden geldiği için. Beni cezalandıran onu cezalandırmak zorunda bıraktığı için - çünkü onun içine boşalamadım.

Burada yerde sızıp kalmasına izin vermek istiyorum. Gözleri böyle yarı kapalı, bayılmak üzere.

Kemerim boynundayken, dölleriyle kaplıyken, nasıl başladığımızı hatırlıyorum. O ilk gece onu nasıl terk ettiğimi.

Neredeyse yapacaktım. Yapmam gerektiğini biliyorum.

Ama onun yerine bacaklarının arasına uzanıp vibratörü kapattım. Çıkıyorum.
Bir mutfak havlusu alıp onu temizliyorum.

Onu kaldırıp yatağına yatırmadan önce gözünün kenarından akan yaşı bile siliyorum.

SEKİZ Rafael

"Yani," diyor Noah elinde birayla koltuğuna yerleşirken, "bunu yapıyorsun. Dominic ile."

Koltuğundaki gevşek bir ipliği karıştırıyorum. "Senden istediğim bilgiden çok bununla mı ilgileniyorsun?"

"Hayır. Sadece bununla başlıyorum."

"İstediğim şeyi bana vermeden önce sorularına cevap vermem mi gerekiyor? Elinde bir şey var mı ki?"

"Rafael."

"Neden herkes benim adımlı böyle söylüyor?"

Noah tartışma yemini yutmadı. Beni çok iyi tanıyor, dikkatini dağıtmaya çalıştığımı biliyor.

İçinde büyüdüğüm iki yatak odalı daireye bakıyorum. On beş yaşımdan ve Noah'ın beni Ada'dan buraya getirmesinden bu yana hiçbir şey değişmemiş.

Babamın kız kardeşi olan teyzem aslında benim yasal vasımdı ama o kadar çok kaçtım, o kadar çok buraya geldim ki beni geri almaya çalışmayı bıraktı. Eminim bu onu rahatlatmıştır. On sekiz yaşına basar basmaz Porto Riko'ya geri taşındı ve o zamandan beri onu görmedim.

Ancak o güne kadar, bana bakan Noah olmasına rağmen, gerektiğinde kağıtları imzaladı.

Kaybettiği oğlunun, Ada'dan geri dönemeyen oğlunun yerine geçen boktan bir çocuk olduğumu biliyorum.

Noah'a çok fazla sorun, çok fazla acı yaşattım. Belli oluyor. Sadece 54 yaşında ama daha yaşlı görünüyor. Hâlâ fit, ön kolları pazen gömleğinin kıvrılmış kollarının altında gergin, ama saçları çoğunlukla ağarmış, yüzü yorgun.

"Dante seni aradı mı?" diye sordum. Sesimdeki acıyı tutamıyorum.

Mesele şu ki, Dante'yi seviyorum. Onu asla *sevmeyeceğim*.

Sadece arkadaş sayılabiliriz ama sonsuza dek birbirimize bağlıyız. Ada tarafından. Noah tarafından. Yıllar boyunca birbirimiz için yaptığımız şeylerle.

Ama ilişkimizi neredeyse seks yaparak karmaşık hale getirmeden önce bile başka sorunlar vardı. Ben her zaman onu kıskanmış olmuştumdur.

O

Noah'nın benden olmamı istediği ama olamadığım her şey.

"Evet, Dante beni aradı," diye onayladı Noah. "Senin üzerinde biraz kontrolüm olduğuna inanıyor gibi görünüyor. Ama kimsenin senin üzerinde kontrolü olmadığını fark etmeli."

Şaka yapıyor, ortamı yumuşatmaya çalışıyor ama beynim dün geceye geri dönüyor. Dominic'e ne kadar kolay itaat etmişim. Bunu yaptığımda kendimi ne kadar iyi hissetmişim.

Noah yüzümdeki düşünceyi okumuş gibi görünüyor, en azından bir kısmını. Ciddileşiyor.

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim Rafael. Dominic'le. O tehlikeli biri." "Bunu bana zaten söyledin, ben de sana bildiğimi söyledim."

"Sadece insanları öldürmesi anlamında söylemiyorum." "Umarım öyle değildir, çünkü ben de insan öldürüyorum."

"Rafael, boynunda birinin seni kemerle boğmuş gibi görünen bir iz var." Bu dudaklarımı titretiyor. "Bu şaşırtıcı derecede doğru bir tahmin." Noah sandalyesinde öne doğru sallanıyor. "Bu bir şaka değil! Sana zarar veriyor!"

"*Tam da* ihtiyacım olan şey." Ruh halim o kadar hızlı değişiyor ki içimde bir kırbaç şaklıyor gibi hissediyorum. Yüzümden belli olduğunu biliyorum çünkü Noah'nın yüzünde okudum.

"Rafael-"

"Hayır, Noah. Sen anlamıyorsun. Hiç anlamadın ve sana açıklamaya çalışmayacağım."

Noah sandalyesinden fırlayıp küçük oturma odasını boydan boya geçiyor.

"Rafael, o..."

Noah susunca boşlukları ben dolduruyorum. "Normal mi? Dengeli mi? Hayır, hiç de değil. O bizden biri."

"İşte bu yüzden bunun kötü bir fikir olduğunu düşünüyorum, Rafael! İkinizin de-"

"Birbirimizi. O beni senin asla anlayamayacağın bir şekilde anlıyor. Benim hakkımda ne kadar çok şey bilersen bil, Ada'da neler olduğunu ne kadar çok bilersen bil, *asla* anlayamayacaksın."

Noah pencereye gider ve ellerini pervaza koyarak pencereye doğru eğilir. Başı öne eğik. Beni mi yoksa oğlunu mu düşünüyor bilmiyorum ama geçmişini düşündüğünden eminim.

FBI için çalışırken, uluslararası suç örgütünün Amerikalı üyelerinin izini sürerek Cemiyet'le ilgili bir soruşturmayı yönetiyordu. Çok yaklaştı. Çok fazla soruna neden oldu. Bu yüzden oğlunu adaya götürdüler.

Üyeler iş konuşmak ve orada tutulan çocuklarla eğlenmek için gelirlerdi. Benimle. Dante. Dominic. Noah'ın oğlu Chance. Daha niceleri.

Chance orada öldü. Kayıt dışı çalışan ve Cemiyet'in ada inzivasını yok etmeye kararlı olan Noah, paralı askerlerden oluşan bir ekiple gelmeden önce pek çok çocuk öldü.

Noah kimsenin görmemesi gereken şeyler gördü. Kimsenin bilmemesi gereken şeyler biliyor. Ama bilgi deneyim değildir. O her zaman bunun dışında kalacak, içinde değil.

Yorgunca iç çekiyor ve pencereden uzaklaşıyor. Önümdeki eski püskü sehpaye oturmaya gelirken bana bakmıyor. Elini uzattığında bile bana bakmıyor.

Nedenini biliyorum. Oğluymuşum gibi davranabileceği anlara ihtiyacı var. Aldırmıyorum, pek değil. Çünkü benim de böyle anlara ihtiyacım var, onun gerçekten babam olduğunu düşünebildiğim anlara.

Öne doğru eğildim ve Noah'nın elini omzuma koymasına izin verdim. Yüzlerce kez söylediği gibi, "Özür dilerim." demesine izin verdim.

Tanrım, ne kadar da kırılmışız.

"Ben iyiyim," diyorum, yüzlerce kez söylediğim gibi ve ikimiz de bunun yalan olduğunu bilsek de söylememe izin veriyor.

"Seni seviyorum," diyor ve keşke bunu bana gerçekten söyleyip söylemediğini bilseydim

-Ya da ölü oğluna.

Sertçe yutkunuyorum. Bunu asla geri söyleyemem. Hissediyorum. Noah'ı seviyorum. Ama bunu asla söyleyemem.

Noah benden bunu beklemiyor. Omzumu sıkıyor ve geri çekiliyor. "Bir şey bulabildin mi?" diye sordum.

"Silva mafya, Rafael. Onun peşinden gitmek riskli. Çok riskli."

"Noah. Lütfen."

İç geçirdi ve pes ederek sehpadan kalktı. Neden böyle bir konuda benimle mücadele ettiğini anlamıyorum. İkimiz de bunun nasıl biteceğini biliyoruz. Noah mutfağa doğru yürüdü ve tezgahın bir dosya aldı.

"İki farklı çocuk cinayeti davasında şüpheliydi. Pedofili davaları.

Onu yakalayamadılar."

Koltuktan kalktım. "Ben yapabilirim."

Noah dosyayı açar. "Adresler saçmalık gibi görünüyor."

"Onlara ihtiyacım yok. Onu zaten buldum. Sadece kötü biri olup olmadığını bilmem gerekiyordu."

Noah yukarı baktı. Ne yapacağını bildiği için bunu söylemek istemediğini gözlerinden anlayabiliyorum ama "O kötü biri" diye onaylıyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve bu gece ne yapacağımı tahmin ederek nefes alıyorum.

"Bunu ona ödet, Rafael."

Gülümsüyorum. "Oh, yapacağım."

* * *

O eve gelene kadar Silva'nın yatak odasındayım. Güvenlik sistemini aşmak kolay olmadı, ama bir şehir evi kesinlikle yüksek bir binadan daha erişilebilir. Bu adresi gizli tutmasına şaşmamalı.

O duş alıp sıçarken yatağının altında öcü gibi saklanırken beklentiyle titriyorum. Duşta insanları şaşırtmak eğlenceli ama gürültülü ve evde iki koruması var.

Ben de bekledim. Yatağa giriyor. Geç oldu ve içeri girerken alkol ve sigara kokuyordu, bu yüzden çabucak dışarı çıktığında şaşırmadım. Ayrıca, banyodaki filtrelenmiş su sürahisine ilaç koymuştum.

Doz düşüktü. Onunla konuşmam gerek. Ama önce güvenliğini sağlamalıyım ve hafif sakinleştiriciyle bu daha kolay.

Yatağın altından çıkıyorum ve kolunu dürtüyorum. Tepki vermedi, ben de işe koyuldum. Uzuvarını yatak direklerine bağlarken hiç kıpırdamadı. Sersemlemiş bir şekilde uyanmadan önce sikin ve taşaklarının etrafına bir ip bile geçirdim.

"Ne-ne...?"

Gözlerim karanlığa alıştığında, yatağa yayılmış yumuşak, solgun bedenini kolayca seçebiliyorum. Kabuğundan çıkmış bir salyangoz gibi görünüyor. Güçlerini ellerinden aldığınızda hepsi böyle oluyor.

Anton bana aptalca göz kırpmıyor. Vücudum bıçağımı o hamur gibi göbeğe saplama isteğiyle sallanırken dudaklarım dişlerimin arasından geri seğiriyor.

"Merhaba Anton. Sana bazı sorularım var."

Daha da uyanıyor. "Siktir, seni tanıyorum. Costa. Seks kulübü." Sesi yükselir. "Ne-"

Eldivenli elimle ağzını kapatıyorum. "Beni dinle, seni bok çuvalı. Bağırırsan, çılgılık atarsan, sorularıma *sessizce* cevap vermekten başka bir şey yaparsan taşaklarını koparırım." İpi hafifçe çekiyorum, gözleri yerinden fırlayacak gibi oluyor. Tanrım, iğrenç biri. "Aşağıda adamların olduğunu biliyorum. Onlar sana ulaşmadan ben gitmiş olacağım ama taşakların da öyle. Anlaştık mı?"

Çılgınca başını sallıyor.

İpi sıkıca tutarak yatağın kenarına yerleşiyorum. Nasıl olsa bunları kaybedecek ama henüz bunu bilmesine gerek yok.

Eldivenli elimi kaldırdığımda Anton, "Sen öldün lan," diye tıslıyor. "Beni duyuyor musun Costa? *Öldü*. Morettiler öl-"

Elimi tekrar ağzına götürüp öyle sert sıkıyorum ki acaba çenesini mi kıracağım yoksa parmaklarım yanağını mı delip geçecek diye merak ediyorum. İpi çekiyorum, bu sefer sertçe. Çırpınıyor ve kıvranıyor. Gözlerinden yaşlar akıyor.

Pes etmek çok zor, çok zor. Dante bu işte benden daha iyi. Daha kontrollü. Bu bok kafalıyı parçalamak istiyorum. Alt çenesini tutup çözülene kadar koparmak istiyorum. Artık insan gibi görünmeyene kadar kesmek ve pençelemek istiyorum - çünkü insan değil.

Ama sorularım var. Bu yüzden kendimi sakinleştiriyorum. Anton titreyerek sustuğunda tekrar sakinleşiyorum.

"Onları nereden buluyorsun?" diye soruyorum.

"*Neyi* alayım? Ne olduğunu bilmiyorum."

"Çocukları."

Anton öyle aniden donup kalıyor ki doğru iz üzerinde olduğumu hemen anlıyorum.

"Onları kendi başına avladığını düşünemiyorum. Bunun için çok meşgulsün ve tüm ağır işleri başkalarına yaptırmaya alışmış biri için çok fazla iş gibi görünüyor. Peki, kimden alıyorsunuz? Onları kimden alıyorsunuz?"

Kalbim hızla çarpıyor. Umut etmeye cesaret ediyorum. Bunu Noah'a söylemedim. O da bana söylemedi. Ama riske rağmen bana yeşil ışık yakmasının nedeni buydu.

Çünkü son iki aydır, Koleksiyoncu'nun hâlâ New York'ta çalıştığını ve çoğunlukla mafyaya satış yaptığını öğrendiğimizden beri kendimi zor tutuyorum.

Bu ipucuna ihtiyacım var.

Ben de ortaya koydum. "Koleksiyoncu'dan satın aldın."

Anton'un şaşkınlık sesi ihtiyacım olan tek cevaptı. Yumruklarım sıkılırken deri eldivenlerim gıcırıyor. Ona hemen zarar vermek istiyorum. Ama sorularım var. Cevaplara onu cezalandırmaktan daha çok ihtiyacım var. Bu bekleyebilir.

"Onu nasıl ele geçirdin?" diye soruyorum.

Ortaman soluk ışığında Anton'un zihninin yarışını izliyorum. Dudaklarını yalıyor. "Sana yardım edebilirim," diye dener. "Eğer bir çocuk istiyorsan-"

Hareket ettiğimi hatırlamıyorum ama yüzüne bakıyorum, ipi çekiyorum, bir elimle ağzını kapatıyorum. Kendimi sakinleştirmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

"Onunla nasıl bağlantı kuruyorsun?" Elimi ağzından çekerken boğulmayı başarıyorum.

"Sen-sen yapmıyorsun. Doğrudan değil. Hell's Kitchen'daki Little Tony's Pizzeria'ya git. Çocuk menüsünü iste-"

Titremem bir uyarı ama elimden bir şey gelmiyor. Sadece dinlemeye devam etmeye çalışıyorum.

Anton telaşla devam ediyor: "Ellerinde olmadığını ama bir tane açmayı düşündüklerini söyleyecekler. Bir tane başlatmaları durumunda indirim kodu için numaranızı bırakmanızı söyleyecekler."

"Orada değil mi? Koleksiyoncu mu?"

"Hayır. Asla. En azından ben öyle düşünmüyorum." "Bu ne demek oluyor?"

"Onu hiç görmedim. Her şey dolaylı yoldan oldu. Neye benzediğini bilmiyorum."

Onunla geçirdiğim onca zamana rağmen ben de bilmiyorum. Yüzünü bir türlü göremiyorum. Anlık görüntülerini görüyorum, vücudundan kesitler. Sesini duyabiliyorum.

*Ne kadar iyi bir
çocuk. Ne kadar güzel
bir çocuk.*

"Ne istersen bulabilir-"

Bıçağımı boğazına sapladığımda Anton'un sözleri kan fışkırmasıyla kesildi.

Lanet olsun. Bunu yapmak istememiştim. Daha fazla sorum vardı. Ölmeden önce başka bir şey hissetmesini istiyorsam şimdi hızlı çalışmalıyım.

Taşaklarını yukarı çekmek için ipi kullanıyorum ve kesmeye başlıyorum. Eldivenli ellerimden kan akıyor. Gurulduyor ve sarsılıyor. Çok geçmeden hareketsiz kalıyor.

Sümüksü taşaklarını ve sikini kesmeyi bitirip kanla ıslanmış yatağa fırlatıyorum. Çok daha kötüsünü hak ediyordu. Çok hızlı çalışmak zorundaydım. Çok sessiz olmalıydım.

İstedğim bu değildi.

Orada durup pisliğe bakıyorum, o kadar çok titriyorum ki dalgaları vücudumu sarsıyor. Nefes nefese kaldığımı duyuyorum. Gözlerim karıncalanıyor. Tüm bunları hissediyorum ama bir şekilde bunlardan kopmuşum, kısmen kendimin dışındayım.

Bu olduğunda Noah'ı aramam gerekiyor ama şu anda onun yanında olmak istemiyorum. Noah öfkemi anlıyor. Bunu paylaşıyor. Ama o

diğer tüm saçmalıkları anlamıyor. Gerçekten neye ihtiyacım olduğunu anlamıyor - çünkü şu anda kafamın içindeki sesi asla duymayacak.

Ne iyi bir çocuk.

Kıpırdama. Sakin ol. Sadece kısa bir süre acıyacak.

Oh, ne kadar iyi, iyi bir çocuk.

Bana ne kadar iyi hissettirdiğini söyle, tatlım. Beni sevdiğini söyle.

NINETEEN

Dominic

"Bitti mi?"

Dikiz aynamdaki alevlere bakıyorum. "Bitti."

Uzaktan siren sesleri geliyor. Onlar gelene kadar ben iskeleden çoktan uzaklaşmış olacağım ve Frank Richards'ın deposu kurtarılamaz hale gelecek. Sigortası ithal malların kaybını karşılayacak -kundakçılıktan enselenmediği sürece- ama çatlaklara gizlenmiş uyuşturucuları karşılamayacak.

Tabii ki, kundakçılıktan enseleneceğini ummalı. Hapishanede şehirde olduğundan daha uzun yaşar. Tabii uyuşturucuların sahibi Scalzi ailesine tazminat ödemek için servetini tasfiye etmek istemiyorsa.

O aile Moretti'nin rakibi ve Moretti onların bölgesini istiyor. Ama öldürmeye gitmeden önce onları zayıflatması gerekiyor ve elini çok erken gösteremez. Bu yüzden bunu yapmamı istedi. Böylece depo havaya uçarken o ve en iyi adamları bir gece kulübünde görünebilirdi.

Mesele şu ki, kendi pis işimi yaparım ama lanet bir uşak değilim.

Bu bir iyilik ve Moretti'nin bunu unutmamasını istiyorum. "Senin hesabına yazacağım," dedim.

Sustu. Beni sınadığını, terlettiğini, bir özür dilememi beklediğini biliyorum. Dilemiyorum. Moretti gibi şerefsizlerle bu şekilde başa çıkamazsın.

Kıkırdıyor. "Taşaklı adamsın, Capelli." Arama sona erdi.

Raphael'i arıyorum. Mesajla bana bu gece "yapacak bir işi" olduğunu söyledi. Bunun ne anlama geldiğini sorduğumda cevap vermedi. Benim de "yapacak bir işim" olduğu için konuyu zorlamadım ama şimdi zorlayacağımdan eminim.

Cevap vermedi. Telesekreteri açtığında aramayı sonlandırdım. Sinirlenip tekrar aradım. Hâlâ bir şey yok.

Sonra beni geri aradı. Sonunda. Kabul tuşuna bastım. "Hangi cehennemdesin sen?"

"Um ..."

Tek duyduğum nefes alış verişinin sesi. Hızlı, sık ve çok gürültülü.

"Rafael? Neler oluyor? Neredesin?"

"Um..." Tekrar sözünü kesiyor ve ellerim direksiyon gıcırdayana kadar geriliyor. "Emin değilim."

"Emin değilim de ne demek? Yalnız mısın? Yaralandın mı?"

"Hayır."

"Hangi soruya hayır?" Cevap vermeyince, sanki soruları çoktan unutmuş gibi, sabrıma tutunup baştan başlıyorum. Sert ve açık bir şekilde soruyorum, "Yaralandın mı?"

"Hayır."

İçimi bir rahatlama kaplıyor. "Yalnız mısın?" Sonra soruyorum. "Evet."

"Nerede olduğundan neden emin değilsin?" "Trene bindim. Şimdi yürüyorum." "Yani dışarıdasın."

"Evet."

"Haritanı aç ve yerini bul. Şimdi, Rafael."

Bir dakika boyunca tek duyabildiğim nefes alıp veriş. Neden bu kadar zor nefes alıyor?

Bana konumu verdiğinde, keşke arabamın navigasyon sistemi olsaydı diyerek telefonuma giriyorum. Rafael'e diyorum ki, "Kıpırdama. Beni duyuyor musun, Rafael? Sakın o noktadan ayrılma."

"Sen... beni almaya mı geliyorsun?"

Bu soruda, ses tonunda boğazımı sıkıyan bir şey var. Cevap vermek için temizlemem gerekiyor. "Evet. Geliyorum."

"Tamam."

"Altı dakika içinde orada olacağım. Yapma. Lanet olsun. Hareket etme." "Kımıldamayacağım."

Bundan sonra bir şey söylemedi ama telefonu da kapatmadı. Ben de öyle. Altı acı dolu dakika boyunca sadece nefes alışını dinliyorum. Bu beni korkutuyor ama en azından orada olduğunu biliyorum.

Sonra onu farlarımda gördüğümde, yüzü kan içinde, sessizliği bozuyorum. "Buradayım," diyorum ve dudaklarında küçük, neredeyse inanmaz bir gülümsemenin oynaşmasını izliyorum.

Aramayı sonlandırıyorum. Telefonunu siyah deri ceketinin içine yerleştiriyor ve arabaya doğru yürüyor. Arabaya bindiğinde, "Yapacak bir temizlik var mı?" diye soruyorum.

"Hayır."

"Dün gece takip ettiğin adam bu mu?"

"Evet."

Hâlâ zor nefes alıyor ve titriyor, ben de onu yalnız bırakıp arabayı sürüyorum. Nereye gittiğimizi sormuyor. Binamın garajında bir park yerine çekene kadar bunun benim arabam olmadığını bile fark etmiyor.

Sonra kaşlarını çatarak soruyor, "Kimin arabası bu?" "Bina güvenlik müdürünün."

"Hangi binanın?"

"Benim binam. Çık dışarı. Hayır, bekle."

Kapıyı açarken ceketini tuttum. Orta konsolu açıp etrafı kurcalıyorum ve bir bandana buluyorum. Üzerine tükürüp Rafael'in yüzündeki kanı temizlemek için kullanıyorum.

Burnu kırışıyor. "Ter gibi kokuyor."

"Bazen tam bir prenses oluyorsun. Tamam, çık dışarı."

Bandananın üzerinde muhtemelen suçlayıcı bir kanıt olduğu için onu cebime sokuyorum. Sonra yok ederim. Arabadan çıktık. Rafael'i garajdan servis asansörüne kadar götürdüm.

Güvenlik şefi Halsey bizi orada karşıladı. Ona anahtarlarını atıyorum. Başını salladı ve servis asansörüne girmemiz için şifreyi girdi.

Para dişlileri yağlar, derdi babam. Her konuda yanılmıyordu.

En üstte, asansör kapıları bir çınlamayla açılıyor. Rafael'i gizli servis koridorlarından geçirerek çatı katımın arka kapısına götürüyorum.

Kilerden geçip açık planlı mutfığa giriyoruz. Benim evim Rafael'inkinden daha az sanatsal, daha soğuk, modern ve faydacı. Aslında onun evini daha çok seviyorum ama bu gece burada olmak zorundayım. Saat on birde binaya girerken görüldüm. Sabah çıkmam ve bütün gece buradaymışım gibi ofise gitmem gerekiyor.

Rafael etrafına bakıyor ama pek bir şey gördüğünü sanmıyorum. Gözleri odaklanmıyor. Tam olarak burada değil. Ceketinin fermuarını açtığımda biraz uyanır gibi oluyor. Siyah deri üzerinde fazla görünmüyor ama üzerine kan sıçradığını söyleyebilirim.

Rafael'in gözleri bana odaklanıyor. "Duman gibi kokuyorsun. Bu gece ne yapıyordun?"

"Çöp yakıyordum." "İnsan çöpü mü?"

"Bu sefer olmaz. Telefonun çalıyor."

Tepki vermeyince ceketinin içine uzanıyorum ve iç cebinden telefonu çıkarıyorum. Ona uzatıyorum. Aramayı reddediyor ve ceketini omuz silkerek çıkarıyor.

Ceketi ondan aldığımda telefonu tekrar çalmaya başlıyor. "Kim arıyor?" diye soruyorum.

"Noah."

Noah Carter.

Eski FBI ajanı, babamın peşinden geldiklerinde Rafael ve Dante ile birlikteydi. Bir grup çocuğu adadan çıkarmış olması dışında hakkında pek bir şey bilmiyorum. O zamana kadar ben çoktan gitmiştim. Babam dersimi aldığıma karar vermişti. Sekiz ayın yeterli olduğunu söyledi. Bundan hoşlanmaya başlamamı istemiyordu.

Kahretsin, bunu düşünmeye başlamak istemiyorum. "Cevap ver ona," dedim Rafael'e.

Şu anda Rafael'in kafasının ne kadar karışık olduğunu zaten anlamamış olsam da, benimle tartışmaması bunu açık ve net bir şekilde gösteriyor.

Telefonu kabul ederken "Evet," diye odun gibi cevap veriyor. Sonra, "Evet, güvendeyim." diyor. Sonra, "Dominic ile." Birkaç saniye dinledikten sonra, "Şu anda konuşamam," diyor ve aramayı sonlandırıyor.

Rafael'in şu anda bana bakmadığına seviniyorum. Çünkü, lanet olsun, bu beni mahvediyor.

Ben güvendeyim.

Dominic'le.

Bu gerçekten doğru değil. Ama yine de bir şekilde doğru.

Noah'a şu an konuşamayacağını söyledi ve konuşamıyor da. Akıllı başka bir yerde. Bir saniyeliğine odaklanabiliyor, sonra tekrar kayboluyor.

Onu bulmasaydım bu gece hangi cehennemde olacaktı?

Noah onu bulabilir miydi?

Belki bulurdu. Belki de bulamazdı.

Onu banyoya geri götürüp soyundurdum. Onu duşa soktum. Ona yardım etmeme izin verdi, ama bundan zevk almıyordu. Aleti tepki vermiyor. Benimki de vermiyor. Şu anda her ne oluyorsa, bundan hoşlanmıyorum.

Sonra onu yatağa yatırıyorum. Onu vücuduma doğru çekiyorum. Uykuya dalmam biraz zaman alıyor, ama sonunda, onun gittiğinden emin olduğumda, uyuyorum.

* * *

Genellikle iyi uyuyamam, bu yüzden Rafael kendi kâbusunu görmeye başladığında ben kendi kâbusumdan çoktan uyanmışım. Sırt üstü yatıyor. Aleti çarşafa değiyordu. İlk başta sadece bir seks rüyası gördüğünü düşündüm ama o kadar kötü sesler çıkarmaya başladı ki omzunu kavrayıp sıktım.

Yetmedi, ben de onu salladım. Bir çığlıkla uyandı. Benden uzaklaştı, yataktan fırladı, çarşafı da beraberinde götürdü. Karmakarışık düşüyor.

"Rafael."

Yatağın üzerinden ona doğru kayıyorum ama o çoktan çarşafından kurtulmak için mücadele ediyor ve ayağa kalkıyor.

Sendeleyerek odanın diğer ucuna ve kapı aralığına doğru ilerliyor. Yataktan kalkıp onu takip ettim. Oturma odasına çıkmadan önce koridorun duvarına birkaç kez çarptı.

"Rafael."

Bana doğru dönüyor. Gece lambaları çıplak teninin üzerinde usulca parlıyor. Sertleşmiş siki göbeğine doğru kalkıyor.

"*Bana yardım et,*" diye soluk soluğa bağılıyor.

Ona doğru yaklaşırken burun deliklerim alevleniyor. Boğazını sıkıyorum. Sıkıyorum ama sıkıca tutuyorum. Benden başka herkes onu kelimelerle, nezaketle yatıştırmaya çalışırdı.

Şu anda bunun ona ulaşmasına imkân yok ama boğazındaki elim kesinlikle ulaşıyor. Gözle görülür şekilde sakinleşiyor. Titriyor, hâlâ zor nefes alıyor ama dinliyor, bekliyor.

"Seni becermemi ister misin, Angel?"

Bileğimi tutuyor ama beni durdurmak için değil. Bana yalvarıyor.

Kendi rüyamdan uyandığımdan beri sertleşmiş olan sikim yukarı doğru seğiriyor. Tanrıya şükür şu anda bana ihtiyacı var - çünkü benim de ona ihtiyacım var.

"O zaman lanet yatağa geri dön." Onu kendimden uzaklaştırıp koridora doğru itiyorum.

Karşı koyabilir, beni burada bir şeylerle uğraşmaya zorlayabilirdi ama boyun eğiyor. İşi devralmak için sabırsızlanıyorum, yatak odasına doğru geri geri giderken neredeyse topuklarına basıyorum. Yatağa yaklaşır yaklaşmaz onu tutup yatağa yatırıyorum. Tanrım, bu çok karanlık bir şekilde tatmin edici.

Komodine doğru eğilip kayganlaştırıcıyı alırken onu vücudumla sabitliyorum. Nefes nefese, titriyor. Kıçını tokatlıyorum.

"Sakin ol lan."

Biraz işe yaradı. Kalçalarını kaldırılabilmem için yeterince gevşedi. Aletimi iyice kayganlaşana kadar yağıyorum ve deliğine biraz sürüyorum. Sonra geniş ucumu o dar halkaya dayadım. Ortam ışığında, ben onu yararken deliğinin sikimin başının etrafında nasıl gerildiğini izliyorum. Bu çok güzel ve ben uzun, amansız bir kayışla içine girerken haykırmaları her şeyi daha da güzelleştiriyor.

Vücuduna zorla girerken elleri çarşafları yumrukluyor. Dibe vurduğumda, eğilip saçlarını tutuyorum. Sertçe. Sertçe.

"İstediğin kadar ağla. İstersen çığlık at. Bu durmayacak."

Sözlerim karşısında nefesi kesiliyor ve titriyor ve ben de onu sikmeye başlıyorum. Bu konuda hiç nazık değilim. Geri çekiliyorum, aletimin kalın, acımasız uzunluğunu neredeyse ucuna kadar çekip derine sokuyorum. Çok sıkı. Eminim acıtıyordur. Ama altına uzanıp sikini tuttuğumda hâlâ taş gibi sertti.

Aletini tokatlayarak uzaklaştırıyorum ve karnının alt kısmına çarptığında çığlık atmasına neden oluyorum. Kalçalarını morartıcı bir şekilde kavriyorum ve onu korkutmaya başlıyorum. Sonunda vücudu gevşedi. Daha iyi kaldırmaya başladı.

"Hoşuna gitti mi, fahişe? Sikimin kıkında olması?"

İnliyor ve ellerini başının üzerine koyuyor. Kalçalarımın istedikleri kadar sert bir şekilde ileri atılmasına izin veriyorum. Kendimi tutmuyorum. Yatak duvara çarpmayacak kadar sağlam ama yine de vuruşlarımla birlikte hareket ediyor. Sikim gürültüyle dalıyor. Leğen kemiğim ve taşaklarım duyulabilir bir şekilde ona çarpıyor.

"Kaç erkek senin içine girdi? Karanlıkta kaç kez yaraklar tarafından sikildin? Seni boşaltıyorlar mı, seni pis orospu?"

Sert ve uzun bir çığlık atıyor. Korkunç bir şey ve ben buna bayılıyorum. Duyduğumda neredeyse boşalıyorum - çünkü bu sesi her zaman içimde hissediyorum, ama buna izin veremem. O izin veriyor. Bunu ikimiz için de yapıyor.

Elimi kafasına koyuyorum ve kıkına vururken yüzünü yatağa çarpıyorum. O kadar gürültülü ki. Yarı çığlık atıyor, yarı inliyor. O kadar yakın ki.

"Çok iyi alıyorsun, seni güzel küçük fahişe. Herkesin seni sikmek istemesine şaşmamalı." Ona vurmaya başladım. "Sen yarak için yaratılmışsın, değil mi?"

Kıkını tokatlıyorum. "Cevap ver bana!"

Çığlık atıyor. O kadar sert boşalırsa kıkı beni bir mengene gibi sıkıyor ki çırpınmaya başlıyor. Bu benim düğmemi çeviriyor. Onu yerinde tutarak, taşaklarım sertleşene kadar ona acımasızca vuruyorum ve içine sıcak, burkucu darbelerle boşalıyorum.

Bu Şimdiye kadar yaşadığım en çirkin, en kirli orgazmdı. K kreyerek, ileri atılarak, kendimi derinlere gömerek öfkeli ataklar halinde boşalmaya devam ediyorum. Ona karşı kabarmamın durması,  fkemin geçmesi uzun zaman alıyor.

Rafael kendi artçı sarsıntılarıyla kasılıyor, ama sakinleŐmeye, sessizleŐmeye başlıyor. Ondan  ekiliyorum. Sırt  st  d Őuyorum ve kendime gelmeye çalışıyorum.

Rafael hareket etmedi. Kal asına dokunduğumda tepki vermiyor.

Ayağ  kalkıp titrek bacaklarımla banyoya doğru yürüyorum. Düşük vurgulu ışıkları açıyorum, büyük boy küvete gidiyorum ve sıcak suyu açıyorum.

Döndüğümde Rafael hâlâ hareket etmemişti. Onu ayağı kaldırdım ve hareket etmesini sağladım. Onu banyoya götürüyorum ve küvet dolarken içine girmesine yardım ediyorum. Dengesi bozulmuŐtu. D ller kalçalarından aşağı dökülüyor.

Arkasından küvete girdim. Dizlerimi iki yanına koyarak onu vücudumun kıvrımlarına doğru çekiyorum. Kolları aşağıda, elleri bacaklarının arasında duruyor, bu yüzden kollarımı ona doladığ mda kollarını vücuduna sabitliyorum.

Suyun Őırlıtısı beni rahatlatıyor. Umarım onu da rahatlatır. K vet dolduğ nda, suyu kapatmak için onun yanından uzanıyorum. Sonra tekrar ona sarılıyorum.

Başının arkasını öpüyorum. Derin bir nefes alıyor ve bırakıyor.

Ona sessizce "Ben buradayım" diyorum.

Eli suyun altında durduğı yerden yukarı çıkıyor.  n kolumu göğsünün üzerinde birleŐtiriyor. Yavaşça gevşiyor. Ben küvetin eğimli kenarına yaslanırken o da bana yaslanabilsin diye onu geri çekiyorum.

Uzun, çok uzun bir süre orada yatıyoruz.

Su soğumaya başladığında, "Uyuyabilir misin?" diye sordum.

Cevabı zar zor duyuluyor. "Pek sanmıyorum."

"En azından yatağı dönebilir miyiz?"

"Henüz değıl. Beni bırakma."

Yanağımı başına bastırıyorum. "Yapmayacağım."

YİRMİ

Rafael

Nasıl bir alternatif gerçekliğe adım attığımı bilmiyorum ama Dominic Capelli bana waffle yapıyor. Çırpma teli kullanıyor.

Mutfağında oturuyorum, benimkiler kanlı olduğu için onun kıyafetlerini giyiyorum ve onun yaptığı kahveyi içiyorum. Taburede kayıyorum, içimde olduğu yerin acısını kovalıyorum.

Yaşadığımız seksi, ondan ne istediğimi düşünmeye hazır değilim. Zihnim sert, kirli seksten hoşlandığımı kabul ediyor. Tüm oyun odamı bunun üzerine kurdum. Bunu benimsiyorum.

Dün gece olanlar farklıydı. Buna ihtiyacım vardı. Bunu benim için yapabildiği için çok mutluyum. Ama sadece kirli değildi. Çirkindi. Boşaldığımda, çirkin hissettim. Korkunçtu. Ama aynı zamanda çığlık attığım bir pencereyi nihayet kırmış gibi hissettim.

Ve diğer tarafa doğru yuvarlandığımda Dominic beni yakaladı. Beni bırakabilirdi. O da berbat durumdaydı. Geriye dönüp baktığımda bunu görebiliyorum. Ama beni o küvete soktu ve o kadar çirkin olan her şey yıkanıp gitti.

Ondan sonra yatağa geri döndük. Beni hiç bırakmadı. Öylece uzandık, nefes aldık, her şeyin kaybolmasına izin verdik.

Ve şimdi bana waffle yapıyor.

Waffle makinesini açıyor ve bir cızırtıyla içine hamur döküyor. Altı tane Aç olmak için çok erken ama bunu yiyeceğimden eminim.

Kapağı kapatıyor. "Bugün çalışmak zorundayım." "Anlamıştım."

Mikrodalgada akçaagaç şurubu var. Isıtmaya başladı. Kapı arkasından yanyor, sürahi içeride dönüyor. Dominic sırtını ona yaslıyor, tezgâha yaslanıp kollarını kavuşturuyor. Beyaz tişörtü omuzlarını ve pazularını sıkıca sarıyor.

Onu böyle görmeyi seviyorum, tişört ve eşofmanla, kısa siyah saçları biraz dağınık. Henüz tıraş olmadığı için çenesi kirli sakallarla gölgelenmiş.

"Bugün ne yapacaksın?" diye soruyor.

"Bunu hiç düşünmemiştim."

"Düşün o zaman."

Kahvemi yudumluyorum. Lush kapalı, yani teknik olarak benim hafta sonum. "Belki spor salonuna giderim."

"Bu da bir başlangıç. Başka ne olabilir?"

Homurdanıyorum. "Tüm programımı mı istiyorsun?"

Mikrodalgadan ses geliyor. Dominic şurubu çıkarıp yanıma koyuyor. Waffle'ı kontrol etmeye gidiyor ve pişmediğine karar veriyor.

Üzerinde gezinerek, "Sıçıp batırmayacağını bilmek istiyorum." diyor.

Nedense bu söz boğazımın düğümlenmesine neden oluyor. Yüzümdeki duyguyu hissedebiliyorum, bu yüzden onu örtmek için kahvemi yudumluyorum.

Sanırım bunu pek iyi saklayamadım çünkü Dominic usulca "Rafael" dedi.

"Boku yemeyeceğim," diyorum ona.

Cevap vermiyor. Bana inandığından emin değilim. Ben de kendime inandığımdan emin değilim. Şu anda, bugün iyi olacağımı hissediyorum ama bunun ne kadar kolay değişebileceğini biliyorum.

Dominic waffle'ı tekrar kontrol ediyor ve bir çatalla kaldırıyor. Bir tabağa kaydırıyor ve tezgahın üzerinde tutuyor. Ben de alıyorum.

Waffle makinesine biraz daha hamur koyup kapağını kapatıyor, sonra adanın etrafında dolaşıp yanıma oturuyor. Waffle'ı bölmeye başladığımda beni durduruyor.

"Sıradakini ben alırım."

Waffle'ı tereyağı, şurup ve çilekle doldururken göz ucuyla ona bakıyorum. Son birkaç saat Dominic'in çok farklı bir yönünü ortaya çıkardı.

Aklım tekrar küvete kayıyor. Bana sarıldığında her şeyin nasıl durulduğunu. Başka hiç kimseden kabul etmeyeceğim şefkati ondan nasıl kabul ettiğimi.

Bu ilk değildi. Oyun odasından çıkmama izin vermediği o gece de vardı. Başka anlar da.

Bu onun gaddar olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Sadist. Öfke dolu. Beni incitmekten hoşlanıyor. Benden nefret ediyormuş gibi beni becermeyi seviyor. Tanrıya şükür. Bunun hiç bitmesini istemiyorum. Bunu seviyorum. İhtiyacım var.

Ama bu ...

Belki benim de buna ihtiyacım var ve bu beni ipe çekip silah doğrultmasından çok daha korkutucu.

"Eğer o lanet waffle'ı sıcakken yemezsen," diyor uyarı tonuyla, "hiç kullanmadığın o çatalı alıp eline saplayacağım."

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Çatalı elime alıyorum ve dediğini yapıyorum. "Mmm, lanet olsun," diye mırıldanıyorum.

"Kahretsin, bu çok iyi." "Böyle sesler çıkarma."

"Görgüsüzlük mü?" Eşofman giyerken züppelik yaptığı için ona bok atmaya hazırlanarak alay ediyorum.

"Hayır," diye yanıtlıyor sandalyesinden kalkıp arkamdan yürürken. Saçlarımı kavırıyor ve başımı geriye doğru çekiyor. Diğer elini boğazıma götürüp kulağıma fısıldıyor: "Bu, sikimi götüne sokma isteği uyandırıyor."

Vücudumda bir uyarılma dalgası yayılırken gözlerimi kapatıyorum. "Belki de yapmalısın."

"Hayır. Waffle'ını yiyeceksin." Başımı öne doğru itiyor ve adanın etrafında yürüyor.

Gözlerini benden ayırmıyor, waffle makinesini açıp bir çatalla waffle'ı çıkarırken itaat ettiğimden emin oluyor.

Çoğunlukla konuşmadan yiyoruz. İki waffle'da pes ediyorum çünkü saat sabahın altısı. Üç waffle'dan sonra Dominic artık tavuk ve pilava geçiyor. Ona bu konuda takılıyorum ama bütün gün waffle yiyemeyeceğini söylüyor.

İşim yok. Daha sonra tekrar yiyebilirim, bu yüzden ara sıra ona bakarak kahve içmeye devam ediyorum. Nedense onu yemek yerken izlemek hoşuma gidiyor. Bu konuda çok ciddi ve çiğnerken çenesinin bükülmesi hoşuma gidiyor. Yutkunmasını izlemek hoşuma gidiyor.

"Ee, neler oluyor?" diye soruyor lokmalar arasında.

Kalbim küt küt atıyor. Sormasını bekliyordum ama bu hazır olduğum anlamına gelmiyor. Ona gerçeği söylemeye kesinlikle hazır değilim.

Vücuduma karşı savunmasız olmak başka bir şey. Seks tamamen farklı bir kafa yapısı. Orada dürüst olabilirim, en azından ona karşı. Ama bu farklı.

Noah ile Koleksiyoncu ya da Ada'dan önce olan herhangi bir şey hakkında konuşmuyorum bile. Konunun etrafında konuşuyoruz, hakkında değil.

Ben de omuz silkip "Bazen ben de böyle oluyorum" diyorum. Tamamen yalan değil.

Ben *de*

bazen böyle olur.

"Nerede olduğunu bilmediğin ve şehirde kanlar içinde dolaştığın?"

Tamam, bu bir ilkti. Soruyu görmezden geliyorum çünkü iyi bir cevabım yok. Önemli olana geliyorum. "Soruşturulmayacak."

"Yani Noah da işin içindeydi. Bu yüzden sana ulaşmaya çalışıyordu. Çünkü ortadan kaybolmuştun."

Bir bakıma, teknik olarak evet, ama ne varsaydığını biliyorum. Noah'nın bana yardım ettiğini ve cesedi ortadan kaldırdığını düşünüyor. Korkup gittiğini düşünüyor.

Böyle düşünmeye devam etmesine izin vereceğim. "Evet," diyorum.

"Yani ortada bir karışıklık yok," diye üsteliyor.

Anton Silva'nın kopmuş sikini ve taşaklarını cesedinin yanındaki kanla ıslanmış yatağa atmayı düşünüyorum.

Dominic beni köşeye sıkıştırıyor. Açıkça yalan söylemeden bu soruya cevap veremem.

"Dağınıklık yok," diye onu temin ederim.

* * *

"Ah,
kahretsın."

"Ne?" Dominic Lush'a yanaşırken soruyor. Bakışları benimkileri takip ederek sokağın aşağısına park etmiş eski bir kamyonete yöneliyor.

"Noah burada."

Dominic bana dar gözlerle bakıyor. "Neden ondan kaçırıyorsun?"

"Bilmiyorum."

"Dün gece onunla konuşmak istemedin, şimdi de onu görmek istemiyorsun. Gerçekten neler oluyor?"

Bu konuşmayı Dominic'le yapmak istemediğim gibi Noah'la da yapmak istemiyorum. Söyleyeceğim her şey beni yakalatacak, bu yüzden Dominic tepki vermeden önce kapıyı açıp dışarı çıkıyorum.

"Bu seni ilgilendirmez," diyorum ona, botlarım kaldırıma vurur vurmaz, beni ulaşamayacağı bir yere koyuyor.

Bu açıdan yüzünü göremiyorum ama sözleri bana ne kadar kızgın olduğunu anlatıyor. "O zaman lanet kapıyı kapat ve siktir git."

Zaten pişmanlıkla doluyum, zaten geri dönmek istiyorum, ama o kızgın ve bunu düzeltmek için ona söylemem gereken her şey tırmanmayı umamayacağım bir dağ gibi geliyor.

Ben de kapıyı kapattım. Ancak bana defolup gitme şansı vermiyor, çünkü kapı kapanır kapanmaz gaza basıyor ve birinin önünü kesiyor.

trafiğin içinde
kaybolur. "Lanet
olsun."

Bir yanım kaldırımdan aşağı yürüyüp herkesten ve her şeyden uzaklaşmak istiyor ama hava soğuk ve aniden o kadar yorgun oluyorum ki kapıya doğru yürüyorum.

Ana giriş beni bir kapının gece kulübüne, diğerinin de aşağıdaki seks kulübüne açıldığı fuayeye sokuyor. Asansöre ulaşmak için ikisinden de geçebilirim. Gece kulübünü seçiyorum çünkü daha direkt.

Çift kapıyı açıp karanlık asma kata adımımı attığım anda bir şeylerin ters gittiğini anlıyorum. Boğuk bir bağırsık duymadan önce bile bunu havada, kafa derimdeki karıncalanmada hissedebiliyorum. Işık arkamdan süzülüyor ama zayıf ve gözlerim alışkın değil. Tüm figürleri seçemiyorum ama başımın yanında duran silahı duymakta zorlanmıyorum.

Donup kalıyorum.

"Ellerini görebileceğim bir yere koy."

Ellerimi kaldırıyorum. Bana silah doğrultan pisliğin arama yapmak için yaklaşmasını bekliyorum. Yaklaştığında bileğini tutup boğazına yumruk atıyorum.

Üzerimde dün gecedan kalma kanlı deri pantolonum ve ceketim var ama bıçaklarımdan birini alacak vaktim olmadığı için bileğini kırıp silahı alıyorum. Bir yumruk indirdi ama ben çoktan dönmeye başlamıştım, onu korkuluklardan aşağı fırlatırken etrafımdaki bağırsıkları duymazdan geliyordum.

Karanlıkta onu kaybediyorum ama piyanoya vurduğunu duyuyorum, bu beni o kadar kızdırıyor ki neredeyse ona doğru ateş edeceğim. Sonra odayı ışık kaplıyor.

Yarım düzine silah bana doğrultulmuştu. Bu silahlardan çıkan kurşun yağmurunu göze alsam bile, bir tanesi beni durduruyor - çünkü Noah'ın kafasına doğrultulmuş.

O silahı tutan pislik şık bir mafya tarzı giyinmiş, takım elbisesi parlak ve pahalı, sarı bir cep mendili var. Tuzlu ve biberli saçları arkaya doğru kaymış, gözleri boş ve sabit eli bunu ne kadar sık yaptığını gösteriyor.

Noah bir sandalyeye bağlanmış, kolları arkada, ağzında bir tıkaç var. Yüzünün yan tarafından saç çizgisine doğru kan akıyor. Çok öfkeli. Noah bağlanmaktan nefret eder. Daha da çok, koz olarak kullanılmaktan nefret ediyor.

Silahını Noah'ya doğrultan mafya babası, "Benim kim olduğumu biliyor musun?" diye sorar.

Asma katın altındaki sahnede, piyanoma zarar veren bok kafalı bir iniltiyle kayıyor.

"Gianni Moretti," diye cevap veriyorum. Tıpkı Anton Silva'nın dosyasındaki resmine benziyor.

"Neden burada olduğumu biliyor musun?"

"Sanırım Silva'nın kaçırdığım bir kamerası vardı."

"Kişisel bir kamera, güvenlik sisteminin bir parçası değil. Onun için şans, senin için şanssızlık, kapatmayı unutmuş. İsminizle bahsettikten sonra sizi bulmak kolay oldu."

Gizli bir kamera. Muhtemelen bir porno kamerası. Ne tür şeyler kaydettiğini düşününce midem bulanıyor.

"O hasta herifin ne yaptığını biliyor musun?" diye sordum.

"Ben daha çok senin ne yaptığınla ilgileniyorum. Her şeyi berbat ettin Costa. Şimdi silahı bırak, yoksa Bay Carter'ın beyni bu krem derinin her yerinde olacak."

Silahı bıraktım ve ellerimi tekrar havaya kaldırdım.

"Buraya gel. Ellerini görebileceğim bir yerde tut."

Merdivenlerin dibinde iki adam beni bekliyor. Neyin geldiğini biliyorum, bu yüzden bağırsaklarımı sıkıyorum ve bir an bile erken değil. Darbeler sert ve hızlı iniyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum, nefes nefese kalıyorum, acıdan kıvraniyorum.

Beni ayağa kaldırıyorlar. Bir pislik kollarımı arkamdan tutarken diğeri beni arıyor ve bıçaklarımı buluyor. Çoğu insan hepsini bulamazdı ama bu pislikler ne yaptıklarını biliyorlar.

O bıçakların bana bir faydası olmayacaktı zaten. Moretti beni öldürecek. Tek umudum Noah'ı bu işten kurtarmak.

Moretti'nin haydutları başımı döndürmek için bana birkaç kez vurdu. Sonra, diğer adamlar silahlarını bana doğrultmuşken ve Moretti silahını Noah'a doğrultmuşken, beni bir bankete doğru sürüklüyorlar. Beni üzerine attılar.

Moretti bana yaklaşabilsin diye diğerlerinden biri Noah'ın yerini alıyor. Duygusal değil. Bunu umursamıyor. Bu sadece prensip meselesi. Silva onun adamlarından biriydi.

Moretti parlak gri takım elbisesinin içine uzandı ve telefonunu çıkardı. Benim bir fotoğrafımı çekti. Sanki birine gönderiyormuş gibi başparmağını ekranda gezdiriyor. Birkaç saniye içinde telefonu çaldı.

Açtığında bir şey söylemeye fırsat bulamadı. Her kim aradıysa bağıırıyordu.

Moretti biraz bekledikten sonra, "Kıçını kaldırıp Lush'a git ve bu işi halledelim," der.

YİRMİ BİR Dominic

Rocco'nun minibüsü yanaşır yanaşmaz arabamdan indim. Sonunda. Rafael'in dudağı kanayan, gözleri bomboş resmine bakarken aklımı kaybediyordum çünkü başına gelecekleri biliyordu ve umursamıyor gibiydi. Bunu böyle kabul ettiği için onu sikeyim.

O lanet kıcını tekmeleyeceğim.

O da bana yalan söyledi, beni başından savdı.

Ama bütün bunlarla uğraşmak Moretti'yle anlaşılan kadar beklemek zorunda. Dün gece ona bir iyilik yaptım, o zaman neden adamımı kaçırdı?

Arabamın kapısını kapatırken bu düşünce beni durdurdu. Yani, evet, Rafael benim, ama... bu düşünce farklı hissettirdi.

Bunu kafamda çözecek zamanım yok. Rocco ve onun seçtiği dört adam bana katılmak için caddeyi geçiyorlar.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" Talep ediyorum.

Rafael'in Moretti'yle geçirdiği her saniye çok uzun bir saniye. Ama oraya yalnız gidemem. Gianni Moretti gibi sert bir kış, güç gösterisi gerektirir. Ayrıca, işler çirkinleşebilir.

Rocco bana sert bir bakış attı. "Belki şu yalnızlık saçmalığını bırakırsan, şehrin öbür ucuna gitmek yerine güvenliğin yanında olur."

Anlaşılan, benimle bu şekilde konuşabileceğini düşünüyorsa benim de onun kıcını tekmelemem gerekiyor. Tamamen haksız da sayılmaz.

Otopark girişine doğru ilerlerken ona ters ters bakıyorum. "Seninle sonra ilgileneceğim."

"Güzel. Seni bu konuda tutacağım."

Sık kafalı. Ondan *o kadar* da kaçmıyordum.

Otoparka girmek için Rafael'in şifresini kullandım. Maserati ve Ducati'sinin yanından asansöre doğru yürüdük, iki kapıdan da geçerek seks kulübüne girdik.

Silahlar elimizde, önce bir koridordan sonra diğerinden geçiyoruz. Barın ve sahnenin bulunduğu açık alandan geçerek personelin kullandığı merdiven boşluğuna ulaşıyoruz. Oradan, mahzeni geçip gece kulübüne açılan kapıya tırmanıyoruz.

Kapı sağlam, içine girmek üzere olduğumuz şeyi görmemize izin vermiyor. Hızlıca emir verdim.

"Rocco, sen benimlesin. Sal ve Joe, siz bizi kuşatın. Tommy ve Emilio, bizi korumak için geride kalın ve kaçmamız gerekirse diye kapıyı tutun."

Herkes başını salladı. Kapıyı açtım ve Rocco önümden içeri girdi. Sonra ben geçiyorum, silahımı kaldırıp etrafı tarıyorum.

Moretti'nin adamları gece kulübünün etrafında stratejik olarak konumlanmıştı. Odanın ortasında bir adam sandalyeye bağlanmış Noah'ya silah doğrultmuş. Moretti 9 milimetrelik silahını Rafael'in kafasına dayamış.

Rafael beni görünce sarsıldı. Geleceğimi bilmiyordu, Moretti'nin aradığının ben olduğumu bilmiyordu. Bu konuda mutlu değil.

Bu ikimiz için de geçerli.

Moretti, "Bu dostça bir şey, ta ki öyle olmayana kadar, Capelli," diye beni uyarıyor.

"Adamımı yakalamanın dostça bir yanı yok." Tanrım, işte yine oldu ve Rafael bunu kaçırmadı. Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu da ne demek oluyor Moretti?"

"Ses tonuna dikkat etsen iyi olur Dominic, *adamını* düşününce dün gece benimkilerden birini çıkardı." Adımlarım

duraksıyor. "Ne?"

"Silahını indir, Dominic, yoksa o güzel suratını tabancayla kırbaçlarım."

Dediğini yapıyorum ama adamlarıma işaret vermiyorum. Silahlarını yukarıda tutuyorlar ama Capelli'den uzakta, onun kaslarına odaklanıyorlar.

Capelli konuşurken silahını Rafael'in kafasına dayıyor. "Oğlunun Anton Silva'nın başına açtığı belayla hiçbir ilgin olmadığına inanmamı mı istiyorsun?"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum."

"Bir süredir düzenli olarak buradasın ve Costa dün gece burada değildi. Sanırım seninle birlikteydi."

Hiçbir şey söylemedim. İsteddiği kadar tahmin etsin.

Moretti'nin sabrı tükeniyor. "Yani sen bana iyilik yaparken adamın da Scalzi'lere iyilik yapıyor, öyle mi? İki tarafa da oynamak saf dışı bırakılmak için iyi bir yol."

Silahımı kılıfına koyup yaklaşımdan başka çarem yok. Birkaç silah beni takip ediyor.

Gerçeği söylemeye çalışıyorum. "Birini öldürdüğünü biliyordum. Senin adamlarından biri olduğunu bilmiyordum."

"Dün gece kimin sikini kestiğini sorma zahmetine girmedin mi? Bunun ne kadar iğrenç olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Aklım kısa bir süreliğine buna takılıyor ama gerçekten şaşırdım mı?

"Rafael bana bir tacizciyi öldürdüğünü söyledi. Ona inandım. Hâlâ da inanıyorum. O yüzden belki de bana Silva'nın neyin peşinde olduğunu ve neden sikinin kesilmesini hak ettiğini açıklamalısın."

Moretti benim gibi bir katil ve suçlu olabilir ama rahatsız görünmeyecek kadar da ahlaklı. Ada'dan ve geçmişimden haberdar olduğunu ve çocuk ticaretine karşı olduğunu biliyorum. Eğer öyle olmasaydı, babam ölür ölmez onu öldürürdüm.

Moretti dişlerini gıcırdatıyor. "Her ne yapıyorsa kontrol etmek ya da izin vermek bana düşerdi. Başka kimse karar veremez. Bu bokun sonuçları var. Eğer bunun gerçekten Scalzi'lerle bir ilgisi yoksa-"

"Öyle değil. Ben lanet bir hain değilim."

"O zaman buradan çıkıp gidebilirsin Dominic. Ama o değil."

Moretti'nin parmağı tetikte gözle görülür şekilde kıvrılıyor.

Tanrım, hayır-

"Bana borçlusun!" Bağırıyorum. "Bana borçlusun!" Moretti'nin parmağı biraz gevşeyince aceleyle, "Karşılığında istediğim şey bu," diyorum.

Kalbim sessizlikte çarpıyor. Hayatımda hiç bu kadar korktuğumu hatırlamıyorum. Hayatımda hiç bu kadar dürüst olduğumu sanmıyorum.

İstediğim şey *buydu*. Onu.

Sapık.

Yalancı.

Katil.

Mazoşist ve seks düşkünü.

Ve hepsi benim.

Moretti silahını kaldırıyor. Mafya böyle şeyleri ciddiye alır. Normalde, bana iyilik borcu olsun ya da olmasın, böyle bir şeyin peşini bırakmazdı. Silva'nın gitmesini istiyordu. Bunun için hâlâ Rafael'i öldürebilir ama öldürürse beni kaybeder. Beni öldürmeden önce onu öldürmek için elimden geleni yapacağım gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

Moretti adamlarına işaret ederek, "Ona tasma taksan iyi olur, Dominic," dedi. "O lanet olası bir psikopat."

"Biliyorum."

Moretti başını sallıyor. Bana son bir uyarı bakışı attıktan sonra adamlarıyla birlikte dışarı çıkıyor. Kapıya kadar onları izledim.

Gittikleri anda Rafael'e dik dik bakıyorum. Ona burada ve şimdi ateş etmekten başka bir şey istemiyorum ama adamlarım beni bekliyor. Az önce iyice deşifre oldum ve bunu daha da büyük bir gösteriye dönüştürmeye niyetim yok.

Sanırım Rocco bunu hissediyor. Adamların dağılmasını sağlayacak emirler veriyor. O ve iki adam ana girişi korumak için asma kata çıkıyor. Diğer ikisi de o yolu korumak için otoparka iniyor. Bu akıllıca bir önlem, ama daha da önemlisi, onları gözümün önünden uzaklaştırıyor.

Rafael Noah'ı kurtarmakla meşgul, ben ise paniğimi öfkemle örtmeye çalışarak volta atıyorum.

Rafael geçen gün Dante ve Tristan'ın önünde beni biraz açığa çıkardı ve evet, seks kulübünün loşluğunda seviştik ama bu bambaşka bir seviye. Bu halka açık. Bu yayılacak.

Bir yanımda bunun önemli bir şey olmadığını biliyor. Moretti gözünü bile kırpmadı. Ama tüm hayatımı cinselliğimi saklayarak geçirdim, sonuçlarından korktum.

Babamın ölmüş olması önemli değil. Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum. Şu anda söyleyeceği her şeyi duyabiliyorum.

Adadaki tüm o erkekler tarafından becerilmekten ne kadar hoşlanmış olmalıyım. Bunun beni nasıl düzeltmediğini.

Gerçek bir derse ne kadar ihtiyacım var. "Dominic-"

Çark ettim ve Rafael'in suratına yumruk attım. Bir masaya çarptı ve yere düştü.

Noah kalkmasına yardım ediyor, sonra da onu tutuyor. Noah'nın gözleri üzerimde, sanki şu anda çok korktuğumu biliyor. Benimle dalga geçmiyor, ben volta atmayı bırakıp göğsüm kabararak orada durana kadar hiçbir şey söylemiyor.

Sonra sakin ve kararlı bir sesle "Her şey yolunda" diyor.

Nefesim kesildi. Hayatımda hiç kimsenin bana böyle bir şey söylediğini sanmıyorum. Söylediklerinin doğru olmadığını, *hiçbir şeyin* yolunda olmadığını biliyorum. Bağırمام ve kelimeleri ona geri fırlatmam gerektiğini biliyorum. Ama orada öylece duruyorum ve boğazım öyle sıkılıyor ki zorlukla nefes alabiliyorum.

Rafael saçlarını geriye doğru kazıyor. "Silva'nın gizli kamerası vardı. Kaçırdım. Her şeyi berbat ettim."

Beynim bunu algılamakta yavaş davranıyor ama imalar kafama dank ettiğinde, öfkem yeniden kabarıyor ve bir süreliğine diğer her şeyi bastırıyor.

İkincisi.

Rafael'e çıkıştım, "Yani onu *evinde* mi öldürdün? Bu başlı başına bir rezalet."

"Ona kolayca ulaşamadım."

"Yani bekledin. İzledin. Hareketlerini öğrendin. Tanrı aşkına Rafael, nasıl oldu da hiç yakalanmadın? Yüksek profilli bir hedefe güvenli bir şekilde ulaşmak aylar alır-"

"Bunu biliyorum!" Rafael aniden kendini kaybederek bir masayı devirir. Masa kısa bir basamaktan aşağı düşer. "Ama zaten aylar *oldu* ve bunu bilmem gerekiyordu!"

"*Neyi* bilmeliydin? Ne haltlar döndüğünü?"

Rafael arkasını döner ve sinsice uzaklaşır.

Böyle bir şey olmayacak. Peşinden gidiyorum ama Noah önümü kesiyor. Bana dokunmaması gerektiğini biliyor ama elini kaldırıyor.

Onu itebilirim. Gidip Rafael'i yakalayabilirim. Bunu yapmak istiyorum. Şiddet kesinlikle içimde çalkalanıyor. Ama bir şekilde kendimi durduruyorum. Lanet bir nedenden dolayı, Noah'ın bununla uğraşmasına izin verdim.

"Ve?" Noah tüm bunların ne hakkında olduğunu gayet iyi biliyormuş gibi Rafael'in ardından seslenir.

Rafael başını sallayarak cevap verir.

Noah telefonunu çıkarır. "Dante'yi arıyorum."

Rafael ona doğru dönmeye başlar. "Tanrı aşkına, Noah, sakın arama onu."

Noah ona sadece bir bakış atar ve telefonunu alıp gider.

Rafael elini yüzünde ovuşturduktan sonra kendini en yakındaki bankete atar. Kafasını banketin arkasına vurur.

"Dante'yle aranızda ne var böyle?" Talep ediyorum.

Ada'da yakın olduklarını hatırlamıyorum. Ama zaten kimse yakın değildi. Ev yöneticileri buna izin vermiyordu. Her şey izlenir, her an kontrol edilir, her çocuğa farklı davranılırdı.

Ayrıca, kimseyi pek görmedim. Yemeklere katılmıyordum. Babamın emrettiği gibi çoğunlukla izole edilmişim.

Ama Dante'nin her zaman ne kadar sessiz olduğunu, fırsat buldukça bir köşeye çekildiğini, gözlerinin her şeyi nasıl takip ettiğini hatırlayacak kadar odamın dışındaydım. Ayrıca Rafael'in ne kadar şımartıldığını, erkekleri nasıl memnun edeceğini çok iyi bildiğini, onların ilgisinden ne kadar zevk alıyor gibi görüldüğünü de hatırlıyorum.

Ama bir gece kendini asmasını nasıl güçlükle engellediklerini de hatırlıyorum.

Babam beni aldıktan sonra Noah'ın Dante, Rafael ve diğer pek çok çocuğu adadan çıkardığını biliyorum. Ondan sonra üçünün nasıl bir araya geldiğini tam olarak bilmiyorum. Ben bunların hiçbirinin parçası değildim.

Rafael'in soruma verdiği tek yanıt, "Karışık bir durum."

Ses tonu içime kötü bir farkındalık saplanmasına neden oluyor. Gözlerini benden uzak tutarken yüzünün yan tarafına bakıyorum.

"Siz ikiniz seviştiniz."

"Sayılır," diye itiraf ediyor Rafael, hâlâ bana bakmıyor. "Ama karmaşık olmasının tek nedeni bu değil."

İçimde karanlık, korkunç bir his çalkalanıyor. Rafael'in pek çok erkekle birlikte olduğunu biliyorum. Genelde bu beni o kadar rahatsız etmez. Bir şekilde, bunu Ada'nın uzun bir uzantısı olarak görüyorum. Geçmişe gömüyorum.

Ama bu farklı. Dante hala onun hayatının bir parçası. Bu çok daha kişisel, çok daha anlamlı ve ben bununla başa çıkmaya hiç hazır değilim.

Açıkçası, tek bir sabah için çok fazla şey var. Ben de çıktım. Şu anda onunla konuşmak istemediğimi belli edecek kadar Rafael'den uzakta ama onu görebileceğim şekilde konumlanmış bir banket buluyorum.

Rafael birkaç dakika önce neredeyse öldürülüyordu. Hâlâ titriyorum. Hâlâ kusacakmışım gibi hissediyorum. Ayrıca hâlâ ifşa olma korkusu yaşıyorum. Kendimi geri itiyorum ama panik kenarlarda geziniyor.

Ve bir şekilde tüm bunların önüne geçen en büyük korkum: ona aşık olabileceğimin farkına varmak, kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Tüm bunlar onu dövmekten başka bir şey istememe neden oluyor. Kendini tehlikeye attığı için.

Bana yalan söylediği için.

Beni bu duruma soktuğu için.

Hepsinden önemlisi, nasıl başa çıkacağımı bilmediğim bir ton bok hissetmeme neden olduğu için.

Ve *hâlâ* neler döndüğü hakkında hiçbir fikrim yok.

Noah Rafael'in yanına gidip duyamadığım bir şeyler söylüyor. Rafael kendini banketten kaldırdı. Asansöre doğru yürüyor. Arkasına bakmıyor.

Noah bana doğru geliyor. Yüzü yara bere içindeydi, bir gözü şişmişti. "Adamlarına söyle, Dante geldiğinde geçmesine izin versinler." diyor.

Dante'nin geçmesine izin vermek istemiyorum ama yine de telefonumu çıkarıp Rocco'ya bir mesaj gönderiyorum.

"Rafael nereye gitti?" diye sordum.

"Ona gidip temizlenmesini söyledim. Bizimle aşağıda buluşacak. Orası daha güvenli. Bu odanın tamamen süpürölmesi gerekiyor. Ben gelmeden önce Moretti'nin burada ne kadar kaldığını bilmiyorum."

Kayıt cihazları için süpürölüş demek istiyor. Moretti'nin bir şey bıraktığından şüpheliyim ama Noah'nın gemişı düşünölüğünde bu akıllıca bir önlem.

"Ne?" Tersliyorum. Bana bakıyor.

"Sadece bir şeyleri anlamaya çalışıyorum."

Ben ve Rafael, demek istiyor. "Sen kendi işine bak." "Rafael benim işim. Seni de öyle."

"Ben senin adamlarından biri değılim," diyorum ona.

Beni o kurtarmadı. Birbirimiz için bir hiçiz. İçimde kabaran acı, tatsız bir sürpriz oldu. İstedığım bu muydu? Kurtarılmak mı?

Boş ver onu. Buna ihtiyacım yok.

Noah bir şey söylemiyor. Sadece yorgun görünüyor. Üzgün.

Gözlerimi kaçırıyorum ama "Hadi, aşağı inelim" dediğinde kalkıp onu takip ediyorum.

YİRMİ İKİ

Rafael

Temiz bir kot pantolon ve tişört giyiyorum. Yüzümdeki kanı yıkadım. Aşağı inip bu bok fırtınasıyla yüzleşmem gerekiyor ama oyalanıyorum. Mutfak dolabımın önünde durmuş makarna kutusuna bakıyorum.

Arka cebimdeki telefonum çalıyor. Ekranda Noah'nın adının yanıp söndüğünü görmeyi bekleyerek telefonu çıkarıyorum ama bulduğum şey bu değil.

Kalbim küt küt atıyor.

Kahretsin. "Evet," diye cevap veriyorum.

"Hiçbir şey alma," diyor Dominic.

Öfkelendim. Nereden biliyordu ki?

"Zaten bir şey aldın mı?" diye soruyor. "Hayır."

"Güzel. Temizlendin mi?" "Evet."

"O zaman asansöre doğru yürü. Telefonda kal."

Hareket etmiyorum. "Bana kızgın olduğunu biliyorum." "Çok."

Kalbim yine küt küt atıyor. Bana kızmaya hakkı var. Şu anda onunla nasıl yüzleşeceğimi bilmiyorum.

"Buraya gelmen gerek." dedi.

"Biliyorum."

"Hadi Angel, ayaklarını hareket ettir."

Kekeleyerek nefes alıyorum. Bana böyle seslenmesi beni mahvediyor. Nefret ediyorum. Ben bayılıyorum. Kafam çok karışıyor. Bazen bunu beni incitmek için yaptığını düşünüyorum. Bazen de *anlıyorum* demek için yaptığını düşünüyorum.

Yürümeye başladığımda, bunu duyuyor olmalı çünkü "İşte bu. Güzel. Durma."

Aşağı inmek için düğmeye basıyorum. Kapılar kayarak açılıyor ve içeri giriyorum. Kapılar kapandığında sinyali kaybediyorum ve aramalar kesiliyor ama kapılar tekrar açıldığında telefon hâlâ kulağımda. Dominic'in beni beklediğini görünce indiriyorum.

Tıpkı bu sabah dairesinden ayrıldığımızda olduğu gibi görünüyor. Özel dikim siyah takımını giyiyor. Saçları mükemmel. Yüzü de mükemmel.

Ama çenesi sert ve koyu renk gözleri kızgın. Çok geç kaldığım için kapılar kapanmaya başladığında, bir elini kapılara vuruyor ve daha sert bakıyor. Tanrım, çok kızgın.

Ama yine de burada.

Tartışmamıza, yalanlarıma rağmen bugün benim için geldi. Benim ve Noah'ın hayatını kurtardı. Beni seçti. Beni sahiplendi.

Onunla yüzleşmek için asansörden çıktım. Kapıyı bıraktı ve kapı kapandı.

Beni yakalamasını ve duvara çarpmasını istiyorum. Beni cezalandırmasını istiyorum.

Beni cezalandırıyor ama istediğim şekilde değil. Bana dokunmuyor. Hatta ellerini ceplerine sokuyor. Çenesini koridora doğru salladı.

Yolda ilerlerken, bakışlarının duvarlara asılmış erotik fotoğraflara takıldığını izliyorum. Belki de onları daha önce hiç fark etmemişti ama şimdi bir şey dikkatini çekiyor.

Onlardan birinde duruyor. Bu ince bir resim, aslında cinsel olmayan tek resim. Bir boğazın, çenenin ve yanağın bir parçası, adam uzaklara bakarken çekilmiş bir fotoğraf.

Bu Dante. Dominic'in kaşlarını çatması bunu bildiğini gösteriyor.

Eski bir resim, Dante'nin benim çektiğimi bildiğini sanmıyorum. Bu konuda ne diyeceğimi bilmiyorum. Hiçbir şey ifade etmiyor diyemem ama Dominic'in muhtemelen düşündüğü şeyi de ifade etmiyor.

Ama şu an bunu konuşmanın sırası değil. Yürümeye devam ediyoruz, seks kulübünün açık alanına giriyoruz.

Dante ve Noah kırmızı koltuklardan birinde oturuyorlar. Dominic ve ben yaklaşınca konuşmayı kestiler. Dante ayağa kalktı. Dominic gibi o da ofis için üç parçalı bir takım elbise giymiş. Bana ters ters bakıyor.

"Bu şekilde bir bok yapamazsın, Rafael. Neredeyse kendini öldürtüyordun. Neredeyse Noah'ı öldürtüyordun."

Ben bir şey söyleyemeden Dominic ona doğru yaklaştı. "Geri çekil, Adesso."

"O kontrolden çıktı."

"Bırak da bu konuda ben endişeleneyim. Geri çekil."

Dante Dominic'ten bana, sonra tekrar Dominic'e bakıyor. İlişkimiz kafasını karıştırmıştı. Benim teslimiyetim kafasını karıştırıyor. Ona hiç teslim olmadım. Bunu yapabileceğimi hiç hissetmedim.

"Oturun," diyor Noah. "Hepiniz."

Oturduk, küçük masanın etrafında toplandık. Dominic ve ben birlikte Noah ve Dante'nin karşısındaki kanepeye oturuyoruz.

Evimde değil de burada buluştuğumuz için çok mutluyum. Bu konuşmayı orada yapmak istemiyorum. Yaşadığım yerde yankılanmasını istemiyorum. Bu yeterince kötü.

Noah, Dante ve Dominic'e öldürdüğüm adam Anton Silva'nın birkaç çocuk cinayeti davasında şüpheli olduğunu ama polisin onu bu çocukların kaçırılmasıyla asla ilişkilendiremediğini açıklayarak bizi başlattı.

Dante gerçeği hemen tahmin etti. "Yani Koleksiyoncu'dan satın aldığından şüpheleniyordun."

Noah, onunla bu konuyu hiç doğrudan konuşmamış olsak da, "Evet" diye cevap verdi.

Dominic, "Cemiyet'e oğlan satan adamdan mı bahsediyorsun?" diye soruyor.

Noah'nın gözleri önce bana sonra Dominic'e kayıyor. "Sadece Cemiyet'e değil, ama evet. Birkaç ay önce onun hâlâ şehirde olduğunu ve hâlâ iş yaptığını öğrenmiştik."

Dominic kaşlarını çatıyor ve bana bakıyor. "Aradan aylar geçtiğini söylemiştiniz. Bunu mu demek istedin? Koleksiyoncu'yu aradığınızı mı?"

Noah her zamanki gibi beni kurtarıyor. Dominic'e, "Babanla işler sarpa sardığında," diyor, "Giovanni Fiero'yu yakaladık çünkü Cemiyet'le bağlantısı olduğunu biliyorduk. Rafael ve Dante onu öldürmeden önce Koleksiyoncu'nun hâlâ aktif olduğunu öğrendiler. Ama bu yeterli değildi. Bu bilgiyle bir yere varamazdık."

Dominic yine bana bakıyor. Soruları benim yanıtlamamı istiyor. Moretti'ye müdahale etmek için işini ve hayatını riske attıktan sonra bunu ona borçlu olduğumu biliyorum.

Dominic sözlerini bana yöneltiyor. "Yani daha fazla bilgi alma şansını gördüğünde -belki de daha fazla bilgi almak için, çünkü bu adamı kesene kadar bu bilgiyi sağlayıp sağlayamayacağından emin değildin- sonuçlarının canı cehenneme dedin."

"Evet." Yani, başka ne diyebilirim ki?

"Burada neyi kaçırıyorum, Rafael? Bu aptalca bir riskti ve senin aptal olmadığını biliyorum, o yüzden-" Dominic sözünü keser. Gözlerini kapatıyor. Şimdi anladı. "Seni Cemiyet'e satan kişi o."

Şu anda ancak bu kadarını kabul edebiliyorum ama bir şekilde "Evet" demeyi başarıyorum.

Dominic'in gözlerini üzerimde hissedebiliyorum. Şimdiye kadar ona o kadar çok yalan söyledim ki, muhtemelen bir şeyleri atladığımı hissediyor. Zorlamasını bekliyorum.

Sormuyor. Onun yerine "Silva'dan ne öğrendin?" diye soruyor.

Gözlerimi ona çeviriyorum. Dominic bana sabit bir şekilde bakıyor. Hâlâ kızgın olduğunu biliyorum. Onun da uğraştığı kendi sorunları olduğunu biliyorum.

Ama bana bakışı yanımda olduğunu ve beni anladığını gösteriyor. Derin bir nefes alıyorum ve ona, Dante'ye ve Noah'ya öğrendiklerimi anlatmayı başarıyorum. Onlara pizzacıdan ve Silva'nın orada söylememi istediği şeyden bahsediyorum.

Dante tamamen durgunlaştı, tamamen soğudu. Noah hasta görünüyordu. Dominic'in gözleri öfkeyle yanıyordu.

Bir dakika boyunca kimse bir şey söylemedi. Sessizliği bozan ve bizi harekete geçiren elbette Noah oldu.

"Birinin içeri girip alıcı gibi davranması gerekecek."

Dante öneriyor, "Ya da oradan birini yakalayabiliriz."

"Ama kim?" Noah karşı çıkıyor. "İşin içinde kimin olduğunu bilmemize imkân yok. Ve bu şifreli bir iletişim gibi görünüyor. Pizzacı sadece bir buluşma noktası. Orada çalışan ve mesajları ileten insanlar bu mesajların ne anlama geldiğini bile bilmiyor olabilirler."

"O zaman eğitim almaları gerek," diye homurdanıyor Dante.

"Noah haklı," diyorum. "En azından bir şeyler ayarlamaya çalışmalıyız. Eğer bu işe yaramazsa, B planı olarak birini yakalayabiliriz."

"Bunu ben yapmalıyım," diyor Dominic.

Ona dik dik bakıyorum. "Ne? Neden? *Ben* yapmalıyım."

"Kesinlikle olmaz. Bu senin için çok sıcak ve tanınabilirsin. Şüphe uyandırma ihtimali en düşük olan benim."

Dante, "Bu olmayacağın anlamına gelmez," diye belirtiyor. "Sen de bu işle bağlantılısın."

"Ama siz üçünüz gibi değil. Ve çoğu insan bizim düşman olduğumuzu biliyor. Ayrıca, diğer tek seçenek bu işe başka birini dahil etmek ve inandırıcı olması için benim gibi yüksek profilli biri olması gerekir. Böyle birini bulup güvenebilsek bile zaman kaybederiz. Moretti'nin ekibinden Silva'nın cinayetiyle ilgili bir şeyler sızmadan harekete geçmeliyiz. Yani bu gece."

Noah, "Katılıyorum ama bunu gerçekten yapabileceğini düşünüyor musun? Gerçekten bir çocuk satın almak istiyormuşsun gibi ikna edici olman gerekecek."

Dominic'in hissedebileceği tiksinti öfkeyle maskelenir. "Hayatım boyunca yalan söyledim," diyor. "Yapabilirim."

YİRMİ ÜÇ

Rafael

"Senin işe gitmen gerekmiyor mu?" Diğerleri, Dante işe, Noah da pizzacıyı keşfe gittiğinde Dominic'e soruyorum.

Kanepeden hiç kalkmadık. Bacak bacak üstüne atmıştım. Dominic öne eğilmiş, bacaklarını açmış, kollarını dizlerine dayamış.

"Onun yerine bunu yapıyorum." dedi. "Bu ne?"

"Seninle kalıyorum."

Boğazım düğümleniyor. "Ama kızgınsın."

"Sence bu gideceğim anlamına mı geliyor?"

"Daha önce gitmiştin."

"Hayır, Rafael, *sen* gittin. Arabamdan indin ve bana bunun beni ilgilendirmediğini söyledin."

Hiçbir şey söylemedim. O haklı.

"Bana yalan söyledin," diyor.

Bu konuda da haklı. "Ben... Bu benim hakkında konuştuğum bir şey değil."

Dominic bir süre loş, boş seks kulübüne bakıyor, sonra bana bakıyor. Kanepede yarı yüzünü bana dönecek şekilde kayıyor. Bunu göz ucuyla görüyorum çünkü ona tam olarak bakamıyorum. Neden olduğundan emin değilim. Belki de hatalı olduğum ve ne yapacağımı bilemediğim içindir.

Diyor ki, "Şu anda benden başka biri sana karşı yumuşayabilir ama ben yumuşamayacağım. Bana yalan söyledin. Beni uzak tutmaman gereken bir şeyden uzak tuttun. Bu iyi değil."

Sertçe yutkunuyorum. "O bokun bundan ayrı kalmasını istedim."

"Ama ayrı değil. Belki hâlâ anlamıyorsun Rafael ama sen benimsin. Yani *bu* mu? Sen ve ben? Hiçbir şey, *hiçbir şey* bundan ayrı değil."

Nefesim kesildi. Hiç kimse beni Dominic'in bugün yaptığı gibi, şu anda yaptığı gibi sahiplenmedi. Ben hep tek kullanımlıktım. Güzel bir oyuncak. Koleksiyoncu bile beni elinde tutmadı. On üç yaşına geldiğimde, çok yaşlandığım için beni yerleştirme zamanının geldiğini söyledi.

Noah'a gelince? Beni yanına aldı çünkü sürekli ona koşuyordum. Ona fazla seçenek bırakmadım.

Bunların hiçbiri birinin beni seçmesi gibi gelmedi.

Şu anda kendimi o kadar acınası, çaresiz, bunalmış ve ağlamaya yakın hissediyorum ki Dominic'e dönmek yerine ayağa kalkıyorum.

Hızlı hareket ediyorum, böylece Dominic bana yetişmeden bara kadar gidebiliyorum. Beni ortamdan yakaladı. Beni bara çarpmasını bekliyordum ama yapmadı. Bir kolunu belime doladı. Diğer kolu da beni sarıyor, parmakları boğazımda hafifçe kıvrılana kadar eli göğsümden yukarı kayıyor.

Çok sahiplenici ve bu dişleri tuzağıma *kenetlenmeden önceydi*. Titriyorum.

Çünkü sarsıldım. Çünkü bana dokunuşunu seviyorum.

Çünkü söylediği şeyi kanıtlamasına ihtiyacım var.

Sen benimsin.

Dominic hareket etmiyor, konuşmuyor. Vücudum ona tepki verirken bana tutunuyor. Sikime dokunmuyor ama vücudumu saran mikro titremelerden, nabzımın hızlanmasından ve nefesimin sıkışmasından sertleştiğimi anladığına eminim. Ona doğru geri itmeye başlamamdan.

Aleti kıcımda sertleşirken hâlâ hareket etmiyor. Bana sürtünmesini istiyorum ama yapmıyor. Beni bara doğru eğmesini ve sikmesini istiyorum.

Kanıtla, sessizce

yalvarıyorum.

"Lütfen," diye

fısıldıyorum.

Dominic'in parmakları boynumda esniyor. "Yukarı çıkıyoruz. Ama önce bir temel kural koyacağız."

"Kural istemiyorum. Bundan nefret ediyorum." Sinirlenerek boynunu bükmeye çalıştığımda beni sertçe ısıırıyor.

Acı ve uyarılmanın çelişen ani yükselişleriyle haykırıyorum.

"Bu senin için," diye kulağıma hırlıyor, "benim için değil. Sadece bir kural var, çok basit ve sadece bu seans için."

Seans.

Beni becerecek. Tanrıya şükür. "Kabul et," diyor.

"Neymiş o?"

"Kabul et, sonra sana söyleyeceğim."

Dudaklarını kulağımın arkasına bastırıyor ve yerleşiyor, kabul etmemi, teslim olmamı bekliyor. Bedenim ona duyduğu ihtiyaçla titriyor ve sallanıyor. Gerçekten başka seçeneğim yok.

"Tamam," diyorum. "Evet. Kabul ediyorum."

Kulağımın arkasından, içime bir uyarılma dalgası gönderen memnun bir gümbürtü çıkarıyor. Kahretsin, ihtiyacım var-

Eli aşağı kayarak kot pantolonumun üzerinden sikimi kavradığında rahatlayarak iç geçiriyorum.

"Peki ne-ahhhh, *fuuck*." Başparmağı ağır kumaşın arasından sikimin başını okşarken başım omzuna doğru düşüyor.

"Asansörde anlatırım. Hadi gel."

Uzaklaştığında itiraz eder gibi bir ses çıkarıyorum, sonra elimi tutuyor ve beni kulüpten asansöre doğru götürüyor. İçeride Dominic beni kendine doğru çekiyor, önden öne. Avuçlarını başımın arkasına koyuyor ve yüzümü boynuna yaslamaya zorluyor.

"Benimle dövüşmeyeceksin, bu sefer olmaz. Kural bu. Ne dersem onu yapacaksın."

Beni kendisine doğru tutuyor. Ben zaten kabul etmişim ama o benim onayımı istiyor. Bu kuralı neden koyduğunu anlamıyorum ama kabul etmek zorundayım. Ona karşı başımı sallıyorum.

"Tamam," diyor ve yer düğmesine basmak için yanımdan uzanıyor. Sonra başımın yan tarafını öpüyor.

İçime bir endişe saplanıyor. "Olmayacaksın-" "Sana karşı yumuşak mı? Tabii ki hayır. Başın büyük belada, Angel."

Bu isim beni ürpertiyor. Zevkle. Tikintiyle. Asansör durup Dominic beni odaya geri götürdüğünde, avize canlanana kadar hangi odada olduğumuzu bilmiyorum.

Beni oyun odasına getirdi.

Beni odanın ortasına, kanepenin yanına götürüyor, yüzümü ona doğru çeviriyor ve "Soyun. "Sakın dönme."

Alan nötr. Niyetinin ne olduğunu bilmiyorum.

Söylediklerini yaparken ellerim titriyor. Zorlanıyorum. Geri dönmek istiyorum. Reddetmek istiyorum. Ona karşı gelme dürtüsü içgüdüsel.

Sanırım bu benim cezam, onunla mücadele etme hakkım elimden alındı.

Kıyafetlerimi çıkarmam biraz zaman alıyor. Dominic beni acele ettirmiyor.

Ben tamamen soyunana kadar hiçbir şey yapmıyor. Sonra bir kumaş hışırtısı duyuyorum. Bana doğru eğildi ve takım elbisesini kolumun üzerine örttü.

kanepenin. Sonra geri çekilir. Sonra-

Kemerini çözerken kemer halkalarından çıkan tıslama sesiyle nefesimi tutuyorum.

"Eğil. Ellerini kanepenin arkasına koy."

Gözlerimi kapatıyorum, onunla mücadele etme, beni zorlama isteğimi bastırıyorum. Dediğini yapıyorum.

"Aaah!" Kemer kıcımda çatırdarken haykırıyorum.

"Bunun ne için olduğunu biliyor musun?"

"Yalan söylüyorsun," diye nefes nefese kaldım. Siktir, bu acıttı.

"Hayır. Bunun içindi."

Telefonunu yüzümün önünde tutuyor ve bana Moretti'nin çektiği fotoğrafımı gösteriyor.

"Anlamıyorum," diyorum ona.

Geri çekiliyor. Ne olacağını bilmeme yetecek kadar bir duraklama oluyor. Ellerim kanepenin arkasına kenetleniyor.

Destekliyorum. "Kendini tehlikeye attığın içindi."

Acının parıltısına hazırım, bu yüzden kemer kıcımda çatlarken bu sefer çığlık atmıyorum.

"Ve seni öldüreceğini kabul ettiğin için." "Ben yapmadım! Siktir!"

Kemer kıcıma üç kez daha çarptı.

"Başka seçeneğim yoktu!" Sonunda yumuşadığında bağıriyorum. Şimdi kanepenin arkasında asılı duruyorum.

Dominic saçlarımdan tutup beni yukarı çekiyor. "Seçme şansın vardı," diye hırılıyor. "Ve yaptığın seçim benden bir bok saklamaktı."

"Özür dilerim," diye nefes nefese kaldım.

Beni itti. "İstediğim bu değil. Ayağa kalk. X-ışınına git."

İlk başta yapamadım. Kafam çok karışık. Çok üzgünüm. Kanepeye yapıştım, titriyordum.

Dominic sadece razı olmamı bekliyor ve sonunda razı oluyorum.

Beni odanın diğer ucuna kadar takip ediyor, bu yüzden onu hâlâ görmüyorum, ta ki ben sırtımı haça dönüp makineyle çalışan dildonun üzerine binene kadar. Kara gözlerinde yanan öfke karşısında nefesimi tutuyorum. Şehvetli dudakları sıkışmış. Çenesi o kadar sert sıkılmış ki yanağındaki bir kas tüleniyor.

Aldığım tek emir "Yayıl," oldu.

Dengem bozuldu. Bastırılmış. Bu sefer dediğini daha kolay yapıyorum.

Dominic çömelerek ayak bileklerimi haça bağlıyor ve bacaklarımı birbirinden ayırıyor. Kısıtlamalar uzaktan kumandayla tetiklenebiliyor ya da elle çalıştırılabilir. Ayağa kalkıyor ve bileklerimi çarmıhta yüksek ve ayrı tutmak için uzanıyor.

Burası genellikle kendi kendimi becerdiğim yer. Makinenin uzaktan kumandası sağ elimin yanındaki braketle duruyor. Dominic onu alıyor ve elindeki

Cebinde.

Hâlâ pantolonunu, beyaz gömleğini ve gövdesini saran yeleğini giymiş durumda. Kıyafetlerinin sofistike havası, sikişinin sert çıkıntısıyla keskin bir tezat oluşturuyor. Kültürlü dış görünüşünün altında, ilkel, kaba ve çok seksi.

Kırbaçlama sırasında ereksiyonumun çoğunu kaybettim, acıdan çok kafa karışıklığından. Ne demek istediğini anlamamıştım. Hâlâ da anlamıyorum. Ama onun uyarılmış halini görünce sikişim tekrar kalınlaştı.

Dominic düğmelerini açıyor ve kollarını sıvıyor, ama soyunmak için bu kadar ileri gidiyor. Bunun ne olduğunu biliyorum. Bu bir işkence sahnesi. Çıplak ve tutsağım, savunmasızım. O uzaklaştırılmış. Kontrol onda.

Yakındaki bir masanın üzerindeki şişeden biraz kayganlaştırıcı pompalıyor. Elinde şişeyle yaklaşıyor. Bacaklarımın arasında bekleyen makinenin önünde çömelirken daha sert nefes almaya başlıyorum. Yapay penisi yağlıyor.

Parmakları deliğime doğru ilerlerken "Oh, kahretsin," diye nefes alıyorum. İçime giriyorlar, ama hızlı, neredeyse klinik. Beni hazırlıyor, başka bir şey değil.

Geri çekiliyor ve masadan katlanmış bir bez alıp ellerindeki fazla kayganlaştırıcıyı siliyor. Sonra cebinden kumandayı çıkarıyor. Bir dakika boyunca inceliyor, beni beklentiyle titretiyor.

Bir düğmeye basıyor ve makine vınıyor. O kadar yavaş ki, dildo deliğimi dürtüp beni açmaya zorladığında nefes nefese kalıyorum.

Yavaşça içime girerken "Aman Tanrım," diye nefes nefese kalıyorum.

Bu yapay penisin uzunluğunu ve çevresini tam olarak biliyorum. Birçok kez içime girmişti. Ama hiçbir zaman, hiçbir zaman kontrolüm altında olmadı.

"Siktir!" Beni becermeye başladığında bağıryorum. Pistonlar girip çıkıyor. Prostatıma vurmak için açılı, yarı sert horozumu tamamen dikleşene kadar sertleştiriyor.

Dominic geride durup izliyor. Aleti pantolonunun içinde taş gibi sertleşmiş ama ona dokunmuyor. Sadece çarmıhta kıvranışımı, yapay penis beni sikerken bağları çekişimi izliyor. Taşaklarım ağrıyor. Sikişim zonkluyor. O kadar çok sızdırıyorum ki, sikişimden aşağı aktığını ve yere damladığını hissedebiliyorum.

Hız artıyor. Yapay penis beni daha sert sikiyor. Nedense hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladım. Boşalacağımı biliyorum ama bu doğru gelmiyor. Hoşuma gitmiyor.

İtiş durdu. Dildo kıkımda duruyor ama artık hareket etmiyor. Makine sessiz. Tek ses benden geliyor.

Dominic yavaşça yaklaşıyor. Kumandayı bir elinde tutuyor. Diğer eliyle çenemi kavırıyor. Yakınıma eğiliyor. Temas için o kadar çaresizim ki hemen yüzümü onunkine bastırıyorum. Beni orada tutuyor.

"Neye ihtiyacın var?" diye fısıldıyor.

"Sana."

"Neyi seçiyorsun?"

"Seni. *Lütfen*. Bunu istemiyorum, seni istiyorum."

Gözlerine bakabilmem için geri çekildi. Öfkesi gitmişti. Gözleri benimkileri arıyor. Anlayıp anlamadığımı görmek istiyor.

Anlıyorum. Sonunda anlıyorum. Bunu gözlerimde görüyor. Bana açıklama yaptırmıyor. Açıklayamam. Şu anda olmaz.

Geri çekiliyor, o soyunurken beni olduğum gibi bırakıyor. Vücudunu her seferinde bir parça çıplak bırakırken ürperiyorum, yapay penis beni açık tutarken görüntüyle bana işkence ediyor. Çıkmasını istiyorum. Onun yerine onu istiyorum.

Tamamen soyunduğunda, siki sertçe dışarı fırlıyor ve dildonun yerini almaya hazır, uzaktan kumandadaki bir düğmeye basıyor. Dildo serbest kalırken çığlık atıyorum.

Dominic kumandayı kenara koydu. Daha fazla kayganlaştırıcı alıyor ve sikini kayganlaştırıyor. Onun kendine dokunuşunu, elinin sert, kalın şaft boyunca alevlenmiş uca doğru kaymasını izlemeye bayılıyorum.

Yaklaşıyor. Çömeliyor ve ayak bileklerimi serbest bırakıyor. Doğrulurken, temiz eli bileklerimdeki kelepçelere gidiyor, yağlanmış eli ise sikime gidiyor. Beni okşarken inliyorum. Yarılmış gibi hissediyorum. Savunmasız ve filtresizim. Sadece ona ne kadar ihtiyacım olduğunu görmesine ve duymasına izin veriyorum.

Serbest kaldığımda, onun içine düşüyorum. Beni yürütmeye çalışıyor. Sanırım yatağa girmemi istiyor ama başaramıyorum. Ben aşağı inerken, o düşüşümü kolaylaştırıyor. Beni pozisyona sokuyor. Sikini deliğime dayıyor ve içeri sokuyor.

Beni sikerken en kirli, en çaresiz sesleri çıkarıyorum. O kadar sert boşalıyorum ki, sikim el değmeden altımdan fişkirirken çırpınıyor ve kasılıyorum. Orgazm boyunca hıçkırıyorum ve o beni sikmeye devam ediyor.

Sikim durmak bilmeyen darbelerle sertleşirken inliyor ve küfrediyorum. Tekrar boşaldığımda çığlık atıyorum ve o hala bırakmıyor.

Tamamen başka bir yerdeyim. Hem kendi içimde hem de kendi dışımdayım.

İçime daha sert ve daha hızlı giriyor. Tekrar boşalabileceğimi sanmıyorum ama kalçaları öne doğru fırladığında, bağırduğunda ve siki içime sertçe girip beni sıcak tohumuyla doldurduğunda bir şeyler oluyor. Bedenim kasılıyor ve sarsılıyor. Sikim zonkluyor. Geriliyorum, çığlık atıyorum ve tamamen çözülüyorum.

Ben nefes nefese kalıp titrerken ve hıçkırırken, Dominic beni okşuyor. Bana sarılıyor. Beni öpüyor.

Onunla kalmak istiyorum ama yapamıyorum. Uzaklara düşüyorum.

Gittim ben.

* * *

Oyun odasındaki yatakta Dominic'le sarmaş dolaş uyanıyorum. Ilıktım. Temizim. Uzun zamandır hissetmediğim kadar sessiz ve sakinim.

Uyandığımı fark eden Dominic saçlarımı okşamaya başladı. Bana doğru fısıldıyor, "Böyle şeyleri benden saklama."

Onun sıcaklığında öylece uzanıyorum, dünyaya dönmeye hazır değilim. Düşünmeye hazır değilim.

Parmakları saçlarımda sıkılaşıyor. "*Bana söz ver.*" Yüzümü boynuna yaslıyorum. "Söz veriyorum." Tutuşu hafıflıyor. Tekrar okşuyor.

"Uyu" dedi, ben de uyudum.

YİRMİ DÖRT

Dominic

Bunu yapabileceğimi söyledim ve yapacağım, ama lanet olsun, lanet olsun, bundan nefret ediyorum. Rocco'nun yanımda olması bunu daha iyi mi yoksa daha kötü mü yapıyor bilmiyorum. Her iki durumda da gerekli. Doğru izlenimi bırakmalıyım, o yüzden beni o götürüyor ve benimle gelecek.

Dikiz aynasında gözlerini görüyorum ama bakabileceği bir şey yok. Arabaya bindiğimden beri hareket etmedim.

Rafael'e mesaj atmak istiyorum ama odaklanmalıyım. Karakterime bağlı kalmalıyım.

Şu anda benim evimde ve bu iş bitene kadar da orada kalacak. Bunu ona söylemedim ama muhtemelen ona ne kadar çok şey hazırlattığımı anlamıştır. Giysiler. Tuvalet malzemeleri. Yapması gereken işler için dizüstü bilgisayarı.

Pizzacıda yüzümü gösterdikten sonra muhtemelen gözetim altında olacağım. Lush'a geri dönemeyeceğim. Bu da Rafael'in benim evimde olması gerektiği anlamına geliyor çünkü onu kontrolüm altında tutmam gerekiyor.

Çünkü ona tamamen güvenmiyorum.

Çünkü o silahı onun kafasında görmüş olmanın korkusunu hala üzerimden atamıyorum. Çünkü ondan ayrı kalma düşüncesine katlanamıyorum.

Bugün aramızda bir şeyler değişti. Yer değiştirdi.

Kafam bu konuda biraz karışık. Ama içgüdülerim? Kalbim? Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım.

O benim. Sonsuza kadar.

Ben yokken onu yatağa bağlamak istedim. Tam olarak nerede olduğunu böyle bir kesinlikle bilseydim şu anda çok daha iyi hissederdim.

Ona güvenmek zor. O çok vahşi.

Bu yönünü seviyorum ama beni de korkutuyor. Onun kontrolüne ne kadar ihtiyacım olsa da, asla tam olarak sahip olamayacağım. Aslında itaatkâr değil.

Birdenbire beni geçmek isteyip istemeyeceğini merak ettim. Ona izin verir miyim? Kahretsin, şu anda bunu düşünmek istemiyorum.

Rocco arabayı durdurduğunda düşüncelerimin üzerine kapıyı kapatıyorum. Dışarı çıktım ve kirli kaldırım boyunca eski pizzacıya doğru yürüdüm.

Üzerindeki boyalı logo

pizzacının kapısı soluk. Bu batakhane de yersiz görüneceğim ve öyle de olmalıyım.

Noah'ı arama isteğime karşı koyuyorum. Ben Rafael'leyken etrafı kolaçan etmişti. Buralarda bir yerde, izliyor, ortalık karışırsa harekete geçmeye hazır.

Rocco benim için kapıyı açtı. Ekmek ve sucuk kokuları arasında içeri girdim.

Rocco bara gidip bir bira sipariş ederken genç bir garson beni bir masaya götürüyor. Diğer müşteriler kot pantolon ve sweatshirt giyiyor. Bense bugün oraya hiç gitmemiş olsam da ofis için tasarladığım üç parçalı takım elbisemi giyiyorum.

Vinil kabine yerleştiğimde garson kız bana lamine bir menü uzatıyor. Bunun bir parçası olmadığı kesin mi? On dokuz yaşlarında görünüyor.

"İçecek bir şey ister misiniz?" diye soruyor, bana gergin bir gülümsemeyle. Belki kıyafetlerimden. Belki de kaşlarım çatıktır.

"Sadece su."

Gidiyor, bir dakika sonra elinde kırılmış buz ve suyla dolu plastik bir bardakla geri dönüyor.

"Ne istediğini biliyor musun?" Kahretsin, işte başlıyoruz.

"Bunların hepsi gerçekten büyük porsiyonlar," diyorum. "Çocuk menünüz yoktur herhalde?" Gülümseyip, "Benim... iştahım azdır" derken midem çalkalanıyor.

Beni uyarıyor. "Çocuk menüsü mü?" "Evet."

"Gidip sorayım."

"Teşekkürler."

Mutfağa doğru ilerliyor. Neredeyse gizli bir polis tarafından mihlanmak üzere olduğumu düşüneneğim ama birkaç dakika sonra yaşlı bir kadın bastonunu donuk ahşap zemine vurarak mutfaktan çıkıyor.

Biçimsiz elbisesi ve kirli önlüğüyle, yüksek topuz yaptığı gri saçlarıyla tam bir İtalyan nine gibi görünüyor, ama sonra "Çocuk menümüz yok, ama bir tane açmayı düşünüyoruz" diyor.

İçimden karanlık, çirkin bir his geçiyor; öfke, tiksinti ve tam olarak tanımlayamadığım bir şeyin karışımı.

Yüzümü sabit tutuyorum ama bu kolay değil. Noah'ya hayatım boyunca yalan söylediğimi söyledim ve s ö y l e d i m de. Düşüncelerimi ve duygularımı etrafımda saklamayı öğrendim.

Baba. Yapmak zorundaydım. Ama bu kadına bağırma dürtümle savaşıırken fark ettim ki, son iki ayda, babam öldüğünden beri, pratikten uzaklaşmışım.

Yaşlı kadın devam ediyor: "Ödeme yaparken numaranızı bırakırsanız, sizi ilgilenenler listemize ekleriz. Çocuk menüsü açarsak size bir kupon kodu göndereceğiz."

Kendimi onun boğazını keserken hayal ediyorum. Çok kolay olurdu. Saniyeler içinde ölebilirdi. O kadar kısa ki, kabinden çıkmama bile gerek kalmazdı. Cebimden bıçağı çıkarıp bir fiske vurarak açabilir ve boğazına geçirebilirdim.

Sarkık etinde kırmızı çizgi belirirken gözlerinin nasıl açılacağını zihnimde canlandırıyorum. Cesedinin masanın üzerine düştüğünü, yüzeyden kan fışkırdığını hayal ediyorum.

Onun yerine "Teşekkürler. Söylerim." diyorum.

Bir şekilde pizza sipariş ediyorum. Bir şekilde teslim edilmesini bekledim. Eminim kameralarıyla beni inceliyorlardır. Belki Koleksiyoncu'nun kendisi bile beni inceliyordur.

Koleksiyoncu.

Rafael'i Ada'ya satan adam.

Adada geçirdiği zaman dışında, Rafael'in geçmişi hakkında pek bir şey bilmiyorum. Ondan olmasa da birkaç gerçek biliyorum. Benim çevremdeki insanların bildiği türden şeyler. Ve evet, yıllar içinde birkaç soru sormuş olabilirim.

Babasının Porto Riko'dan kokain getirdiğini biliyorum. Yanlış yerlerde iş kurduğunu, yanlış ayak parmaklarına bastığını biliyorum. Kendisi ve karısı büyük suç ailelerinden biri tarafından öldürüldü. Duyduğuma göre çirkin bir cinayetmiş, İtalyan topraklarına tecavüz etmeyi düşünebilecek diğerlerine örnek olsun diye yapılmış.

Bilmediğim şey, Rafael'in tüm bunların neresinde olduğuydu. O an ile Rafael'in adaya düşmesi arasında ne olduğunu bilmiyorum. Bu olayların birbiriyle bağlantılı olduğunu tahmin etmek zor değil.

Rafael benden biraz daha genç. Ailesi öldüğü ve babasının tüm örgütü ortadan kaldırıldığı için Koleksiyoncu gibi fırsatçılardan korunamazdı.

Sucuklu pizzam çıktığında, kendimi yemeye zorlayamıyorum. Hesabı istedim. Ödemeyi yapıyorum. Numaramı bırakıyorum.

Ve bir şekilde kimseyi vurmadan ya da bıçaklamadan oradan çıkıyorum.

Rocco arabaya giderken bana bakıyor ama bir şey söylemiyor. Arka koltuğa yerleşirken telefonumu çıkarıp Noah'ya bir mesaj gönderiyorum. Anlaştığımız gibi sadece bir başparmak yukarı, ama küçük sarı sembolle ilgili bir şey neredeyse telefonumu fırlatmama neden oluyor.

Tekrar cebime koyuyorum.

Rocco bana bir şeyler söylüyor ama kafamın içindeki çıgllıklardan duyamıyorum.

YİRMİ BEŞ

Rafael

Dominic içeri girdiğinde onun oturma odasında dizüstü bilgisayarında çalışıyordum ya da en azından çalışıyordum. Koltuktan kalkıp oturma odasının kenarına doğru yürüyorum ama ona yaklaşmaya çalışmıyorum. Kızgın görünüyor ama tam olarak öyle olduğunu sanmıyorum.

Bana doğru yürürken hiçbir şey söylemiyor. Kendimi şiddete hazırlıyorum ama beni yakaladığında şiddetli ve umutsuz bir sarılmanın içine çekiyor. Kolları o kadar sıkıyor ki nefes alamıyorum, benim kollarım da aynı şiddetle ona sarılıyor. Yüzü sertçe omzuma bastırıyor. Benimki de onunkine bastırıyor.

O üzgün olsa da, ben üzgün olsam da, kafamdaki bazı gürültüler sakinleşiyor. Onu beklerken zor bir saat geçirdim. Noah bana Dominic'in dışarıda olduğunu ve zarar görmediğini mesajla bildirmişti ama burada oturmuş beklemem hoşuma gitmiyor. Ayrı olmamız hoşuma gitmiyor.

Bir elimi başının arkasına koydum, ona sorun olmadığını, burada olduğumu, acele etmemesini söylemeye çalıştım. Onu sevdiğimi.

Kahretsin, gerçekten seviyorum. Onu çok seviyorum.

Sarılınca rahatlıyor ve sonunda geri çekiliyor. Bana bakmıyor ama sorun değil. Yine de benimle temasını kesmesine izin vermiyorum. Dirseğine, kalçasına, dokunabildiğim her yere dokunuyorum.

"Duş almak istiyorum,"

diyor. "Yalnız mı?"

"Hayır."

Göğsümde sıcak bir his filizleniyor. Elini tutuyorum. "Hadi gel."

Duşta pek konuşmuyoruz. Birbirimizi yıkarken ikimiz de biraz sertleşiyoruz. Ellerimiz birbirimizin vücudunda gezinirken bunu yapmamak imkânsız. Sonunda ılık su yağmuru altında bir kez daha kucaklaşıyoruz. Aletlerimiz fırçalanıyor, birbirimize karşı kalınlaşıyor. Vücudumun ona karşılık vermesine izin vermek, onun bana karşılık verdiğini hissetmek ve bu konuda hiçbir şey yapmamız gerekmiyormuş gibi hissetmek garip bir şekilde iyi hissettiriyor.

Parmakları zaten sudan yanan kıcıma değdiğinde irkiliyorum. Geri çekiliyor ve kırmızı çizgilere bakmam için beni çeviriyor. Duymaktan korkuyorum

üzgün olduğunu ya da çok ileri gittiğini söylemesini istemiyorum. Bir şeye ihtiyacım olduğunda ya da o ihtiyaç duyduğunda asla geri durmasını istemiyorum.

Ama o sadece bakıyor. Konuştuğunda da "İyi misin?" diye soruyor. "Evet." Yüzümü ona dönüyorum ve karanlık gözlerine bakıyorum. "Sen iyi misin?" "Beklediğimden daha zor oldu. Ama evet. Ben iyiyim. Şimdi iyiyim." "Yani sadece bekleyecek miyiz?" diye sordum. "Sadece bekleyeceğiz."

Beklediğimiz şeyin ne olduğu fikri kalbimi hoplatıyor. Belki yüzümden belli oluyor ama Dominic'in her zamanki baskın tavrı geri dönmeye başlıyor. Suyu kapatırken vücut dilinde bunu görüyorum. "Yemek yemeliyiz" derken sesinde duyuyorum.

On dakika sonra, ikimiz de ısınma kıyafetleri ve tişörtlerle mutfığa gidiyoruz. Dominic'in koruması gibi bir şey olan ya da en azından öyle olmaya çalışan Rocco mutfakta paket servis kutularını boşaltıyor.

"Bu da ne böyle?" Dominic soruyor.

Rocco omuz silkiyor. "Paket servise güvenmiyorum. Bunu alt kattaki restorana hazırlattım."

"Öylece-"

"Evet, yapabilirim. Güvenlik görevlileriyle birlikte kalacağım."

Dominic kaşlarını çatı. "Yine de bu konuşmayı yapacağız."

"Evet." Rocco ikimizin arasına bakıyor. "Ama sanırım bu gece değil." Kutulardan birini eline alıyor. "Yemek için teşekkürler," diyor ve kilerden servis kapısına doğru yürüyor.

"Ondan hoşlanıyorum,"

diyorum. "Pisliğin teki."

"Bence seni önemsiyor."

Sanki bu Dominic'in aklına hiç gelmemiş gibi şaşırmış görünüyor. Başımı sallıyorum ve akşam yemeğinde ne olduğuna bakmaya gidiyorum.

"Vay canına," diye hayret ediyorum dana straganof ve birkaç sebze yemeği bulduğumda. "Ve çikolatalı mus."

Dominic kaşlarını çatıyor.

"Ne? Bunları sevmiyor musun?"

"Hayır, biliyorum. En sevdiğim yemeklerden bazıları ama. .. Sanırım sadece şaşırdım."

"Senin neyi sevdiğini bildiğine mi?"

"Evet."

Dominic tabakları ve çatal bıçakları çıkardı. Adada stroganof ve garnitürleri yerken, "Yemek masası olayını da yapmadığına sevindim," diyorum.

"Yemek masalarından nefret ediyorum."

Hiddeti beni şaşırtıyor. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" diye açıkça onaylıyor ve aldığım tek cevap bu oluyor. Sonra soruyor: "Gerçekten neyi seviyorum biliyor musun?"

"Neyi?"

"Televizyon karşısında tatlı yemeyi." Kaşlarını çatıyor ve farkına varmış bir tonda "Televizyonun yok ki" diyor.

"O kadar uzun süre hareketsiz oturmakta zorlanıyorum. Genelde telefonumdan ya da tabletimden bir şeyler izliyorum, böylece hareket edebiliyorum."

"Huh."

"Ama seninle oturacağım."

"Oturmakta zorlanıyorsun. Rahatsızsın." Çünkü kıcımlı tekmeledi, demek istiyor.

"Kanepe bu sandalyelerden daha iyiydi," diyorum ona. "O zaman gidelim."

Dominic ayağa kalkıyor ve fare kaplarıyla birkaç kaşık alıyor. Onları ayak taburesi olarak kullanılan kapitone deri sehpanın üzerine koyuyor. Siyah deri kanepeye oturuyor. Vücudunu bana en yakın tarafa doğru açması, kolunu kanepenin arkasına koyması, gözlerinin beklentiyle bakması beni oturmak yerine uzanmaya itiyor. Başım kucağına gelene kadar beni kendine doğru çekmesi çok doğru hissettiriyor. Eli göğsüme yerleştğinde iç çekip rahatlıyorum.

Bir süre sonra, "Dante'ye aşık mısın?" diye sorar. "Hayır."

Bana bakıyor, hafifçe kaşlarını çatıyor. "Ama onunla seks yaptın." "Tam olarak değil."

"Bu ne anlama geliyor?"

İçimi çekiyorum ve doğruluyorum. Bir bacağımı yukarı çekip kolumu ona doluyorum. Dominic'in kaşları derinleşiyor. Beden dilimi beğenmiyor. Cevap vermemenden de hoşlanmıyor.

Ama bu konu hakkında konuşmak zor. Dante ve ben bile bu konuda hiç konuşmadık. Konuşacağımızdan da emin değilim.

"Biz... başladık. Bir kere. Pek iyi gitmedi." "Bu ne anlama geliyor?"

"Benim yerde ağladığım, onun da kustuğu anlamına geliyor," diye sertçe cevap veriyorum. "Ama o noktaya gelmeden önce neredeyse birbirimizi öldürüyorduk."

Dominic'in kaşları derinleşiyor. "Ona boyun eğmediğin için mi?"

"Teslim *olamadım*. Dante'yle işler yolunda gitmedi. *Bazı yönleri* doğrudu. *Bazı* bizimle ilgili şeyler uyuyor. Ama *işe yaramadı*. Doğru gelmedi çünkü

..." "Ne?" Dominic soruyor. "Ne düşünüyorsun?"

"Bu konu hakkında konuşurken bir şey fark ettim." Başımı sallıyorum. Gerçek çok tuhaf ve şaşırtıcı geliyor ama bir şekilde şimdi apaçık ortada. "Onun yanındayken hiç kendimde değildim. Bu benim dikkatimi çekmedi çünkü hiç kendim olduğumu sanmıyorum, ne tam olarak ne de derinden, hiç *kimseyle - ta ki sana kadar*."

Dominic'in yüzü bunun onu ne kadar etkilediğini, onun için ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. Birkaç kez göz kırpmıyor.

"Kıskanmayı bırakacak mısın?" diye sordum. "Çünkü senden başka kimseyle birlikte olmak istemiyorum. *Asla*."

"Siktir," diye soluk soluğa kalıyor Dominic. Başım kucağında başladığım yere doğru sürünürken bile beni çekiştirmeye başlıyor.

Yan dönüyorum, böylece bacağına tutunabiliyorum. O da bana tutunuyor.

YİRMİ ALTI

Dominic

Şu anda garip bir barış içindeyiz. Rafael burada sıkışmış durumda - çünkü gitmesine izin vermiyorum - ve tüm bunların nereye gideceğine dair bir belirti elde edene kadar gitmeyeceğim.

Bugün evden çalıştım, bu da çeşitli proje yöneticileriyle telefonda çok zaman geçirmek anlamına geliyordu ve Rafael de öyle yaptı. Onun işi daha basitti ve çok daha eğlenceli görünüyordu çünkü Lush için gelecekteki muhtemel şovmenleri araştırıyordu.

Henüz seks yapmadık, kısmen ağırlı olduğunu bildiğim için, kısmen de ikimizin de bir molaya ihtiyacı olduğu için. Ama bütün gün uzun bir ön sevişme gibiydi.

İnsanlara dokunmayı hiç sevmem ama ona dokunmak zorundayım. Ne zaman yanımdan geçse. İşe her ara verdiğimizde.

O da bana

dokunuyor.

Boynuma.

Sırtıma.

Karnıma.

Gün ilerledikçe, daha cinsel bir hal alıyor. Kalça.

Göt.

Sik.

Şimdi mutfakta yemek yapıyoruz. Rafael tavuğu kesmeyi reddetti, onun yerine domates ve fesleğen doğruyor. İnsanları doğramakta hiç zorlanmazken

tavuk konusunda titiz davranmasını çok komik buluyorum. Bunu

b e l i r t t i ğ i m d e , farklı olduğunu çünkü onları yemeyi planlamadığını söyledi. Farkı anlamadım ama olsun. Ben de kesebilirim.

Tavuğu.

Sotelemeye başladığımda Rafael gelip arkamda duruyor. Başparmakları eşofmanımın bel bandında geziniyor ve sikimin üstünden içeri giriyor.

"Bu iyi mi?" diye soruyor.

Sorun olmamasına şaşırdım. Bir erkeğin arkamda bu şekilde durmasının beni rahatsız edeceğini düşünürdüm ama etmiyor. Eğer o adam Rafael ise değil. Artık kıcımlı avuçlamasına bile aldırmiyorum. Aslında hoşuma gidiyor.

"Evet, sorun değil."

Boynumun arkasını okşuyor. "Kokunu seviyorum." "Öyle mi?"

"Mm-hmm. Ben de kokusunu seviyorum."

Tavuğu kastediyor. Küçük parçalardan biri pişmiş, onu kaldırıp bir saniye soğumaya bırakıyorum, sonra omzumun üzerinden tutuyorum. Rafael dudaklarıyla parmaklarımın arasından alıyor.

"Mmm," diye mırıldanıyor çiğnerken takdirle.

Tavuğu tencerenin içinde hareket ettiriyorum, birkaç parçayı ters çeviriyorum. Rafael iç geçiriyor ve bana karşı rahatlıyor.

Kahretsin, buna bayılıyorum. Hayatım boyunca hiç ama hiç böyle bir şey yapmamıştım. Tamamen acınası olduğuna eminim ama bu hayatımın en güzel günü olabilir.

Bunu her zaman istiyorum. Her lanet gün. "Yemek yapabilmene bayılıyorum," diyor Rafael. "Sadece tavuk soteliyorum."

"Waffle da yapmışsın."

"O kadar da zor değil, bebeğim."

Kelime ağızımdan kaçiverdi. Muhtemelen çok mutlu, çok rahat olduğum için. Rafael'in nefesi kesiliyor. Bir an için geri çekileceğinden korkuyorum ama sonra kolları bana daha sıkı sarılıyor. Yüzü enseme bastırıyor.

Daha önce kimse bana böyle sarılmamıştı. Kimse beni böyle istememişti.

Rafael'in dün söylediklerini düşünüyorum, benim yanımdayken kendini, gerçek benliğini nasıl hissettiğini. Ben de bunu çok düşündüm. Ben de öyle hissediyorum. Onunlayken.

Şiddet yanlısı olduğumu biliyorum. Acımasız. Gaddar.

Ama aynı zamanda Rafael'le ilgilenmeyi, şefkatli olmayı ne kadar sevdiğimi de öğreniyorum. Olduğum şeyin tüm kapsamıyla başa çıkabilir.

"Makarnayı kontrol etmem gerek," diyorum ona. Homurdanıyor ve kıpırdanıyor.

"Git doğrama işini bitir."

Eli eşofmanımın içine giriyor ve taşaklarımı yarı sert aletimin altına alıyor. Uyarılmanın sıcak dökülüşüyle homurdanıyorum, sonra "İyi" diye mırıldanıp geri çekildiğinde böyle bir alaycı olduğu için ona ters ters bakıyorum.

Makarnayı süzerken tavuğu ateşten alıyorum. Zeytinyağı ile karıştırıp tavuğu, domatesleri ve fesleğeni ekliyorum. Üzerine Romano ekliyorum.

Rafael tabakları çıkarıyor. Mutfağımı tanımaya başlamasına bayılıyorum.

Yemek yerken Rafael'in keyfi biraz fazla kaçıyor, ben de gözlerimi ona dikiyorum. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Ne? Hayır. Hayır. Neden böyle düşünüyorsun?"

"Çünkü lüks restoranlarda yemek yiyorsun ve çok pahalı yemek siparişlerin var. Buzdolabındaki kutuları gördüm. Yani bundan etkilenmiş olamazsın."

"Ben etkilendim. Yemek yapmayı pek bilmem." "Noah yemek yapmıyor mu?"

Rafael yüzünü buruşturdu. "Yapmaması en iyisi. Yapmayı bildiği tek şey, üzerinde ufalanmış krakerler olan korkunç bir makarna ve peynir güveci."

Kıkırdıyorum. "Titiz bir yiyici misin?"

"Ona göre, evet. Bana göre hayır. Ben sadece iyi yemekleri severim. Bunun gibi."

Bir dakika sonra, "Beni Noah büyüttü. Sonra. Eğer sormaya çalıştığın buysa."

"Evet, öyle sayılır."

"O, şey... halam benim yasal vasimdi ama ben sürekli Noah'ya kaçıyordum. Sonunda onunla kalmama izin verdi. Ailem ölmüştü."

"Evet, bunu biliyorum. Özünü."

Rafael hakkında bilgi edinmek istiyorum ama her konu çok zor. Ama sanırım iyi gidiyoruz. En azından o öyle. Çabalıyor. Henüz pek bir şey paylaşamadım. Belki zamanla.

Rafael'le geçireceğim zamanı düşününce göğsüm sıkışıyor. Bir şans. Bir ... gelecek? Daha önce gelecek hakkında hiç düşünmemiştim. Sadece benim için belirlenen yolu izledim. Babama hizmet ettim, sonra da onun yerini aldım.

Ama istediğim bu. Bunun gibi daha çok gün.

Yemekten sonra kanepeye geçtik ve yayın seçeneklerini gözden geçirdik. Ben bir aksiyon filmine oy veriyorum ama Rafael bu konuda öyle bir yaygara koparıyor ki sonunda onun seçtiği komediyi izliyoruz.

Başını yine kucağıma koyup uzanıyor. Filmin çoğunu yakalayamıyorum çünkü onun yüzünden dikkatim dağılıyor. Gülüşü. Gülüşü.

Film izlerken bile zifiri karanlığı sevmiyorum, bu yüzden yumuşak, kısık ışıklar yakıyorum. Memnunum, çünkü bu onu görebileceğim anlamına geliyor.

Birkaç saniyede bir ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Ona dokunmadan edemiyorum.

Saçlarına, boğazına, göğüs uçlarına. Sertleşmeden edemiyorum.

Filmin bir yerinde gülmeyi kesiyor. Gözleri yarı kapalı.

Sonra bana doğru döndü ve eşofmanımın kemerini yakaladı. Aşağı çekip sertleşmiş sikimin uzunluğunu ortaya çıkarıyor ve beni ağzına alıyor.

"Fuuuuck," diye nefes alıyorum, yer değiştiriyorum, duruşumu genişletiyorum. Boğazına doğru bastırarak yukarı doğru zorlanıyorum. Eli bacaklarımın arasına kayıyor. Parmakları taşaklarımı okşuyor.

Başımı geriye atıyorum. El yordamıyla kumandayı bulup televizyonu kapatıyorum. Filmi duymak istemiyorum; Rafael'in beni emişini duymak istiyorum.

Emme sesi boğazının arkasını yumruklamama neden oluyor. Boğuluyor.

"İşte bu," diye mırıldanıyorum, aşağı bakıyorum ve bir elimi başının arkasına koyarak onu üzerime itiyorum. "Sikimde boğul."

İnlerken ağzı sikimin etrafında titreşiyor. Yer değiştiriyor, sanki beni bütünüyle yutmak istiyormuş gibi beni boğazına almak için aç yapıyor.

"Oh, evet," diye nefes alıyorum, zorlanıyorum, her hissi kovalıyorum. Mutluluk bu, ama onu görmek istiyorum. Ona daha fazla dokunmak istiyorum. "Ayağa kalk. Seni becermem gerek."

Rafael sikimin başına doğru geri çekiliyor, diliyle alay ediyor, yarığımı yalıyor. Yanağını avuçluyorum.

"Sikimi ağzına almak hoşuna gidiyor mu?"

Beni ağzından çıkardıktan sonra yüzüne doğru tutmak için sikimi kavıyor. Aletimi çenesinde gördüğümde içimde ağır bir uyarılma nabızı atıyor. Onu boğduğum için gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. Dudakları şişmişti.

"Bayıldım buna." Dili dışarı fırlıyor ve sikimi yalayarak tıslamamı sağlıyor. "Kıyafetlerini çıkar. Benim olanı görmem gerek."

O geri çekilip tişörtünü çıkarırken ben de sikimi hafifçe okşuyorum. Pantolonunu o kadar hızlı çıkarıyor ki, gömleğimi çekiştirerek bana geri dönmeden önce iyice bakamıyorum.

"Ben de seni görmek istiyorum."

Aletimi bıraktım ve gömleğimi çıkarabilmesi için öne doğru eğildim. Hemen bana saldırıyor, göğsümü ısırtıyor.

"Siktir," diye nefes nefese kaldım, meme uçlarımı okşarken eğildim. Eli sikimin etrafında.

Parmaklarımı saçlarında düğümlüyorum ve onu geri çekiyorum. "Bu kadar yeter. Kayganlaştırıcıyı getir. Çekmecedeyim."

Kucağımın üzerinden sürünerek sehpaye ulaşıyor. Kıçını mükemmel bir noktaya koyuyor ve ben de hemen bundan yararlanıp kas kıvrımlarını keşfetmeye başlıyorum. Kemerimin çizgileri epeyce solmuştu ve deliği sikimi tekrar almaya fazlasıyla hazırды.

Çekmece kayıyor, sonra Rafael kayganlaştırıcıyı omzunun üzerinden tutuyor. Onu alıyorum ve çatlağı boyunca ve parmaklarıma bol miktarda sıkıyorum. Acele etmediğim için biraz sabırsızlık sesi çıkarıyor ama umurumda değil. Bunun tadını çıkarmak istiyorum.

Parmaklarım deliğine masaj yaparken sakinleşiyor, sonra içeri ittiğimde inliyor.

Onu bu şekilde, üzerimde bir tür masa üstü gibi konumlandırmak hoşuma gidiyor. Kıçına ve sikine kolayca erişebiliyorum, bir elim içine giriyor, diğeri sert, sıcak sikinin etrafını sarıyor. Kendini bana teslim ederken alnını kanepenin koluna yaslıyor.

Onu pek çok kez becerdim, zevk verdim, boşalmasını sağladım. Ama bunda farklı bir şey var. Yavaş ve benim için şaşırtıcı derecede hoşgörölü. Vücudunu, sikinin sert uzunluğunu, zayıf karnına nasıl dayandığını ve okşamak için aşağı çekmem gerektiğini öğrenmeme gerçekten izin verdim. Taşaklarının dibinde nasıl ağırlaştığını, onları çekiştirdiğimde çıkardığı küçük sesleri.

"Sedyeyi sana tekrar giydirmek istiyorum," diyorum ona, sesim boğuk. "Üzerlerindeki o ağırlıkla nasıl göründüklerini sevdim. Çok şişmişsin."

Belli belirsiz bir onay mırıldanıyor, sonra parmaklarım içinde kıvrılıp prostatını sıyrırken bir zevk sesi çıkarıyor. Dokunulmamış sikim ağrıyor olsa da, şu anda onu becermek yerine bunu yapıyor olmayı seviyorum. Ona da geleceğim ama önce bunu deneyimlemek istiyorum, prostatını sıyırdığımda vücudunun nasıl sıkılaştığını, kıçının parmaklarımda nasıl kenetlendiğini ve sikinin elimde nasıl seğirdiğini. Her tarafıma sızıyor ve buna bayılıyorum.

Bir süre sonra, onun içine ihtiyacım var ve onun da bana orada ihtiyacı var. Parmaklarımı kıçından çekiyorum ve sikini bırakıyorum. Parmaklarımdaki fazla kayganlaştırıcıyı sikimi kayganlaştırmak için kullanıyorum, ancak zaten o kadar çok prekum sızdırmıştım ki buna pek gerek kalmıyor.

Rafael'in benden onunla güreşmemi ve arkadan sokmamı beklediğini söyleyebilirim ama bu gece bundan biraz daha fazla çalışması gerekecek.

Pantolonumu indirip tekmelerken ona "Üstüme çık," diyorum. "Sikimin üzerine çık."

Ayaklarını kanepede iki yanıma dikerek üzerimden kalkıyor. Sikimi onun için tutuyorum ve üzerine batışını izliyorum. Görüntü inanılmaz derecede erotik, ama keşke arkasında bir ayna olsaydı da sikimin kıkında kayboluşunu görebilseydim.

"Oyun odasının daha fazla aynaya ihtiyacı var," diyorum ona. "Seni becerirken her açını görmem gerekiyor."

"Beni izlemek hoşuna gidiyor mu?" diye soruyor sikimi kaldırıp daldırmaya başlarken.

"Sevdiğimi biliyorsun."

Kanepede kayıyorum, böylece biraz arkama yaslanabiliyorum. Açığı değiştiriyor, onun hareket etmesini kolaylaştırıyor, benim izlememi kolaylaştırıyor.

"İşte bu," diye mırıldanıyorum. "Kendini benim üzerimde becer."

Biraz geriye yaslanıyor, ellerini kalçalarımın kenetliyor. Şimdi sikimi görebiliyorum, sert ve parlıyor, üzerinde kendini becerirken, ama gözlerim orada kalmıyor. Görmek istediğim çok şey var. Dudakları ayrılmış ve gözleri yarı kapalı yüzü. Çalışırken kasları kasılmış karın kasları. Sızdırdığı sikini. Precum kalın, damarlı uzunluğundan aşağı akıyor, şişmiş toplarının üzerine damlıyor. Sıkıca yukarı çekilmişler. Acıyor olmalılar.

Görüşümü kaybediyorum çünkü gözlerim kafamın içinde geri dönmeye çalışıyor. Kahretsin, bu iyi hissettiriyor. Bitmesini istemiyorum ama Rafael'in canı sıkılmaya başladı. Sınırdaki geziniyor, bir süredir öyle.

Bu pozisyonda üzerime boşalmayı öğrenmesini istiyorum ama o noktada değil. Sorun değil. Üzerinde çalışacağız. Şimdilik, ben devralıyorum.

Ayağa kalkıp onu geniş deri tabureye sırt üstü yatırmaya başladığımda rahatlamış gibi bir ses çıkarıyor. Yeniden konumlandırırken sikim serbest kaldı. Bacaklarını kaldırıyorum ve tekrar içine sokuyorum.

"Yesssss," diye nefes alıyor ve ben onu becermeye başladığımda inliyor. Her itişte, horozu karnına doğru kayıyor ve sızıyor. Sikini yumrukladığım ve başparmağımı ucuna sürttüğüm anda boşalıyor.

Orgazmı boyunca ona vuruyorum, kıkı sikimin üzerinde kenetlenirken, zorlanırken ve bağırırken, sperm kremi ipler halinde sikinden sıçrayıp göğsüne ve boynuna inerken her görüntüyü ve hissi alıyorum.

Bunu izlemek, onu hissetmek çok fazlaydı. Onu tekrar boşaltmak istedim ama bedenim kontrolü ele aldı. Taşaklarım ele geçirilip nabız atmadan önce birkaç vuruş daha sertleştiriyorum onu. Horozum serbest bırakmamı pompalarken haykırıyorum, onu cum ile dolduruyorum.

Çekiliyorum, bir kısmının ondan sızmasını izliyorum. Sehpadan bir havlu alıp onu rahat edebileceği kadar temizliyorum.

Sonra kanepeye bir battaniye atıyorum ve onu yanıma yerleştiriyorum. Filmi tekrar açıyorum, bu sefer sesi kısık tutuyorum. Giyinmiyoruz ve birbirimize dokunmayı hiç bırakmıyoruz. Çok geçmeden ikimiz de tekrar sertleşiyoruz.

Kanepede dizlerinin üzerine çöktürdüm, arkası dönüktü. İçine soktum. Sikim döl dolu kışında gürültüyle çalışıyor. Özensiz daldırma, etin tokatlanması ve onun inleme biçiminde kendimi kaybediyorum.

Çabayla orgazmımı engelliyorum, ama beni yakaladığı anda bırakıyorum ve içine bir yük daha pompalıyorum. Çekildiğimde, onu kucağıma çekiyorum ve orada sızmasına izin veriyorum. Çok güzel kirli.

Yatağa gitmesi gerektiğine karar vermeden önce onu iki kez daha doğuruyorum. Onun için hâlâ erken ama seksle ilgili bir şey onu üzme başlıyor. Belli belirsiz. Saklamaya çalışıyor ama ben anlıyorum.

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye başladığında banyoda dişlerimizi fırçalıyoruz. Beklediğini sanmıyorum çünkü ürkmüş görünüyor ve belki fark etmemişimdir, sanki onu bir şahin gibi izlemiyormuşum gibi gözyaşlarını silmeye çalışıyor.

Diş macununu tükürmek ve ağzını çalkalamak için eğiliyor. Doğrulduğunda gitmek için bağlanıyor ama ensesinden tutuyorum. Beni beklemesi gerekiyor. Ben işimi bitirirken teslim oluyor ve orada duruyor ama aynada gözlerimle buluşmuyor.

Onu yatağa götürüyorum.

"Becer beni," diyor yatar yatmaz. "Bana neler olduğunu anlatana kadar olmaz."

Hayal kırıklığı içinde ofluyor ve kışını yarı sert horozuma bastırarak yuvarlanıyor. Uyarılmışlığımı görmezden geliyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Vücudu titriyor. Başparmağımı köprücük kemiğine sürtüyorum.

"Söyle bana."

Bir nefeslik hava kaçıyor. Sanırım benimle konuşmaya çalışıyor ama nereden başlayacağını bilemiyor.

"Her zamankinden daha tatlı bir seks yaptığımız için mi?" diye soruyorum.

Küçük bir sıkıntı sesi çıkarıyor, bu bana doğru tahmin ettiğimi söylüyor ama aynı zamanda bana gerçekten bir şey söylemiyor.

"Hoşuna gitmedi mi?" Ben soruyorum.

"I ..." Sözüünü kesiyor ve bir süre sessiz kalıyor. Bekliyorum ve sonunda "Sertlikte daha iyiyim" diyor.

"Bunu ben de seviyorum. Ama her zaman böyle olmak zorunda değiliz. Bu gece seninle sevişmekten zevk aldım."

Her nasılsa, onun bu konuda sorun yaşıyor olması benim bu konuda konuşmamı kolaylaştırıyor. Başka türlü konuşabilir miydim bilmiyorum.

Rafael sessiz olmaya çalışıyor ama vücudunda güçlü bir duygunun sarsıldığını hissedebiliyorum. En kötüsü geçtiğinde, "Bunun nesi var?" diye soruyorum.

"Hiçbir şey."

"O zaman neden canın yanıyor?" "Bilmiyorum."

"Sana inanmıyorum. Cevap ver, bebeğim." "Bana şimdi öyle deme."

"Sana ne istersem onu derim. Şimdi cevap ver bana. Bu gece seninle sevişmem seni neden incitti?"

"Çünkü..." Yine susuyor ama denediğini hissediyorum, o yüzden acele etmesine izin veriyorum. Sonra şöyle diyor: "Seksin beni kendimden çıkarmasını seviyorum, kendime sokmasını değil."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bunu açıklamak istemiyorum. Bu konuda konuşmak istemiyorum!"

Rafael benden uzaklaşmaya çalışıyor. Gerçekten çok uğraşıyor. Ellerimin arasında kıvranıp duruyor ve sanki bu yataktan kaçma şansı varmış gibi beni dirsekleme için elinden geleni yapıyor.

"Bırak beni!"

"Hayır."

Bana öyle sert kafa atıyor ki, görüşümde ışık parlıyor. Acı alnımda patlıyor. Ayağını yere basmasına yetecek kadar uzun bir süre tutuşumu gevşetiyor.

Öfkeyle peşinden koşuyorum. Onu belinden yakaladım ve geri çektim. Altımda sıkışana kadar onunla güreştim. Önden öne, sertleşmiş sikim onunkine karşı, ellerim boynunda. Gece ışığının parıltısında yüzünün öfkeyle buruştuğunu görüyorum. Benimkinin de aynı görüldüğüne eminim.

Ellerimi boğazından çekiyorum. Başının iki yanına yerleştiriyorum. Şu anda ona zarar vermek istemiyorum.

Rafael hırslıyor: "Noah beni biriyle konuşturmaya çalıştı. Öldürdüğüm ilk kişiydi. Denemeye devam etmek ister misin?"

"Evet, denemeye devam etmek istiyorum. Eğer beni öldürmeye çalışmak istiyorsan, hiç durma."

Komodinin üzerindeki bir şeye uzanıyor. Lambayla ya da başka bir şeyle vurulacağımı sanıyorum ama kayganlaştırıcıyı kaptı. Onu elinden alıyorum. Şu anda sevişmiyoruz.

"Şimdi seninle sevişmemin seni neden üzdüğünü anlat."

Rafael'in gözlerinden yaşlar dökülüyor. Onları nazıkçe siliyorum ama daha fazlası geliyor. Kollarımı altından geçirip bizi yan yatırıyorum. Rafael kollarımda dönüyor. Bu hoşuma gitmiyor ama benden uzaklaşmak istediğini anlayabiliyorum, bu yüzden ona izin veriyorum. Onu tekrar kendime çekiyorum ve başladığımız yere geri dönüyoruz.

Bu sefer benimle konuşmaya istekli. "Sen değildin," diye fısıldıyor.

"Biliyorum."

"Sadece... beni geri götürdü. Onunla nasıl olduğuma. Bana nasıl davranmam gerektiğini öğretti. Söylediği şeyler. Bana söylediği şeyler. Doğru olmadıkları halde bana doğru olduklarını düşündürdüğü şeyleri."

Buz kanımda dolaşıyor. Elbette bunun karanlık bir şeyle ilgili olduğunu biliyordum ama bu kadar spesifik olmasını beklemiyordum.

İlk başta Ada'dan birini kastettiğini düşündüm ama o adamların hepsi gelip geçti. Rafael bu adamın ona *öğrettiğini* söyledi.

Adada nasıl mükemmel bir küçük oyuncak olduğunu düşündüm.

Tüm erkekler onun oyunculuğunu nasıl da sevmişti.

Rol yapmasını.

Ona nasıl *davranması gerektiği* öğretilmişti. Adadan önce.

Koleksiyoncu'dan bahsediyor.

Hay sikeyim.

Bu adamın Rafael için bir şeyi temsil ettiğini sanıyordum ama öyle değilmiş. Hiç de değil. Bu adam Rafael'i *yetiştirdi*. Bu adam düşünmek bile istemediğim şeyler yaptı.

Ama belki de yaptığı en kötü şey Rafael'in bunun aşk olduğuna inanmasını sağlamaktı.

Çünkü asıl mesele bu.

Bu yüzden Rafael onunla seviştiğim için harap oldu. Hayır, bunu kabul ettiği için kahroldu.

Çoğu insan Rafael'in söylediklerinden bunları çıkaramaz ama ben çıkarabiliyorum.

Titremeye başladım. Rafael'in bunu hissettiğinden şüpheliyim çünkü o da titriyor.

Hasta hissediyorum. Kızgın hissediyorum. Çılgılık atmak istiyorum. Bir şeye vurmak istiyorum. Ama mırıldanıyorum, "Geçti bebeğim. Sorun yok. Anlıyorum."

Bu sadece Rafael'in ağlamaya başlamasına neden olduğunda, daha sert bir şekilde emrediyorum, "Buraya gel. Lütfen."

Kollarımda dönüyor ve yüzünü bana gömüyor.

Nasıl incindiğinden, işlerin onun için nasıl çarpıtıldığından nefret ediyorum. Benim de incindiğimi biliyorum ama bunu tam olarak düşünemiyorum, doğrudan değil. Onu çok aşağı ittim.

Ama bu ...

Bu bende dünyayı yakma isteği uyandırıyor.

Bunun yerine, şu anda duyamayacağını düşündüğüm şeyi ona göstermeye çalışmak için ona sarılıyorum.

Seni seviyorum.

* * *

Telefonum çaldığında hâlâ uyanıktım. Onu uyandırmak istemediğim için yavaşça Rafael'den uzaklaşıyorum. Yandaki masadan telefonumu aldım.

Bilinmiyor: 2M, sadece yeşil.

Elim telefonumu öyle bir sıkıyor ki koruyucu kılıfı çatlatıyorum.

Mesaj gönderene okundu olarak gösterilecek, bu yüzden birkaç mesaj daha geldiğinde şaşırmadım. Bana bir yer verildi ve ödeme yapmak için sabah 5'te orada bir asistanla buluşmam söylendi. Oradan, buluşmak ve siparişimin ayrıntılarını görüşmek için yeni bir konum alacağım.

Saat gecenin 1'i. Amaç açıkça beni panikletmek. Beni telaşlandırmak.

Bilinmiyor: 30 saniye içinde onaylayın yoksa bekleme listesine alınacaksınız. Rafael'e bakıyorum.

Çok güzel.

Çok kırık.

Ve sorumlusu *bu adam*.

Güvende olana kadar Rafael'in ona yaklaşmasını istemiyorum. Bunu kendim yapacağım. Onun için.

Yazıyorum, **onaylıyorum**.

YİRMİ YEDİ

Dominic

Şehir dışındaki aile mülkümün garaj yoluna girdiğimde saat gecenin ikisi olmuştu. Bu toplantı için ihtiyacım olan nakit, evimdekinden çok daha fazla. Kasaya girmem gerekiyor.

Arabamdan inip ön kapıya doğru yürümeye başlıyorum. Merdivenlerde duraksadım, alarm verdim. Bir şey mi duydum?

Döndüm, silahımı omuz kılıfımdan çıkarmıştım bile. Boynuma bir şey saplandı. Sert acıdan irkildim. Parmaklarım o noktaya doğru uçuyor ve bir ok buluyor. Kalbim zaten yavaşlamış olmasına rağmen yerinden fırlıyor. Dartı çekip çıkarıyorum ve dönerek saldırganları arıyorum. Bir figür karanlığın içinde ilerliyor. Genel yöne doğru ateş ediyorum ama işe yaramıyor. Dünya kayıyor ve kayıyor.

Aşağı iniyorum.

* * *

Sinüslerimin yanmasından dolayı sersemlemiş bir halde kendime geliyorum. Gerçekler karmakarışık. Bunlar tuz kokuyor. Bir sandalyedeyim, ona bağlıyım. Tuzlardan uzaklaştığımda sandalye geriye doğru devriliyor. Biri onu yakalıyor. Karanlık. Soğuk.

"Merhaba, Dominic."

Bir adam önümde çömelmiş. Dışarıdayız. Havuzun yanındayız. Örtüsü kapalı ve buzdan bir deri suyun yüzeyini kaplıyor. Avlunun etrafındaki taş duvarlar yükseliyor.

Gözlerimi hızla kırıştırıyorum, vurulmadan ya da bıçaklanmadan önce adamı net bir şekilde görmeye çalışıyorum. Ama adam sadece bekliyor.

"Benim kim olduğumu biliyor musun?" diye soruyor. "Sen bir pisliksin."

Ortam ışığında onu net göremiyorum ama altmış yaşlarında olduğunu tahmin ediyorum. Nedense yakışıklı olmasını bekliyordum ama yüzü şaşırtıcı derecede sıradan. Sade. Onu sokakta görsem asla fark etmezdim.

Gülümsüyor. "Hiçbir zaman iyi bir çocuk olmadın, değil mi? Baban seni bu yüzden mi Ada'ya gönderdi?"

"Siktir git."

"Korkarım işler böyle yürümüyor. Ama sen zaten benim için çok vahşisin ve ben daha genç, daha hassas etleri tercih ederim. Yine de Rafael için bir istisna yapabilirim. O her zaman benim favorimdi."

Sandalyede debeleniyorum. Bileklerim ve ayak bileklerim bağlı. Onu tekmeleyemiyorum. Ona vuramıyorum. Sandalye çırpınışlarımdan sıcıyor ama biri arkadan tutuyor. Bir el boğazımı sıkıyor.

Koleksiyoncu tekrar gülümsüyor. "Gerçek bir savaşçı. Eminim çok özel bir tipe hitap ediyorsundur."

Sözlerinin geçmişi gözümün önünden geçirmesinden nefret ediyorum. Ama aslında bu onun sözleri değil. Bağlı olduğum, çaresiz olduğum gerçeği.

Yüzsüz adamlar bedenimi yok ederken kendimi bir yatağa bağlı görüyorum. Tekme atamayayım diye bacaklarımı tuttuklarında çığlık attığımı ve ağladığımı duyuyorum. Kaçmak için zihnimde gittiğim kara boşluğun belirmediğini görüyorum.

Adada olanların yarısını bile hatırlamıyorum çünkü ben sadece... giderdim.

Şimdi gidemem. Kendimi kalmaya zorluyorum.

"Ne istiyorsun?" Boğazımdaki daralmanın etrafında boğuluyorum.

Koleksiyoncu parmağıyla bir fiske vuruyor ve sıkışma hafifliyor. "Sonunda mı? Seni öldürmek için. Ama önce sana ihtiyacım var. Binandan ayrıldığında yalnız olman beni hayal kırıklığına uğrattı. Rafael'i getireceğini ummuştum. O zaman seni öldürüp onu tecrit edebilirdim. Şimdi onu buraya çekmek zorundayım."

"Gelmeyecek," diyorum, bunun doğru olmasını istediğimi bildiğim halde-

"Evet, gelecek. Rafael'i izlemeyi hiç bırakmadım. İlgiyi çekiyor, ve o kadar güzel kaldı ki. Radarımdan biraz düşmüştü ama aylardır beni arıyordu. Bu yüzden onu izliyordum, yani son zamanlarda seni izliyordum. Kesinlikle gelecektir. Sensiz bile gelebilir. Çünkü derinlerde? Rafael benim. Her zaman öyleydi."

Başımı salladım. "Hayır."

"Onu aldığımda hâlâ ailesinin kanıyla kaplıydı. Saçında kemik ve beyin parçaları vardı. Onu yıkayan, besleyen, güvende olmasını sağlayan bendim. Ona bu şekilde nasıl kalacağını öğreten bendim. Nasıl memnun edileceğini. Bu yüzden adada senden daha güvendeydi."

Boğazım ve göğsüm o kadar daraldı ki zar zor nefes alabiliyorum. Titriyorum. Midem bulanıyor. Çok çaresizim.

Onu öldüremem ve telefonunu çıkarıp bir arama yaparken onu durduramam.

YİRMİ SEKİZ

Rafael

Telefonumun çalma sesiyle irkilerek uyandım. Komodinin üzerinde el yordamıyla bulmaya çalışıyorum ve ekran neredeyse beni kör ederken gözlerimi kısıyorum. Bilinmeyen numara.

Gecenin ikisinde mi? Ne oluyor lan?

Bir şey beni diğer tarafıma döndürüyor, Dominic'i arıyorum. Dominic orada değildi.

Panikle doğrulup aramayı cevapladım. "Alo?" "Mmmm. Merhaba, tatlım."

Donup kaldım.

"Seni özledim, Rafael."

İçimden garip bir ses kopuyor. İnkâr. Tiksinti. Tarif edemediğim bir hüzn.

"Hâlâ Dominic'in dairesinde misin?" Sesim geri geliyor. "Bu da ne-" "Dil, tatlım."

"Dominic!" Yataktan fırlarken bağıyorum. Damarlarım buz kesmiş bir halde yatak odasının kapısını açıp koridora fırlıyorum. Mutfakta bir ışık yanıyordu. Telefonda gelen hiçbir kelimeyi duymadan ona doğru koşuyorum.

Koridora adım atan kocaman birine çarpıyorum. Çırılçıplak ve yalınayağım, üzerlerinden sekip kıcımın üzerine düşüyorum. Telefon elimden uçup gitti.

Ayağa fırladım, dövüşmeye hazırdım ama davetsiz misafir ellerini kaldırmış geri çekiliyordu. Tanrım, bu Rocco. Ne oluyor lan?

"Dominic nerede?" diye

bağıyorum. "Gitti," diyor

Rocco.

"O burada," diyor telefon.

Kulağıma götürmek için çabaladım. Bağıyorum, "Sen ne sikimsin? -"

"Sakin ol, tatlım. *Dinliyoruz*, unuttun mu? *İtaat* edeceğiz. Böylesi daha iyi. Daha güvenli. Yani acı yok."

Öyle bir ürperiyorum ki neredeyse telefonu tekrar düşüreceğim.

"Sana inanmıyorum," diye nefes nefese kaldım. "O sende değil, yalan söylüyorsun!" "Dominic, bir şey söyle." Sessizlik. Sonra acı dolu bir çığlık.

"Ona zarar verme!"

"Bana yalancı deme tatlım, yoksa senin yerine onu cezalandırmak zorunda kalırım."

"Yapma, lütfen yapma, özür dilerim." Kelimeler o kadar kendiliğinden dökülüyor ki sanki yirmi yıl önce değil de daha dün söylemiş gibiyim. Midem bulanıyor.

"Bu daha iyi, Rafael. Şimdi gel ve onu al. Tek başına. Ailesinin malikanesindeyiz."

Arama kesildi.

Telefonu bırakıyorum. Safra boğazımdan yukarı kayarken ellerimi dizlerime koyarak eğildim.

Rocco bana doğru adım attı. "Rafael-"

İçimde bir şalter attı. Dik durup onu itiyorum ve sendeleyerek oturma odasına geri gönderiyorum.

Ona doğru hamle yaptım ve tekrar ittim. "Dominic neden burada değil? Neden Burada mısın? Ne-"

"Hey! Ben gelmeden geri çekil-"

Kontrolden çıktığımın farkındayım ama kontrolü geri alamıyorum. Rocco'nun peşinden tekrar gidiyorum çünkü peşinden gitmek için orada.

İri bir adam, Dominic'ten bile daha iri ve beni yere yıktığında, lanet olası yere çakılıyorum.

"Siktir!" diye bağırıyor. "İsteyerek yapmadım-" Çömelmeye başladı, sonra ben ayağa kalkmaya başlayınca geri çekildi. "Lanet olsun, iyi misin?"

Rocco elini uzatıyor ama ben istemiyorum. Kendi başıma kalktım. Şimdi daha sakınım, sanki o benim reset düğmeme basmış gibi. Düşünebiliyorum.

"Bana neler olduğunu anlat."

Rocco ruh halimdeki değişiklikten ürkmüş görünüyor ama kendini çabuk toparlıyor. Çıplaklığıma tepki vermiyor.

"Bak," diye başladı, ellerini teslimiyetle kaldırarak. "Ben de mutlu değilim. Dominic bir saat önce beni almaya geldi. Koleksiyoncu'dan haber almış-"

Panik, öfkeyle birlikte beni yeniden sarıyor.

"Bir buluşma ayarlanmıştı," diye devam ediyor Rocco. "Para almaya gitmesi gerektiğini söyledi."

_-

"Neden beni uyandırmadı? Sen neden onunla gitmedin?"

"Bana izin vermedi, Rafael!"

"Sen de onu *takip* ettin-"

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? *Seninle* kalmamı istedi!

Bana küfür ettirdi. Noah'ı aradım-"

Saçlarımı tutuyorum, koparmak istiyorum. "Neden beni uyandırmadı ki?"

"Seni bu işin dışında tutmak istedi. Tahsildarı kendi başına güvence altına almak istedi.

-"

"Bu tam bir saçmalık!"

Rocco'nun telefonu ada tezgâhının üzerinde vızıldar. Hemen telefona koşup cevap verdi.

"Evet?" Sonra, "Kahretsin. Az önce Rafael aradı." Sonra, "Benimle dalga mı geçiyorsun? Gerçekten onu öldürmeden durdurabileceğimi mi düşünüyorsun? Evet. Tamam." Aramayı keser. "Siktir!"

"Noah mıydı o?" Kalbim o kadar hızlı atıyor ki başım dönüyor. Duvara tutunarak koridorun girişine doğru sendeliyorum.

"Evet. Koleksiyoncu Dominic'i havuzun avlusunda tutuyor gibi görünüyor. Yüksek duvarlar var. Noah ve Dante, Dominic kaçırıldıktan sonra geldiler ve güvenli bir şekilde yaklaşmak için onu göremiyorlar."

"*Siktir.*" Telefonumu yerde buldum ve kaptım.

Aceleyle yatak odasına dönüyorum. Kapıyı kapatmaya zahmet etmiyorum ama Rocco yine de beni takip etmiyor. Kıyafetlerimi ve botlarımı çabucak giyiyorum. Telefonumu ve bıçaklarımı saklayıp silahımı alıyorum, sonra koridora geri dönüyorum ve neredeyse Rocco'yla tekrar çarpışıyorum.

Ben kapıya doğru koşarken Rocco da peşimden geliyor. Daireyi servis kapısından terk ediyoruz. Yanlış bir dönüş yapmaya başladığımda ceketimi tutuyor ve asansöre kadar bana yol gösteriyor. Aşağı indiğimizde her şey gergin bir şekilde durdu.

"Gelemezsin," dedim ona. "Yalnız dedi."

"Ben geride kalacağım. Noah ve Dante'yi bulacağım.

Araban var mı?" "Bisikletim var."

Gözleri kısa süreliğine kapanıyor. Mutlu değil. "Benden çok uzaklaşma. Seni görebilmem lazım."

"Bu senin sorunun."

"Tanrım, Rafael-"

Asansör kapıları kayarak açılıyor ve kapalı otoparktan bisikletime doğru koşuyorum.

"Sakın kaza yapma!" Kaskımı takarken, bacağımı sallarken ve bisikleti kükreyerek hayata döndürürken duyuyorum.

Dışarı çıkarken lastikler gıcırıyor, neredeyse barikat koluna çarpıyordum. Tam zamanında kalkıyor ve bir daha asla bana parmağını uzatamayacağına yemin ettiğim adama ulaşmak için çaresizce şehirde koşmaya başlıyorum.

* * *

Dominic'in malikanesine varana kadar kaza yapmadım. Mülkün kapısı açık ve ben uçarak çakıllı yola çıkıyorum. Önümde kocaman bir ev beliriyor, gecenin karanlığında karanlık bir şekil. Önde park etmiş bir aracın üzerine zayıf yıldız ışığı vuruyor. Yaklaştıkça Dominic'in Audi'sini tanıyorum.

Ona çok kızgıyım.

Başta sadece ona neler olduğunu düşünüp dehşete kapılmışım. Ama otuz dakikalık bir yolculuk bana bunun neden olduğunu düşünmek için zaman verdi.

Gecenin bir yarısı ben uyurken bir mesaj almış. Beni uyandırmadan kaçtı. Kendini bu tehlikeye attı.

Tanrı'ya şükür en azından Rocco'ya söylemiş, o da Noah'ya söyleyecek kadar akıllıymış. O ve Dante arazide bir yerdeler.

Telefonum ceketimin içinde titremeye devam edince durdum ve Noah'yla bir dakika konuştum.

Görünüşe göre Koleksiyoncu eve girememiş. Dominic son saldırıdan sonra güvenlik açıklarını kapatmış.

Koleksiyoncu Dominic'i yüksek duvarlı havuz avlusunda tutarken ve her iki girişte de adamlar varken, oraya girmekten başka seçeneğim yoktu.

Başka bir şey düşündüğümden değil. Noah bile benimle tartışmaya çalışmadı. Bilmediğimiz şey, Koleksiyoncu'nun arazide kaç adamı olduğu ya da kaçış aracının nerede olduğu.

Açıkçası şu anda bunlar umurumda değil. Sadece Dominic'i canlı ve zarar görmemiş olarak görmek istiyorum. Buna *şu an* ihtiyacım var ve bu yüzden o kadar hızlı geliyorum ki frene bastığımda motorum çakılların üzerinde kayıyor. Kurtarmaya çalışıyorum ama o kadar da odaklanmış değilim.

Bisiklet devriliyor, altımdan kayıp gidiyor, beni çakılların üzerinde yuvarlarken bisiklet de çalıların arasından evin önüne düşüyor.

Ayağa kalktım, kaskımı çıkardım ve silahımı çektim. Zar zor hissettiğim morluklardan başka bir şeyim yok, evin yan tarafına doğru koşuyorum. Tek umudum

hız ve canlı yakalanma olasılığım.

Duvarlarla çevrili avlu, tüfeğini bana doğrultmuş bir muhafızla birlikte görüldüğünde, "Dur!" sesini duyuyorum ama ateş ediyorum.

Tüfek bir dizi mermi püskürtüyor, ama adam düşüp hareketsiz kalırken mermiler yüksek bir kavis çiziyor.

Avlu kapısı açık duruyor. İkinci kez şansımın yaver gideceğini umarak içeri daldım.

Bir silah sesi duyuldu. Yanımdaki duvardan taş parçaları fırlıyor, görmezden geldiğim bir uyarı. Ama çok karanlık ve tüm figürleri yeterince hızlı seçemiyorum. Verandanın etrafına dağılmışlar, Dominic havuzun en ucunda bir sandalyeye bağlanmış ve arkasında silahlı biri var.

Umutsuz bir durum. Çok fazla faktör, çok fazla adam var. Teslim oluyorum, tıpkı mecbur kalacağımı bildiğim gibi. Tıpkı Moretti onu tehdit ettiğinde Noah'a yaptığım gibi. Sevdiğin insanlar için bunu yaparsın, onlara bu sözleri söylemiş olsan da olmasan da.

Karanlık olsa da Dominic'in arkasındaki adamın Koleksiyoncu olmadığını *biliyorum*. O bir gardiyan, bir haydut, ama Dominic'in kafasının arkasına dayadığı silah yine de ölümcül. Dominic'in boğuk bağırırları öfkeli, vücut dili gergin ve havuzun kenarındaki sandalyede çaresiz.

Ellerimi kaldırdım bile, silahım elimden alınmadan önce onu teslim ettim bile.

Silahımı alan güvenlik görevlisi etrafımı sarıyor, ceketimin fermuarını açarken silahını havada tutuyor. Dikkatli olması gereksiz. Dominic tehdit altındayken hiçbir şey yapamam. Gardiyan arkamdan yürüyüp ceketimi indirerek bıçaklarımın çoğuyla birlikte ceketimi de çıkarırken gözlerim çılgınca dolaşüyor ve gerçek tehlikeyi arıyor. Hızlıca üstümü araması, botumdaki hariç hepsini elimden alıyor ama bana kalan umut inanılmaz derecede küçük.

Dominic'in kafasında bir silah var, benim kafamda da bir silah var ve yerlerini bulamıyorum- "Dizlerinin üstüne çök, Rafael."

Tanıdık ses ve tanıdık komutla boğazımdan korkunç, istemsiz bir ses kopuyor. Öyle bir titriyorum ki, dizime bir tekme geldiğinde yüz üstü yere yığılıyorum.

Sonra gölgelerin arasından çıkıyor.

Ayak seslerini duyuyorum. Üzerime çömelirken varlığını hissediyorum. Bana dokunmadı bile, henüz değil, ama vücudum dokunmuş gibi tepki veriyor. Terlemeye başlıyorum. Titremeye başlıyorum. Kalbim o kadar sert çarpıyor ki, kan vücudumda sonsuz bir dehşet ve beklenti döngüsü içinde hızla akıyor.

Ne olacağını biliyorum.

Havuzun diğer tarafında Dominic ağzındaki tıkaça rağmen bağılıyor. Yakınımda bir silah patladığında Dominic'in boğuk bağırıları kesiliyor.

"Neden beni avlamaya başlamak zorundaydın, tatlım? Zaman zaman seni kontrol etmekten, kulübüne girip seni izlemekten, tekrar çıkıp seni kendi haline bırakmaktan memnundum. Ama şimdi... şey. Elimi zorladın."

Parmakları enseme dokunduğunda içimden tuhaf, zehirli bir duygu karışımı geçiyor. Korku. Korkunç, istenmeyen bir özlem. Korkunç, istenmeyen bir uyarılma. Bedenim ne yapması gerektiğini, nasıl tepki vermesi gerektiğini hatırlıyor.

"Yapma."

"Neyi yapma, tatlım? Sana dokunmayayım mı? Buraya gelirken dokunacağımı biliyordun. Buraya gelirken sana tekrar sahip olacağımı biliyordun. Kendini takas etmeye, bana vermeye geldin."

O kadar titriyorum ki zar zor konuşabiliyorum, çünkü o haklı, o haklı, o haklı, ama bir şekilde başarıyorum, "Sadece Dominic'in gitmesine izin ver. Ne istersen yaparım."

Havuzun karşısından yine boğuk bir bağırı geliyor ama buradan bana ulaşamaz. Onun dışında kimse ulaşamaz.

Parmakları saçlarımda hafifçe kıvrılıyor. "Ne olursa olsun ben ne istersem onu yapacaksın."

Gözlerimden yaşlar dökülüyor. Bedenim canlı bir tel gibi, en küçük şeylere aşırı tepki veriyor. Dokunuşuna. Sesine.

Ama düşünmek zorundayım. Biraz daha şimdiki zamanda kalmalıyım. Sonra teslim olabilirim. Vazgeçebilirim.

Zihnimin uzak bir kısmı planın bu olmadığını biliyor. Karanlığın içinde bir yerlerde Noah, Dante ve Rocco bekliyor.

Ama bu şu anda gerçeklik gibi gelmiyor. Onunla birlikte bir balonun içindeyim ve bu çok ama çok tanıdık.

Bir zamanlar ben de o baloncuğu istemiştim. Ailemin kanını üzerimden temizledi. Kabuslarımda beni rahatlattı. Beni cezalandırdığında bile, bunun için onu sevdim. İçinde var olabileceğim bir alan yarattı. Sınırlar. Kurallar. O zaman bunu istedim.

Onu memnun etmeyi, gülümsemesini seviyordum. Bana dokunmasını sevdim. Korkutucu olduğunda bile, canımı yaktığında bile, bana yardım etmek için oradaydı.

Beni sevdiğini sanıyordum. Beni koruyacağını düşündüm.

Ama tutmadı.

Sesimi artık beğenmediğinde, sesim kalınlaşmaya başladığında beni gönderdi.

Sonra başka erkekler oldu ve ben her zaman, umutsuzca, onunla yaşadıklarımı yeniden yaratmaya, beni sevmelerini sağlamaya, bana gülümsemelerini sağlamaya, bakışlarını tutmaya çalıştım.

Ama bunların hiçbirisi gerçek değildi.

Bunu biliyordum elbette. Yalnızken hep ağladım. Yalnızken ölmeye çalıştım.

Ama yaşadım ve Noah geldi. Beni de sevmesini istediğim için onun sikini yalamaya çalıştıktan ve beni hissettiklerimin çarpık olduğuna ikna etmeye çalışan bir terapistle götürdükten sonra kendimi kaybettim. Bunu söylemesine izin veremezdim. Benim için anlamlı olan her şeyi yok etmesine izin veremezdim.

Noah beni ofisinden almaya geldiğinde onu yerde, beni de masanın altında kanlar içinde bulduğunda, "*Bunu biraz daha farklı yapmamız gerekecek*" dedi.

Ama haklıydı, bunu biliyordum ve o günden sonra kendimi tüm o erkeklerle ne kadar acınası bir hale getirdiğimi unutamadım.

Yine de ilgiye ihtiyacım vardı. Onsuz yaşayamazdım. Hâlâ sekse ihtiyacım vardı, her zaman. Ama bunu aşk olarak düşünmemeyi öğrendim.

Dominic'e kadar.

Belki yine yanıliyorum. Belki yine zavallıyım.

Ama onu o kadar çok istiyorum, ona o kadar çok ihtiyacım var ki, ondan vazgeçmektense kendimden vazgeçerim.

Ben de diyorum ki, "Dominic'i öldürürsen, seninle savaşırm. Her adımda. Her saniye."

Koleksiyoncu saçımın bir tutamını parmağının etrafında döndürüyor. Hâlâ yerde yüzüstü yatıyorum. O hâlâ üzerimde.

"Seni öldüreceğim, Rafael. Bunu biliyorsun."

"Ama önce bir şey istiyorsun." Öyle olduğunu biliyorum. Ama yine de kalbim küt küt atıyor, çünkü eğer yanıliyorsam...

Koleksiyoncu, "Kaldırın onu," diye emretti. "Dizlerinin üzerine."

Yine, uzaktan, Dominic'in boğuk bağırışını duyuyorum, diz çökmüş bir pozisyona getirilip topuklarımın üzerine oturtuluyorum. Muhafız arkamda, solumda, silahı hâlâ başımda.

Ve arkamda, sağımda, fısıltıyla söylenen sözleri duyuyorum. "Yaşamasına izin verirsem iyi bir çocuk olur musun?"

"Evet."

"Kanıtlamazsan sana nasıl inanabilirim?"

Tokasını duyuyorum. Fermuarını duyuyorum.

Uzaktan Dominic'in çığlığını da duyuyorum ama sanki binlerce mil ötedeymiş gibi geliyor.

O kadar çok titriyorum ki zar zor dik durabiliyorum. Ama bunu yapacağım. Bunu binlerce kez yaptım.

Havuzun karşısında, Dominic bağlarının içinde çırpınıyor. Sandalyesi sürtünüyor ve kayıyor. Arkasındaki gardiyan sandalyeyi tutmaya çalışıyor ama bir ayağı havuzun kenarından atlıyor. Sandalye düşer. Sandalyeye bağlanan Dominic buzun içinden suya çakılıyor.

Yukarı fırladığımda etrafımda mermi sesleri duyuyorum. Hayal meyal, Koleksiyoncu'dan ne kadar uzun olduğumu görüyorum. Bu bana tuhaf geliyor. Gerçekliği alt üst ediyor.

Ama bunların hiçbirisi önemli değil. Ona bir anlık bakışım bile geçici ve önemsiz. Parçalanmış buzun kırık yüzeyinde sallandığı havuza dalıyorum.

Dominic'in düştüğünü gördüğüm yöne doğru umutsuzca yüzerken buzlu şok bedenimi parçalıyor. O kadar karanlıktı ki hiçbir şey göremiyordum.

Tekmeleyen ayağım sert bir şeye çarpana kadar körü körüne, çılgınca avlanıyorum. Bıçağımı bulmak için botumu karıştırıyorum, sonra da Dominic ağzındaki tıkaçı çekip sandalyeden kurtulana kadar koli bandını keserek bağları arıyorum.

İkimiz de nefes nefese yüzeye çıktık. Onu tutup kenara çekmeye çalışıyorum. O da aynısını bana yapıyor.

Soğuktan beceriksizce dirseklerimi çıkıntıya dayayıp çırpınıyorum. Dominic tam olarak çıkmamıştı, ben de kemerini tutup onu yukarı çektim. Bana doğru düşüyor ve beni betonun üzerinde düz bir şekilde eziyor.

Dominic ayağa kalkmıyor. Beni orada sabit tutuyor, vücuduyla beni sarmalıyor ve bir yandan da etrafta tehditler arıyor. O kadar net düşünemiyorum ama tehditler gitmiş olmalı çünkü yüzüme doğru bağırıyor, "Lanet olsun, Rafael! Ne halt ettin sen-"

Ağzımı onunkine bastırarak onu susturuyorum. Onun burada olduğunu, hayatta olduğunu, benim hayatta olduğumu, yani bunun gerçek olduğunu bilmem gerekiyor.

Dominic karşılık vermek yerine bana saldırıyor, ısırıyor, hükmediyor ve adeta beni yutuyor. Rahatlama tarif edilemez. Dehşeti uzaklaştırıyor. Geçmişini yerine geri koyuyor.

Kollarımı ona doladım. Beni kaldırıyor ve kışının üzerine geri sallıyor. Kucağındayım, bacaklarım arkasına doğru uzanıyor. Sırılsıklam olmuştuk ve donuyorduk,

ama orada kalacağız. Şu anda olduğumuz yerde dolsak bile umurumda olmaz. Hareket etmek istemiyorum. Onu yanımnda istemiyorum.

"Tanrım, ikiniz de kalkın. İçeri girin. Donuyorsunuz."

Noah yaklaşırken onu görmezden geliyorum. Uzaktan gelen araba kazası ve ardından silah seslerini duymazdan geliyorum.

Bırakmayacağım.

Noah beni çekiştirdiğinde Dominic hırılıyor. Noah Dominic'in kafasının arkasına vuruyor, sonra da benimkine.

"Kalk! Hemen!"

O ne derse onu yaparız. Bizi güvenliğe götürmesine izin vereceğiz. Her zaman yaptığı gibi.

YİRMİ DOKUZ

Dominic

Ben güvenlik sistemini devre dışı bırakıp uyuşmuş elimle bir şekilde ön kapıyı açarken Noah telefonuna "Güzel," diyor. "Tanrıya şükür. Evet, ikisi de iyi."

Ben bundan pek emin değilim. Düğmeye bastığımda ve avize girişe ışık saçtığında, Rafael'in solgun tenini, sırlıklam olmuş giysilerini ve nasıl titrediğini görüyorum. Perili gözlerini görüyorum.

Ona karşı öfkeliyim. Ona bağırmak istiyorum. Onu sarsmak, ona vurmak ve onu yere atmak istiyorum. Ama en çok onu ısıtmak istiyorum.

Rafael soruyor, "Diğerleri? Onlar..."

"Dante ve Rocco iyiler," diye yanıtlıyor Noah, Rafael'in aklından geçenleri unutmuş gibi görüldüğü bir anda. "Ve onu yakaladılar." Bana, "Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu.

"Hayır."

Sadece Rafael'e ihtiyacım var. Onu geniş merdivenlerden yukarı çıkarıp aşırı süslü koridordan geçirerek çok da kişisel olmayan yatak odama götürüyorum. Bir lamba yakıyorum.

Bütün evden nefret ettiğim gibi bu odadan da nefret ediyorum ama en azından burada temiz giysilerim var.

Rafael banyoya doğru yöneliyor. Islak kolunu yakaladığımda dişlerini gıcırdatarak, "Duşa gir." diyor.

Başımı sallıyorum. Çok üşüyoruz. Bu kadar hızlı ısınmak tehlikeli.

"Yatağa," diyorum. "Bütün o ıslak şeyleri çıkar."

O soyunmaya başlarken ben de banyodan birkaç havlu kapıyorum. Ben onun saçlarını kabaca kurutmaya başlarken, o da benim kıyafetlerimle uğraşmak için soyunmayı bırakıyor.

Biraz özensiz ve koordinasyonsuz olsak da sonunda soyunup kurulandık. İğrenç derecede büyük sayvanlı yatağın üzerindeki örtüleri geri çekiyorum. Rafael yatağa girdiğinde ben de ısıtılmış battaniyeyi açıp arkasından sürünüyorum.

Vücutlarımız kendiliğinden birbirine dolanıyor ve titreyerek birbirimize sarılıyoruz. Noah gelmeden önce orada ne kadar kaldığımızı bilmiyorum. Battaniyenin altına sıcak su şişeleri dolduruyor. Tek kelime etmeden gitti.

Yavaş yavaş titremeyi bırakıyoruz.

Ben hâlâ donuyorum, eminim Rafael de donuyordur ama artık düşünebiliyorum ve uzuvlarımda yeniden bir şeyler hissediyorum.

"Sana kızgınlım," diyor, yüzü hâlâ boynuma yaslanmış. "Ben de sana kızgınlım."

"Bana haber vermeden gittin," diye suçluyor.

"Bunu yaptım çünkü seni onun etrafında istemiyordum. Onu güvene alıp kontrolüm altına alana kadar olmazdı. Onu tekrar aklına sokmak istemedim."

Başını kaldırdı. Gri gözleri benimkilere dikildi. "Sana karşı dürüst olmamın karşılığı bu mu? Beni berbat halde görmene izin verdiğim için mi? Şimdi zayıf olduğumu ve başa çıkamayacağımı düşünüyorsun-"

Bir elimle ağzını kapatıyorum. Gözleri parlıyor, ama bu saçmalığı söylemesine izin veremem. Gerçeği bilmesine ihtiyacım var.

"Bunu yaptım çünkü seni seviyorum Rafael ve seni korumak istemenin ötesinde bir şey düşünmüyordum."

Gözlerinden korku akıyor. Beni takip ediyor, sorguluyor. Bana inanmak istiyor ama korkuyor. Aşk onun için çok çarpık. Ona güvenmiyor.

Ben de güvenmiyorum, ya da en azından uzun bir süre güvenmedim. Annem beni sevdiğini söyledi ama gitti. Babamın bana kendisinden daha iyi bir hayat verebileceğini, bu yüzden beni onunla bıraktığını söyledi. Çünkü beni seviyordu. Bu bir yalandı. Kendine bulduğu bir bahaneydi.

Ve babam... Onun için söyleyebileceğim tek şey, en azından hiç yalan söylemediği - çünkü beni sevdiğini hiç iddia etmedi.

Yine de sevmesini istedim. Ondan ne kadar nefret etsem de, yine de beni sevmesini istedim. Yani güvenmediğiniz bir şeyi arzulamanızı anlayabiliyorum. Rafael'e karşı bunu hissedene kadar aşkın gerçekten var olduğuna inandığımdan bile emin değildim.

Şimdi gerçek olduğunu biliyorum.

Keşke tüm bunları ona söyleyebilseydim ama yapamam. Hazır değilim. Ona sadece basit gerçeği söyleyebilir ve bunun yeterli olmasını umabilirim.

Ona tekrar "Seni seviyorum," diyorum. Bu sefer, bunun ona ulaştığını görüyorum. Gözleri yumuşuyor ve yaşlarla doluyor. Elimi ağzından çekiyorum.

"Kahretsin Dominic," diye soluk soluğa bağırıyor, "Ben de seni seviyorum."

Boğazım düğümleniyor. Kahretsin, ağlayacağım. Onu tekrar kendime çektim. O da kollarını bana doluyor ve ikimiz de havuzdan çıktığımızdan daha çok titremeye başlıyoruz.

İkimiz için de duymak çok fazla ve bu anı ondan başka biriyle kaldıracığımı sanmıyorum. Ondan başka kimsenin beni bu kadar savunmasız görmesine izin verebileceğimi sanmıyorum.

Aynı anda hem özgürlük hem de güvenlik gibi hissettirmesi çok garip. Sanırım aşk gibi hissettiriyor.

OTUZ

Rafael

Dominic ve ben muhafaza odasının kapısının dışında duruyoruz. Bana dokunmaması gerektiğini biliyor. Hiçbir şey söylememesi gerektiğini biliyor.

Ne düşündüğümü bilmiyorum.

Ne hissettiğimi bilmiyorum.

Kapı açıldığında sıçradım ama gelen sadece Dante'ydi. Benimle Dominic'in arasına baktı. Dominic gibi o da konuşmaması gerektiğini biliyordu.

Üçümüz bir süre, çıplak ampullerin neredeyse bizi kör ettiği soğuk yeraltı koridorunda öylece duruyoruz.

Sonra konuşmaya çalışıyorum. "Ben..."

Ben sözümü kesince Dominic, "İstediğin kadar bekleyeceğiz. Onu günlerce, hatta aylarca burada tutabiliriz. O artık senin zaman çizelgede."

Bu sözlerle derin bir nefes alabiliyorum. Bu sözlerle karar verebildim. "Hayır. Bitmesini istiyorum."

"Senin rolünün ne olmasını istiyorsun?"

Göz kırptım. Aslında bunu hiç düşünmemiştim. Sanırım beni burada durduran da bu oldu, içten içe bunu yapmak istemediğimi biliyordum, kendim için değil. Ama bunun gerçekleştiğini görmem gerekiyor.

"İzlemek istiyorum," diyorum. "Bunu ikinizin yapmasını istiyorum."

İkisi de başını sallıyor. İkisi de bunu yapmak istiyor ama istemeseler bile yine de yapacaklarını biliyorum.

Dominic diyor ki, "Gözlerini bağlayıp ağzını tıkamalıyız. Rafael'le konuşmasını ya da ona bakmasını istemiyorum."

Dante, "Ben zaten yaptım," diye yanıtlıyor. "Oh. Güzel."

Ben de Dominic kadar şaşırdım. Dante'nin böyle bir şeyi düşünmesini, umursamasını gerçekten beklemiyordum. Benim hakkımda değil.

Kahretsin, şu anda çok duygusalım.

Geçitten aşağı doğru yürüyorum. Sadece bir saniyeye ihtiyacım var. Bekliyorlar.

Dönüp geri geldiğimde başımı sallıyorum. Dominic kapıyı açıp içeri giriyor ve bekliyor, kapıda donup kaldığımda şaşırmadığı belli. Dante arkamda bekliyor.

Ne beklediğimi bilmiyorum ama sadece siyah pantolon giymiş, kelepçelerle asılı duran adam o değil. Herhangi biri olabilir. Gözleri bağlı olduğu için yüzünü tam olarak göremiyorum ama sade biri. Dikkat çekici değil. Muhtemelen altmış yaşlarında. Vücudu bunu gösteriyor, ortası biraz yumuşak. Yan tarafında bir kurşun yarası var. Burnu kırılmış.

Şimdi ona bakınca, onu sevdiğimi düşünmem bana saçma geliyor. Ya da onun beni sevdiğini düşünmem. Bunca zamandır benim için bu kadar önemli olması.

Gözlerim Dominic'e gidiyor ve onun aşkını *görüyorum*. Şiddetli. Acımasız. Talepkâr. Ve çok gerçek. Ondan dalga dalga yayılıyor. Hissediyorum.

Onu odaya kadar takip ediyorum. Dante arkamdan geliyor ve kapıyı kapatıyor.

Sandalyeyi atlıyorum ve onun yerine boş bir masaya oturuyorum. Bu bir ameliyat masası ya da burada, bir işkence masası. Dominic ve Dante Koleksiyoncu'nun yanından geçip aletlerin bulunduğu rafa giderken ben de bacaklarımı kaldırıp bağdaş kurarak oturuyorum.

Nasıl başlamak istediklerine dair tartışmalarını izlemekten garip bir zevk alıyorum. Tartışmıyorlar. İkisi de yetkili olmak için zorlamıyor. Tamamen uyum içindeler.

Ellerinde birer deri yüzme bıçağıyla geri döndüklerinde Dominic hafifçe gülümsediğimi görünce duruyor. Dudakları cevap verir gibi çekiliyor ve rahatladığını görebiliyorum. Benim için endişelenmişti. İyi olduğumu, hazır olduğumu görüyor ve Dante'ye katılmaya gidiyor.

Koleksiyoncuya vurmuyorlar. Ona bağırırmıyorlar. Ona sadece et muamelesi yapıyorlar ve derisini kesmeye başlıyorlar. Elbette çırpınıyor, ağzındaki tıkaçın etrafında çığlıklar atıyor. Onu hareketsiz tutuyorlar, parmakları açığındaki kaslara giriyor ve çalışmaya devam ediyorlar.

O kadar çirkindi ki üçümüzden başka kim olsa öğürürdü. Noah bile böyle bir şeyle başa çıkamazdı.

Yavaş yavaş onu insan olmaktan çıkarıyorlar. Çünkü o insan değil. Sıradan bir adam gibi görünebilir ama aslında değil. Aynı anda hem bu gerçeği ortaya çıkarıyorlar hem de sahip olduğu tüm gücü elinden alıyorlar.

Odak noktam ondan Dominic ve Dante'ye kayarken sesi kafamdan siliniyor. Yoğunlukları tamamen farklı hissettirse de birlikte çok güzel çalışıyorlar.

Dante kopuk görünüyor. Öyle olmadığını biliyorum. Soğukkanlı, çelik gibi ve kesin ama çok şey hissediyor ve yaptığı iş içindeki baskıyı hafifletiyor.

Bunu gördüğüme sevindim. Buna ihtiyacı olduğunu biliyorum. Koleksiyoncu'nun onunla doğrudan bir bağlantısı olmayabilir ama o hepimiz için bir şeyi temsil ediyor.

Dante ve ben bunu uzun zamandır birlikte yapıyoruz, geçmişin temsillerini yok ederek bir tür rahatlama buluyoruz.

Noah bize bunu nasıl yapacağımızı öğretti. Bizi kurtarmayı öğretti.

Dante neredeyse babasını öldürüyordu. Eninde sonunda başka birini daha öldürecekti. Öfkesi... muazzam. Bu çıkışa ihtiyacı var. Böylece sakın kalabilir. Böylece işlevini yerine getirebilir.

Ben asla onun kontrolüne sahip olamadım. Noah'ın bana yardım edebileceğini düşündüğü terapisti öldürdüğümde sadece on beş yaşındaydım. Kendimi kötü hissettiğim tek cinayet bu. Onu öldürmek istememiştim.

Noah bunu anladı. Ve bundan asla normal bir hayat yaşayamayacağımı anladı. Ya ölecektim ya da hapse girecektim.

Bu yüzden beni ve Dante'yi kurtarabileceği tek yolla kurtardı. Bize kasıtlı ve kontrollü bir şekilde serbest kalmayı öğreterek.

Dominic, ben ve Dante kadar şanslı değildi. Bizi kurtarmak için kendi ruhunu parçalayan Noah yoktu. Belki de en kötü istismarcı olan babası vardı.

Dominic'in babası onu adaya gönderdi. Bu gerçeğin onun içinde nasıl oturduğunu hayal bile edemiyorum. Ve Dominic'in babası onu geri getirdiğinde, Dominic'in bedenine yapılan saldırıların doğası değişmiş olsa da, eminim sona ermemiştir. Ve Dominic asla kaçamadı, babası ölene kadar.

Aslında o zaman bile kaçamadı çünkü insanlar içinize kilitler, tuzaklar ve zincirler kurabilir. Eğer onları susturmanın bir yolunu bulamazsanız sonsuza kadar konuşmaya devam edebilirler.

Dominic'in hâlâ babasının sesini duyduğunu biliyorum. Bazen onu nasıl dinlediğini görebiliyorum.

Ama sanırım onun yerine konuşmayı, onu bastırmayı öğreniyor. Sanırım yavaş yavaş özgür olduğunu fark etmeye başlıyor.

Koleksiyoncu'nun derisini soyarken bunu görüyorum, tıpkı geçmişini soyduğu gibi.

Dominic pek çok insanı öldürdü, pek çok insana işkence etti ama bence bu farklı. Bu kişisel, hatta hoşgörülü. Bu onun için ve benim için.

Çalışmak yerine izlemeyi seçtiğim için memnunum. Ama her zaman biraz röntgenci olmuşumdur ve Dominic'ten başka izlemeyi tercih edeceğim kimse yok.

Her tarafı kan içinde. Kolları kıpkırmızı parlıyor. Elbiselerine kan sıçramış. Yanağında bir leke var.

Tüm süreç boyunca beni periyodik olarak kontrol etti, ama şimdi bana baktığında, bir şeyler farklı. Belki onda. Belki de bende.

Gülümüyor. Dudaklarını çekiştirerek değil, gerçek bir gülümseme. Tanrım, o çok güzel. Ben de gülümseyorum.

Yana kayıyor, botları kan gölüne yapıyor. Vücudunu açıyor, beni davet ediyor. Masadan kayıyorum.

Dominic'in gözleri kasıklarına kaydı. Sertleşmişim. Bir süredir öyleydim. O da öyle. Dante de öyle.

Kimse bu konuda üzgün değil. Kimse bu konuda bir şey yapmak istemiyor. Hepimiz vücudumuzun nasıl tepki verdiğini kabulleniyoruz. Sorun yok.

Benim hareketimle, Dante yukarı baktı. Gülümsemiyor. Tristan dışında kimseye gülümsediğini sanmıyorum. Ama kenara çekiliyor.

Koleksiyoncu'nun boynunda bir ip var, başının öne düşmesini engellemek için yukarı doğru çekiştiriyor. Göz bağına çıkardım ve ağzındaki tıkaçı çektim. Hâlâ hayatta ama zar zor. Beni görmenin, benimle konuşmanın çok ötesinde.

"Yüzünü çıkarmamızı ister misin?" Dominic soruyor.

Buraya adım attığımızdan beri söylenen ilk sözler bunlar. Başımı sallıyorum.

Dominic beni inceliyor ama endişelenmiş gibi değil. Sadece ne istediğimi anlamaya çalışıyor. Aletlerin olduğu masaya gidip bir silah alıyor.

Gülümseyorum, elime değdiğinde istediğimin bu olduğunu fark ediyorum. Genelde bıçakları tercih ederim ama şu anda bir kurşunun ağır, son gümbürtüsünü istiyorum. Her nasılsa Dominic bunu biliyordu.

Silah elimde mükemmel, tatmin edici bir ağırlıkta. Silahı kaldırıp, hâlâ insan olan yüzü, insan olmayan bedenin üzerine nişan alıyorum. Uygun görünüyordu.

Tetiği çekiyorum.

* * *

Kanlı ayakkabılarımızı ve gömleklerimizi cesedin yanında bıraktığımız için çıplak ayakla ve çıplak göğüsle çıktığımızda Rocco odanın dışında bekliyor. Temizlemesi gereken dağınıklık için neredeyse üzüleceğim ama o sadece Dominic'e başını sallayıp hücreye giriyor.

Gizli kapıdan bodruma, oradan da kilerden geçip mutfağa giriyoruz.

Noah orada bekliyor. Dominic ve Dante'nin üzerindeki kana tepki vermiyor. Bakışları bana takılıyor, yüzümdeki hafif sıçrama dışında tenim temiz ve Dominic'in üzerimde bıraktığı kanlı el izleri. Yanımda. Göğsümde. Boynum ve çenem.

Beni nasıl işaretlediğini seviyorum.

Noah'nın gözleri Dante'ye kaydı. "Tristan burada."

Dante'nin ilk tepkisi şaşkınlık, rahatlama ve ihtiyaç. Dudakları ayrılıyor ve vücudu öne doğru sallanıyor. Gözlerinde.

Sonra gözle görülür bir şekilde kendini toparlar, sertleşir, soğur. "Beni böyle görmesini istemiyorum," diyor.

"Seni böyle görebiliyorum," diye cevap verir Tristan, kapı aralığında belirerek.

Gözleri kilitlenince Dante'nin nefesi kesilir. Kısa süreli bir kararsızlık yaşar. Tristan Dante'nin ne yaptığının farkında, hatta daha önce onu çalışırken izlemiş, ama kesinlikle Dante, Dominic ve benim yaşadığımız bu dünyanın dışında.

Ama bunu kabullenmiş gibi, Dante'yi kabullenmiş gibi içeri giriyor. Yaklaşırken elini uzatıyor. Dante ona doğru ilerleyip onu karşıladığında ve elini tuttuğunda, aslında birlikte doğru olduklarını ilk kez görüyorum. Gerçekten doğru.

Dante'nin gözlerindeki açılma belli belirsiz ama orada. Tristan'la birlikte dışarı çıkarken vücudundaki gevşeme ise çok daha belirgin.

Beni yakından izleyen Dominic'e bakıyorum. İlk başta hâlâ ben ve Dante için endişelendiğini düşünüyorum ama sonra beni sadece istediği için izlediğini fark ediyorum. Tıpkı benim daha önce onu izlediğim gibi.

Onunla birlikte olmak istiyorum. Onunla olmaya *ihtiyacım var*. Ama Noah'la da konuşmam gerekiyor.

Dominic'in gözleri bunu biliyormuş gibi Noah'a kayıyor. "Üst katta olacağım." dedi.

Yürümeye başlarken elini tutuyorum. Bu şekilde gitmesini istemiyorum, sanki burada yeri yokmuş gibi. Elini tuttuğumda dönüp bana doğru geliyor. Elini bırakıyorum ve onu belinden kavriyorum.

Kolları sırayla bana dolanıyor ve beni daha fazla kanla işaretliyor. Alnı benimkine dayanıyor. Kısa bir süre orada kalıyor, sonra çekiliyor. Bu sefer gitmesine izin veriyorum. Noah'ın yüzüne dönüyorum.

"Şimdi anlıyor musun?" Garip bir şekilde endişeli bir şekilde soruyorum. Daha önce Dominic'i tartıştığımızda meydan okuyordum, öfkeliydim. Şimdi sanırım onun onayını istiyorum. Dominic'e sahip olmak istiyorum.

Noah'dan önce iki babam vardı. Biyolojik babam. Sonra Koleksiyoncu, onun çarpık yöntemiyle.

Ama önemli olan kot pantolonu ve fanilas, dağınık saçları ve yıpranmış yüzüyle Noah.

Diyor ki, "Moretti'yle anlaşmak için Lush'a girdiği anda anladım. Seni sevdiğini o zaman da görebiliyordum, şimdi de görebiliyorum. Senin de onu sevdiğini görebiliyorum."

Boğazım düğümleniyor ama ona doğruyu söylemek için söylemem gereken şeyi söylemeye zorluyorum kendimi. "Ben de seni seviyorum, Noah."

Nefesini içine çekiyor, ona daha önce hiç söylemediğim kelimelerle irkiliyor.

Dominic'e söylediğimde içimde sıkışıp kalmışlardı. Derinlere gömülmüş, aşağı itilmiş, şu anda muhafaza odasında parçalara ayrılan adam tarafından bükülmüşlerdi.

Dominic'le birlikte bu sözleri tekrar hissedebildim, açık bir şekilde doğru. Bu yüzden onları Noah'a söyleyebiliyorum. Bu yüzden onları gerçek olarak kabul ediyorum.

Noah, "Ben de seni seviyorum, Rafael." dedi.

Mesele şu ki, şu anda bu sözleri kabul etmek *istiyorum*. Onlara inanmak istiyorum, gerçekten benim için olduklarına. Noah'ın bunları binlerce kez kanıtladığını biliyorum.

Ama mesele şu ki, bunları her söylediğinde, her kanıtladığında, bunun benimle ilgili olmadığını hissediyorum.

Noah'ın kaşları birbirine yaklaşıyor. Sanırım, belki de ilk kez, bu sözlerin bana ulaşmadığını görüyor. Ulaşmalarını istiyorum. İzin vermeye çalışıyorum. Ama yapamıyorum.

"Neden bana inanmıyorsun?" diye sorar.

"Çünkü..." Titremeye başlıyorum, uzun zamandır düşündüğüm şeyi söylemekten korkuyorum, kendimi hiç konuşulmayan bir isimle değiştirmekten korkuyorum. "Çünkü bunu gerçekten Chance'e söylediğini biliyorum, bana değil."

Noah bir nefes verdi ve sanki karnına vurmuşum gibi öne doğru kıvrıldı. Kahretsin, bu doğru. Haklıydım.

"Ve ben de boktan bir yedek oyuncuyum," diyorum.

Noah doğruldu ve yüzünde belki de hiç görmediğim bir öfkeyle bana baktı.

"Lanet olsun Rafael, sen tanıdığım en büyük baş belasısın. Chance öldü ve on beş yıldır öyle. Bunu asla atlatamayacağım-"

"Bunu biliyorum Noah. Bana bakıyorsun ve ona ne olduğunu görüyorsun ve deniyorsun-"

"Rafael, bana ne gördüğümü ya da hissettiğimi söyleme. Sana baktığımda Chance'i görmüyorum. Ben *seni* görüyorum. Bir oğlum daha olduğu için ne kadar şanslı olduğumu görüyorum."

"Ama gözlerini kaçırıyorsun. Üzgün olduğunu söylüyorsun ve gözlerini kaçırıyorsun. Çünkü bunu bana söylemiyorsun. Sen söylüyorsun-

"Lanet olsun, Rafael!" Noah bir tost makinesini tezgahıdan alıp yere düşürüyor. "Başka tarafa bakıyorum çünkü sana ne olduğunu görmek benim için zor-"

"*Chance'e* ne oldu?" "*Sana* ne oldu!"

"Ama beni teyzeme geri göndermeye devam ettin. Devam ettin çünkü ben durmadım. Sana başka seçenek bırakmadım."

Noah yorgun yüzünü ovuşturuyor. Ellerini aşağıya doğru çekip bırakıyor.

"Sana gerçeği söyleyeyim Rafael, böylece anlarsın. Sen ne zaman kapımda belirdi? Kalbim patladı. Seni geri gönderdim çünkü yapılacak doğru şeyin bu olduğunu düşündüm. Yasal olarak öyleydi, ama bundan daha fazlası, berbat olduğumu biliyordum. Her şeyden çok, kalmanı ne kadar çok istediğimi biliyordum. Bunun muhakeme yeteneğimi gölgelediğini, sana sarılmama neden olduğunu biliyordum, bu yüzden kendime güvenmiyordum.

"Seni her geri gönderdiğimde yıkıldım. Ölmek istedim. Sonra tekrar geri geliyordun ve ben yaşadığımı hissediyordum. Hayatta olmanın bir anlamı varmış gibi hissedirdim. Ve kalabileceğini söylediğimde, yaptığım en bencilce şeymiş gibi hissettim - çünkü sen *benim hayatımı kurtardın*. Sen olmasaydın ölmüş olurdu. Kurşun yerdim, sana garanti ederim. Boktan bir vekil olan biri varsa o da benim Rafael. Bunu hep biliyordum ve üzgün olduğumu söylediğimde *bunu* kastediyorum."

Gözlerimden yaşlar dökülüyor. "Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok Noah ve sen boktan bir yedek değilsin. Sen benim de hayatımı kurtardın ve bunu senden başka kimse yapamazdı. Beni ve ihtiyacım olanı *senden* başka kimse kabul edemezdi. Başkası olsa beni değiştirmeye çalışırdı, değiştiremeyince de kontrol altına almaya çalışırdı. Uyuşturucuyla. Hapishaneyle. Sen beni özgür bıraktın, şiddet yanlısı ve kaotik olmama ve hep öyle kalacak olmama rağmen."

"Çünkü seni seviyorum Rafael, dünyanın geri kalanını da sikeyim."

Gülümsüyorum, çünkü bu sefer ilk kez onu gerçekten duyuyorum.

OTUZ BİR

Dominic

Yatak odasının kapısını duyduğumda duşu açıyorum. Rafael içeri girdiğinde, hala kanlı el izlerimle işaretlenmiş, omuzlarımdaki gerginlik azalıyor. Ondan ayrı kalmak hoşuma gitmiyor. Bunu kontrol altına almam gerektiğini biliyorum ama henüz bunun üzerinde çalışmaya hazır değilim.

Onu tutup kendime doğru çekiyorum. Bana tutunuyor ve sanki buna ihtiyacı olan benmişim gibi başımın arkasını okşuyor.

Belki de öyleyimdir. Bu evde olmaktan nefret ediyorum.

Artık ikimiz de sert değiliz, bu yüzden Rafael benim pantolonumun düğmelerini açtığında ben de onunkini açıyorum, bu cinsel bir şey değil. Onun vücudu benimkinden biraz daha hafif, bu yüzden kot pantolonum kalçalarından aşağı sarkıyor ve karnının alt kısmındaki seksi dövmenin tamamını gösteriyor.

Onu becermeyi planlamadığım zamanlarda bile hala takdir edebiliyorum. Şu anda sadece temizlenmek ve her şeyin akıp gittiğini hissetmek istiyorum.

Ben de açım ama daha çok yorgunum. Dinlenmek istiyorum. Rafael'le birlikte.

Pantolonlarımızı çıkarıp duşa giriyoruz. Kan kurumuştu, bu yüzden bol bol keselendik. Biraz da öpüştük. İkimiz de biraz sertleşiyoruz ama çoğunlukla şefkatle. Sadece yakın olmamız gerekiyor.

Hiç kimseye karşı şefkatli olmadım ama Rafael'e bakmayı seviyorum. Saçını yıkamayı seviyorum. Sebepsiz yere ona dokunmayı seviyorum. Bana yaslanmasını seviyorum.

Duşumuzu bitirdik, kurulandık ve yatağa girdik. Sabahın ortası ve ikimiz de yorgunuz. Birlikte kıvrılır ve uykuya dalarız.

* * *

Mutfakta taze ürün ya da süt yok ama kilerde bol miktarda temel gıda ve dondurulmuş yiyecek var. Karides çabuk çözülür, bu yüzden akan suyun altında bir süzgece koyuyorum ve kokteyl sosu için bir tarife bakıyorum.

Karidesler zeytinyağı ve tereyağında sotelenirken ben de sosu hazırlıyorum.

"Bana sadece waffle yapabildiğini söylemiştin," diyor Rafael yanlılıkla.

"Sana waffle yapabildiğimi söyledim, *sadece* waffle yapabildiğimi değil."

Maşayla karidesleri dürtüyor. "Bunların piştiğini nasıl anlıyorsun?"

"Pembeleştiklerinde."

"Oh. Ne?" Bana baktı. "Neden bana öyle bakıyorsun?" Başımı sallıyorum, utanıyorum.

"Ne?"

"Bazen garip bir şekilde sevimli oluyorsun."

"Yemek yapmak hakkında hiçbir şey bilmediğim için mi?" "Evet. Ver şu maşayı bana. Kımılta."

Maşayı veriyor ve hareket ediyor ama gittiği yer tam arkam.

"Sürekli arkamda duruyorsun," diye gözlemliyorum. "Ve kıcıma daha çok dokunuyorsun. Senden durmanı istemiyorum ama bu beni meraklandırıyor: Üstüme çıkmak mı istiyorsun? Mesele bu mu?"

Çenesi omzuma dayanıyor. "Bilmiyorum. Üstüme çıkmanı gerçekten çok seviyorum ama... sanırım bu bir dürtü."

"Geçmişte çoğunlukla üstte olduğun için mi?"

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Anlayabiliyorum,

Rafael." "Ama ben

alttan almayı

seviyorum." "Bunu da

söyleyebilirim."

"Sanırım bunu deneyimlemeni istiyorum. Yani ... um ..."

İsteyerek, söylenmemiş bir

kelime. "Ne demek istediğini

anlıyorum," diyorum.

"İyi hissettiriyor," diyor ve boynumu öpmeye başlıyor. "Hiç isteyeceğini düşünüyor musun?"

Oh, lanet olsun. Bu konuyu açmamam gerektiğini bilmeliydim. "Ben... olabilirim." diye itiraf ettiğimde yüzümde ısı çiçekleri açıyor.

Bu evde bu konuşmayı yaptığıma inanamıyorum. Yüce İsa. Buna şaşırdı. Memnun oldu.

"Belki bir şeyler deneriz?" diyor. "Bir ara."

Buna sözlü bir yanıt veremiyorum. Sadece ona karşı rahatlıyorum ve anlamasını umuyorum. Bana yaslanma şekli anladığını gösteriyor.

Onun gibi birine sahip olduğum için nasıl bu kadar şanslı olabildim? Birlikte kendim olabileceğim, bir şeyler deneyebileceğim biri. Ne garip bir özgürlüğün içine düştüm. Rafael'den başkasıyla hayal bile edemiyorum.

O ve ben yemeği tabağa koyarken ayrılmak zorunda kaldığımızda bu özgürlüğün bir kısmı kayboluyor. Duvarlar tekrar yaklaşıyor.

Rafael etrafına bakındı. Mutfakta masa yok. Yemek odasına bakıyor.

Midem bulanıyor. Orada oturmak istemiyorum. Babam beni buraya getirdikten sonraki tüm o akşam yemeklerini, beni oraya oturtup onunla birlikte yemek yemeye zorlamasını ve tüm o süre boyunca nasıl titrediğimi hatırlatıyor. Bir keresinde yere kusmuştum. Bunun için beni bir güzel dövmüştü.

Rafael elinde kraker tabağıyla mutfakta yere oturur. "Ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

"Yemek yiyorum," diyor ve bir kraker alıyor. "Karidesi bırak."

"Yukarı çıkabiliriz."

"Yukarı çıkmak istemiyorum. Karnım aç."

Üzerinde bir çift eşofman ve tişörtle oturmuş kraker yiyen adama bakıyorum. Yemek odasıyla ilgili bir şey söylemedi ama konuşmamızı hatırlamıştı.

Tanrım, bazen beni mahvediyor. Yerde ona katılırken bu yüzüme yansıyor mu bilmiyorum. Belli olsa bile, o buna izin veriyor. Onunlayken, babamın aksine, her saniye kendimi kontrol etmek zorunda değilim. Bir şeyler hissetmeme izin veriliyor.

Yemek yerken, şehre dönmeden önce yapılması gerekenleri tartışıyoruz. İmha edilmesi gereken epey ceset var. Noah ekipman almaya gitti ama Rocco'ya yardım etmek için geri dönüyor. Ayrıca Rafael'in hurda bisikletiyle de ilgilenmemiz gerekiyor.

Koleksiyoncu'yla bağlantılı birinin onu arıyor olma ihtimali de var. Rafael bilmek istemediğini söylese de artık bir ismimiz var. Benden onunla ilgilenmemi istedi. İzleyip, serpinti olup olmadığını kontrol etmemi. Tanrım, sanırım bu beni her şeyden daha çok mahvetti.

İyi gibi görünüyor. Aslında, onu hiç görmediğim kadar sakın görünüyor. *Sakin* değil belki - hiçbir zaman öyle olacağından şüpheliyim ve bu sorun değil, onu olduğu gibi seviyorum - ama biraz gergin. Bir an huzur bulmasına yardımcı olacaksa, istediğim zaman istediğim kişiyi öldürebilirim.

Yine de huzurlu hissetmiyorum. Bu evde değil.

Yemeğimizi bitirip mutfığı temizledikten sonra babamın ofisine gidiyoruz. Cesetlerden kurtulmak ve insanları başka yöne bakmaları için motive etmek için oldukça hızlı bir şekilde para harcıyorum.

Ben duvar kasasını açarken Rafael geride duruyor. İlk başta şifreyi girmem için beni yalnız bıraktığını düşünüyorum ama sonra yere bir şey düşüyor. Neredeyse yerimden fırlayacaktım.

İrkildiğim için öfkeliyim, Rafael'in deri kanepenin yanında durduğunu görmek için etrafımda dönüyorum. Kristal bir lamba ayaklarının dibinde paramparça olmuş.

"Tüh," diyor kuru bir sesle.

"Bu ne lan, Rafael. Çıplak ayaklarını da o camdan uzak tut."

Kalbim küt küt atıyor. Beni korkuttuğu için hâlâ kızgınım, hem de burada. Bu oda evdeki en kötü odalardan biri. Birkaç ay önce buradaki hesaplaşmadan kalan kurşun deliklerine rağmen, bu odadaki her şey hâlâ babamın sesiyle bağırıyor.

İbne.

Amcık.

Rezil.

Seni bir daha eşcinsel gibi davranırken yakalarsam sikini keserim.

Rafael kırık lambadan uzaklaşıyor. Duvardaki bir tabloyu devirdi. Şaşkınlıkla ona baktım.

Sonra, şömineden demir demiri kaptı. Şöminenin üzerinde savurarak her şeyi yere süpürdü.

Odanın öbür ucundan bana doğru dönüyor. Gri gözleri çelik gibi. Çenesi sert. Kızgın görünüyor. Psikotik görünüyor.

Küçük bir kahkaha attım. Nasıl tepki vereceğimi gerçekten bilmiyorum. Rafael lanet bir deli gibi gülümsüyor ve demir çubuğu arkasındaki duvara vuruyor.

Bir süre orada öylece durup babamın ofisini yerle bir edişini izliyorum. O lanet olası bir kaos gücü ve o kadar güzel ki babamı düşünmeyi bırakıp onu düşünmeye başlıyorum. Nasıl hareket ettiğini. Aleti eşofmanının önünden nasıl kalkmaya başlıyor.

Gözleri lazer gibi yüzüme odaklanmış, bana doğru geliyor. Demiri masanın üzerine bırakıyor, yüzümü tutuyor ve beni ölesiye öpüyor. Bu agresif bir öpücük, kirli bir öpücük, tamamen dil ve dişler. Beni çözüyor. Kalçalarını kavriyorum ve onu kendime doğru çekiyorum, sert aletin hissiyle aydınlanıyorum. Aletim kabardıkça inliyorum. Öpüşmeyi derinleştiriyorum, o beni yutarken ben de onu yutuyorum.

Saçlarından tutarak başını geriye çekiyorum, öpüşmeyi kesiyorum ve boğazını ortaya çıkarıyorum. Isırıyorum, emiyorum ve yüzümü her tarafına sürüyorum. Çılgına dönmüş durumdayım, bunu burada yaptığımı inanamıyorum.

Parmakları beni, göğsümü, karnımı, sırtımı ve kıçımı tırmalıyor. Homurdanıyor, pantolonunu indiriyor ve bana doğru eğiliyor.

Sonra masanın üzerindeki bir şeye uzanıyor ve onu elime doğru itiyor. Bu babamın kristal kül tablası. Ben onu alırken, Rafael kenara çekiliyor,

yolumu açıyor ama yine de bana dokunuyor. Eli tişörtümün eteğinin altından geçerek karın kaslarımı hissediyor, ardından bel kemerimi takip ediyor.

Sert nefes almaya başlıyorum, tahrik oluyorum ve sinirleniyorum. Yavaşça kabarıyor, bu evde bulunduğumuz süre boyunca kanımda olan buzda ağır ağır ilerliyor. Sonra kül tablasını odanın öbür ucuna fırlatıyorum. Duvara çarpıp alçıpanı parçalıyor.

Rafael bir takdir sesi çıkarıyor ve masanın çekmecelerini karıştırmaya başlamak için geri çekiliyor. Siyah bir keçeli kalem buluyor ve duvarlardan birine doğru yürüyor. Duvar kağıdının üzerine kocaman harflerle "*Fuckstick*" yazıyor. Sonra, *Boktan Pantolon*.

Gülüyorum. "Kaç yaşındasın sen, on iki mi?"

Omzunun üzerinden sırtıyor ve bir sik resmi çiziyor.

Babamın süslü bıçağını bulmak için masayı karıştırıyorum.

Deri ofis koltuğunun üzerinde dururken hâlâ biraz tuhaf hissediyorum. Koltuğu bıçaklamak için kendimi zorluyorum. Arkasını bıçaklamak için kendimi zorluyorum. Sonra kendimi kaybediyorum.

Homurdanana, nefes nefese kalana ve her türlü berbat sesi çıkarana kadar kesip biçiyorum. Isı vücudumda kükrüyor. Sandalyeyi alıp odanın öbür ucuna fırlatıyorum. Kanepeye çarpıp üzerinden sekerek şöminenin içine yuvarlanıyor.

Odanın öbür ucuna fırlayıp başka bir sandalye alıyorum. Onu da fırlatıyorum. Son tabloyu da yırtıp parçalara ayırıyorum. Perdeleri çekip indiriyorum, çubuğu duvardan koparıyorum. Çubuğu perdelerden kurtarıyorum ve bir mızrak gibi kapıdan dışarı fırlatıyorum.

Göğsüm kabarmış, yumruklarım sıkılı, sikim kalkmış, Rafael'i aramak için dönüyorum. Babamın devasa masasının yanında duruyordu. Etrafındaki duvarları müstehcen çizimler süslüyor. Dudakları hınzır bir gülümsemeyle kasılıyor, gözleri tahrikten kararmış ve siki pantolonunun içine giriyor.

Ona doğru yaklaşıyorum.

"Bu masayı çevirmeme yardım etmek ister misin?" diye soruyor.

"Hayır," diyorum, kalemi elinden kaptığım gibi fırlatıp atıyorum. Masanın üzerindeki her şeyi süpürüyorum. "Bunu kullanabilirim."

Gömleğini tutup neredeyse bedeninden söküyorum. O da benimkini çekiştirmeye başladı. Ellerini tokatlayarak uzaklaştırdım ve kendim yırttım.

Onu boğazından yakaladım. "Vandalizm çok ayıp."

Göz kapakları titriyor. "O zaman cezalandır beni."

"Oh, cezalandıracağım."

Onu döndürmek için boğazını serbest bırakıyorum. Onu masaya çarpıyorum. Eşofmanının cebini karıştırıyorum ve beklediğim şeyi buluyorum. Elimdeki kayganlaştırıcı poşetiyle pantolonunu indiriyorum. Kendiminkini kalçalarım doğru itip kayganlaştırıcıyı yırtarak açıyorum. Sert, öfkeli sikimi kayganlaştırdıktan sonra kalanını elime döküp Rafael'in kıkına vuruyorum.

"Canımı yak," diye nefes alıyor.

Sikimin başını deliğine bastırıyorum ve içine doğru itiyorum. Vücudunun direncini aşarak zorla içine girdiğimde bağılıyor, kıvranıyor ve çığlık atıyor.

Acıttığını biliyorum ama yine de kıkını tokatlıyorum. "Bir sürtük gibi ağlamayı kes. Bunu kaldırabilirsin."

Ona ihtiyacım var ve o da bunu yapıyor. Acıyı kabul ediyor, ben ittikçe kendini rahatlatıyor. Sonra ağlamaları muhtaç, çaresiz inlemelere dönüşüyor.

"İşte bu, güzel fahişe. Şimdi bu beden ne için olduğunu hatırlıyorsun. Sen kime aitsin?"

Sadece inliyor, ben de onu dik tutuyorum. Sikim götüne giriyor ve bu çok iyi hissettiriyor. Kollarım ona dolanıyor, onu bana karşı sıkı tutuyor. Sol elim tehditkâr bir şekilde boğazına dolanıyor.

Hala içinde tutarak, "Sen kime aitsin?" diye homurdanıyorum. "Sana."

Onu ödüllendirmek için yavaşça itiyorum. İnliyor. Vücudu o kadar duyarlı ki.

"Peki sen ne istiyorsun, benim pis fahişem?"

"*Seni.*"

Kayarak çıkıyorum ve tekrar giriyorum. Omzunun üstünden sert sikinin seğirmesini, prekum damlatmasını izliyorum.

"Ne güzel bir sık," diyorum ona. "Şimdi ayağını masanın üzerine koy ki seni istediğin gibi sikebileyim, çünkü ben fahişeme her zaman iyi bakarım."

Ayağını kaldırıp kendini bana açtığında, sıkıca tutuyorum ve onu cehenneme kadar beceriyorum. Gevşek, esnek, inliyor, mükemmel bir şekilde alıyor.

Çok yaklaşmıştı, ben de kendimi serbest bıraktım, ona o kadar sert girdim ki ayağı yerden kalktı. Vücudu geriliyor. İnlemeleri daha da yükseliyor. Elini sikinin etrafına sarıyor, kendine engel olamıyormuş gibi okşuyor.

Bu çok fazla. Kendimi tutamıyorum. Boynunun kıvrımını ısıriyorum ve kıkına sertçe boşalırken kükrüyorum. Anında bana kenetlendi. Beyaz sperm ipleri sikinden fırlayıp babamın masasının üzerine düşüyor, ben içinde zorlanırken onu dolduruyor

Vücudu kendi orgazmıyla spazm geçirirken onu tohumumla sertçe besliyorum.

Artçı şoklar bizi sarsarken, kendimi onun içinde tutuyorum, onu kendime doğru çekiyorum. Orgazmının ardından hafifçe kasılıyor. Alnımı omzuna yaslıyorum ve dalgaların içimden geçmesine izin veriyorum.

Çekip yüzünü bana çevirdiğimde ikimiz de gevşek ve titriyoruz. Onu içeri çekiyorum. Kolları beni sarıyor.

"Seni seviyorum," diye mırıldanıyor boynuma karşı.

"Tanrım, ben de seni seviyorum," diye mırıldanıyorum, yarattığımız kaosun ortasında ona tutunurken. Yine de bir şekilde bana barış gibi geliyor.

OTUZ İKİ

Rafael

Yatağın ayak ucunda çırılçıplak çömeliyor ve kameramla açıyı kontrol ediyorum. Sabahın geç ışıkları Dominic'in uyuyan formunun üzerine güzelce düşüyor. Elini yastığının altına koymuş, yüzüstü yatıyor. Çarşaflar baldırlarına dolanıyor. Kaslı bacaklarının geri kalanı yumuşak bir ışık altında. Muhteşem, kaslı poposu ışığın en parlak kısmını yakalıyor. Sırtının alt kısmında bir gölge var, sonra ışık omuzlarında güçleniyor ve güçlü çene hattını okşuyor.

O kadar güzel ki.

Ayrılmadan önce birkaç fotoğraf daha çekiyorum. Onu uyandırmak istemiyorum. İyi uyuyamıyor ve son günler özellikle zor geçiyor.

Odadan çıkıyorum, kapıyı sessizce kapatıyorum ve dairemde oturma odasına ve mutfığa/bar'a doğru çıplak bir şekilde yürüyorum. Genelde ilk iş kahve yaparım ama kendimi parlak siyah piyanoya doğru yönelmiş buluyorum. Fotoğraf makinesini sehpanın üzerinde bırakarak piyano sehпасına yerleşiyorum.

Yumuşak, melodik bir parça çalmaya başlıyorum. Bu mesafeden Dominic'i uyandırmamalı.

Birkaç parça daha çalıyorum. Genelde bu kadar sessiz çalmam ama şu an hoşuma gidiyor. Acele yok, zorlamaya gerek yok.

Kendimi o kadar kaptırıyorum ki Dominic'in mutfığa girdiğini duymuyorum. Hareketi gözümün çarptığında, espresso makinesini çalıştırırken beni izlediğini görmek için başımı kaldırıyorum. Dudaklarımı çekiştiren bir gülümsemeyle oynamaya devam ediyorum.

Gri eşofmanının içinde gömleksiz, elinde iki espresso, çok seksi görünerek yaklaştığında, teklif ettiği fincanı almak için oyunuma ara veriyorum.

Arkamda duruyor. Elini çıplak omzuma atıyor ve hafifçe göğsümü okşuyor, bana sadece istediği için dokunuyor, çünkü bundan hoşlanıyor. Uyarılma kıpırdanıyor, sikim kabarıyor. Dokunma şekli bana fark ettiğini söylüyor. Ama sonra, çıplaktım.

"Kamera ne için?" diye soruyor, sesi boğuklaşıyor. "Senin birkaç fotoğrafını çektim."

"Öyle mi?" diye soruyor şaşkınlıkla. "Ne zaman?"

"Buraya gelmeden önce. Dün gece de bir tane çektim. Onları çerçeveletebilirim."

Homurdanıyor. "Ve onları seks kulübüne mi koyacaksın?"

Ona omzumun üzerinden sinirli bir bakış fırlatıyorum. "Tabii ki hayır. Bunlar benim için."

"Bu resimlerin duvara asılıp asılmayacağı konusunda söz hakkım var mı?" "Hayır." Espressomu yudumluyorum.

"Hm," diye mırıldanıyor. Acaba bu konuda benimle kavga edecek mi? Edebilir. Yine de şimdilik rotayı değiştiriyor. "Bu gece seni dışarı çıkarmak istiyorum."

"Randevu gibi mi?" Şaşırarak soruyorum. "Evet."

Espresso bitiriyorum ve fincanı piyanonun üzerine koyuyorum. "Benim de söz hakkım var mı?"

Eğiliyor ve boynumu öpmeye başlıyor. Uyarılmam derinleşirken bir takdir sesi çıkarıyorum. Sikim kalçamdan kalkıyor.

Kulağıma homurdanıyor, "Hayır."

Yüzümü çeviriyorum ve omzumun üzerinden öpücüğüne açılıyorum. Bir süre sonra öpücüğü kesiyor ve uzaklaşıyor. "Oynamaya devam et bebeğim," diyor doğrulurken. "Seni sonra becereceğim."

Dominic boş bardakları mutfığa götürüp kahvaltı hazırlamaya başlarken gülümseyerek parmaklarımın tuşların üzerinde yeniden dans etmesine izin veriyorum.

Yazarın saçmalıkları (ve sırada ne var)

Umarım bu ikilinin çiğ, karanlık erotizmini sevmişsinizdir. Rafael ve Dominic'i bir araya getirirken gergindim çünkü ikisi de çok değişkenler ama birbirlerine gerçekten ihtiyaçları vardı. İkisinin de başka biriyle kendilerinin tam ve gerçek bir versiyonu haline gelebileceklerini sanmıyorum.

Karmaşık ilişkileri bu kitabı yazmayı zaman zaman zorlaştırdı ama çok da faydalı oldu. İkisi de aralarındaki bağa sadece cinsel bir bağmış gibi davranarak başlıyorlar, ama bu çok sınırsız ve çok dürüst olduğu için birbirlerini gerçekten *görüyorlar*, bu daha önce ikisinin de deneyimlemediği bir şey. Birbirlerini önemsemek niyetinde değiller ama ellerinde değil ve şükürler olsun ki ikisi de kendilerini bu gerçeğe açacak cesareti buluyorlar. Bu adamlar için bu kadar savunmasız olmak kolay değil. Belki de bu yüzden izlemek bu kadar güzel.

Peki sırada hangi karanlık zevk var?

Mmm, sadece bekleyin ...

Roman Constantine şu anda kafesinde bir canavar gibi volta atıyor ve Lucas Prescott kendini bu çok tehlikeli adamın yanında bulmak üzere. *Possession*'da onlarla tanışmanız için sabırsızlanıyorum.

Teaserlar, güncellemeler ve hoşgörülü seksilik için çevrimiçi buluşmalarına katılın.

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

